

FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE

[C – 2006/09750]

28 SEPTEMBER 2006. — Ministeriële omzendbrief nr. 1/2006 betreffende de wetten van 15 mei 2006 en 13 juni 2006 tot wijziging van de wetgeving betreffende de jeugdbescherming en het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd

1. Inleiding

Het opschrift van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming wordt vervangen door :

« Wet betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade. »

De nieuwe wet tot hervorming van de bestaande wetgeving beoogt twee doelstellingen (1)(2):

1) Allereerst is het de bedoeling te voorzien in een wettelijke regeling van bepaalde praktijken die de jongste jaren tot stand zijn gekomen, zowel op het niveau van de parketten als op het niveau van de jeugdrechtbank (3);

2) Daarnaast zijn in de wet een aantal vernieuwingen opgenomen in verband met het ten laste nemen van de minderjarige, die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade.

De filosofie achter deze wet kan als volgt worden samengevat (4) :

1. Het huidige beschermingssysteem wordt behouden, maar wordt vervolledigd. De nadruk komt te liggen op de responsabilisering van de jongere en de ouders. En het slachtoffer krijgt meer aandacht.

2. Een jongere moet zich ongeacht zijn leeftijd bewust worden van zijn daden, de leefregels aanleren die in de maatschappij gelden en weten welke verantwoordelijkheden hij op zich moet nemen.

3. De genomen maatregelen moeten tegelijkertijd beschermend en opvoedkundig zijn en een dwingend karakter hebben.

4. Ongeacht de gevaarssituatie moet het antwoord van de maatschappij ten aanzien van een persoon die als minderjarige een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd, opvoedend, preventief, snel en efficiënt zijn.

5. Jongeren, die normen hebben overtreden, beschermen, betekent niet dat er blijk gegeven wordt van zwakheid of laksheid. Veeleer moet in de geest van de wet van 8 april 1965 het fundamentele recht van jongeren op opvoeding worden versterkt en moet er preventief opgetreden worden om recidive te voorkomen.

De wetgever heeft dus niet de bedoeling om de wet van 1965 volledig te herbronnen, maar om deze te moderniseren, gelet op de evolutie van de maatschappij en van de als misdrijf omschreven feiten die door minderjarigen worden gepleegd (5).

De modernisering is erop gericht elk gevoel van straffeloosheid uit te sluiten, wat wordt bereikt door het aanreiken aan de magistraten van een ruimer wettelijk panel aan maatregelen die beogen een adequaat antwoord op maat te bieden op jeugddelinquentie.

2. Nieuwe antwoorden op jeugddelinquentie

Alvorens in te gaan op de bepalingen die op 16 oktober 2006 in werking treden is het van belang een beknopt overzicht te geven van de belangrijkste wijzigingen die in de nieuwe wet worden voorzien. Deze treden evenwel niet alle in werking op 16 oktober 2006.

2.1 Algemeen overzicht

2.1.1 Voorafgaande titel : beginselen van de rechtsbedeling ten aanzien van minderjarigen.

Een nieuw gegeven vormt het toevoegen van een voorafgaande titel aan de wet door artikel 3 van de wet van 13 juni 2006 : beginselen van de rechtsbedeling ten aanzien van minderjarigen. Deze beginselen hebben betrekking op het optreden van de Staat ten aanzien van minderjarige delinquenten en treden in voege op 16 oktober 2006.

De jeugdrechtbank zal in zijn optreden en zijn reactie rekening houden met de persoonlijkheid van de jongere en de opvoedingsmogelijkheden in zijn leefomgeving, maar ook met de aard van het gepleegde feit. De jeugdrechtbank zal steeds de voorkeur geven aan het behoud van de jongere in zijn leefmilieu.

De maatschappij heeft het recht zich op grond van de openbare veiligheid te verdedigen tegen gewelddadig gedrag van jongeren. Jongeren moeten worden gewezen op hun verantwoordelijkheid met betrekking tot de draagwijdte van hun daad, de schade veroorzaakt aan de slachtoffers en de maatschappelijke orde (6).

Daarnaast worden een aantal algemene principes opgenomen. Er wordt gewezen op het belang van :

- de preventie van delinquentie teneinde de maatschappij te beschermen;
- permanente opleiding inzake jeugdrecht van de verschillende actoren werkzaam in de jeugdbescherming.

De rechtsbedeling ten aanzien van de jongeren streeft steeds doelstellingen na inzake opvoeding, verantwoordelijkheidszin, resocialisatie en bescherming van de maatschappij.

Rechten en vrijheden van de minderjarigen moeten erkend worden, waaronder die ingeschreven in de Grondwet en in het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, waaronder het recht om gehoord te worden tijdens het proces dat leidt tot beslissingen die het kind aangaan.

Telkens de wet afbreuk kan doen aan bepaalde rechten en vrijheden van de jongeren, hebben deze het recht om geïnformeerd te worden over de inhoud van deze rechten en vrijheden. De wet mag het recht op vrijheid van de jongere slechts minimaal belemmeren indien dit noodzakelijk is voor de maatschappij. Daarbij wordt steeds rekening gehouden met de noden van de jongeren en met de belangen van hun families en van de slachtoffers.

Tenslotte wordt in de voorafgaande titel ook aandacht besteed aan de ouders. Deze worden geacht het onderhoud, de opvoeding en het toezicht op hun kinderen op te nemen.

Minderjarigen kunnen bijgevolg slechts gedeeltelijk of volledig aan het ouderlijk gezag onttrokken worden in de gevallen waarin maatregelen houdende de handhaving van dit gezag als een contra-indicatie kunnen worden beschouwd.

2.1.2 De herstellfilosofie (7)

Verscheidene bepalingen die kaderen binnen de herstellfilosofie werden opgenomen in de wet. De uitgangsidee is om de schade veroorzaakt aan het slachtoffer en aan de gemeenschap door de jongere te laten herstellen en om de gebroken relaties te helen.

De jongere neemt op deze manier verantwoordelijkheid op voor zijn daden. De immateriële aard van de schade en de communicatie tussen beide partijen kunnen worden hersteld.

Aan de hand van het herstellrechtelijk aanbod kan herstellgericht gewerkt worden ten behoeve van het slachtoffer en kan opvoedkundig opgetreden worden ten aanzien van de jongere.

Verscheidene praktijken werden ontwikkeld om deze doelstellingen te bereiken. In de wet werden vier verschillende benaderingen geïntegreerd.

Er is vooreerst het geschreven project dat aan de jeugdrechtbank kan worden voorgelegd. Daarnaast werden bemiddeling, herstelgericht groepsoverleg en de prestatie van opvoedkundige aard en algemeen nut opgenomen in de wet.

Voor het herstelgericht groepsoverleg en de bemiddeling is het cruciaal dat de betrokken personen akkoord zijn. Hun akkoord is essentieel voor de goede afloop van de bemiddeling en het herstelgericht groepsoverleg.

De prestatie van opvoedkundige aard en algemeen nut die door de jeugdrechtbank kan worden opgelegd, ressorteert onder de herstelrechtelijke filosofie, maar kent eveneens een dwangnotie. Het betreft een autonome maatregel die door de jeugdrechtbank opgelegd kan worden en waarvoor de instemming van de jongere niet vereist is.

Deze maatregel kan ook worden opgelegd als voorwaarde ten eerste voor het behoud van de jongere in zijn leefomgeving en ten tweede voor het uitstel dat gepaard gaat met een plaatsing in een geschikte inrichting, bij een betrouwbaar persoon of in een openbare gemeenschapsinstelling.

De bepalingen betreffende de bemiddeling op parketniveau en op het niveau van de jeugdrechtbank en de bepalingen inzake het herstelgericht groepsoverleg op jeugdrechtbankniveau treden in werking op 1 april 2007.

2.1.3 De ouderstage

De bepalingen betreffende de ouderstage treden op 1 april 2007 in werking.

De basisprincipes omtrent de ouderstage zullen worden opgenomen in een samenwerkingsakkoord met de Gemeenschappen. Dit zal toelaten om de inhoud en de doelstellingen van de ouderstage toe te lichten, met het oog op hun concrete invulling door de door de Gemeenschappen aangewezen diensten.

De ouderstage is een maatregel die kan worden opgelegd door de jeugdrechtbank of kan worden voorgesteld door de procureur des Konings met als doel de ouders te hermobiliseren om opnieuw interesse te krijgen voor het lot van hun kind, en hen te helpen bij de opvoedingstaken die zij hadden opgegeven, maar waarbij elke stigmatisatie en elk negatief effect op het ouderlijke gezag moet worden vermeden.

Alhoewel de ouderstage, indien deze opgelegd wordt door de jeugdrechtbank, als een sanctie wordt beschouwd, zal deze worden georganiseerd door de Gemeenschappen.

Belangrijk is te duiden dat de ouderstage alleen kan worden opgelegd t.a.v. ouders die manifest onwillig zijn en onverschilligheid vertonen t.a.v. de feiten gepleegd door hun kind, of die de strafbare feiten die door hun kind zijn gepleegd ontkennen of minimaliseren en zo hebben bijgedragen tot het delinquent gedrag van hun kind.

In de praktijk zal het dus een minderheid van ouders betreffen die zich absoluut niet bekommeren om de toekomst van hun kind en die, door hun houding, de strafrechtelijke dynamiek waarin het kind zich bevindt, vergroten.

De ouderstage moet een aanvullend karakter hebben t.a.v. de maatregelen die tegelijkertijd genomen worden t.a.v. de delinquente jongere. De sanctie van de ouders mag niet het enige antwoord vormen op de jeugddelinquentie.

Deze sanctie dient in fine ten goede te komen aan de betrokken minderjarige(8)

De inhoud van de stage zal aan deze doelstelling tegemoetkomen.

Aangezien de ouderstage op het niveau van de jeugdrechtbank een sanctie is, zullen de ouders die weigeren om de hun opgelegde ouderstage te volgen of niet meewerken aan de tenuitvoerlegging ervan door de jeugdrechtbank veroordeeld kunnen worden.

In tegenstelling tot de jeugdrechtbank beschikt de procureur des Konings louter over de mogelijkheid om een ouderstage voor te stellen.

2.1.4 De uithandengeving

De wijzigingen inzake de uithandengeving treden op een latere datum (derde trimester van 2007) in werking en zullen het voorwerp vormen van een volgende omzendbrief.

De wet brengt alle bepalingen inzake de uithandengeving samen in één bepaling, met name artikel 57bis, waarin naast de bestaande regels (de vroegere bepalingen van art.38 en art.50 § 1 lid vier, § 2) ook nieuwe regels zijn opgenomen.

Het is van belang te wijzen op een belangrijk nieuw element nl. de gespecialiseerde kamers binnen de jeugdrechtbank. Eens een beslissing tot uithandengeving is genomen door de jeugdrechtbank ten aanzien van een jongere, die ervan wordt verdacht een als wanbedrijf en/of correctionaliseerbare misdaad omschreven feit te hebben gepleegd, worden deze gespecialiseerde kamers bevoegd.

2.2 Wijzigingen op parketniveau - algemeen

De bevoegdheden van de procureur des Konings worden gepreciseerd. Niet alleen in een waarschuwingsbrief, maar ook in een persoonlijk onderhoud, kan hij de minderjarige en zijn ouders erop wijzen dat de minderjarige ervan wordt verdacht een als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd. Hij kan hen op de hoogte brengen van de mogelijke gevolgen voor de minderjarige, m.n. het opleggen van opvoedingsmaatregelen.

De procureur des Konings heeft ook de mogelijkheid om aan de jongere een bemiddeling voor te stellen. Bemiddeling kan slechts door de procureur des Konings aangeboden worden indien er ernstige aanwijzingen bestaan omtrent de schuld van de jongere, deze niet ontkent bij de feiten betrokken te zijn en toestemt in de bemiddeling. De bepalingen betreffende de bemiddeling op parketniveau treden op 1 april 2007 in werking.

De procureur des Konings zal aan de ouders, waarbij er een onverschilligheid werd opgemerkt ten aanzien van het gedrag van de minderjarige, een ouderstage kunnen voorstellen.

2.3 Wijzigingen op niveau van de jeugdrechtbank - algemeen

Ook aan de jeugdrechtbank worden nieuwe maatregelen ter beschikking gesteld teneinde deze toe te laten een afdoend antwoord op jeugddelinquentie te bieden.

Ten eerste kan een herstelrechtelijk aanbod worden geformuleerd ten aanzien van de betrokkenen. De jeugdrechtbank kan een bemiddeling voorstellen. De jeugdrechtbank kan tevens verwijzen naar het herstelgericht groepsoverleg.

De minderjarige kan aan de jeugdrechtbank een geschreven project aanbieden, waarin hij een herstelvoorstel formuleert.

De jeugdrechtbank kan het behoud van de jongere in zijn leefomgeving afhankelijk maken van een of meer voorwaarden, waaronder het huisarrest.

De jeugdrechtbank beschikt over bijkomende autonome maatregelen zoals de prestatie van opvoedkundige aard en van algemeen nut, de plaatsing in een ziekenhuis, de plaatsing in een dienst deskundig op het gebied van alcohol - of drugsverslaving, de plaatsing in een kinderpsychiatrische afdeling, enz.

2.4 De verbindingsmagistraten

Er wordt een nieuwe functie gecreëerd, namelijk de verbindingsmagistraat in jeugdzaken.

Hun functie zal er hoofdzakelijk in bestaan een rol van tussenpersoon te vervullen tussen de gemeenschapsoverheden en de jeugdrechtbanken voor wat betreft de tenuitvoerlegging van beslissingen tot plaatsing, zowel op grond van de wet van 8 april 1965, als op grond van de gemeenschapsdecreten inzake jeugdbescherming en jeugdbijstand.

Wat betreft de doelgroep kinderen en jongeren die, naast het plegen van delinquent gedrag ook een geestelijk gezondheidsprobleem hebben, dient in het kader van de uitbouw van een voorzieningoverschrijdend geestelijke-gezondheidszorg (GGZ)- programma voor de doelgroep kinderen en jongeren, een gestructureerd overleg georganiseerd te worden tussen de justitiële instanties en de verschillende actoren van het GGZ-netwerk. Dit overleg heeft als doelstelling om het meest geschikte zorgaanbod aan te bieden op maat van de jongere en zijn omgeving.

Hierbij dient verwezen te worden naar omzendbrief nr. 074 betreffende de wet van 13 juni 2006 tot wijziging van de wetgeving betreffende de jeugdbescherming en het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd.

De opdrachten van de verbindingsmagistraten zijn tweërlei :

1° in geval er een gebrek is aan beschikbare plaatsen in de gemeenschapsinstellingen dienen zij de beslissingen tot plaatsing te optimaliseren voor personen, die voor de leeftijd van 18 jaar een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd of daarvan verdacht worden.

Concreet betekent dit dat de verbindingsmagistraat in jeugdzaken :

1. op de hoogte dient te blijven van alle bestaande mogelijkheden voor de tenuitvoerlegging van maatregelen, waaronder de maatregel van plaatsing;

2. op de hoogte dient te blijven van het aantal en de aard van de plaatsingsbeslissingen waarvan de uitvoering vertraging heeft opgelopen wegens plaatsgebrek in de gemeenschapsinstellingen;

3. duurzame contacten dient te leggen met de verantwoordelijken van de gemeenschapsdiensten die belast zijn met de uitvoering van de beslissingen van jeugdrechtbanken en jeugdrechtbanken, alsook met de verantwoordelijken van andere diensten die betrokken zijn bij de tenuitvoerlegging van maatregelen, met eerbiediging van de bevoegdheden van de gemeenschapsdiensten, teneinde het gebruik van de beschikbare plaatsen te optimaliseren (verzamen van inlichtingen over de verwijzingscriteria en beheren van de wachtlijsten, ...);

4. magistraten dient in te lichten en bewust te maken met het oog op het optimaliseren van de voor de plaatsing beschikbare capaciteit. (Doorgeven van inlichtingen over de verwijzingscriteria en het beheer van de wachtlijsten, en stimuleren van het toepassen van de beginselen van de rechtsbedeling ten aanzien van minderjarigen, inzonderheid de subsidiariteit van het beroep doen op gerechtelijke procedures en maatregelen die het recht op vrijheid van de jongeren belemmeren).

2° de eventuele verwijzingen coördineren van veroordeelde personen die zich in een federaal gesloten centrum bevinden, naar een strafinrichting voor volwassenen.

De verbindingsmagistraat zal daartoe duurzame contacten dienen te leggen met de verantwoordelijken van het federaal gesloten centrum en het directoraat-generaal Uitvoering van Straffen en Maatregelen van de FOD Justitie, teneinde te voorzien in procedures voor de verwijzing van personen van achttien jaar of ouder.

De bevoegdheden van de magistraten, zowel van de zetel als van het parket, met betrekking tot het nemen en uitvoeren van individuele beslissingen worden door de wet evenwel niet gewijzigd. De verbindingsmagistraten zijn dus niet belast met het beheer van individuele gevallen. Zij hebben daartoe noch de juridische bevoegdheden, noch de feitelijke middelen

2.5 Specifieke aandacht voor de doelgroep kinderen en jongeren die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en bovendien een GGZ-probleem hebben.

In artikel 37, § 2 van de wet van 8 april 1965 beschikt de jeugdrechtbank over bijkomende autonome maatregelen waaronder :

- het opleggen van een ambulante behandeling bij een psychologische of psychiatrische dienst of bij een dienst die deskundig is op het gebied van alcohol- of drugsverslaving;

- de plaatsing in een ziekenhuisdienst (A- en K-dienst);

- de residentiële plaatsing in een dienst die deskundig is op het gebied van alcohol- of drugsverslaving of enige andere vorm van verslaving

- de plaatsing in een afdeling van een jeugdpsychiatrische dienst (de pilootprojecten forensische K-bedden).

Deze maatregelen dienen echter geplaatst te worden in het kader van het beleid inzake GGZ waarbij initiatieven worden genomen die als doel hebben om, binnen een vooraf omschreven werkingsgebied, voor die doelgroep van kinderen en jongeren een zorgcircuit te realiseren binnen een GGZ-netwerk. Een dergelijke benadering kan meer garanties bieden voor een geestelijke gezondheidszorg op maat en een continuïteit in de zorg voor deze doelgroep.

Naar aanleiding van de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid in mei 2004 hebben alle ministers bevoegd voor Volksgezondheid, zowel de federale minister als de ministers van de Gemeenschappen en Gewesten, in een gemeenschappelijke verklaring gesteld dat via proefprojecten een aantal zorgmodellen voor specifieke doelgroepen zouden worden uitgetest en dit met het oog op de toekomstige organisatie van het aanbod van de geestelijke gezondheidszorg in zorgcircuits en netwerken voor o.a. kinderen en jongeren.

De bedoeling is dat GGZ-voorzieningen en -diensten maar ook alle andere partners uit de zorgsector en uit andere beleidsdomeinen zoals Justitie, Onderwijs,... gaan samenwerken aan de realisatie van een voorzieningoverschrijdend zorgprogramma.

Een belangrijke stap hiertoe bestaat erin om alle partners samen te brengen opdat via overleg over concrete (patiënt)situaties tussen de zorgaanbieders kan gekeken worden wat het meest geschikte aanbod is of zou kunnen zijn voor de beoogde doelgroep. Deze cliëntgerichte overlegbenadering kreeg de naam « therapeutisch project ». De nadruk op het belang van een gestructureerd overleg omtrent de toeleiding van jongeren met een delinquent gedrag en een psychiatrische problematiek naar de GGZ, wordt ook in punt 2.4 nogmaals onderstreept.

Daarnaast wordt eveneens een tweede vorm van overleg voorzien op het niveau van de voorzieningen en diensten die deel uitmaken van de GGZ-netwerken. Dit wordt het transversaal overleg genoemd. Dit overleg situeert zich op een niveau dat de individuele cliëntgerichte therapeutische projecten overstijgt. Het transversaal overleg is er dus primair op gericht om de bevoegde overheden in het kader van hun beleidsbevoegdheden inzake programmatie, erkenning en financiering van zorg, in staat te stellen de inhouden en de organisatievormen te beschrijven van de zorgcircuits en netwerken.

De exploratie van zorgcircuits en netwerken binnen de geestelijke gezondheidszorg zal binnenkort worden opgestart en zal in een experimenteel kader drie jaar duren. Het in voege laten treden van de maatregelen inzake de plaatsing zoals voorzien in artikel 37, § 2, 9° tot 11°, kan met andere woorden niet vanaf 16 oktober 2006 in voege gaan. Intussen kan wel via de therapeutische en de transversale projecten nagegaan worden hoe vanuit het bestaande aanbod van GGZ-voorzieningen voor kinderen en jongeren een meer optimale benutting mogelijk is en welke lacunes naar inhoud, vorm en capaciteit ingevuld moeten worden. Zoals reeds eerder gezegd, zullen de jeugdmagistraten eveneens bij het overleg betrokken worden.

Er moet tevens worden opgemerkt dat de verschillende ministers bevoegd voor Volksgezondheid en de federale minister van Justitie samenwerken aan een akkoord tot uitbouw van een forensisch GGZ-zorgtraject voor jongeren en het bevorderen van een intersectoriële samenwerking. De volledige uitvoering van de maatregelen inzake plaatsing zoals omschreven in artikel 37, § 2, lid 1, 9° tot 11°, zal ingaan vanaf 1/1/2009, en eerder mits dit wordt overeengekomen in het hoger vermelde samenwerkingsakkoord.

3. Rechtsbedeling en rechtswaarborgen ten aanzien van de jongeren

1.1 Recht op bijstand van een advocaat

Het bestaande art.54bis, eerste lid van de wet van 8 april 1965 bepaalt in het algemeen dat wanneer een persoon jonger dan achttien jaar partij is in het geding en geen advocaat heeft, hem er ambtshalve een wordt toegewezen.

Opdat de rechten van de jongere nog doeltreffender zouden worden beschermd, werden de volgende nieuwe bepalingen in de wet ingeschreven :

1) Van elke beslissing, ongeacht of het om een voorlopige maatregel of om een maatregel ten gronde gaat, genomen door de jeugdrechter zowel als de jeugdrechtbank in eerste aanleg of in hoger beroep, zal systematisch een kopie worden overgezonden aan de advocaat van de minderjarige. Dit gebeurt bij gewone kopie, en wordt door toedoen van de griffier verstuurd op de dag van de beslissing zelf (art. 10 van de wet van 8 april 1965, hersteld bij artikel 4 van de wet van 13 juni 2006);

2) Telkens de betrokken jongere voor de jeugdrechtbank is verschenen wordt een afschrift van de beschikking overhandigd aan de advocaat van de betrokkene (art. 52ter van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door artikel 18 van de wet van 13 juni 2006);

3) De minderjarige die voor de onderzoeksrechter verschijnt zal telkens recht hebben op bijstand van een advocaat. De wet wordt op die manier in overeenstemming gebracht met arrest nr. 184/2004 van het Arbitragehof van 16 november 2004 (dat besluit tot een schending van artikelen 10 en 11 door de artikelen 49 en 52ter van de wet van 8 april 1965, in zoverre zij het de minderjarige niet mogelijk maken verplicht te worden bijgestaan door een advocaat wanneer deze in spoedeisende gevallen voor de onderzoeksrechter verschijnt). Wel is de mogelijkheid voorzien voor de onderzoeksrechter om een afzonderlijk onderhoud met de betrokkene te hebben (art. 49, 3e lid van de wet van 8 april 1965, ingevoegd door artikel 15 van de wet van 13 juni 2006).

In de wet van 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke, wordt gesteld dat een niet ondertekend afschrift van het vonnis wordt gezonden aan de advocaat van de minderjarige.

Uit de doelstelling van de wetgever blijkt dat hetzelfde geldt op het niveau van het hoger beroep.

3.2 De rechtsmiddelen van de jongere

Na het verhoor van de jongere wordt nu ook een afschrift van de beschikking overhandigd aan de advocaat van de jongere. (art. 52ter, vierde lid van de wet van 1965, gewijzigd door art. 18 van de wet van 13 juni 2006) (9).

Nieuw is ook dat in deze beschikking dient worden aan gegeven welke rechtsmiddelen er bestaan en binnen welke vorm en termijn ze moeten worden aangewend (art. 52 ter, vierde lid van de wet van 1965, gewijzigd door art. 13 van de wet van 15 mei 2006).

3.3 Het afschrift van vonnissen en arresten

Naast het systematisch meedelen van afschriften van beschikkingen aan de betrokken jongere (cf. art. 52ter, vierde lid van de wet van 1965, gewijzigd door art. 18 van de wet van 13 juni 2006) zullen ook afschriften van vonnissen en arresten systematisch worden meegedeeld aan de jongere die twaalf jaar of ouder is.

De overhandiging gebeurt onmiddellijk ter zitting, indien de betrokken persoon ter rechtszitting aanwezig is. De beslissing wordt per gerechtsbrief ter kennis gebracht in de gevallen waar deze overhandiging niet heeft kunnen plaatsvinden (art. 61bis, lid 1, van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 14 van de wet van 15 mei 2006).

Dit afschrift van vonnissen en arresten zal de rechtsmiddelen vermelden die er tegen open staan, evenals de vormen en termijnen die daarbij moeten worden geëerbiedigd (art. 61bis, lid 2, van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 14 van de wet van 15 mei 2006).

Op basis van art. 30 § 4 van de wet van 26 juni 1990, gewijzigd door art. 55, 7° van de wet van 13 juni 2006, wordt per gerechtsbrief het vonnis of het arrest of het ontbreken van de uitspraak of van het arrest aan de minderjarige meegedeeld.

3.4 Waarschuwingsbrief t.a.v. de minderjarige en oproeping van de minderjarige door het parket

Ten aanzien van de personen bedoeld in artikel 36, 4°, kan de procureur des Konings aan de minderjarige, vermoedelijke pleger van een als misdrijf omschreven feit, een waarschuwingsbrief sturen waarin hij vermeldt dat hij kennis heeft genomen van de feiten, dat hij van oordeel is dat deze feiten ten zijnen laste vaststaan en dat hij beslist heeft het dossier te seponeren (art.45ter, eerste lid van de wet van 8 april 1965, ingevoegd door art. 12 van de wet van 13 juni 2006),om hem toe te laten zijn gedrag te veranderen opdat hij de wet niet meer zou overtreden.

De procureur des Konings heeft ook de mogelijkheid om de vermoedelijke pleger van het als misdrijf omschreven feit en zijn wettelijke vertegenwoordigers op te roepen en hen te wijzen op hun wettelijke verplichtingen en de risico's die ze lopen (art.45ter, derde lid van de wet van 8 april 1965, ingevoegd door art. 12 van de wet van 13 juni 2006).

3.5 Betreffende de voorlopige plaatsing in een gesloten opvoedingsafdeling van een openbare gemeenschapsinstelling,

De voorlopige plaatsing in een gemeenschapsinstelling met gesloten opvoedingsafdeling kan enkel worden bevolen ingeval de voorwaarden waarin is voorzien voor de toepassing van de maatregel in artikel 37, § 2quater, tweede lid van de wet van 8 april 1965, ingevoegd door art. 7, 5° lid 1 van de wet van 13 juni 2006, en de volgende voorwaarden (art. 52quater van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art.19 van de wet van 13 juni 2006) zijn vervuld :

1. er bestaan ernstige aanwijzingen van schuld;

2. de betrokkene geeft blijk van een gedrag dat voor hemzelf of voor anderen gevaarlijk is;

3. er bestaan ernstige redenen om te vrezen dat de betrokkene, indien hij opnieuw in vrijheid wordt gesteld, nieuwe misdaden of wanbedrijven pleegt, zich aan het gerecht onttrekt, bewijsmateriaal probeert te doen verdwijnen of tot een heimelijke verstandhouding komt met derden.

In dit geval bedraagt de duur van de plaatsing maximum drie maanden.

Deze maatregel kan in beginsel slechts eenmaal en na kennisgeving van het door de instelling opgestelde medisch-psychologisch verslag worden verlengd nadat de betrokkene en zijn raadsman werden gehoord.

Niettemin kan deze maatregel elke maand worden verlengd bij gemotiveerde beslissing gelet op ernstige en uitzonderlijke omstandigheden die betrekking hebben op de vereisten van de openbare veiligheid of eigen zijn aan de persoonlijkheid van de betrokkene en die de handhaving van deze maatregelen noodzakelijk maken. In dit geval worden de betrokkene, zijn raadsman en de directeur van de instelling vooraf gehoord.

Nieuw is dat aan de jongere het recht wordt verleend om na een termijn van één maand vanaf de dag waarop de beslissing definitief werd, de herziening te vragen van de voorlopige maatregel bedoeld in artikel 52 quater.

Met deze bepaling wordt art.37 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind toegepast.

Nadat een aanvraag tot herziening werd ingediend, hoort de jeugdrechtbank de jongere en zijn wettelijke vertegenwoordigers.

De verzoeker mag echter geen nieuw verzoekschrift indienen dat hetzelfde voorwerp heeft alvorens een termijn van één maand is verstreken vanaf de datum van de laatste beslissing houdende verwerping van zijn verzoek (art.60, derde lid van de wet van 8 april 1965, toegevoegd door art. 22, 3° van de wet van 13 juni 2006).

Bij elke plaatsing in een gesloten afdeling van een gemeenschapsinstelling die 15 dagen overschrijdt, bezoekt de jeugdrechter of de bevoegde sociale dienst de jongere.

4. Rechtsbedeling ten aanzien van de ouders

4.1 Het informeren van de verantwoordelijken na de vrijheidsberoving van de minderjarige

Krachtens een nieuw artikel 48bis, ingevoegd door art.11 van de wet 15 mei 2006, legt de wet van 8 april 1965 een verplichting op aan de politieambtenaar verantwoordelijk voor de vrijheidsberoving van de minderjarige, om de verantwoordelijken voor de minderjarige te informeren indien deze laatste van zijn vrijheid is beroofd, of in vrijheid is gesteld tegen de belofte om te verschijnen of tegen een ondertekende verbintenis.

De betrokken verantwoordelijken die geïnformeerd dienen te worden zijn de vader en de moeder van de minderjarige, diens voogd of de personen die hem in rechte of in feite onder hun bewaring hebben of, indien de minderjarige gehuwd is, de echtgenoot.

De verplichting tot informatie rust op de voor de vrijheidsberoving verantwoordelijke politieambtenaar die zo snel als mogelijk de betrokken personen schriftelijk of mondeling in kennis stelt of laat stellen van de aanhouding, van de redenen hiervoor, alsook van de plaats waar de minderjarige wordt opgesloten (art.48bis, § 1 wet van 8 april 1965 ingevoegd door art.11 van de wet 15 mei 2006).

Als het bericht niet conform dit artikel is gegeven en niemand van hen aan wie het had kunnen zijn gegeven, zich bij de jeugdrechtbank waarbij de zaak aanhangig is gemaakt, heeft aangemeld, kan de jeugdrechtbank :

- hetzij de zaak uitstellen en bevelen dat bericht wordt gegeven aan de persoon die zij aanwijst,

- hetzij de zaak gewoon behandelen als zij dergelijk bericht niet noodzakelijk acht. In dat geval vermeldt hij in zijn beschikking de redenen die aan zijn beslissing ten grondslag liggen (art.48bis, § 2 wet van 8 april 1965, ingevoegd door art.11 van de wet 15 mei 2006).

De tenuitvoerlegging van de informatieplicht van de politieambtenaar zal het voorwerp vormen van een afzonderlijke richtlijn gericht aan de politiediensten.

4.2 Het informeren van de ouders en naaste betrokkenen

Naast het systematisch mededelen van afschriften van beschikkingen aan de vader, moeder, voogden of personen die de betrokkene onder hun bewaring hebben (cf. bestaande art.52ter van de wet van 8 april 1965) zullen ook afschriften van vonnissen en arresten systematisch worden meegegeeld aan de vader of de moeder, de voogden of de personen die de betrokkene in rechte of in feite onder hun bewaring hebben.

De overhandiging gebeurt onmiddellijk ter zitting, indien de betrokken personen ter rechtszitting aanwezig zijn. De beslissing of beschikking wordt per gerechtsbrief ter kennis gebracht in de gevallen waar deze overhandiging niet heeft kunnen plaatsvinden (art.61bis, 1e lid van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 14 van de wet van 15 mei 2006).

Het afschrift van de beschikkingen, vonnissen en arresten vermelden de rechtsmiddelen die er tegen open staan, evenals de vormen en termijnen die daarbij moeten worden geëerbiedigd (art.61bis, 2e lid).

De jeugdrechtbank wordt verplicht om telkens de ouders, de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen over de betrokkene en, desgevallend, de personen die hem in rechte of in feite onder hun bewaring hebben, te informeren zodra een zaak waarbij een minderjarige die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd, voor de jeugdrechtbank aanhangig is gemaakt, teneinde hen de mogelijkheid te bieden aanwezig te zijn.

Hierdoor wordt aan de betrokkenen de mogelijkheid geboden om volledig op de hoogte te zijn van de procedure en om in dit verband gehoord te worden (art.51, § 1). Ook later behoudt de jeugdrechtbank de mogelijkheid om de jongere en zijn ouders te allen tijde op te roepen.

Onder de notie « personen die het ouderlijk gezag uitoefenen » dienen alle personen te worden verstaan die niet uit het ouderlijk gezag zijn ontzet. Uitzonderlijk kan na echtscheiding de exclusieve uitoefening van het ouderlijk gezag aan één van de ouders worden toevertrouwd. Zolang de andere ouder evenwel nog recht op persoonlijk contact geniet, heeft hij invloed op het gedrag van zijn kind en gelden de rechten (recht op informatie en oproeping) en plichten (plicht om te verschijnen, eventueel het voorstel of de sanctie van de ouderstage) die deze wet oplegt aan de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen.

Op basis van art. 30 § 4 van de wet van 26 juni 1990, gewijzigd door art. 55, 7° van de wet van 13 juni 2006, wordt een niet ondertekend afschrift van het vonnis of de kennisgeving van het ontbreken van een vonnis aan de wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige gezonden.

Uit de wil van de wetgever blijkt dat hetzelfde geldt in hoger beroep.

4.3 Waarschuwingsbrief ten aanzien van de ouders en oproeping van de ouders op parket niveau

Een kopie van de waarschuwingsbrief die aan de minderjarige wordt gestuurd door de procureur des Konings wordt bezorgd aan de vader en aan de moeder, aan de voogd van de minderjarige of aan de personen die hem in rechte of in feite onder hun bewaring hebben (art.45ter, tweede lid van de wet van 8 april 1965, toegevoegd door art. 12 van de wet van 13 juni 2006).

De procureur des Konings heeft echter ook de mogelijkheid om de wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige op te roepen en hen te wijzen op hun wettelijke verplichtingen en de risico's die hun kind en zichzelf lopen (art.45ter, derde lid van de wet van 8 april 1965, toegevoegd door art. 12 van de wet van 13 juni 2006).

4.4 Veroordeling van de ouders bij niet-verschijning na oproeping door de jeugdrechtbank

De jeugdrechtbank kan een veroordeling uitspreken in geval van niet-verschijning door de betrokkene of de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen op de oproeping van de jeugdrechtbank, indien enige vorm van rechtvaardiging uitblijft. Het betreft een geldboete van 1 tot 150 euro (art.51, § 2, derde lid van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art.16, 2° van de wet van 13 juni 2006).

De jeugdrechtbank kan de betrokken personen vervolgens, om hen ondanks hun eerdere nalatigheid aan te moedigen om alsnog ter zitting te verschijnen, ontlasten van de boete die ten aanzien van hen werd uitgesproken, indien ze op een volgende zitting verschijnen en wettige redenen kunnen aanhalen die hen verhinderd hebben om de eerste zitting bij te wonen. Het openbaar ministerie verleent daartoe van tevoren zijn advies (art.51, § 2, derde lid van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art.16, 3° van de wet van 13 juni 2006).

4.5 Uitbreiding tot opvangouders

Ingevolge een wijziging van art.46 van de wet van 8 april 1965, door art. 9 van de wet van 15 mei 2006 zullen ook de opvangouders gedagvaard worden. Daardoor wordt de wet in overeenstemming gebracht met arrest nr. 122/98 van het Arbitragehof (dat besloot tot schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet door de artikelen 46 en 62 van de wet van 8 april 1965, aangezien niet voorzien was in de oproeping van de opvangouders).

Onder « opvangouders » wordt verstaan : « de personen aan wie de huisvesting van een minderjarige is toevertrouwd, hetzij door diens ouders, hetzij door enige andere erkende openbare of particuliere plaatsingsoverheid. » (10)

4.6 Herziening van een voorlopige maatregel : plaatsing in een openbare gemeenschapsinstelling

De vader, moeder, voogden of degenen die de minderjarige in rechte of in feite onder hun bewaring hebben, hebben het recht om na een termijn van één maand vanaf de dag waarop de beslissing definitief werd, de herziening te vragen van de voorlopige maatregel bepaald in art. 52 quater (plaatsing in een openbare gemeenschapsinstelling) van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art.19 van de wet van 13 juni 2006.

Nadat een aanvraag tot herziening werd ingediend hoort de jeugdrechtbank de jongere en zijn wettelijke vertegenwoordigers.

De verzoeker mag echter geen nieuw verzoekschrift indienen dat hetzelfde voorwerp heeft, alvorens een termijn van één maand is verstreken vanaf de datum van de laatste beslissing houdende verwerping van zijn verzoek (art.60, derde lid van de wet van 8 april 1965, toegevoegd door art. 22, 3° van de wet van 13 juni 2006).

5 Wijzigingen op parketniveau – specifieke wijzigingen die in voege treden op 16 oktober 2006

Op het moment dat de procureur des Konings op de hoogte is van het feit dat een minderjarige een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd, heeft hij volgens de gewijzigde wet van 8 april 1965, volgende mogelijkheden :

5.1 De procureur des Konings kan aan de vermoedelijke pleger van een als misdrijf omschreven feit een waarschuwingsbrief sturen waarin hij vermeldt dat hij kennis heeft genomen van de feiten en beslist heeft tot seponering.

Op deze manier wordt aan het openbaar ministerie de mogelijkheid geboden om op een snelle en constructieve manier te reageren ten aanzien van een minderjarige waarbij de feiten blijken vast te staan, maar waar het openbaar ministerie toch beslist om te seponeren. Het openbaar ministerie kan tot deze werkwijze overgaan indien het niet absoluut noodzakelijk is om de betrokken partijen op te roepen, maar is daartoe niet verplicht.

Indien het openbaar ministerie beslist om een waarschuwingsbrief te sturen zal, zoals gesteld, een kopie ervan overgemaakt worden aan de vader en de moeder, aan de voogd en aan alle personen die hem in rechte of in feite onder hun bewaring hebben.

5.2 Aan de procureur des Konings wordt de mogelijkheid geboden om de minderjarige en zijn wettelijke vertegenwoordigers op te roepen en hen te wijzen op hun wettelijke verplichtingen en op de risico's die ze lopen, met het oog op hun sensibilisering.

De procureur des Konings kan de ouders, wettelijke vertegenwoordigers en de minderjarige in een persoonlijk onderhoud informatie geven betreffende de risico's die zij lopen (op bijv. opvoedingsmaatregelen), in gevolge het als misdrijf omschreven feit dat de minderjarige heeft gepleegd.

6 Wijzigingen op jeugdrechtbankniveau – specifieke wijzigingen

Artikel 37 van de wet van 1965 werd grondig gewijzigd. Bijkomende maatregelen werden aan de jeugdrechtbank gegeven. Bovendien wordt aan de jeugdrechtbank opgelegd om rekening te houden met een aantal criteria en zijn beslissing bijzonder te motiveren.

De jeugdrechtbank zal de voorkeur geven aan maatregelen die de vrijheid van de minderjarige het minste beperken, en aldus het behoud van de minderjarige in zijn leefomgeving nastreven. Pas indien deze aanpak niet accuraat wordt bevonden zal hij overgaan tot het opleggen van maatregelen die een impact hebben op de fysieke vrijheid van de jongere, waarbij de voorkeur moet worden gegeven aan de plaatsing in een open regime, alvorens over te gaan tot plaatsing in een gemeenschapsinstelling met gesloten opvoedingsafdeling.

6.1 De criteria

De jeugdrechtbank houdt in zijn beslissing rekening met een aantal criteria.

Deze criteria zijn de volgende :

1. de persoonlijkheid en maturiteitsgraad van de betrokkene;
2. de leefomgeving;
3. de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin zij zijn gepleegd, de schade en de gevolgen voor het slachtoffer;
4. de vroegere maatregelen die ten aanzien van de betrokkene werden genomen en diens gedrag gedurende de uitvoering ervan;
5. de veiligheid van de betrokkene;
6. de openbare veiligheid.

Naast de opgesomde criteria houdt de jeugdrechtbank eveneens rekening met de beschikbaarheid van de behandelingswijzen, opvoedingsprogramma's of enige andere mogelijke middelen evenals met het voordeel dat de jongere er uit zal halen.

Deze criteria dragen niet alleen bij tot het objectiveren van de beslissingen van de jeugdrechtbank, maar maken het bovendien mogelijk om de maatregelen te moduleren ten opzichte van de persoonlijke situatie (leeftijd van de dader, de specifieke toestand/situatie, de specifieke noden/behoefte) van de jongere, rekening houdend met de omstandigheden van het gepleegde feit.

Het is van belang te wijzen op het feit dat de jeugdrechtbank in zijn beslissing rekening moet houden met alle criteria en niet met slechts enkele ervan (11).

De criteria hebben ten eerste betrekking op de jongere zelf, nl. zijn persoonlijkheid, maturiteit en leefomgeving. Dit betekent dat in de beslissing van de jeugdrechtbank kan uitgegaan worden van de mogelijkheden waarover een jongere beschikt. Het is niet voldoende om rekening te houden met de leeftijd (objectief criterium) van de jongere, alhoewel de wet hieromtrent voor de plaatsing in de openbare gemeenschapsinstellingen wettelijke bepalingen vastlegt. Er dient ook aandacht uit te gaan naar de maturiteit, de rijpheid of de graad van ontwikkeling (subjectief criterium) waarover de jongere beschikt.

De leefomgeving speelt een belangrijke rol in het leven van een jongere. Hierbij verdient het aanbeveling verder te kijken dan het gezin van de jongere. De overige structuren waarin de jongere zich beweegt, kunnen best mee in ogenschouw genomen worden. Zo vormen de peers een belangrijk referentiekader voor de jongere, maar ook de interacties met andere personen binnen het schoolmilieu of de woonomgeving mogen niet uit het oog worden verloren.

De veiligheid van de jongere en het gevaar voor de openbare veiligheid moeten evenzeer mee in overweging worden genomen.

De ernst van de feiten, de omstandigheden waarin zij zijn gepleegd, de schade en de gevolgen voor het slachtoffer spelen een rol in de beslissing die de jeugdrechtbank neemt betreffende de op te leggen maatregel.

De wetgever heeft niet alleen de objectieve schade, maar ook de gevolgen voor het slachtoffer mee in overweging genomen. De jeugdrechtbank tracht een evenwicht te vinden.

De jeugdrechtbank zal in zijn beslissing rekening houden met de maatregelen die reeds voorheen aan de minderjarige werden opgelegd.

6.2 Het herstelrechtelijke aanbod en de maatregelen die de jeugdrechtbank kan opleggen

De jeugdrechtbank maakt, zoals in de voorafgaande titel is aangegeven, bij voorkeur gebruik van maatregelen die de vrijheid van de jongere het minst aantasten.

In artikel 37 § 2 lid 3 van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 7, 2°, lid 3 van de wet van 13 juni 2006 wordt de voorkeur gegeven aan het herstelrechtelijk aanbod (bemiddeling en herstelgericht groepsoverleg). Deze regel zal echter pas in werking treden op 1 april 2007, samen met het samenwerkingsakkoord inzake de bemiddeling en het herstelgericht groepsoverleg.

Vanaf 16 oktober 2006 geldt wel reeds de regeling dat, vorens de jeugdrechtbank overgaat tot het nemen van een maatregel, het geschreven project de voorkeur geniet. Vervolgens verdienen de maatregelen voorgesteld in art. 37 § 2 lid 1° tot 5° van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 7, 2°, lid 1 van de wet van 13 juni 2006 de voorkeur boven een plaatsingsmaatregel en verdient de plaatsing in een open afdeling de voorkeur boven de plaatsing in een gesloten afdeling.

Dit betekent duidelijk dat steeds de voorkeur moet gegeven worden aan de minst ingrijpende maatregel en dat de jeugdrechtbank de subsidiariteitregel bij het opleggen van een maatregel moet respecteren.

6.2.1 Het herstelrechtelijk aanbod

De bepalingen betreffende de bemiddeling en het herstelgericht groepsoverleg zoals hieronder verduidelijkt, treden in werking op 1 april 2007.

Gezien het belang van de herstelgerichte aanpak binnen deze hervorming, is het aangewezen reeds kort stil te staan bij de grote lijnen ervan. Het koninklijk besluit dat de uitvoering van genoemde bepalingen op 1 april 2007 zal bepalen, zal evenwel gepaard gaan met een bijkomende toelichting bij omzendbrief die onder meer zal ingaan op de bepalingen van het samenwerkingsakkoord dat in dit verband met de Gemeenschappen wordt gesloten.

De bemiddeling laat aan de vermoedelijke pleger van een als misdrijf omschreven feit, aan de personen die ten aanzien van hem het ouderlijk gezag uitoefenen, aan de personen die hem in rechte of in feite onder hun bewaring hebben, alsook aan het slachtoffer toe om samen en met de hulp van een onpartijdige bemiddelaar, aan de materiële en relationele gevolgen van het feit tegemoet te komen.

De jeugdrechtbank stelt aan de jongere, aan degenen die het ouderlijk gezag uitoefenen of hem in rechte of in feite bewaren, alsook aan het slachtoffer schriftelijk voor om deel te nemen aan een bemiddeling (Art. 37 bis § 2 lid 2 van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 2 van de wet van 15 mei 2006).

De uitnodiging wordt pas aan het slachtoffer gericht nadat is vastgesteld dat de vermoedelijke pleger van het als misdrijf omschreven feit een bemiddeling wenst op te starten.

Indien het slachtoffer van het misdrijf eveneens een minderjarige is, zullen de ouders of de wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige eveneens betrokken worden bij de bemiddeling.

Het herstelgericht groepsoverleg laat aan de persoon die ervan verdacht wordt een als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd, aan het slachtoffer, aan hun sociale omgeving alsook aan alle dienstige personen toe, om in groep en met de hulp van een onpartijdige bemiddelaar, in overleg uitgewerkte oplossingen te overwegen over de wijze waarop het conflict kan worden opgelost dat voortvloeit uit het als misdrijf omschreven feit, onder meer rekening houdend met de relationele en materiële gevolgen van het als misdrijf omschreven feit. Indien het slachtoffer een minderjarige is, nemen zijn ouders of zijn wettelijke vertegenwoordigers eveneens aan het herstelgericht overleg deel.

Aan dit overleg kan met andere woorden een groot aantal personen deelnemen. De hele sociale context zet zich in met het oog op een optimaal herstel.

De jeugdrechtbank stelt aan de jongere die voor hem wordt gebracht, aan degenen die het ouderlijk gezag uitoefenen of hem in rechte of in feite in bewaring hebben, mondeling voor om deel te nemen aan een herstelgericht groepsoverleg.

De slachtoffers worden schriftelijk van dit voorstel op de hoogte gebracht (Art. 37 bis § 3, leden 2 en 3 van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 2 van de wet van 15 mei 2006), opnieuw pas nadat de vermoedelijke pleger van het als misdrijf omschreven feit heeft aangegeven een herstelgericht groepsoverleg te willen opstarten.

Opdat de jeugdrechtbank een aanbod van bemiddeling of herstelgericht groepsoverleg zou kunnen formuleren, moet voldaan zijn aan volgende voorwaarden :

- er bestaan ernstige aanwijzingen van schuld;
- de persoon die ervan verdacht wordt een als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd, verklaart zijn betrokkenheid bij dit feit niet te ontkennen;
- het slachtoffer is geïdentificeerd.

Een herstelrechtelijk aanbod kan tevens enkel worden toegepast wanneer de personen die eraan deelnemen er gedurende het volledige verloop van de bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg uitdrukkelijk en zonder voorbehoud mee instemmen.

De jeugdrechtbank brengt de betrokkenen ervan op de hoogte dat zij de raad kunnen inwinnen van een advocaat alvorens op het herstelrechtelijk aanbod in te gaan en dat zij zich kunnen laten bijstaan door een advocaat vanaf het ogenblik dat het bereikte akkoord is behaald. Dit wil zeggen dat de advocaten van de betrokkenen niet aanwezig mogen zijn bij het overleg.

De erkende diensten van de gemeenschappen worden belast met de organisatie van de bemiddeling en het herstelgericht groepsoverleg. Daartoe wordt een samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, betreffende de organisatie en de financiering van het herstelrechtelijk aanbod bedoeld in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, uitgewerkt.

Hierbij is het belangrijk te vermelden dat de documenten en de mededelingen die worden gedaan in het kader van de tussenkomst van deze erkende diensten een vertrouwelijk karakter hebben met uitzondering van de documenten waarmee de partijen instemmen dat ze ter kennis worden gebracht van de gerechtelijke instanties (overeenkomstig artikel 37quater, § 3 van de wet van 8 april 1965, ingevoegd door art. 4 van de wet 15 mei 2006).

Indien de bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg leidt tot een akkoord, wordt dit aan het gerechtelijk dossier toegevoegd.

Bij een herstelgericht groepsoverleg wordt ook een intentieverklaring van de persoon die een als misdrijf omschreven feit zou hebben gepleegd, toegevoegd aan het dossier, waarin de concrete stappen worden opgenomen die hij zal ondernemen om de relationele en materiële schade en de schade aan de gemeenschap te herstellen, alsook de intentie om in de toekomst geen verdere feiten te plegen.

Het bereikte akkoord moet door de jeugdrechtbank worden gehomologeerd. Een weigering tot homologatie is enkel mogelijk indien het akkoord strijdig is met de openbare orde. Indien een akkoord bereikt is alvorens het vonnis wordt uitgesproken, houdt de jeugdrechtbank met het akkoord en de uitvoering ervan rekening.

Indien het akkoord wordt bereikt na het vonnis, kan een herziening van de maatregel worden gevraagd op basis van art. 60 van de wet van 1965 teneinde de bevolen maatregel te verlichten. Zie hiervoor art. 37 quinquies van de wet van 8 april 1965, ingevoegd door art. 5 van de wet van 15 mei 2006.

Indien de bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg niet tot een akkoord zou leiden, dan kan dit niet ten nadele van de jongere worden weerhouden. Ook de erkenning van de feiten door de jongere kan niet tegen hem worden aangevoerd.

6.2.2 Het geschreven project

De minderjarige die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd kan aan de jeugdrechtbank een geschreven project voorleggen. (art. 37 § 2 ter wet van 8 april 1965, ingevoegd bij art. 7, 4° van de wet van 13 juni 2006)

De bedoeling is dat de jongere verantwoordelijkheid opneemt voor zijn daden en zelf een oplossing aanreikt om de schade veroorzaakt door het feit te herstellen. Hij kan daartoe in een geschreven project een herstelvoorstel formuleren. Dat voorstel kan bestaan in een herstelrechtelijk aanbod of in opvoedingsmaatregelen.

Specifiek kan het geschreven project volgende oplossingen voorstellen :

- het aanbieden van verontschuldigen aan het slachtoffer, hetzij mondeling, hetzij schriftelijk;
- het herstel van de schade in natura indien de schade beperkt gebleven is;
- het volgen op ambulante basis van een behandeling bij een psychologische of psychiatrische dienst, bij een dienst voor seksuele opvoeding of bij een dienst deskundig op het gebied van alcohol of drugsverslaving;
- zich aanmelden bij de diensten voor jeugdhulpverlening.

De vermelde diensten zijn onder meer de diensten of centra voor geestelijke gezondheidszorg en de afdelingen voor gezins- en relationeel welzijnswerk van de centra voor algemeen welzijnswerk (de vroegere centra voor levens- en gezinsvragen en centra voor geboorteregeling en seksuele opvoeding).

Indien de jongere andere oplossingen voorstelt, kunnen deze eveneens door de jeugdrechtbank worden aanvaard.

Indien de rechtbank het geschreven project van de jongere goedkeurt, dan belast hij de bevoegde sociale dienst met de controle op de tenuitvoerlegging.

De bevoegde sociale dienst moet binnen een termijn van drie maanden na de goedkeuring van het geschreven project door de jeugdrechtbank een beknopt verslag van de inachtneming van de afspraken van de jongere aan de jeugdrechtbank overmaken. Indien het project niet ten uitvoer is gelegd of op ontoereikende wijze ten uitvoer is gebracht, kan de jeugdrechtbank tijdens een latere rechtszitting een andere maatregel opleggen.

6.2.3 Behoud van de jongere in zijn leefomgeving

Volgens artikel 37 § 2bis van de wet van 8 april 1965, ingevoegd bij art. 7,3° van de wet van 13 juni 2006, kan de jeugdrechtbank het behoud van de jongere in zijn leefomgeving afhankelijk maken van een of meer voorwaarden.

In onderstaande tabel worden het behoud van de jongere in zijn leefomgeving en de voorwaarden die hieraan gekoppeld worden, verduidelijkt.

Behoud van de jongere in zijn leefomgeving		
Voorwaarden	Controle	Bijkomende voorwaarden verbonden aan de voorwaarden die de jongere moet naleven
Moet een of meer voorwaarden naleven :		
1. Geregeld een school voor gewoon of buitengewoon onderwijs bezoeken	1. Bevoegde sociale dienst	
2. Een prestatie van opvoedkundige aard en van algemeen nut leveren	2. Bevoegde sociale dienst	2. - max 150 uur - moet in verhouding zijn met de leeftijd en de vaardigheden van de jongere - onder toezicht van een door de gemeenschappen aangewezen dienst of een natuurlijk persoon
3. Betaalde arbeid verrichten met het oog op de vergoeding van het slachtoffer	3. Bevoegde sociale dienst	3. - max 150 uur - jongere moet tenminste 16 jaar oud zijn
4. Pedagogische of medische richtlijnen van een centrum voor opvoedkundige voorlichting of geestelijke gezondheidszorg in acht nemen	4. Bevoegde sociale dienst	
5. Deelnemen aan één of meer opleidingsmodules of modules ter bewustwording van de gevolgen van de gestelde handelingen, alsook van de invloed daarvan op de eventuele slachtoffers	5. Bevoegde sociale dienst	

Behoud van de jongere in zijn leefomgeving		
Voorwaarden	Controle	Bijkomende voorwaarden verbonden aan de voorwaarden die de jongere moet naleven
6. Deelnemen aan een of meer begeleide sportieve, sociale of culturele activiteiten	6. Bevoegde sociale dienst	
7. Niet omgaan met bepaalde personen of niet komen op bepaalde plaatsen die een band hebben met het als misdrijf omschreven feit dat werd begaan	7. Politiedienst	
8. Eén of meer bezigheden niet uitoefenen, gelet op de specifieke omstandigheden	8. Bevoegde sociale dienst	
9. Naleven van een huisarrest	9. Politiedienst	
10. Andere voorwaarden of specifieke verbodsmaatregelen die de rechtbank bepaalt in acht nemen	10. Bevoegde sociale dienst	

Een prestatie van opvoedkundige aard en van algemeen nut leveren kan een voorwaarde zijn die aan de jongere wordt opgelegd. Er moet daarbij rekening worden gehouden met de leeftijd en de vaardigheden van de jongere. Het maximum aantal gepresteerde uren mag 150 niet overschrijden.

Betaalde arbeid verrichten met het oog op de vergoeding van het slachtoffer sluit niet uit dat er een beroep wordt gedaan op een specifiek hulpfonds dat kan optreden als bemiddelaar tussen het slachtoffer en de pleger van het als misdrijf omschreven feit. Het is niet de bedoeling van de wetgever dat deze projecten (bijv. vereffeningfonds) afgebouwd zouden worden. Deze moeten verder kunnen blijven bestaan en hun rol kunnen spelen.

Het huisarrest kan een voorwaarde vormen opdat de jongere in zijn leefmilieu zou kunnen verblijven. De jongere kan gewoon naar school gaan, maar dient bijvoorbeeld tussen 18 uur en 7 uur s morgens tijdens de week en in het weekeinde thuis, of daar waar hij gewoonlijk gehuisvest is, te verblijven.

Het huisarrest kan echter aangepast worden aan de situatie van de jongere, zodat deze toch, ook na het opgelegde aanvangsuur van het huisarrest, bijvoorbeeld zijn sportclub kan bezoeken of een training kan aanvatten.

Het voordeel van een huisarrest is dat het een duidelijk alternatief vormt voor de plaatsing van de jongere. De vrijheid van de jongere wordt minimaal aangetast en hij kan verblijven in zijn vertrouwde omgeving. Tegelijkertijd worden de jongeren ook gesanctioneerd, want ze hebben weinig of geen contact met hun leeftijdsgenoten of vrienden, behalve op school.

Op deze manier worden bovendien ook de ouders mee verantwoordelijk gesteld. Ze staan mee in voor het toezicht op de naleving van dit huisarrest.

Niettemin zal ook aan de lokale politie worden gevraagd om op onaangekondigde momenten controle uit te oefenen op de naleving van deze opgelegde voorwaarde.

Naast de controle op het huisarrest kan aan de lokale politiedienst ook gevraagd worden om controle uit te oefenen op de voorwaarde om niet om te gaan met bepaalde personen of niet te komen op bepaalde plaatsen die een band hebben met het als misdrijf omschreven feit dat werd begaan.

Hierbij is het van belang om te verwijzen naar de identieke circulaire betreffende het huisarrest, uitgaande van de verschillende Procureurs-generaal (zie onder meer omzendbrief 5/2006 van 20 april 2006 van de Brusselse Procureur-generaal).

De tenuitvoerlegging van de voornoemde controles door de lokale politiediensten zal het voorwerp vormen van een aparte richtlijn ten aanzien van de politiediensten.

6.2.4 De autonome maatregelen

In artikel 37 § 2 van de wet van 8 april 1965, vervangen door art. 7,2° van de wet van 13 juni 2006, worden de autonome maatregelen die de jeugdrechtbank ter beschikking heeft, opgesomd.

Het betreft :

- de betrokkenen berispen en, met uitzondering van degenen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt, hen laten bij of teruggeven aan de personen bij wie ze gehuisvest zijn, en dezen er, in voorkomend geval, ertoe aanmanen in het vervolg beter toezicht op hen te houden en hen beter op te voeden;

- onder toezicht plaatsen van de bevoegde sociale dienst;

- plaatsen onder intensieve educatieve begeleiding en onder de geïndividualiseerde omkadering van een referentieopvoeder;

- opleggen van een prestatie van opvoedkundige aard en algemeen nut;

- opleggen om een ambulante behandeling te volgen bij een psychologische of psychiatrische dienst, bij een dienst voor seksuele opvoeding of bij een dienst die deskundig is op het gebied van alcohol en drugsverslaving;

- toevertrouwen aan een rechtspersoon die voorstelt de verwezenlijking van een positieve prestatie te begeleiden, die bestaat in hetzij een opleiding, hetzij de deelname aan een georganiseerde activiteit;

- toevertrouwen aan een betrouwbare persoon of een geschikte inrichting met het oog op huisvesting, behandeling, opvoeding, onderricht of beroepsopleiding;

- toevertrouwen aan een openbare gemeenschapsinstelling voor jeugdbescherming;

- plaatsen in een ziekenhuisdienst (A- of K-dienst);

- overgaan tot residentiële plaatsing in een dienst die deskundig is op het gebied van alcohol- en/of drugsverslaving of enige andere vorm van verslaving;

- overgaan tot residentiële plaatsing in een intensieve behandelingsafdeling van een jeugdpsychiatrische dienst (huidige pilotprojecten forensische K-dienst van de FOD Volksgezondheid).

6.2.4.1 Bespreking van de autonome maatregelen met uitzondering van de plaatsing in een openbare gemeenschapsinstelling

In de onderstaande tabel worden de mogelijke maatregelen opgesomd, evenals de voorwaarden die eraan verbonden zijn en de mogelijke uitzonderingen die erop gelden.

Op 16 oktober 2006 treden enkel de maatregelen in werking genoemd in artikel 37, § 2, eerste lid, 1°, 2°, 4°, 7° en 8°.

Specifiek voor de doelgroep van kinderen en jongeren met een GGZ-probleem is het belangrijk om te benadrukken dat mogelijk achtereenvolgens verschillende behandelingsvormen worden onderzocht. Het is bijgevolg van belang om rekening te houden met de interactie tussen deze vormen en deze tabel niet te interpreteren als losstaande maatregelen. Hiervoor wordt eveneens verwezen naar het punt 2.5 van deze omzendbrief.

Maatregelen	Voorwaarden	Uitzonderingen	Rekening houdend met
1. Berisping van de betrokkene en, met uitzondering van degenen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt, hen laten bij of teruggeven aan de personen bij wie ze gehuisvest zijn, en dezen, in voorkomend geval, ertoe aanmanen in het vervolg beter toezicht op hen te houden en hen beter op te voeden.			
2. Plaatsen onder toezicht van de bevoegde sociale dienst	Max.-duur moet worden bepaald door de jeugdrechtbank.		
3. Intensieve educatieve begeleiding en onder de geïndividualiseerde omkadering plaatsen van een referentieopvoeder	De referentieopvoeder hangt af van de door de gemeenschappen aangewezen dienst of van een natuurlijke persoon die beantwoordt aan de door de gemeenschappen gestelde voorwaarden. Max.-duur moet worden bepaald door de jeugdrechtbank.		
4. Prestatie van opvoedkundige aard en van algemeen nut leveren	- Max.150 uur - Moet worden georganiseerd door een door de gemeenschappen aangewezen dienst of door een natuurlijk persoon die beantwoordt aan de door de gemeenschappen gestelde voorwaarden		De leeftijd en vaardigheden van de jongere
5 Hen opleggen een ambulante behandeling te volgen bij een psychologische of psychiatrische dienst, bij een dienst voor seksuele opvoeding of bij een dienst die deskundig is op het gebied van alcohol en drugsverslaving.	Max duur moet worden bepaald door de jeugdrechtbank		De jeugdrechtbank kan er in toestemmen dat de jongere een behandeling start of voortzet bij een geneesheerpsychiater, een psycholoog of een therapeut die hem wordt voorgesteld door de persoon die bij hem wordt voorgeleid of door diens wettelijke vertegenwoordigers
6. Hen toevertrouwen aan een rechtspersoon die voorstelt de verwezenlijking van een positieve prestatie te begeleiden, die bestaat in hetzij een opleiding, hetzij de deelname aan een georganiseerde activiteit	Max.-duur moet worden bepaald door de jeugdrechtbank		
7. Plaatsen bij een betrouwbaar persoon of in een geschikte inrichting met het oog op huisvesting, behandeling, opvoeding, onderricht of beroepsopleiding	-Betrouwbaar persoon of inrichting bepaald volgens de regels in de gemeenschappen -Max.-duur moet worden bepaald door de jeugdrechtbank		
8. Plaatsen in een gemeenschaps-instelling	Cf. infra	Cf. infra	Cf. infra

Maatregelen	Voorwaarden	Uitzonderingen	Rekening houdend met
9. Plaatsen in een ziekenhuisdienst (A- of K-dienst)	Max.-duur moet worden bepaald door de jeugdrechtbank Ook al bepaalt de wet terzake niets, aanbevolen wordt om de procedure van de wet van 26 juni 1990 toe te passen		Indien deze maatregel als voorlopige maatregel wordt opgelegd, gebeurt dit steeds met het oog op een medisch-psychologische evaluatie.
10. Residentiële plaatsing in een dienst die deskundig is op het gebied van alcohol-of drugsverslaving of enige andere vorm van verslaving	-Op basis van een omstandig medisch verslag van minder dan een maand oud waaruit blijkt dat de fysieke of psychische integriteit van de jongere op geen andere manier kan worden beschermd -Max.-duur moet worden bepaald door de jeugdrechtbank Ook al bepaalt de wet terzake niets, aanbevolen wordt om de procedure van de wet van 26 juni 1990 toe te passen		
11. Residentiële plaatsing van de jongere in de jeugdpsychiatrie * open afdeling * gesloten afdeling (naar analogie met de specifieke erkenning van ziekenhuisdiensten in het kader van gewongen opname)	-Ingeval uit een door een jeugdpsychiater, volgens de door de Koning bepaalde minimumnormen opgesteld onafhankelijk verslag dat minder dan een maand oud is, blijkt dat de jongere lijdt aan een geestesstoornis waardoor zijn oordeelsvermogen of zijn vermogen tot het beheersen van zijn handelingen ernstig is aangetast Max.-duur moet worden bepaald door de jeugdrechtbank. Evenwel indien de therapeutische behandeling dit vereist, kan de maatregel worden verlengd zolang nodig (12) Bijkomende voorwaarde : de plaatsing van een jongere die opgelegd wordt door de jeugdrechter is enkel mogelijk mits toepassing van de procedure zoals bepaald in de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke, overeenkomstig artikel 19. Max.-duur moet worden bepaald door de jeugdrechtbank. Evenwel indien de therapeutische behandeling dit vereist, kan de maatregel worden verlengd zolang nodig(13)		

In vergelijking met de vroegere wet zijn een aantal nieuwe elementen op te merken.

Naast het berispen van de minderjarige en het aanmanen van de ouders om beter toezicht uit te oefenen op de jongere, kunnen degenen die de jongere huisvest nu ook aangemaand worden toe het beter opvoeden van hun kind.

Waar, in de vroegere wet gesproken werd van de personen die de jongere in bewaring hadden, wordt nu gesproken over de personen die de jongere huisvesten. Daarmee geeft de wetgever aan dat niet alleen de ouders, maar ook andere personen bij wie de jongere woont of leeft, in aanmerking komen. Hierbij kan het bijv. gaan om grootouders, pleegouders, oudere broers of zussen, vriend of vriendin,...

De prestaties van opvoedkundige of filantropische aard worden vervangen door prestaties van opvoedkundige aard en van algemeen nut. De prestaties moeten zowel van algemeen nut zijn (nl. de schade die aan de maatschappij werd berokkend vergoeden, herstellen) als educatief zijn. Ze moeten zinvol zijn in het licht van de persoonlijke situatie van de jongere.

De prestaties zijn maatregelen, die steeds moeten worden begeleid door de door de gemeenschappen erkende diensten of door een natuurlijk persoon die beantwoordt aan de door de gemeenschappen gestelde voorwaarden.

De maatregel om een ambulante behandeling te volgen bij een psychologische of psychiatrische dienst, bij een dienst voor seksuele opvoeding of bij een dienst die deskundig is op het gebied van alcohol en drugsverslaving maakt de opvolging van de jongere in ambulante behandeling mogelijk bij de centra voor geestelijke gezondheidszorg, bij de diensten voor seksuele opvoeding van de centra voor familieplanning en bij de centra voor algemeen welzijnswerk.

De positieve prestatie houdt in dat aan de jongere de mogelijkheid wordt geboden om deel te nemen aan bijv. georganiseerde voettochten naar Compostella, zoals die door de vzw. Oikoten worden ingericht.

De residentiële plaatsing in een therapeutische dienst voor drugs-, drank- of andere verslavingen zal bevolen worden ingeval het als misdrijf omschreven feit beoogde de verslaving van de jongere mee te bekostigen en uit een omstandig medisch verslag blijkt dat de fysieke of psychische integriteit van de betrokkene op geen andere manier kan worden beschermd.

Een residentiële plaatsing in een jeugdpsychiatrische afdeling is tot op vandaag beperkt tot de intensieve behandelunits van een jeugdpsychiatrische dienst. De plaatsing is afhankelijk van een verslag opgesteld door een jeugdpsychiater waaruit blijkt dat de minderjarige lijdt aan een geestesstoornis of dat zijn beheersing van zijn handelingen ernstig is aangetast.

Indien de plaatsing opgelegd wordt door de jeugdrechter (een plaatsing in het kader van een gedwongen opname) wordt de plaatsing binnen deze diensten aanbevolen te gebeuren via de procedure zoals bepaald in de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke.

De termijnen

De jeugdrechtbank bepaalt de maximumduur van de opgelegde maatregel met uitzondering van de maatregel betreffende de berisping, cfr. art. 37 § 2, lid 7 van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 7, 2°, lid 7 van de wet van 13 juni 2006.

Voor jongeren met een probleem inzake geestelijke gezondheid wordt aanbevolen om de maximumduur te bepalen in overleg met de geneesheer-diensthooft.

Op basis van art. 60, lid 1 van de wet van 8 april 1965 gewijzigd door art. 22,1° van de wet van 13 juni 2006 kan de jeugdrechtbank ambtshalve, op vordering van het openbaar ministerie of op verzoek van de bevoegde instanties zoals bedoeld in art. 37§ 2 eerste lid, 7° tot 11° van de wet van 8 april 1965, de maatregelen genomen ten aanzien van de minderjarige intrekken of wijzigen.

Iedere maatregel zoals bedoeld in art. 37, § 2, eerste lid, uitgezonderd 1° (de berisping) van de wet van 8 april 1965 moet opnieuw worden onderzocht, teneinde te worden bevestigd, ingetrokken of gewijzigd vóór het verstrijken van een termijn van een jaar te rekenen van de dag waarop de beslissing definitief is geworden. Deze procedure wordt ingeleid door het openbaar ministerie.

Uitzondering hierop vormt de plaatsing in een gemeenschapsinstelling zoals bedoeld in art. 37 § 2, lid 1, 8° van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 7, 2° van de wet van 13 juni 2006. In deze situatie gelden kortere termijnen voor de herziening en zijn er bepaalde beperkingen voorzien. Deze worden uitgebreid besproken in een volgend hoofdstuk betreffende de plaatsing in de gemeenschapsinstellingen.

Ook al vergt elke psychiatrische situatie een specifieke behandeling en duurt, ingevolge art. 37, § 3, lid 2 van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 7, 7° van de wet van 13 juni 2006, de plaatsing zolang de behandeling vereist is, niettemin dient ook voor een plaatsing in een jeugdpsychiatrische dienst een termijn te worden bepaald cfr. art. 37§ 2, lid 7, gewijzigd door art. 7, 2° van de wet van 13 juni 2006.

In artikel 60, lid 6 van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 22, 6° van de wet van 13 juni 2006 staat vermeld dat de bevoegde diensten in artikel 37 § 2 eerste lid, 8°, 10° en 11° van de wet van 8 april 1965 om het kwartaal aan de jeugdrechtbank een evaluatieverslag moeten sturen over de persoon die het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing die een maatregel van bewaring in een gesloten opvoedingsafdeling oplegt.

Het uitstel

De jeugdrechtbank kan de uitvoering van de plaatsingsmaatregel uitstellen voor een termijn van zes maanden, te rekenen van de datum van het vonnis, op voorwaarde dat de betrokkene zich verbindt tot het uitvoeren van een prestatie van opvoedkundige aard en van algemeen nut van ten hoogste 150 uur.

Alhoewel niet expliciet in de wet vermeld, worden hier zowel de plaatsing bij een betrouwbaar persoon bedoeld als de plaatsing in een - volgens de nadere regels bepaald door de gemeenschappen - geschikte inrichting, met het oog op hun huisvesting, behandeling, opvoeding, onderricht of beroepsopleiding evenals de plaatsing in een gemeenschapsinstelling.

6.2.4.2 Bespreking van de plaatsing in een openbare gemeenschapsinstelling

De nieuwe wettekst voorziet in heel wat wijzigingen wat de voorwaarden voor plaatsing in een openbare gemeenschapsinstelling betreft. Onder de vorige wetgeving was de leeftijd de enige voorwaarde voor plaatsing in een openbare gemeenschapsinstelling. In de nieuwe tekst wordt voortaan een onderscheid gemaakt wat plaatsing betreft aan de hand van drie criteria: regime, leeftijdsvoorwaarden en aanvullende voorwaarden die voor beide regimes gelden.

A. De voorwaarden

In artikel 37, § 2, eerste lid 8° van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 7, 2° van de wet van 13 juni 2006, is bepaald dat de jeugdrechtbank de personen die voor hem worden gebracht kan toevertrouwen aan een gemeenschapsinstelling.

In artikel 37, § 2 quater van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 7, 5° van de wet van 13 juni 2006, is nader bepaald dat de genoemde maatregel enkel kan worden opgelegd ten aanzien van een minderjarige die twaalf jaar is of ouder. Er wordt een onderscheid gemaakt inzake de voorwaarden voor toepassing van de maatregel naar gelang van de leeftijdscategorie (12 jaar - 14 jaar) of volgens de opvoedingsafdeling van de instelling (open/gesloten). De voorwaarden inzake de plaatsing in een gesloten opvoedingsafdeling zijn strenger dan deze die gelden in een open opvoedingsafdeling. Om een jongere in een of andere opvoedingsafdeling te plaatsen, moeten de voorwaarde inzake de leeftijd en ten minste een van de bijkomende voorwaarden die overeenstemmen met die van bedoelde opvoedingsafdeling, vervuld zijn.

De voorwaarden die gelden voor de plaatsing in elke opvoedingsafdeling zijn samengevat in de volgende tabel :

Plaatsing in een gemeenschapsinstelling open opvoedingsafdeling	Plaatsing in een gemeenschapsinstelling gesloten opvoedingsafdeling
Art. 37, § 2, eerste lid, 8° van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art.7, 2° van de wet van 13 juni 2006	Art. 37, § 2, eerste lid, 8° van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art.7, 2° van de wet van 13 juni 2006
Art. 37, § 2quater, eerste lid van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 7,5° van de wet van 13 juni 2006	Art. 37, § 2quater, tweede lid van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 7, 5° van de wet van 13 juni 2006
Beginsel : leeftijdsvoorwaarde (1) + andere voorwaarde inzake een feit (2) uitzonderingsafdeling (3)	Beginsel : leeftijdsvoorwaarde (1) + andere voorwaarde inzake een feit (2)
1. Leeftijdsvoorwaarde	1. Leeftijdsvoorwaarde
Twaalf jaar zijn of ouder	Veertien jaar zijn of ouder
2. + ten minste een van de volgende voorwaarden	2. + ten minste een van de volgende voorwaarden (14)
Een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd dat ingeval het zou zijn gepleegd door een meerderjarige, in de zin van het Strafwetboek en de bijzondere wetten, een correctionele hoofdgevangenisstraf van 3 jaar of meer tot gevolg kan hebben	Een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd dat ingeval het zou zijn gepleegd door een meerderjarige, in de zin van het Strafwetboek en de bijzondere wetten, een straf van 5 jaar tot 10 jaar opsluiting of meer tot gevolg kan hebben
Een als slagen en verwondingen omschreven feit hebben gepleegd;	Een feit hebben gepleegd omschreven als : - aanranding van de eerbaarheid met geweld of (art. 373 SW); - criminele organisatie met het oogmerk misdaden te plegen (art. 323 van het SW) of; - bedreiging van personen (art. 327 van het SW).
	Een feit hebben gepleegd omschreven als : - slagen en verwondingen met voorbedachten rade die een ziekte of een arbeidsongeschiktheid, een ongeneeslijk lijkende ziekte, het verlies van het gebruik van een orgaan, een zware verminking ten gevolge hebben (art. 400 van het SW); - in vereniging of in bende en met geweld vernielingen hebben aangericht aan bouwwerken of stoommachines (art. 525 SW); - weerspansigheid met wapens en met geweld (art. 269 SW).
Ten aanzien van hem is reeds eerder een definitief vonnis uitgesproken waarin een plaatsingsmaatregel werd opgelegd in een gemeenschapsinstelling en een nieuw als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd;	Ten aanzien van hem is reeds eerder een definitief vonnis uitgesproken waarin een plaatsingsmaatregel werd opgelegd in een gemeenschapsinstelling en een nieuw feit hebben gepleegd dat wordt omschreven; - als slagen en verwondingen; - of als een feit dat, ingeval het zou zijn gepleegd door een meerderjarige, met een correctionele hoofdgevangenisstraf van drie jaar of meer zou worden gestraft;
Het voorwerp zijn van een herziening van de opgelegde maatregel of maatregelen (art. 60 van de wet van 8 april 1965), om reden dat deze niet werd of werden nageleefd. In dit geval wordt de plaatsing voor een niet verlengbare termijn van maximum zes maanden opgelegd. Na het verstrijken van deze termijn moeten andere maatregelen worden opgelegd na een herziening door de rechtbank;	Het voorwerp zijn van een herziening van de opgelegde maatregel of maatregelen (art. 60 van de wet van 8 april 1965), om reden dat deze niet werd of werden nageleefd. In dit geval wordt de plaatsing voor een niet verlengbare termijn van maximum zes maanden opgelegd. Na het verstrijken van deze termijn moeten andere maatregelen worden opgelegd na een herziening door de rechtbank;
De in een gemeenschapsinstelling met gesloten opvoedingsafdeling geplaatste persoon is het voorwerp van een herziening van de maatregel, die hem voortaan aan een open opvoedingsafdeling toevertrouwt (art. 60).	
3. Uitzondering	
	Een plaatsingsmaatregel in een gemeenschapsinstelling met gesloten opvoedingsafdeling kan worden bevolen ten aanzien van een minderjarige tussen twaalf en veertien jaar ingeval de feiten die hij heeft gepleegd : - een ernstige aanslag vormden op het leven of op de gezondheid van een persoon; - en ingeval zijn gedrag uitzonderlijk gevaarlijk is.

In de beslissing tot plaatsing in een gemeenschapsinstelling wordt vastgesteld welke de duur van de plaatsing is (zie hieronder) en aan welk soort regime de persoon wordt onderworpen. Deze regel geldt tevens in geval van voorlopige plaatsing in een gemeenschapsinstelling.

B. Duur van de bij vonnis bevolen plaatsing in een gemeenschapsinstelling

Wanneer de jeugdrechtbank uitspraak doet over een plaatsing in een gemeenschapsinstelling, verduidelijkt hij de duur van de maatregel in zijn beslissing (Art. 37§ 2 van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 7, 2° van de wet van 13 juni 2006).

De wettekst geeft eveneens aan dat de jeugdrechter of de bevoegde sociale dienst de persoon bezoekt die werd toevertrouwd aan een gemeenschapsinstelling met gesloten opvoedingsafdeling wanneer de plaatsing langer dan 15 dagen duurt.

Krachtens artikel 60 van de wet van 1965 dient deze maatregel opnieuw te worden onderzocht om te worden bevestigd, herroepen of gewijzigd voor het verstrijken van een termijn van zes maanden met ingang van de dag waarop de beslissing definitief is.

De duur van de maatregel tot plaatsing in een gemeenschapsinstelling - zoals vermeld in de uitspraak kan slechts worden verlengd om uitzonderlijke redenen die verband houden met het aanhoudend slecht gedrag van de betrokkene en het gevaarlijk gedrag van deze laatste voor hemzelf of voor de anderen.

De wet voert ook beperkingen in voor de mogelijke verlenging van de maatregel en de duur ervan, in twee hypothesen :

1. Art. 37 § 2 zesde lid - Art. 37 § 2 quater, eerste lid, 4° van de wet van 8 april 1965

Wanneer de jeugdrechtbank een plaatsing beveelt in een gemeenschapsinstelling met open opvoedingsafdeling ingevolge een herziening van een vroegere maatregel omdat de voorgaande maatregelen niet werden nageleefd, kan de plaatsing slechts worden opgelegd voor een maximumduur van 6 maanden en kan deze niet worden verlengd.

In geval van een herziening kunnen enkel andere maatregelen worden opgelegd.

2. Art. 37 § 2 zesde lid - Art. 37 § 2 quater tweede lid, 5° van de wet van 8 april 1965

Wanneer de jeugdrechtbank een plaatsing beslist in een gemeenschapsinstelling met een gesloten opvoedingsafdeling ingevolge de herziening van een vroegere maatregel omdat de voorgaande maatregelen niet werden nageleefd, kan de plaatsing slechts worden opgelegd voor een maximumduur van zes maanden en kan deze niet worden verlengd.

In geval van een herziening kunnen enkel andere maatregelen worden opgelegd.

Concreet hebben deze beide hypothesen vooral een impact op het al dan niet verlengen van de plaatsingsmaatregel in een gemeenschapsinstelling vermits - wat de duur betreft - de herziening in ieder geval na zes maanden dient plaats te vinden.

C. De plaatsing in een gemeenschapsinstelling als voorlopige maatregel

De plaatsing in een gemeenschapsinstelling kan voorlopig door de jeugdrechtbank worden beslist als maatregel van bewaring voor personen als beoogd in artikel 36, 4°, op grond van artikel 52 van de wet van 8 april 1965 en dit tegen dezelfde voorwaarden als bepaald door artikel 37, § 2 quater. Voor de plaatsing in een gesloten opvoedingsafdeling zijn echter bijkomende voorwaarden van toepassing (art. 52 quater van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 19 van de wet van 13 juni 2006).

Krachtens artikel 60 van de wet van 8 april 2006 kunnen de voorlopige maatregelen op elk moment gewijzigd of herroepen worden.

De jeugdrechtbank moet de termijn van de voorlopige plaatsingsmaatregel en het regime ervan aangeven.

Deze voorlopige maatregelen kunnen slechts genomen worden voor een zo kort mogelijke termijn, mits er voldoende ernstige aanwijzingen van schuld zijn en de finaliteit van de voorlopige maatregel op geen andere wijze kan worden bereikt. Buiten de hypothese van plaatsing in een gemeenschapsinstelling met gesloten opvoedingsafdeling, heeft de wetgever echter geen strikte termijn bepaald die van toepassing is voor de voorlopige plaatsing in een open regime.

Wanneer de jeugdrechter ten aanzien van een persoon die een als misdrijf gekwalificeerd feit heeft gepleegd, voorlopig een van de maatregelen neemt als bedoeld in artikel 37, § 2, eerste lid 8° van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 7, 2° van de wet van 13 juni 2006 (plaatsing in een gemeenschapsinstelling met open of gesloten opvoedingsafdeling), kan zij, omwille van de noodwendigheden van het opsporingsonderzoek of van het gerechtelijk onderzoek, bij gemotiveerde beslissing, de jongere vrij verkeer verbieden met de personen die zij bij naam aanwijst, zijn advocaat uitgezonderd (art. 52, lid 6 van de wet van 8 april 1965). De maximumtermijn van dit verbod werd verkleind tot 3 dagen, die een keer kan worden verlengd met een termijn van maximum drie kalenderdagen.

1. Voorlopige plaatsing in een gemeenschapsinstelling met open opvoedingsafdeling art. 52 van de wet van 8 april 1965.

Ingeval de jeugdrechter overgaat tot een voorlopige plaatsingsmaatregel in een gemeenschapsinstelling met open opvoedingsafdeling moeten dezelfde voorwaarden worden vervuld als deze die noodzakelijk zijn om een beslissing ten gronde te nemen (art. 37, § 2 quater, eerste lid van de wet van 8 april 1965, ingevoegd door art. 7, 5° van de wet van 13 juni 2006 : leeftijdsvoorwaarde + voorwaarde betreffende het vermoedelijk gepleegde feit).

2. Voorlopige plaatsing in een gemeenschapsinstelling met gesloten opvoedingsafdeling - art. 52 quater van de wet van 8 april 1965

De voorlopige plaatsing in een gemeenschapsinstelling met gesloten opvoedingsafdeling kan enkel worden bevolen ingeval de voorwaarden waarin is voorzien voor de toepassing van de maatregel in artikel 37, § 2 quater, tweede lid van de wet van 8 april 1965, ingevoegd door art. 7, 5° van de wet van 13 juni 2006, en de volgende voorwaarde (art. 52 quater van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 19 van de wet van 13 juni 2006) zijn vervuld :

1. er bestaan ernstige aanwijzingen van schuld;
2. de betrokkene geeft blijk van een gedrag dat voor hemzelf of voor anderen gevaarlijk is;
3. er bestaan ernstige redenen om te vrezen dat de betrokkene, indien hij opnieuw in vrijheid wordt gesteld, nieuwe misdaden of wanbedrijven pleegt, zich aan het gerecht onttrekt, bewijsmateriaal probeert te doen verdwijnen of tot een heimelijke verstandhouding komt met derden.

In dit geval bedraagt de duur van de plaatsing maximum drie maanden.

Deze maatregel kan in beginsel slechts eenmaal en na kennisgeving van het door de instelling opgestelde medisch-psychisch verslag worden verlengd nadat de betrokkene en zijn raadsman werden gehoord.

Niettemin kan deze maatregel elke maand worden verlengd bij gemotiveerde beslissing gelet op ernstige en uitzonderlijke omstandigheden die betrekking hebben op de vereisten van de openbare veiligheid of eigen zijn aan de persoonlijkheid van de betrokkene en die de handhaving van deze maatregelen noodzakelijk maken. In dit geval worden de betrokkene, zijn raadsman en de directeur van de instelling vooraf gehoord.

D. Het uitstel van de plaatsing in een gemeenschapsinstelling - art. 37, § 2, vijfde lid van de wet van 8 april 1965

De jeugdrechtbank kan de uitvoering van de plaatsingsmaatregel uitstellen voor een termijn van zes maanden, te rekenen van de datum van het vonnis, op voorwaarde dat de betrokkene zich verbindt tot het uitvoeren van een prestatie van opvoedkundige aard en van algemeen nut van ten hoogste 150 uur.

Het was aldus de bedoeling van de wetgever om een vorm van volledig uitstel mogelijk te maken van de maatregel tot plaatsing in een gemeenschapsinstelling.

Een gedeeltelijk uitstel zou ingaan tegen de filosofie van de wet.

6.2.5 De voorlopige maatregelen

De regels inzake de voorlopige maatregelen hebben enkele wijzigingen ondergaan. De principes kunnen als volgt worden samengevat :

1. de bedoelde voorlopige maatregelen stemmen overeen met de maatregelen van bewaring als bedoeld in de nieuwe wetgeving; zij kunnen worden gecumuleerd;
2. de uitvoering van een prestatie van algemeen nut als voorwaarde om betrokkene in zijn eigen leefmilieu te laten is mogelijk voor zover zij betrekking heeft op de onderzoeken bedoeld in artikel 50 van de wet van 8 april 1965 en deze beperkt zijn tot maximaal 30 uur;
3. de rechtbank houdt rekening met de beoordelingscriteria omschreven in artikel 37, § 1 van de wet van 8 april 1965, ingevoegd door art. 7, 1° van de wet van 13 juni 2006;
4. de voorlopige maatregelen mogen enkel voor een zo kort mogelijke tijd worden genomen en mogen niet worden genomen met het oog op onmiddellijke bestraffing of de uitoefening van enige vorm van dwang.

6.2.5.1 Soorten maatregelen

Mogen worden bevolen bij wijze van voorlopige maatregel :

1. het behoud in het leefmilieu en hem in voorkomend geval onderwerpen aan het in art. 37, § 2, eerste lid, 2° van de wet van 8 april 1965 bedoelde toezicht van de bevoegde sociale dienst of aan een of meer voorwaarden bedoeld in artikel 37, § 2bis van de wet van 8 april 1965. De voorwaarden bedoeld in artikel 37, § 2bis, 2° en 3° zijn echter niet van toepassing;
2. de plaatsing bij een betrouwbaar persoon of een geschikte instelling (37 § 2, eerste lid, 7° van de wet van 8 april 1965);
3. de plaatsing in een gemeenschapsinstelling (art. 37 § 2, eerste lid, 8° van de wet van 8 april 1965) (15);
4. de plaatsing in een ziekenhuisdienst (A- of K-dienst) (art. 37 § 2, eerste lid, 9° van de wet van 8 april 1965);
5. de residentiële plaatsing in een dienst deskundig op het gebied van alcohol- of drugsverslaving (art. 37 § 2, eerste lid, 10 van de wet van 8 april 1965);
6. de residentiële plaatsing in een afdeling van een jeugdpsychiatrische dienst (art. 37, § 2, eerste lid, 11 van de wet van 8 april 1965).

Krachtens de wet kunnen deze voorlopige maatregelen in voorkomend geval op cumulatieve wijze worden opgelegd. Logischerwijze is het niet mogelijk verschillende soorten maatregelen te cumuleren, aangezien bepaalde soorten plaatsingen veeleer exclusief zijn. De bemerking, geformuleerd in punt 2.5, is hier eveneens van toepassing.

Artikel 52, vijfde lid van de wet van 8 april 1965, bevat de elementen die de jeugdrechtbank in aanmerking neemt om die maatregelen te bevelen.

6.2.5.2. Algemene voorwaarden inzake de toepassing van deze maatregelen

In artikel 52, zesde lid van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 17, 1° van de wet van 13 juni 2006 is bepaald dat een voorlopige maatregel slechts mag worden genomen wanneer er voldoende ernstige aanwijzingen van schuld bestaan en de finaliteit van de maatregel niet op een andere manier kan worden bereikt.

Zij zijn enkel van toepassing op de minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd.

De voorlopige maatregelen kunnen niet worden genomen met het oog op de onmiddellijke bestraffing of enige andere vorm van dwang (art. 52, zevende lid van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 17, 1° van de wet van 13 juni 2006).

Bepaalde voorlopige maatregelen kunnen slechts worden bevolen als naast die algemene voorwaarden nog bijzondere maatregelen worden nageleefd.

A. Regels en bijzondere voorwaarden die gelden voor de soorten van voorlopige plaatsing

- De voorlopige plaatsing in een openbare gemeenschapsinstelling – deze aangelegenheid wordt behandeld in het deel betreffende de plaatsing in een openbare gemeenschapsinstelling. Algemeen kan worden gesteld dat de voorwaarden voor de voorlopige plaatsing in een openbare gemeenschapsinstelling overeenstemmen met die in geval van een vonnis. Er gelden echter bijkomende bijzondere voorwaarden wat de plaatsing in een gesloten opvoedingsafdeling betreft (art. 52 quater van de wet van 8 april 1965).

- De plaatsing in een ziekenhuisdienst – krachtens de nieuwe wet kan dit soort maatregel slechts worden genomen met het oog op een medisch-psychologische evaluatie.

- De residentiële plaatsing in een dienst deskundig op het gebied van alcohol- of drugsverslaving. Dit soort plaatsing kan slechts als definitieve maatregel worden opgelegd op voorwaarde dat uit een omstandig medisch verslag, dat minder dan een maand oud is, blijkt dat de fysieke of psychische integriteit van de betrokkene niet op een andere wijze kan worden beschermd. Deze voorwaarde moet tevens worden vervuld in het kader van een voorlopige beslissing.

- De residentiële plaatsing in een afdeling van een jeugdpsychiatrische dienst. Dit soort plaatsing kan slechts als definitieve maatregel worden opgelegd op voorwaarde dat de rechter beschikt over een onafhankelijk jeugdpsychiatrisch verslag « volgens de door de Koning opgestelde minimumnormen », dat minder dan een maand oud is, waaruit blijkt dat de persoon lijdt aan een geestesstoornis waardoor zijn oordeelsvermogen of zijn vermogen tot het beheersen van zijn handelingen is aangetast. Deze voorwaarde moet tevens worden vervuld in het kader van een voorlopige beslissing.

Voorgesteld wordt om voor deze plaatsing systematisch artikel 43 van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke toe te passen.

B. Prestaties van algemeen nut in het kader van de voorlopige maatregelen

Het gewijzigde artikel 52 van de wet van 8 april 1965 bekrachtigt de aan de jeugdrechter gegeven mogelijkheid om een voorwaarde inzake de uitvoering van een prestatie van algemeen nut te verbinden met een maatregel om de betrokkene in zijn leefomgeving te laten onder toezicht van de bevoegde sociale dienst.

Het opleggen van een dergelijke voorwaarde is slechts mogelijk in het kader van het verrichten van de onderzoeksmaatregelen bedoeld in artikel 50 van de wet van 8 april 1965.

In dat geval mag de prestatie van algemeen nut niet meer dan 30 uur bedragen.

Deze bepaling bevestigt de rechtspraak van het Hof van Cassatie in het arrest van 21 mei 2003.

C. Duur van de maatregelen

In de vorige wet was niet voorzien in de duur van voorlopige maatregelen, met uitzondering van de plaatsing in een huis van arrest (wanneer deze maatregel van kracht was) en de plaatsing in een gesloten opvoedingsafdeling van een openbare gemeenschapsinstelling.

De nieuwe wetgeving stelt daarentegen in artikel 52, zesde lid van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 17, 1° van de wet van 13 juni 2006 het volgende : « Deze voorlopige maatregelen mogen enkel voor een zo kort mogelijke duur worden genomen wanneer er voldoende ernstige aanwijzingen van schuld bestaan, en slechts wanneer de finaliteit van de voorlopige maatregel op geen andere manier kan worden bereikt. »

Behalve de hypothese van de plaatsing in een gemeenschapsinstelling met gesloten opvoedingsafdeling (zie hoofdstuk betreffende de maatregelen tot plaatsing in een gemeenschapsinstelling) en de tijdslimiet voor de prestatie van openbaar nut, werd geen enkele strikte termijn vooropgesteld voor het bepalen van de duur van de voorlopige maatregelen.

De jeugdrechtbank dient dus een zo kort mogelijke termijn te bepalen zonder dat hem een duidelijke maximumtermijn wordt opgelegd, behalve de geciteerde uitzonderingen.

Artikel 60 van de wet van 8 april 1965 is toepasselijk voor de herziening van de voorlopige maatregelen. De jeugdrechtbank kan dus ten allen tijde, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van het openbaar ministerie of nog op vraag van de instanties als bedoeld in artikel 37, § 2, eerste lid, 7 tot 11 van de wet van 8 april 1965, de maatregelen herroepen of wijzigen die werden genomen zowel ten aanzien van de vader, de moeder of de betrokkene zelf, en handelen binnen de limieten van de huidige wet, in het belang van de minderjarige.

6.2.6 Cumulatie van maatregelen

Krachtens de nieuwe wetgeving kunnen verschillende maatregelen worden gecumuleerd, zowel in het kader van vonnissen als in dat van voorlopige maatregelen. De praktische logica moet evenwel steeds de bovenhand krijgen, want het is duidelijk dat bepaalde gevallen van cumulatie weinig verenigbaar zijn.

6.2.6.1. Cumulatie van de maatregelen uitgesproken bij vonnis

Het beginsel van de cumulatie van de maatregelen is omschreven in artikel 37, § 2 van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 7, 2° van de wet van 13 juni 2006. Dit artikel bevat een opsomming van de maatregelen die de jeugdrechtbank kan opleggen ten aanzien van de personen die voor hem worden gebracht.

De maatregelen inzake het behoud in het leefmilieu en toezicht door de bevoegde sociale dienst zijn omschreven in artikel 37, § 2 van de wet van 8 april 1965, de maatregel behoud in het leefmilieu met voorwaarden is nader omschreven in een ander artikel, te weten artikel 37, § 2bis van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 7, 3° van de wet van 13 juni 2006.

De maatregelen bedoeld in artikel 37, § 2, en in artikel 37, § 2bis van de wet van 8 april 1965, kunnen op cumulatieve wijze worden opgelegd.

Artikel 37, § 2 quinquies van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 7, 6° van de wet van 13 juni 2006, inzake de motivering die ten grondslag ligt aan de beslissing van de jeugdrechtbank, refereert aan die mogelijkheid.

6.2.6.2. Cumulatie van de voorlopige maatregelen

Enkel maatregelen van bewaring en onderzoek kunnen als voorlopige maatregelen worden opgelegd. Artikel 52 van de wet van 1965 betreft de maatregelen die met dat criterium overeenstemmen (zie hoofdstuk inzake de voorlopige maatregelen). Het gaat over het algemeen over maatregelen van behoud in het leefmilieu met voorwaarden of van plaatsing.

In artikel 52 van de wet van 1965 is bepaald dat die voorlopige maatregelen kunnen worden gecumuleerd. Een en ander zal in de praktijk evenwel moeilijk te verwezenlijken zijn omdat een aantal soorten van plaatsing als veelmeer exclusief kunnen worden omschreven.

7 Overgangsbepalingen

Art. 100 bis van de wet van 8 april 1965 wordt hersteld door art. 27 van de wet van 13 juni 2006 en treedt in voege op 16 oktober 2006.

Voor de zaken die hangend zijn op het ogenblik van de inwerkingtreding van de wetten van 13 juni 2006 en 15 mei 2006 worden de in die wetten vermelde termijnen berekend vanaf de dag die volgt op hun inwerkingtreding.

8 De wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke - Exclusieve bevoegdheid van de jeugdrechter ten aanzien van (alle) minderjarigen.

Een nieuw gegeven wordt gevormd door het feit dat het voortaan de jeugdrechtbanken zijn die exclusief maatregelen kunnen nemen t.a.v. alle minderjarigen (ongeacht of ze al dan niet verschijnen naar aanleiding van een als misdrijf omschreven feit) t.a.v. de meerderjarigen voor wie een jeugdbeschermingsmaatregel verlengd is (overeenkomstig artikel 37, § 3, tweede en derde lid van de wet van 8 april 1965), krachtens de wet betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke (art.1, § 2, eerste lid Wet 26.6.90). De vrederechter is t.a.v. hen niet langer bevoegd.

Voor de betrokkenen wordt aldus continuïteit en coherentie in de gerechtelijke afhandeling van hun dossier gewaarborgd.

De jeugdrechtbank kan, overeenkomstig het nieuwe artikel 37, § 2, 11°, van de wet van 8 april 1965, na overleg met de verschillende actoren binnen het geestelijke-gezondheidszorg (GGZ)-netwerk, ten aanzien van een minderjarige, die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd, de plaatsing in een psychiatrische instelling als maatregel opleggen op grond van een door een jeugdpsychiater opgesteld verslag waaruit blijkt dat de minderjarige lijdt aan een geestesstoornis, waardoor zijn oordeelsvermogen of zijn beheersing van zijn handelingen ernstig is aangetast.

De Koning zal de minimumnormen vaststellen voor het onafhankelijk verslag, dat minder dan een maand oud is. De plaatsing in een gesloten afdeling van een psychiatrische instelling kan slechts plaatsvinden overeenkomstig de procedure bepaald door de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke (art.37, § 2, 11° van de wet van 8 april 1965).

In dergelijke gevallen dienen met andere woorden inzake verslaggeving de voorwaarden van art. 37, § 2, 11° van de wet van 8 april 1965 te worden vervuld, terwijl voor de andere voorwaarden verwezen wordt naar de wet van 26 juni 1990. Aangezien tot op heden geen onderscheid gemaakt wordt tussen open en gesloten plaatsen, wordt aanbevolen om genoemde procedure systematisch te volgen.

In afwachting van het aangekondigde Koninklijk besluit, gelden voorlopig geen specifieke voorwaarden betreffende de inhoud van genoemd medisch verslag. Voorbeeld kan worden genomen aan de verslaggeving in het kader van de wet van 26 juni 1990.

Het gewijzigde artikel 60 van de wet van 8 april 1965 bepaalt dat de maatregel, bedoeld in artikel 37, § 2, eerste lid, 11°, vóór het verstrijken van een termijn van één jaar te rekenen van de dag waarop de beslissing definitief is geworden, opnieuw moet worden onderzocht door de jeugdrechtbank ten einde te worden bevestigd, ingetrokken of gewijzigd.

Overeenkomstig het gewijzigde artikel 22 van de wet van 26 juni 1990 gaat de jeugdrechtbank, tenminste elke zes maanden over tot een herziening van de beslissing van de handhaving.

Indien het een voorlopige maatregel betreft, genomen op grond van artikel 52 van de wet van 8 april 1965, moet de jeugdrechter tenminste elke drie maanden de maatregel herzien.

In artikel 19 van de wet van 26 juni 1990 wordt voorzien dat de geneesheer-diensthooft kan beslissen dat het verder verblijf niet langer nodig is gelet op de toestand van de zieke. Het optreden van de jeugdrechtbank mag zich niet beperken tot een louter akte nemen van het gemotiveerde verslag van de geneesheer-diensthooft die vaststelt dat de toestand van de zieke niet langer het behoud van de maatregel rechtvaardigt.

De tenuitvoerlegging van de beslissing van de geneesheer-diensthooft wordt opgeschort gedurende een termijn van maximum 5 dagen te rekenen vanaf de dag waarop de jeugdrechtbank is ingelicht over de opheffing van de maatregel. Binnen deze termijn neemt de jeugdrechtbank alle maatregelen die zij voor de betrokken jongere nuttig acht. Deze termijn werd ingevoerd opdat de jeugdrechter de nodige alternatieve beschermingsmaatregelen zou kunnen

nemen. De geneesheer-diensthoud van de psychiatrische instelling kan bijgevolg, alvorens de jeugdrechtbank een beslissing heeft genomen en, bij gebrek hieraan, voor het einde van de reeds vermelde termijn van vijf dagen, zijn beslissing niet ten uitvoer leggen (art.43 van de wet 8 april 1965).

Het gewijzigde artikel 30, § 3 van de wet van 26 juni 1990, bepaalt dat het hoger beroep tegen de vonnissen van de jeugdrechtbank wordt ingesteld bij verzoekschrift gericht tot de voorzitter van het Hof van Beroep, die de datum van de zitting bepaalt (art.30, § 3, eerste lid wet 26 juni 1990).

Indien het hof over het verzoekschrift geen uitspraak heeft gedaan binnen een maand na de indiening, zij het door het gelasten van een onderzoeksmaatregel, dan lopen de maatregelen ter bescherming van de zieke onmiddellijk ten einde. Een zelfde termijn van een maand gaat in op de dag waarop die onderzoeksmaatregel is voltrokken, de totale termijn waarbinnen de rechtbank een definitieve beslissing moet nemen, mag echter de drie maanden niet te boven gaan.

Naast de procureur des Konings kan nu ook de procureur-generaal worden gehoord in het kader van de beroepsprocedure (art.30, § 3, tweede lid van de wet van 26 juni 1990).

De procureur-generaal of de procureur des Konings volgt de tenuitvoerlegging van het vonnis of het arrest op volgens de wijze bepaald door de Koning.

Wanneer de bevoegdheid van de jeugdrechtbank een einde neemt, maar de krachtens de wet van 26 juni 1990 opgelegde maatregel nog loopt, maakt deze het dossier over aan de vrederechter, die de zaak als dusdanig herneemt (art.1, § 2, derde lid wet 26.6.90).

De territoriale bevoegdheid van de jeugdrechtbank wordt bepaald overeenkomstig artikel 44 van de wet van 8 april 1965 (art.1, § 2, tweede lid Wet 26.6.90).

9 Wet betreffende de voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd – 1 maart 2002

Art 3 van de wet van 1 maart 2002 wordt gewijzigd door art. 61 van de wet van 13 juni 2006. Door deze bepalingen worden voorwaarden verbonden aan de toegang tot het Centrum gewijzigd vanaf 16 oktober 2006.

De cumulatieve voorwaarden zijn de volgende :

1. de persoon is ouder dan 14 jaar op het ogenblik van het plegen van het als misdrijf omschreven feit en er bestaan voldoende aanwijzingen van schuld;

2. het als misdrijf omschreven feit waarvoor hij vervolgd wordt, zou, indien hij meerderjarig zou zijn, in de zin van het Strafwetboek of de bijzondere wetten een straf tot gevolg hebben van opsluiting van vijf tot tien jaar of een zwaardere straf (artikel 3 van de wet van 1 maart 2002, zoals gewijzigd door art. 61, 1 van de wet van 13 juni 2006).

3. er bestaan dringende, ernstige en uitzonderlijke omstandigheden die betrekking hebben op de vereisten van bescherming van de openbare veiligheid;

4. de opname bij voorlopige maatregel van de persoon in een gesloten opvoedingsafdeling van een gemeenschapsinstelling, is, bij gebrek aan plaats, onmogelijk.

De belangrijkste aanpassing bestaat in de schrapping van de mogelijkheid om in het federaal gesloten centrum jongeren te plaatsen die ervan verdacht worden een feit te hebben gepleegd waarop, in de zin van het Strafwetboek, lichtere straffen staan, op grond van het feit dat ze voorheen reeds het voorwerp van een definitieve maatregel van de jeugdrechtbank zijn geweest.

Deze beperking heeft als doel om de beschikbare plaatsen voor te behouden voor plaatsingen in het belang van de openbare veiligheid.

De oprichting van het centrum had immers niet tot doel om de openbare gemeenschapsinstellingen bij te staan, maar wel om de maatschappij te beveiligen.

10 Wijziging van het Strafwetboek

Artikel 12 van het Strafwetboek, dat bij de wet van 10 juli 1996 werd opgeheven, werd hersteld, in die zin dat levenslange opsluiting of levenslange hechtenis niet kan worden uitgesproken ten aanzien van een persoon die op het tijdstip van de misdaad de volle leeftijd van achttien jaar nog niet had bereikt.

Bij deze omzendbrief worden drie bijlagen gevoegd.

De eerste bijlage betreft een gecoördineerde versie van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, zoals die van toepassing is met ingang van 16 oktober 2006.

De tweede bijlage betreft een overzichtstabel aangaande de verschillende artikels van de wet van 13 juni 2006 wet tot wijziging van de wetgeving betreffende de jeugdbescherming en het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en de wet van 15 mei 2006, wet tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het Wetboek van strafvordering, het Strafwetboek, het Burgerlijk Wetboek, de nieuwe gemeentewet en de wet van 24 april 2003 tot hervorming van de adoptie, die op 16 oktober 2006 in werking treden.

De derde bijlage betreft een inventaris ten behoeve van de parketmagistraten jeugd en de jeugdrechters teneinde op een eenvoudige manier de verschillende nieuwe elementen die door beide voornoemde wetten werden ingevoegd of gewijzigd in de voorbereidende werken terug te vinden.

Brussel, 28 september 2006.

De Minister van Justitie,
Mevr. L. ONKELINX

De Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid,
R. DEMOTTE

Nota

(1) Wet van 13 juni 2006 tot wijziging betreffende de jeugdbescherming en het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, B.S. 19 juli 2006. Betreffende artikel 27 van de desbetreffende wet werd een erratum gepubliceerd in het B.S. van 25 augustus 2006. Betreffende de wet van 15 mei 2006 tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het Wetboek van Strafvordering, het Strafwetboek, het Burgerlijk wetboek, de nieuwe gemeentewet en de wet van 24 april 2003 tot hervorming van de adoptie, werd een erratum betreffende artikel 26 gepubliceerd in het B.S. van 25 augustus 2006.

(2) Memorie van toelichting, Doc. Kamer 51-1467/001, p. 4.

(3) De wet van 8 april 1965 maakte geen onderscheid tussen de noties jeugdrechter en jeugdrechtbank, wat in sommige gevallen tot verwarring leidde. In de praktijk werd wel een onderscheid tussen beide gehanteerd. In de fase ten gronde of in de herzieningsfase ingeleid overeenkomstig de vormvereisten genoemd in artikel 45, 2 b of c van de wet van 8 april 1965, treedt de jeugdrechtbank op in openbare zitting. In de voorlopige fase en in de opvolgingsfase treedt daarentegen de jeugdrechter op, zetelend in zijn kabinet. De jeugdrechter kan evenwel beschikkingen nemen

zowel in de loop van de voorlopige procedure als in de opvolgingsfase. Bovendien spreekt de jeugdrechtsbank niet alleen vonnissen ten gronde uit, maar komt het eveneens voor dat, uitzonderlijk weliswaar, een vonnis wordt uitgesproken betreffende een maatregel alvorens recht te doen. Dit brengt met zich mee dat in het grootst aantal gevallen naar beide instanties dient te worden verwezen. Er werd besloten om in deze omzendbrief gebruik te maken van de term jeugdrechtsbank, waarmee zowel jeugdrechter als jeugdrechtsbank bedoeld wordt.

(4) Memorie van toelichting, Kamer Doc. 51-1467/001, p. 4.

(5) Inleidende uiteenzetting Minister van Justitie, Doc. Kamer 51-1467/012, p.4.

(6) Kamer Doc. 51-1467/004, p. 9.

(7) Memorie van toelichting, Kamer Doc. 51-1467/001, p. 10-12.

(8) Memorie van toelichting, Kamer Doc. 51-1467/001, p.20.

(9) Een samenlezing van artikel 10 en artikel 52 ter van de wet van 8 april 1965 leidt tot de conclusie dat aan de advocaat van de jongere zowel op het moment zelf als naderhand een kopie van de beschikking van de jeugdrechter wordt afgegeven of toegezonden. Er wordt voorgesteld om, indien mogelijk, hetzij op het moment zelf kopie te geven aan de advocaat die aanwezig is, hetzij achteraf een kopie aan deze toe te zenden.

(10) Kamer, Doc. 51-1467/001, p. 46.

(11) Kamer Doc. 51-1467/001, p. 16.

(12) Artikel 37, § 3, tweede lid van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door art. 7,7^o,g van de wet van 13 juni 2006. Het therapeutisch welzijn van de jongere primeert op de aanvankelijke beslissing van de jeugdrechtsbank, die hoofdzakelijk was ingegeven door de doelstelling om een antwoord op jeugddelinquentie te bieden en die hoe dan ook niet kan vooruitlopen op de evolutie van de therapeutische noden van de jongere.

(13) Ibidem.

(14) De wet van 8 april 1965 herneemt niet de artikels van het SW, zoals deze in de tabel worden opgesomd. Ze werden louter indicatief weergegeven.

(15) Zie betreffende dit punt de afdeling gewijd aan de voorlopige maatregel van plaatsing van een Gemeenschapsinstelling.

Bijlage 1 : gecoördineerde versie van de wetgeving betreffende jeugddelinquentie

Wet betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade
Voorafgaande titel : Beginselen van de rechtsbedeling ten aanzien van minderjarigen

De volgende beginselen zijn erkend en van toepassing op de rechtsbedeling ten aanzien van minderjarigen :

1° de voorkoming van delinquentie is van wezenlijk belang om de maatschappij op lange termijn te beschermen. Zulks vereist dat de bevoegde autoriteiten de onderliggende oorzaken van de jeugddelinquentie aanpakken en een multidisciplinair actieplan uitwerken;

2° elke rechtsbedeling ten aanzien van minderjarigen gebeurt, voor zover zulks mogelijk is, door actoren, ambtenaren en magistraten met een specifieke en permanente opleiding inzake jeugdrecht;

3° de rechtsbedeling ten aanzien van minderjarigen streeft doelstellingen na inzake opvoeding, verantwoordelijkheidszin, resocialisatie en bescherming van de maatschappij;

4° de minderjarigen mogen geenszins worden gelijkgesteld met meerderjarigen wat de mate van verantwoordelijkheid en de gevolgen van hun daden betreft. De minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, moeten evenwel bewust worden gemaakt van de gevolgen van hun daden;

5° de minderjarigen genieten in het kader van deze wet van persoonlijke rechten en vrijheden, waaronder die omschreven in de Grondwet en in het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, inzonderheid het recht om te worden gehoord tijdens het proces dat leidt tot beslissingen die hen aangaan en het recht daaraan deel te nemen. Deze rechten en vrijheden moeten gepaard gaan met bijzondere waarborgen :

a) telkens als de wet afbreuk kan doen aan bepaalde rechten en vrijheden van de jongeren, hebben die jongeren het recht te worden geïnformeerd over de inhoud van deze rechten en vrijheden;

b) de vader en moeder nemen het onderhoud en de opvoeding van en het toezicht op hun kinderen op zich. Bijgevolg kunnen de jongeren enkel volledig of gedeeltelijk aan het ouderlijk gezag worden onttrokken in de gevallen waarin maatregelen houdende handhaving van dit gezag als een contra-indicatie kunnen worden beschouwd;

c) de situatie van de minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, vereist toezicht, opvoeding, tucht en begeleiding. Hun toestand van afhankelijkheid, hun ontwikkelings- en maturiteitsgraad scheppen echter bijzondere noden die luisterbereidheid, raad en bijstand vereisen;

d) elk optreden dat een opvoedende maatregel inhoudt, heeft tot doel de jongere aan te moedigen zich de maatschappelijke normen eigen te maken;

e) bij de tenlasteneming van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, wordt, wanneer zulks mogelijk is, een beroep gedaan op de in de wet bepaalde vervangingsmaatregelen voor de gerechtelijke procedures, waarbij evenwel rekening wordt gehouden met de bescherming van de maatschappij;

f) in het kader van de wet mogen aan het recht op vrijheid van de jongeren slechts minimale belemmeringen worden opgelegd die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de maatschappij, rekening houdend met de noden van de jongeren, de belangen van hun familie en het recht van de slachtoffers.

TITEL I. - Sociale bescherming.

Artikel 1. In de hoofdplaats van ieder gerechtelijk arrondissement wordt een jeugdbeschermingscomité opgericht.

Wanneer het belang van de jeugd het vergt, kan de Koning in eenzelfde gerechtelijk arrondissement twee of meer jeugdbeschermingscomités oprichten, daarbij rekening houdende met het bevolkingscijfer alsmede met de regionale behoeften of de noodwendigheden op taalgebied.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 1. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DVR 1985-06-27/35, art. 32, 1°>

Art. 1. (FRANSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 1, 005; Inwerkingtreding : 24-12-1991>

Art. 1. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 2. Het jeugdbeschermingscomité heeft tot doel op te treden wanneer de gezondheid, de veiligheid of de zedelijkheid van een minderjarige gevaar loopt wegens het milieu waarin hij leeft of wegens zijn bezigheden of wanneer de omstandigheden waarin hij wordt opgevoed door het gedrag van degenen die hem onder hun bewaring hebben gevaar opleveren.

In dit geval kan het in het belang van de minderjarige een preventieve sociale actie doen voeren, voor zover zijn hulp is gevraagd of aanvaard door de personen die over de minderjarige de ouderlijke macht uitoefenen of hem in rechte of in feite onder hun bewaring hebben.

Het jeugdbeschermingscomité heeft bovendien taak :

1° aan de bevoegde overheden zijn medewerking te verlenen in de gevallen en op de wijze bij de wet bepaald;

2° de feiten die op de lichamelijke gezondheid of de zedelijkheid van de jeugd nadelig kunnen inwerken, ter kennis van de bevoegde overheden te brengen;

3° in plaatselijk of gewestelijk verband alle initiatieven voor een betere bescherming van de jeugd te bevorderen, te oriënteren en te coördineren.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 2. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DVR 1985-06-27/35, art. 32, 1°>

Art. 2. (FRANSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 1, 005; Inwerkingtreding : 24-12-1991>

Art. 2. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 3.

Het jeugdbeschermingscomité bestaat uit twaalf tot vierentwintig leden, door de Minister van Justitie voor een hernieuwbare termijn van (vijf jaar) benoemd uit vertegenwoordigers van diensten, instellingen of organisaties die zich actief met de jeugd, de jeugdbescherming en het gezin bezighouden.

Een derde van die leden worden benoemd op de voordracht van de Minister tot wiens bevoegdheid de nationale opvoeding behoort; een derde, op de voordracht van de Minister tot wiens bevoegdheid de volksgezondheid en het gezin behoren.

Onder de wegens hun bevoegdheid of verdiensten inzake jeugdbescherming bekende personen kunnen er ten hoogste drie door het comité zelf met een twee derde meerderheid voor een duur van (vijf jaar) gecoöpteerd worden. De Minister van Justitie benoemt uit de leden van het comité een voorzitter en twee ondervoorzitters.

De Koning regelt de werkwijze van het comité en stelt de vergoedingen van de leden vast. In het comité kan Hij afdelingen oprichten, waarvan Hij de samenstelling bepaalt met inachtneming van het bovenstaande.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 3. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DVR 1985-06-27/35, art. 32>

Art. 3. (FRANSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 1, 005; Inwerkingtreding : 24-12-1991>

Art. 3. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 4. Er wordt een nationale raad voor jeugdbescherming opgericht.

Deze raad bestaat uit eenentwintig tot vierentwintig leden, door de Minister van Justitie voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar benoemd volgens de regels die gelden voor het samenstellen van de jeugdbeschermingscomités. De Minister van Justitie benoemt uit de leden van de raad een voorzitter en twee ondervoorzitters.

De Minister van Justitie en de Ministers tot wier respectieve bevoegdheid de nationale opvoeding en de volksgezondheid en het gezin behoren, worden elk in de raad vertegenwoordigd door een bijzitter of diens plaatsvervanger, die raadgevende stem heeft.

De directeur-generaal van de dienst voor jeugdbescherming neemt het ambt van secretaris-generaal van de raad waar.

De nationale raad voor jeugdbescherming heeft tot taak :

1° de actie van de jeugdbeschermingscomités aan te moedigen, de Minister van Justitie ter zake van advies te dienen en voorstellen te doen;

2° de Ministers die recht van voordracht hebben voor de samenstelling van de raad, van advies te dienen omtrent elke kwestie betreffende de sociale bescherming van de jeugd, en wel op verzoek van de genoemde Ministers of uit eigen beweging;

3° jaarlijks verslag uit te brengen over de ontwikkeling en de behoeften van de sociale bescherming van de jeugd.

De Koning regelt de werkwijze van de raad en van het vast bureau dat in de raad wordt opgericht. Hij stelt de aan hun leden toe te kennen vergoedingen vast.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 4. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DVR 1985-06-27/35, art. 32>

Art. 4. (FRANSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 1, 005; Inwerkingtreding : 24-12-1991>

Art. 4. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 5. De Minister van Justitie organiseert en stelt ter beschikking van de jeugdbeschermingscomités :

1° een administratief secretariaat, belast met de voorbereiding en de uitvoering van de beslissingen van het comité;

2° een afdeling van de sociale dienst bedoeld in artikel 64.

De Minister van Justitie stelt bovendien, in ieder gerechtelijk arrondissement of in iedere provincie, ter beschikking van de comités :

1° een medisch-psychologisch centrum;

2° een centrum voor eerste onthaal voor het onderbrengen van minderjarigen.

Hij kan daartoe met openbare of private instellingen, alsmede met particulieren, overeenkomsten aangaan.

Mocht hij geen overeenkomsten hebben kunnen aangaan die het mogelijk maken in de bestaande centra de onontbeerlijke onderzoeken te verzekeren, dan neemt de Minister van Justitie de maatregelen om de nodige raadplegingen te organiseren.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 5. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DVR 1985-06-27/35, art. 32>

Art. 5. (FRANSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 1, 005; Inwerkingtreding : 24-12-1991>

Art. 5. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 6. De werkingskosten van de nationale raad voor jeugdbescherming en van de jeugdbeschermingscomités komen ten laste van de begroting van het Ministerie van Justitie.

Dit is eveneens het geval met de uitgaven die voortvloeien uit de maatregelen van de comités en die niet door een openbare of private instelling worden gedekt.

De Koning bepaalt onder welke voorwaarden de comités die uitgaven mogen doen.

De bijdrage van de minderjarigen en van de onderhoudsplichtige personen wordt door de comités vastgesteld onverminderd het recht van de betrokkenen zich bij verzoekschrift tot de jeugdrechtbank te wenden.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 6. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DVR 1985-06-27/35, art. 32, 3° is bij arrest van het Arbitragehof d.d. 30/06/1988 vernietigd in de mate waarin het art. 6, lid 4 opheft >

(NOTA : Voor de Vlaamse Gemeenschap wordt, in art. 6, het woord « comités » vervangen door de woorden « bureaus voor bijzondere jeugdbijstand » <DVR 1990-03-28/34, art. 23, 1°, 003; Inwerkingtreding : 01-05-1990>)

Art. 6. (FRANSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 1, 005; Inwerkingtreding : 24-12-1991>

Art. 6. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

TITEL II. - Gerechtelijke bescherming.

HOOFDSTUK I. - Jeugdrechtbanken en jeugdkamers van de hoven van beroep.

Art. 7. (Opgeheven)

Art. 8.

Het ambt van openbaar ministerie bij de jeugdrechtbank wordt uitgeoefend door een of meer magistraten van het parket, die door de procureur des Konings worden aangewezen.

Deze magistraten oefenen eveneens het ambt van openbaar ministerie bij de (burgerlijke rechtbank) uit telkens wanneer deze rechtbank te beslissen heeft over de voorlopige maatregelen die betrekking hebben op de persoon, op het levensonderhoud en op de goederen van niet ontvoegde minderjarige kinderen van ouders die wegens echtscheiding of scheiding van tafel en bed in rechte staan.

Art. 9.

Een of meer door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg aangewezen onderzoeksrechters worden speciaal belast met de zaken die tot de bevoegdheid van de jeugdrechtbank behoren.

Art. 10.

Elke beslissing, ongeacht of het gaat om een voorlopige maatregel of om een maatregel ten gronde, die door de jeugdrechter of de jeugdrechtbank in eerste aanleg of in hoger beroep genomen is, wordt op de dag van de beslissing zelf, door toedoen van de griffier, bij gewone kopie overgezonden aan de advocaat van de minderjarige.

Art. 11.

In het hof van beroep wordt het ambt van openbaar ministerie bij de jeugdkamers uitgeoefend door een of meer magistraten van het parket-generaal, die door de procureur-generaal worden aangewezen.

HOOFDSTUK II. - Burgerrechtelijke bepalingen betreffende de minderjarigen.

Art. 12. <Wijzigingsbepaling van BW, art. 108>

Art. 13. <Wijzigingsbepaling van BW, art. 148 en 160bis>

Art. 14. <Wijzigingsbepaling van BW, art. 236, art. 239, art. 264, art. 267 en art. 268>

Art. 15. <Wijzigingsbepaling van BW, art. 280, art. 283 en art. 284>

Art. 16. <Wijzigingsbepaling van BW, art. 302>

Art. 17. <Wijzigingsbepaling van BW, art. 307 en 311bis>

Art. 18. <Wijzigingsbepaling van BW, art. 355, art. 356 en art. 360>

Art. 19. <Wijzigingsbepaling van BW, art. 373, art. 374, art. 384 en art. 386>

Art. 20. <Wijzigingsbepaling van BW, art. 389 en art. 407>

Art. 21. <Wijzigingsbepaling van BW, art. 477, art. 478, art. 479 en art. 485>

Art. 22. <Wijzigingsbepaling van WBR, art. 883>

Art. 23. <Wijzigingsbepaling van, art. 79>

Art. 24. <Wijzigingsbepaling van WKH, art. 4 en 5>

Art. 25. <Wijzigingsbepaling van art. 34, art. 35 en art. 36>

Art. 26. <Wijzigingsbepaling van art. 102>

Art. 27. <Wijzigingsbepaling>

Art. 28. <Wijzigingsbepaling van art. 5 en art. 18>

HOOFDSTUK III. - Maatregelen ter bescherming van de minderjarigen.

Afdeling I. - Maatregelen ten aanzien van de ouders.

Art. 29.

Wanneer kinderen die recht geven op gezinsbijslag of andere sociale uitkeringen grootgebracht worden in omstandigheden die kennelijk en doorgaans niet voldoen aan de eisen inzake voeding, huisvesting en hygiëne, en wanneer het bedrag van de uitkeringen niet wordt aangewend in het belang van de kinderen, kan de jeugdrechtbank, op vordering van het openbaar ministerie, een persoon aanwijzen die ermede belast is het bedrag van die uitkeringen te innen en uitsluitend te gebruiken voor de behoeften van de kinderen en voor de gezinsuitgaven die hen betreffen.

Het jeugdbeschermingscomité kan daartoe worden aangewezen.

Wanneer de beslissing in kracht van gewijsde is gegaan, betekent de griffier van de jeugdrechtbank ze bij afschrift per ter post aangetekende brief aan de met de vereffening van de uitkeringen belaste instelling, die zich dan alleen geldig kan bevrijden door het verschuldigde bedrag te storten aan de persoon of aan het jeugdbeschermingscomité daartoe aangewezen.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 29. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

Wanneer kinderen die recht geven op gezinsbijslag of andere sociale uitkeringen grootgebracht worden in omstandigheden die kennelijk en doorgaans niet voldoen aan de eisen inzake voeding, huisvesting en hygiëne, en wanneer het bedrag van de uitkeringen niet wordt aangewend in het belang van de kinderen, kan de jeugdrechtbank, op vordering van het openbaar ministerie, een persoon aanwijzen die ermede belast is het bedrag van die uitkeringen te innen en uitsluitend te gebruiken voor de behoeften van de kinderen en voor de gezinsuitgaven die hen betreffen.

(de Sociale Dienst van de Vlaamse Gemeenschap bij de Jeugdrechtbank) kan daartoe worden aangewezen. <DVR 1985-06-27/35, art. 33, 1°>

Wanneer de beslissing in kracht van gewijsde is gegaan, betekent de griffier van de jeugdrechtbank ze bij afschrift per ter post aangetekende brief aan de met de vereffening van de uitkeringen belaste instelling, die zich dan alleen geldig kan bevrijden door het verschuldigde bedrag te storten aan de persoon of aan (de Sociale Dienst van de Vlaamse Gemeenschap bij de Jeugdrechtbank) daartoe aangewezen. <DVR 1985-06-27/35, art. 33, 1°>

Art. 29. (FRANSE GEMEENSCHAP)

Wanneer kinderen die recht geven op gezinsbijslag of andere sociale uitkeringen grootgebracht worden in omstandigheden die kennelijk en doorgaans niet voldoen aan de eisen inzake voeding, huisvesting en hygiëne, en wanneer het bedrag van de uitkeringen niet wordt aangewend in het belang van de kinderen, kan de jeugdrechtbank, op vordering van het openbaar ministerie, een persoon aanwijzen die ermede belast is het bedrag van die uitkeringen te innen en uitsluitend te gebruiken voor de behoeften van de kinderen en voor de gezinsuitgaven die hen betreffen.

(Lid 2 opgeheven) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 2, 1°, 005; Inwerkingtreding : 24-12-1991>

Wanneer de beslissing in kracht van gewijsde is gegaan, betekent de griffier van de jeugdrechtbank ze bij afschrift per ter post aangetekende brief aan de met de vereffening van de uitkeringen belaste instelling, die zich dan alleen geldig kan bevrijden door het verschuldigde bedrag te storten aan de persoon (...) daartoe aangewezen. <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 2, 2°, 005; Inwerkingtreding : 24-12-1991>

Art. 29. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

Wanneer kinderen die recht geven op gezinsbijslag of andere sociale uitkeringen grootgebracht worden in omstandigheden die kennelijk en doorgaans niet voldoen aan de eisen inzake voeding, huisvesting en hygiëne, en wanneer het bedrag van de uitkeringen niet wordt aangewend in het belang van de kinderen, kan de jeugdrechtbank, op vordering van het openbaar ministerie, een persoon aanwijzen die ermede belast is het bedrag van die uitkeringen te innen en uitsluitend te gebruiken voor de behoeften van de kinderen en voor de gezinsuitgaven die hen betreffen.

(Dienst voor gerechtelijke jeugdbijstand) kan daartoe worden aangewezen. <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Wanneer de beslissing in kracht van gewijsde is gegaan, betekent de griffier van de jeugdrechtbank ze bij afschrift per ter post aangetekende brief aan de met de vereffening van de uitkeringen belaste instelling, die zich dan alleen geldig kan bevrijden door het verschuldigde bedrag te storten aan de persoon of aan (dienst voor gerechtelijke jeugdbijstand) daartoe aangewezen. <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 30.

Wanneer de gezondheid, de veiligheid, de zedelijkheid van een minderjarige gevaar lopen, of wanneer de omstandigheden waarin hij wordt opgevoed, gevaar opleveren, kan de jeugdrechtbank, op vordering van het openbaar ministerie, een maatregel voor opvoedingsbijstand bevelen ten aanzien van degenen die hem onder hun bewaring hebben.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 30. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DVR 1990-03-28/34, art. 22, 1°, 003; Inwerkingtreding : 27-09-1994>

Art. 30. (FRANSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 3, 005; Inwerkingtreding : 07-12-1994>

Art. 30. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 31.

De opvoedingsbijstand verzekert aan de personen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, de hulp van het jeugdbeschermingscomité of van een afgevaardigde bij de jeugdbescherming.

Die maatregel kan, daarenboven, naar gelang van de omstandigheden, voor dezelfde personen een of meer van de volgende verplichtingen inhouden :

1° de minderjarige onderwerpen aan het toezicht van het jeugdbeschermingscomité of van een afgevaardigde bij de jeugdbescherming;

2° hem onderwerpen aan de pedagogische of medische richtlijnen van een centrum voor opvoedkundige voorlichting of geestelijke hygiëne;

3° hem geregeld een school voor gewoon of bijzonder onderwijs doen bezoeken;

4° uitzonderlijk, hem plaatsen bij een betrouwbaar persoon of in een geschikte inrichting met het oog op zijn huisvesting, behandeling, opvoeding, onderrichting of beroepsopleiding.

Het jeugdbeschermingscomité of de afgevaardigde bij de jeugdbescherming belast met de opvoedingsbijstand, waakt voor de vervulling van deze verplichtingen onder het toezicht van de jeugdrechtbank.

Tot opvoedingsbijstand kan worden besloten afgezien van enigerlei rechtspleging ten opzichte van de minderjarige.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 31. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DVR 1990-03-28/34, art. 22, 1°, 003; Inwerkingtreding : 27-09-1994>

Art. 31. (FRANSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 3, 005; Inwerkingtreding : 07-12-1994>

Art. 31. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 32.

Van (het ouderlijk gezag) ten aanzien van alle kinderen, of van één of meer onder hen, kan geheel of ten dele worden ontzet :

1° de vader of de moeder die is veroordeeld tot een criminele of correctionele straf wegens enig feit gepleegd op de persoon of met behulp van een van de kinderen of afstammelingen;

2° de vader of de moeder die, door slechte behandeling, misbruik van gezag, kennelijk slecht gedrag of erge nalatigheid, de gezondheid, de veiligheid of de zedelijkheid van het kind in gevaar brengt.

Hetzelfde geldt voor de vader of de moeder die huwt met een persoon die van (het ouderlijk gezag) is ontzet.

De ontzetting wordt uitgesproken door de jeugdrechtbank, op vordering van het openbaar ministerie.

Art. 33.

Volledige ontzetting slaat op alle rechten die uit (het ouderlijk gezag) voortvloeien.

(Ze slaat evenwel enkel op het recht om toe te stemmen in de adoptie van het kind wanneer het vonnis dit uitdrukkelijk bepaalt.) Voor degene die erdoor getroffen wordt, betekent ze ten aanzien van het betrokken kind en van diens afstammelingen :

1° uitsluiting van het recht van bewaring en opvoeding;

2° onbekwaamheid om ze te vertegenwoordigen, tot hun handelingen toestemming te verlenen en hun goederen te beheren;

3° uitsluiting van het recht van genot bedoeld in artikel 384 van het Burgerlijk Wetboek;

4° uitsluiting van het recht om levensonderhoud te vorderen;

5° uitsluiting van het recht om hun nalatenschap geheel of ten dele te verkrijgen overeenkomstig artikel 746 van het Burgerlijk Wetboek.

(Volledige ontzetting brengt bovendien algemene onbekwaamheid mede om voogd, pleegvoogd, toezien voogd of curator te zijn.)

Gedeeltelijke ontzetting slaat op de rechten die de rechtbank bepaalt.

Art. 34.

Wanneer zij de volledige of gedeeltelijke ontzetting van (het ouderlijk gezag) uitspreekt, wijst de jeugdrechtbank de persoon aan die, onder haar toezicht, de in artikel 33, 1° en 2°, vermelde rechten waarvan de ouders of een van hen ontzet zijn, zal uitoefenen en de overeenkomstige verplichtingen zal nakomen, of vertrouwt zij de minderjarige toe aan het jeugdbeschermingscomité, dat iemand aanwijst om de genoemde rechten uit te oefenen, nadat zijn aanwijzing door deze rechtbank is gehomologeerd op vordering van het openbaar ministerie.

De vader en de moeder worden vooraf gehoord of opgeroepen.

Werd slechts een der ouders ontzet, dan wijst de jeugdrechtbank, om hem te vervangen, de niet ontzette ouder aan, als dat niet in strijd is met het belang van de minderjarige.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 34. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

Wanneer zij de volledige of gedeeltelijke ontzetting van (het ouderlijk gezag) uitspreekt, wijst de jeugdrechtbank de persoon aan die, onder haar toezicht, de in artikel 33, 1° en 2°, vermelde rechten waarvan de ouders of een van hen ontzet zijn, zal uitoefenen en de overeenkomstige verplichtingen zal nakomen, of vertrouwt zij de minderjarige toe aan (de Sociale Dienst van de Vlaamse Gemeenschap bij de Jeugdrechtbank), die iemand aanwijst om de genoemde rechten uit te oefenen, nadat zijn aanwijzing door deze rechtbank is gehomologeerd op vordering van het openbaar ministerie. <W 31-03-1987, art. 105> <DVR 1985-06-27/35, art. 33>

De vader en de moeder worden vooraf gehoord of opgeroepen.

Werd slechts een der ouders ontzet, dan wijst de jeugdrechtbank, om hem te vervangen, de niet ontzette ouder aan, als dat niet in strijd is met het belang van de minderjarige.

Art. 34. (FRANSE GEMEENSCHAP)

Wanneer zij de volledige of gedeeltelijke ontzetting van (het ouderlijk gezag) uitspreekt, wijst de jeugdrechtbank de persoon aan die, onder haar toezicht, de in artikel 33, 1° en 2°, vermelde rechten waarvan de ouders of een van hen ontzet zijn, zal uitoefenen en de overeenkomstige verplichtingen zal nakomen, of vertrouwt zij de minderjarige toe (aan de adviseur bij de hulpverlening aan de jeugd), die iemand aanwijst om de genoemde rechten uit te oefenen, nadat zijn aanwijzing door deze rechtbank is gehomologeerd op vordering van het openbaar ministerie. <W 31-03-1987, art. 105> <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 4, 005; Inwerkingtreding : 24-12-1991>

De vader en de moeder worden vooraf gehoord of opgeroepen.

Werd slechts een der ouders ontzet, dan wijst de jeugdrechtbank, om hem te vervangen, de niet ontzette ouder aan, als dat niet in strijd is met het belang van de minderjarige.

Art. 34. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

Wanneer zij de volledige of gedeeltelijke ontzetting van (het ouderlijk gezag) uitspreekt, wijst de jeugdrechtbank de persoon aan die, onder haar toezicht, de in artikel 33, 1° en 2°, vermelde rechten waarvan de ouders of een van hen ontzet zijn, zal uitoefenen en de overeenkomstige verplichtingen zal nakomen, of vertrouwt zij de minderjarige toe aan (dienst voor gerechtelijke jeugdbijstand), dat iemand aanwijst om de genoemde rechten uit te oefenen, nadat zijn aanwijzing door deze rechtbank is gehomologeerd op vordering van het openbaar ministerie. <W 31-03-1987, art. 105> <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

De vader en de moeder worden vooraf gehoord of opgeroepen.

Werd slechts een der ouders ontzet, dan wijst de jeugdrechtbank, om hem te vervangen, de niet ontzette ouder aan, als dat niet in strijd is met het belang van de minderjarige.

Art. 35.

Onverminderd de regels bepaald in het Burgerlijk Wetboek inzake toestemming tot het huwelijk (tot de adoptie en tot (de volle adoptie)), oefent de persoon die ingevolge artikel 34 is aangewezen, de rechten uit die hem werden verleend, eventueel met inachtneming van de bepalingen van de artikelen 373 en 374 van het Burgerlijk Wetboek. Hij waakt ervoor dat de inkomsten van de minderjarige aan diens onderhoud en opvoeding worden besteed.

In alle gevallen gelden voor het beheer van de goederen van de minderjarige de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek betreffende (de werking van de voogdij en de voogdijrekeningen).

De niet ontzette ouder heeft slechts het recht op wettelijk genot van de goederen van de minderjarige, indien hij is bekleed met de machten bedoeld in artikel 34.

Afdeling II. - Maatregelen ten aanzien van de minderjarigen.

Art. 36.

De jeugdrechtbank neemt kennis :

1° van de klachten ingediend door de personen die de ouderlijke macht uitoefenen, of in rechte of in feite een minderjarige beneden de leeftijd van achttien jaar onder hun bewaring hebben, die door zijn wangedrag of onbuigzaamheid ernstige redenen tot ontevredenheid geeft;

2° van de vorderingen van het openbaar ministerie betreffende minderjarigen wier gezondheid, veiligheid of zedelijkheid gevaar loopt hetzij wegens het milieu waarin zij leven hetzij wegens hun bezigheden, of wanneer de omstandigheden waarin zij worden opgevoed, gevaar opleveren door het gedrag van degenen die hen onder hun bewaring hebben;

3° van de vorderingen van het openbaar ministerie betreffende minderjarigen beneden de volle leeftijd van achttien jaar die bedelend of zwervend worden aangetroffen of van bedelarij of landloperij een gewoonte maken;

4° (van de vorderingen van het openbaar ministerie ten aanzien van de personen die vervolgd worden wegens een als misdrijf omschreven feit, gepleegd vóór de volle leeftijd van achttien jaar.)

5° (van het hoger beroep ingesteld bij kosteloos verzoekschrift tegen een beslissing tot het opleggen of niet opleggen van een administratieve sanctie als bedoeld in artikel 119bis, § 2, tweede lid, 1, van de nieuwe gemeentewet, aan minderjarigen die de volle leeftijd van 16 jaar hebben bereikt op het tijdstip van de feiten);

(6° van het hoger beroep ingesteld bij kosteloos verzoekschrift tegen een beslissing tot het opleggen van een administratieve sanctie als bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden, aan minderjarigen die de volle leeftijd van 14 jaar hebben bereikt op het tijdstip van de feiten.)

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 36. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

De jeugdrechtbank neemt kennis :

1° (...) <DVR 1990-03-28/34, art. 22, 2°, 003; Inwerkingtreding : 27-09-1994>

2° (...) <DVR 1990-03-28/34, art. 22, 2°, 003; Inwerkingtreding : 27-09-1994>

3° (...) <DVR 1990-03-28/34, art. 22, 2°, 003; Inwerkingtreding : 27-09-1994>

4° (van de vorderingen van het openbaar ministerie ten aanzien van de personen die vervolgd worden wegens een als misdrijf omschreven feit, gepleegd vóór de volle leeftijd van achttien jaar.) <W 1992-12-24/30, art. 1, 006; Inwerkingtreding : 10-01-1993>

5° (van het hoger beroep ingesteld bij kosteloos verzoekschrift tegen een beslissing tot het opleggen of niet opleggen van een administratieve sanctie als bedoeld in artikel 119, § 2, tweede lid, 1, van de nieuwe gemeentewet, aan minderjarigen die de volle leeftijd van 16 jaar hebben bereikt op het tijdstip van de feiten;) <Hersteld bij W 2004-05-07/65, art. 2, 019; Inwerkingtreding : 05-07-2004>

(6° van het hoger beroep ingesteld bij kosteloos verzoekschrift tegen een beslissing tot het opleggen van een administratieve sanctie als bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden, aan minderjarigen die de volle leeftijd van 14 jaar hebben bereikt op het tijdstip van de feiten.) <W 2004-05-07/65, art. 2, 019; Inwerkingtreding : 05-07-2004>

(tweede lid opgeheven) <W 2003-04-10/60, art. 47, 016; Inwerkingtreding : 01-01-2004>

Art. 36. (FRANSE GEMEENSCHAP)

De jeugdrechtbank neemt kennis :

1° (...) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 5, 005; Inwerkingtreding : 07-12-1994>

2° (...) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 5, 005; Inwerkingtreding : 07-12-1994>

3° (...) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 5, 005; Inwerkingtreding : 07-12-1994>

4° (van de vorderingen van het openbaar ministerie ten aanzien van de personen die vervolgd worden wegens een als misdrijf omschreven feit, gepleegd vóór de volle leeftijd van achttien jaar.) W 1992-12-24/30, art. 1, 006; Inwerkingtreding : 10-01-1993>

5° (van het hoger beroep ingesteld bij kosteloos verzoekschrift tegen een beslissing tot het opleggen of niet opleggen van een administratieve sanctie als bedoeld in artikel 119, § 2, tweede lid, 1, van de nieuwe gemeentewet, aan minderjarigen die de volle leeftijd van 16 jaar hebben bereikt op het tijdstip van de feiten;) <Hersteld bij W 2004-05-07/65, art. 2, 019; Inwerkingtreding : 05-07-2004>

(6° van het hoger beroep ingesteld bij kosteloos verzoekschrift tegen een beslissing tot het opleggen van een administratieve sanctie als bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden, aan minderjarigen die de volle leeftijd van 14 jaar hebben bereikt op het tijdstip van de feiten.) <W 2004-05-07/65, art. 2, 019; Inwerkingtreding : 05-07-2004>

Art. 36. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

De jeugdrechtbank neemt kennis :

1° (...) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

2° (...) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, ED : 01-05-1995>

3° (...) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

4° (van de vorderingen van het openbaar ministerie ten aanzien van de personen die vervolgd worden wegens een als misdrijf omschreven feit, gepleegd vóór de volle leeftijd van achttien jaar.) <W 1992-12-24/30, art. 1, 006; Inwerkingtreding : 10-01-1993>

5° (van het hoger beroep ingesteld bij kosteloos verzoekschrift tegen een beslissing tot het opleggen of niet opleggen van een administratieve sanctie als bedoeld in artikel 119, § 2, tweede lid, 1, van de nieuwe gemeentewet, aan minderjarigen die de volle leeftijd van 16 jaar hebben bereikt op het tijdstip van de feiten;) <Hersteld bij W 2004-05-07/65, art. 2, 019; Inwerkingtreding : 05-07-2004>

6° (van het hoger beroep ingesteld bij kosteloos verzoekschrift tegen een beslissing tot het opleggen van een administratieve sanctie als bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden, aan minderjarigen die de volle leeftijd van 14 jaar hebben bereikt op het tijdstip van de feiten.) <W 2004-05-07/65, art. 2, 019; Inwerkingtreding : 05-07-2004>

Art. 36bis.

In afwijking van artikel 36, 4°, en behoudens samenhang met vervolgingen wegens andere misdrijven dan die hieronder bepaald, nemen de gerechten, bevoegd op grond van het gemene recht, kennis van de vorderingen van het openbaar ministerie jegens (personen ouder dan zestien jaar en beneden en beneden achttien jaar), op het ogenblik van de feiten, vervolgd wegens overtreding van : 1° de bepalingen van de wetten en verordeningen betreffende het wegverkeer;

2° de artikelen 418, 419 en 420 van het Strafwetboek voor zover er samenhang is met een overtreding van de onder 1° bedoelde wetten en verordeningen;

3° (de wet van 21 november 1989) betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

(...). (Indien uit de debatten voor die gerechten) blijkt dat een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding geschikter is, kunnen die gerechten de zaak bij een met redenen omklede beslissing uit handen geven en ze naar het openbaar ministerie verwijzen met het oog op de vorderingen voor de jeugdrechtbank als daartoe grond bestaat.

De wet betreffende de voorlopige hechtenis is niet toepasselijk op de in dit artikel (bedoelde personen), tenzij bij vluchtmisdrijf.

Art. 37.

§ 1. De jeugdrechtbank kan de voor haar gebrachte personen maatregelen van bewaring, behoeding en opvoeding opleggen.

Om de beslissing bedoeld in het eerste lid te nemen, houdt de jeugdrechtbank rekening met de volgende factoren :

1° de persoonlijkheid en de maturiteitsgraad van de betrokkene;

2° zijn leefomgeving;

3° de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin zij zijn gepleegd, de schade en de gevolgen voor het slachtoffer;

4° de vroegere maatregelen die ten aanzien van de betrokkene werden genomen, en diens gedrag gedurende de uitvoering ervan;

5° de veiligheid van de betrokkene;

6° de openbare veiligheid.

Er wordt tevens rekening gehouden met de mate waarin de behandelingswijzen, de opvoedingsprogramma's of enige andere middelen daartoe beschikbaar zijn, alsmede met het voordeel dat de betrokkene daaruit zou kunnen putten.

§ 2. Zij kan, in voorkomend geval, op cumulatieve wijze :

1° de betrokkenen berispen en, met uitzondering van degenen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt, hen laten bij of teruggeven aan de personen bij wie zij gehuisvest zijn, en dezen, in voorkomend geval, ertoe aanmanen in het vervolg beter toezicht op hen te houden en hen beter op te voeden;

2° hen onder het toezicht plaatsen van de bevoegde sociale dienst;

4° hen opleggen een prestatie van opvoedkundige aard en van algemeen nut te leveren, in verhouding tot hun leeftijd en hun vaardigheden, van ten hoogste 150 uur, die georganiseerd wordt via een door de gemeenschappen aangewezen dienst of door een natuurlijke persoon die beantwoordt aan de door de gemeenschappen gestelde voorwaarden;

7° hen toevertrouwen aan een volgens de nadere regels bepaald door de gemeenschappen betrouwbaar persoon of plaatsen in een volgens de nadere regels bepaald door de gemeenschappen geschikte inrichting, met het oog op hun huisvesting, behandeling, opvoeding, onderricht of beroepsopleiding;

8° hen toevertrouwen aan een openbare gemeenschapsinstelling voor jeugdbescherming, met inachtneming van de plaatsingscriteria bedoeld in § 2quater. Ten aanzien van de personen bedoeld in artikel 36, 4°, en onverminderd het bepaalde in artikel 60 wordt in de beslissing vastgesteld wat de duur van de maatregel is, alsmede of het om opname in een gesloten opvoedingsafdeling gaat, zoals georganiseerd door de overheden die daartoe bevoegd zijn op grond van de artikelen 128 en 135 van de Grondwet, en van artikel 5, § 1, II, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988. De rechter of de bevoegde sociale dienst bezoekt de persoon die is toevertrouwd aan een gesloten afdeling van een gemeenschapsinstelling voor jeugdbescherming indien de plaatsing vijftien dagen overschrijdt;

Alvorens een in het eerste lid, 1° tot 5° omschreven maatregel wordt opgelegd, dient de haalbaarheid van een door de betrokkene voorgesteld project, omschreven in § 2ter, te worden overwogen. De in het eerste lid, 1° tot 5° omschreven maatregelen verdienen de voorkeur boven een plaatsingsmaatregel. Tot slot verdient plaatsing in een open afdeling de voorkeur boven plaatsing in een gesloten afdeling;

Indien de rechtbank een maatregel uitspreekt tot plaatsing in een open of gesloten afdeling van een openbare gemeenschapsinstelling voor jeugdbescherming, bepaalt zij de maximumduur ervan, die enkel kan worden verlengd om uitzonderlijke redenen die verband houden met het aanhoudend wangedrag van de betrokkene en met zijn voor hemzelf of voor anderen gevaarlijke gedrag.

De rechtbank kan de uitvoering van de plaatsingsmaatregel uitstellen voor een termijn van zes maanden, te rekenen van de datum van het vonnis, op voorwaarde dat de betrokkene zich verbindt tot het uitvoeren van een prestatie van opvoedkundige aard en van algemeen nut van ten hoogste 150 uur.

Indien de rechtbank echter met toepassing van § 2^{quater}, eerste lid, 4°, of tweede lid, 5°, een maatregel uitspreekt tot plaatsing in een openbare gemeenschapsinstelling voor jeugdbescherming, bepaalt zij de duur ervan die maximum zes maanden bedraagt en niet kan worden verlengd.

Indien de rechtbank een andere maatregel oplegt, bepaalt zij de maximale duur ervan, met uitzondering van de maatregelen genoemd in het eerste lid, 1°.

§ 2bis. Ten aanzien van personen ouder dan 12 jaar kan de rechtbank het behoud van de voor haar gebrachte personen in hun leefomgeving afhankelijk maken van een of meer van de volgende voorwaarden waarvan zij de controle op de naleving kan toevertrouwen aan de bevoegde sociale dienst :

1° geregeld een school voor gewoon of buitengewoon onderwijs bezoeken;

2° een prestatie van opvoedkundige aard en van algemeen nut leveren, in verhouding tot hun leeftijd en hun vaardigheden, van ten hoogste 150 uur, onder toezicht van een door de gemeenschappen aangewezen dienst, of een natuurlijke persoon die beantwoordt aan de door de gemeenschappen gestelde voorwaarden;

3° betaalde arbeid verrichten, gedurende ten hoogste 150 uur, met het oog op de vergoeding van het slachtoffer indien de betrokkene tenminste zestien jaar oud is;

4° de pedagogische of medische richtlijnen van een centrum voor opvoedkundige voorlichting of geestelijke gezondheidszorg in acht nemen;

5° deelnemen aan een of meer opleidingsmodules of modules ter bewustwording van de gevolgen van de gestelde handelingen, alsook van de invloed daarvan op de eventuele slachtoffers;

6° deelnemen aan een of meer begeleide sportieve, sociale of culturele activiteiten;

7° niet omgaan met bepaalde personen of niet komen op bepaalde plaatsen die een band hebben met het als misdrijf omschreven feit dat werd begaan;

8° een of meer bepaalde bezigheden niet uitoefenen, gelet op de specifieke omstandigheden;

9° het naleven van een huisarrest;

10° andere voorwaarden of specifieke verbodsmaatregelen die de rechtbank bepaalt, in acht nemen.

De rechter of de rechtbank kan de controle op de uitvoering van de voorwaarden bedoeld in het eerste lid onder 7° en 9°, toevertrouwen aan een politiedienst. Wanneer hij daartoe overgaat, informeert de rechter de bevoegde sociale dienst regelmatig over de resultaten van die controle. »

§ 2ter. De personen bedoeld in artikel 36, 4°, kunnen aan de rechtbank een geschreven project voorleggen, inzonderheid betreffende een of meer van de volgende verbintenissen :

1° schriftelijke of mondelinge verontschuldiging aanbieden;

2° de veroorzaakte schade zelf herstellen in natura, indien deze beperkt is;

4° deelnemen aan een programma gericht op herintegratie in het schoolleven;

5° deelnemen aan welbepaalde activiteiten in het kader van een leer- en opleidingsproject, van ten hoogste 45 uur;

6° een ambulante behandeling volgen bij een psychologische of psychiatrische dienst, bij een dienst voor seksuele opvoeding of bij een dienst deskundig op het gebied van alcohol- of drugsverslaving;

7° zich aanmelden bij de diensten voor jeugdhulpverlening, ingericht door de bevoegde gemeenschapsdiensten.

Dit project wordt ingediend uiterlijk op de dag van de terechtzitting. De rechtbank beoordeelt de opportuniteit van het haar voorgelegde project en belast, indien zij het goedkeurt, de bevoegde sociale dienst met het toezicht op de tenuitvoerlegging ervan.

Binnen een termijn van drie maanden na de goedkeuring van het project richt de bevoegde sociale dienst een bondig verslag over de inachtneming van de verbintenissen van de jongere tot de rechtbank. Ingeval dit project niet ten uitvoer is gelegd, of de tenuitvoerlegging niet op toereikende wijze is geschied, kan de rechtbank tijdens een latere terechtzitting een andere maatregel opleggen.

§ 2^{quater}. - De rechtbank kan slechts ten aanzien van personen die twaalf jaar zijn of meer, een plaatsingsmaatregel bevelen in een open opvoedingsafdeling van een in § 2, eerste lid, 8°, bedoelde openbare gemeenschapsinstelling voor jeugdbescherming, indien :

1° ze een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd dat, ingeval het zou zijn gepleegd door een meerderjarige, in de zin van het Strafwetboek of de bijzondere wetten, een correctionele hoofdgevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben;

2° ze een als slagen en verwondingen omschreven feit hebben gepleegd;

3° ten aanzien van hen reeds eerder een definitief vonnis is uitgesproken waarin een plaatsingsmaatregel werd opgelegd in een open of gesloten opvoedingsafdeling van een openbare gemeenschapsinstelling voor jeugdbescherming en ze een nieuw als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd;

4° ze het voorwerp zijn van een herziening van de maatregel overeenkomstig artikel 60, om reden dat de eerder opgelegde maatregel of maatregelen niet werd of werden nageleefd door de betrokkenen, in welk geval de plaatsing voor een niet verlengbare termijn van maximum zes maanden kan worden opgelegd. Na het verstrijken van deze termijn kunnen andere maatregelen slechts worden opgelegd na een herziening door de rechtbank;

5° ze het voorwerp zijn van een herziening zoals bedoeld in artikel 60 en ze geplaatst zijn in een gesloten afdeling van een openbare gemeenschapsinstelling voor jeugdbescherming op het ogenblik van deze herziening.

De rechtbank kan slechts ten aanzien van personen die veertien jaar zijn of meer, een plaatsingsmaatregel bevelen in een gesloten opvoedingsafdeling van een openbare gemeenschapsinstelling voor jeugdbescherming bedoeld in § 2, eerste lid, 8°, indien :

1° ze een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd dat, ingeval het zou zijn gepleegd door een meerderjarige, in de zin van het Strafwetboek of de bijzondere wetten een straf van vijf jaar tot tien jaar opsluiting of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben;

2° ze een als aanranding van de eerbaarheid met geweld, criminele organisatie met het oogmerk misdaden te plegen, of bedreiging van personen in de zin van artikel 327 van het Strafwetboek omschreven feit hebben gepleegd;

3° ten aanzien van hen reeds eerder een definitief vonnis is uitgesproken waarin een plaatsingsmaatregel werd opgelegd in een open of gesloten opvoedingsafdeling van een openbare gemeenschapsinstelling voor jeugdbescherming en die een nieuw als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd dat hetzij omschreven wordt als slagen en verwondingen, hetzij, ingeval het zou zijn gepleegd door een meerderjarige, in de zin van het Strafwetboek of de bijzondere wetten, een correctionele hoofdgevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben;

4° ze met voorbedachten rade een als slagen en verwondingen omschreven feit hebben gepleegd dat een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid, hetzij een ongeneeslijke lijkende ziekte, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, hetzij een zware verminking ten gevolge heeft, of, in vereniging of in bende en met behulp van gewelddadens, feitelijkheden of bedreigingen, vernielingen hebben aangericht aan bouwwerken of stoommachines, of, met wapens en met geweld, weerspanningheid hebben gepleegd;

5° ze het voorwerp zijn van een herziening van de maatregel, overeenkomstig artikel 60, om reden dat de eerder opgelegde maatregel of maatregelen niet werd of werden nageleefd door de betrokkenen, in welk geval de plaatsing voor een niet verlengbare termijn van maximum zes maanden kan worden opgelegd. Na het verstrijken van deze termijn kunnen andere maatregelen slechts worden opgelegd na een herziening door de rechtbank.

Onverminderd de in het tweede lid opgesomde voorwaarden, kan de rechtbank een plaatsingsmaatregel bevelen in een gesloten opvoedingsafdeling van een openbare gemeenschapsinstelling voor jeugdbescherming bedoeld in § 2, eerste lid, 8°, ten aanzien van een persoon tussen twaalf en veertien jaar die een ernstige aanslag heeft gepleegd op het leven of op de gezondheid van een persoon en van wie het gedrag uitzonderlijk gevaarlijk is.

§ 2*quinquies*.- Wanneer de rechtbank een van de in §§ 2, 2bis en 2ter bedoelde maatregelen beveelt, motiveert zij haar beslissing op grond van de in § 1 bedoelde criteria en de specifieke omstandigheden.

Indien de rechtbank een van de in § 2, eerste lid, 6° tot 11°, bedoelde maatregelen, een combinatie van meerdere van de in § 2 bedoelde maatregelen, een combinatie van één of meer van deze maatregelen met één of meer van de in § 2bis bedoelde voorwaarden of een plaatsingsmaatregel beveelt in een gesloten opvoedingsafdeling van een openbare gemeenschapsinstelling voor jeugdbescherming, moet zij haar keuze bijzonder motiveren en daarbij rekening houden met de in § 2, derde lid, bedoelde prioriteiten.

§ 3. De onder § 2, 2° tot 11° van § 2 bedoelde maatregelen worden geschorst wanneer de betrokkene onder de wapens is. Ze nemen een einde wanneer hij de leeftijd van achttien jaar bereikt.

Ten aanzien van de in artikel 36, 4°, bedoelde personen kunnen deze maatregelen, onverminderd het bepaalde in § 2, vierde lid, en in artikel 60, evenwel :

1° op verzoek van de betrokkene dan wel, indien de betrokkene blijk geeft van aanhoudend wangedrag of zich gevaarlijk gedraagt, op vordering van het openbaar ministerie, bij vonnis voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, worden verlengd. Het verzoek of de vordering moet binnen een termijn van drie maanden voorafgaand aan de dag waarop de betrokkene meerderjarig wordt, bij de rechtbank worden ingesteld;

2° bij vonnis worden bevolen voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, wanneer het gaat om personen die na de leeftijd van zeventien jaar een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd.

Ten aanzien van de in § 2, eerste lid, 11°, bedoelde personen dient de residentieële plaatsing te lopen tot het einde van de behandeling, zolang dat in het licht van die behandeling vereist is.

In geval van hoger beroep tegen deze vonnissen, doet de jeugdkamer van het hof van beroep onverwijld uitspraak. Het hoger beroep heeft geen schorsende werking. De vonnissen en arresten uitgesproken met toepassing van dit artikel zijn niet vatbaar voor verzet.

§ 4. De maatregel van berisping bedoeld in § 2, 1°, is van toepassing op de personen die een als misdrijf gekwalificeerd feit gepleegd hebben vóór de leeftijd van achttien jaar, zelfs indien zij op het tijdstip van het vonnis deze leeftijd overschreden hebben.

De in het vorige lid bedoelde personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt op het ogenblik van het vonnis, worden met minderjarigen gelijkgesteld voor de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk IV van deze titel, alsmede van artikel (433bis van het Strafwetboek).

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 37. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven voor zover hij geen jongeren betreffen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 37bis

Aan minderjarigen kan een administratieve sanctie worden opgelegd als bedoeld in :

1° artikel 119bis, § 2, tweede lid, 1°, van de nieuwe gemeentewet, als de minderjarige de volle leeftijd van 16 jaar heeft bereikt op het tijdstip van de feiten;

2° artikel 24, tweede lid, van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden, als de minderjarige de volle leeftijd van 14 jaar heeft bereikt op het tijdstip van de feiten.

Art. 38.

Indien de persoon die wegens een als misdrijf gekwalificeerd feit voor de jeugdrechtbank is gebracht, op het tijdstip van het feit ouder dan zestien jaar was en de jeugdrechtbank een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding niet geschikt acht, kan zij de zaak bij een met redenen omklede beslissing uit handen geven en ze naar het openbaar ministerie verwijzen, met het oog op vervolging voor het gerecht bevoegd krachtens het gemeen recht als daartoe grond bestaat.

De vorige bepaling kan toegepast worden zelfs indien de betrokkene op het tijdstip van het vonnis de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt. In dit geval wordt hij gelijkgesteld met een minderjarige voor de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk IV van deze titel, alsmede van artikel (433bis van het Strafwetboek).

Iedere persoon die het voorwerp is geweest van een beslissing tot uit handen geven, genomen met toepassing van dit artikel, wordt met betrekking tot feiten gepleegd de dag na zijn definitieve veroordeling door het bevoegde gerecht onderworpen aan de rechtsmacht van de gewone rechter.

Art. 39.

Indien de krachtens artikel 37 genomen maatregel zijn uitwerking mist wegens het voortdurend wangedrag of de gevaarlijke gedragingen van de minderjarige, kan de jeugdrechtbank beslissen dat hij, totdat hij meerderjarig is, ter beschikking van de Regering wordt gesteld.

(Deze bepaling is niet van toepassing op de personen die een als misdrijf gekwalificeerd feit hebben gepleegd.)

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 39. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(NOTA : Opgeheven voor de Vlaamse Gemeenschap bij <DVR 1990-03-28/34, art. 22, 3°, 003; Inwerkingtreding : onbepaald>, behalve ten aanzien van minderjarigen die wegens een als misdrijf omschreven feit worden vervolgd)

Indien de krachtens artikel 37 genomen maatregel zijn uitwerking mist wegens het voortdurend wangedrag of de gevaarlijke gedragingen van de minderjarige, kan de jeugdrechtbank beslissen dat hij, totdat hij meerderjarig is, ter beschikking van de (Vlaamse Executieve) wordt gesteld. <DVR 1990-03-28/34, art. 23, 2°, 003; Inwerkingtreding : 01-05-1990>

(Deze bepaling is niet van toepassing op de personen die een als misdrijf gekwalificeerd feit hebben gepleegd.) <W 1994-02-02/33, art. 4, 007; Inwerkingtreding : 27-09-1994>

Art. 39. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven voor zover hij geen jongeren betreffen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 40. (Opgeheven)

Art. 41.

Wanneer de minderjarige ingevolge de artikelen 39 of 40 ter beschikking van de Regering is gesteld, beslist de Minister van Justitie op hem een van de in artikel 37, § 2, 2°, 7° en 8° en § 2bis bepaalde maatregelen toe te passen of hem, zo hij ouder dan zestien jaar is, te doen opsluiten in een strafinrichting waar hij aan een bijzonder regime onderworpen zal worden.

(Deze bepaling is niet van toepassing op de personen die een als misdrijf gekwalificeerd feit hebben gepleegd.)

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 41. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(NOTA : Opgeheven behalve ten aanzien van minderjarigen die wegens een als misdrijf omschreven feit worden vervolgd <DVR 1990-03-28/34, art. 22, 3°, 003; Inwerkingtreding : 01-05-1990>)

Wanneer de minderjarige ingevolge de artikelen 39 of 40 ter beschikking van de (Vlaamse Executieve) is gesteld, beslist de (Gemeenschapsminister die de bijzondere jeugdbijstand onder zijn bevoegdheid heeft) op hem een van de in artikel 37, 2° tot 4°, bepaalde maatregelen toe te passen of hem, zo hij ouder dan zestien jaar is, te doen opsluiten in een strafinrichting waar hij aan een bijzonder regime onderworpen zal worden. <DVR 1990-03-28/34, art. 23, 3°, 003; Inwerkingtreding : 01-05-1990>

(Deze bepaling is niet van toepassing op de personen die een als misdrijf gekwalificeerd feit hebben gepleegd.) <W 1994-02-02/33, art. 5, 007; Inwerkingtreding : 27-09-1994>

Art. 41. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven voor zover hij geen jongeren betreft die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 42.

Buiten de in artikel 41 bepaalde gevallen staat de minderjarige tegen wie een van de in artikel 37, § 2, eerste lid, 6° tot 11°, bedoelde maatregelen is genomen, tot zijn meerderjarigheid onder toezicht van de jeugdrechtbank.

De jeugdrechtbank wijst (de bevoegde sociale dienst) aan om dit toezicht uit te oefenen.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 42. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DVR 1990-03-28/34, art. 22, 4°, 003; Inwerkingtreding : 01-05-1990>

(NOTA : Bij arrest nr. 40/91 van 19 december 1991 (B.St. 17-01-1992, p. 844) heeft het Arbitragehof art. 22, 4° vernietigd, in de mate dat die bepaling betrekking heeft op minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd)

Art. 42. (FRANSE GEMEENSCHAP)

Buiten de in artikel 41 bepaalde gevallen staat de minderjarige tegen wie een van de in artikel 37, 3° en 4° (1) bedoelde maatregelen is genomen, tot zijn meerderjarigheid onder toezicht van de jeugdrechtbank.

De jeugdrechtbank (draagt dit toezicht aan de dienst voor gerechtelijke bescherming op.) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 7, 005; Inwerkingtreding : 24-12-1991>

Art. 42. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven voor zover hij geen jongeren betreft die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 43.

Ten aanzien van de in artikel 36, 4°, bedoelde personen past de rechter of de jeugdrechtbank de bepalingen van deze wet toe onverminderd de toepassing van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke.

In geval van toepassing van de voornoemde wet van 26 juni 1990 op de personen die oorspronkelijk voor de jeugdrechtbank waren verwezen op grond van artikel 36, 4°, wordt de beslissing van de geneesheer-diensthoud om de maatregel op te heffen, die overeenkomstig artikel 12, 3°, of 19 van de wet van 26 juni 1990 genomen is, slechts uitgevoerd na een termijn van vijf werkdagen te rekenen van de dag waarop de jeugdrechtbank hiervan is geïnformeerd. Binnen deze termijn, en zonder deze te kunnen verlengen, spreekt de rechtbank zich uit over elke andere maatregel bedoeld in artikel 37, die zij nuttig acht.

Art. 43bis. (2)

§ 1. De maatregelen bedoeld in artikel 37, tweede lid, 2° tot 4°, die op het tijdstip van de inwerkingtreding van deze wet in uitvoering zijn, blijven gehandhaafd tot de duur ervan verstreken is, onverminderd de bevoegdheid van de jeugdrechtbank om te allen tijde, ambtshalve, op vordering van het openbaar ministerie of op verzoek van de betrokkenen, die maatregelen in te trekken of te vervangen door een maatregel bedoeld in een vorig punt van artikel 37, tweede lid.

§ 2. Wanneer vóór de inwerkingtreding van deze wet een verzoekschrift aanhangig werd gemaakt als bedoeld in artikel 37bis, § 1, en waarover de jeugdrechtbank nog geen uitspraak heeft gedaan, kan zij ten aanzien van de betrokkene één van de maatregelen, bedoeld in artikel 37, tweede lid, 2° tot 4°, bevelen.

§ 3. Wanneer de jeugdrechtbank vóór de inwerkingtreding van deze wet met toepassing van artikel 37bis, § 2, had beslist dat de zaak haar opnieuw diende te worden voorgelegd, kan de jeugdrechtbank ten aanzien van de betrokkene en van de maatregelen, bedoeld in artikel 37, tweede lid, 2° tot 4°, bevelen.

HOOFDSTUK IV. - Territoriale bevoegdheid en rechtspleging.

Art. 44.

Onverminderd (bijzondere bepalingen inzake adoptie), wordt de territoriale bevoegdheid van de jeugdrechtbank bepaald door de verblijfplaats van de ouders, voogden of degenen die de persoon beneden de achttien jaar onder hun bewaring hebben.

Wanneer dezen geen verblijfplaats in België hebben of wanneer hun verblijfplaats onbekend is of niet vaststaat, is bevoegd de jeugdrechtbank van de plaats waar de betrokkene het als misdrijf gekwalificeerd feit heeft gepleegd, van de plaats waar hij wordt aangetroffen of van de plaats waar de persoon verblijft of waar de inrichting gevestigd is aan wie hij door de bevoegde instanties werd toevertrouwd.

Wanneer de zaak bij de jeugdrechtbank aanhangig wordt gemaakt nadat de betrokkene de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt, is bevoegd de jeugdrechtbank van de plaats waar de betrokkene zijn verblijfplaats heeft of, indien deze onbekend is of niet vaststaat, van de plaats waar het als misdrijf omschreven feit werd gepleegd.

De bevoegde jeugdrechtbank is echter :

1° die van de verblijfplaats van de verzoeker, wanneer de artikelen 477 van het Burgerlijk Wetboek en 63, vijfde lid, van deze wet, worden toegepast;

2° (in het rechtsgebied waarvan de voogdij wordt georganiseerd overeenkomstig de artikelen (353-10, 354-2), 478 en 479 van het Burgerlijk Wetboek.)

Indien de ouders, voogden of degenen die een persoon beneden de leeftijd van achttien jaar onder hun bewaring hebben tegen wie een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding is genomen, van verblijfplaats veranderen, moeten zij daarvan, op straffe van geldboete van een frank tot vijftientwintig frank, onverwijld bericht geven aan de jeugdrechtbank onder wier bescherming deze persoon is gesteld.

De verandering van verblijfplaats brengt mede dat de zaak wordt onttrokken aan deze rechtbank en verwezen naar de jeugdrechtbank van het arrondissement waar de nieuwe verblijfplaats gelegen is. Het dossier wordt haar toegezonden door de griffier van de rechtbank waaraan de zaak is onttrokken.

De rechtbank waarbij de zaak aanhangig is gemaakt, blijft echter bevoegd om uitspraak te doen in geval van verandering van verblijfplaats tijdens het geding.

Art. 45.

De zaak wordt bij de jeugdrechtbank aanhangig gemaakt :

1. (in de aangelegenheden bedoeld in titel II, hoofdstuk II, van deze wet en (in de artikelen 353-10 en 354-2) van het Burgerlijk Wetboek, en (onverminderd (de artikelen 145, 478 en 479 van het hetzelfde Wetboek en de artikelen 1231-3, 1231-24, 1231-27 en 1231-46 van het Gerechtelijk Wetboek)), bij een verzoekschrift ondertekend, (al naar het geval door de minderjarige, door de vader), de moeder, de voogd, de toeziende voogd, de curator, (...), het familielid of het lid van (het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn), of bij dagvaarding op verzoek van het openbaar ministerie;

2. in de aangelegenheden bedoeld in titel II, hoofdstuk III :

a) op de vordering van het openbaar ministerie of de in artikel 49, derde lid, bedoelde beschikking tot verwijzing, ten einde de onderzoeken bedoeld in artikel 50 te verrichten en in voorkomend geval (de in artikel 52) bepaalde voorlopige maatregelen van bewaring te bevelen;

b) door vrijwillige verschijning ingevolge een met redenen omklede waarschuwing van het openbaar ministerie of bij dagvaarding op verzoek van het openbaar ministerie ten einde over de zaak zelf te beslissen, (of ten einde de zaak uit handen te geven overeenkomstig artikel 38) na de partijen in hun middelen gehoord te hebben.

c) door het verzoekschrift bedoeld in de artikelen 37, § 3, 1° en 60, in welk geval de partijen worden opgeroepen bij gerechtsbrief, bezorgd op de wijze bepaald in artikel 46, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek.)

Art. 45ter.

Ten aanzien van de personen bedoeld in artikel 36, 4°, kan de procureur des Konings de vermoedelijke pleger van het als misdrijf omschreven feit een waarschuwingsbrief sturen waarin hij vermeldt dat hij kennis heeft genomen van de feiten, dat hij van oordeel is dat deze feiten ten laste van de minderjarige vaststaan en dat hij beslist heeft het dossier te seponeren.

Een kopie van de waarschuwingsbrief wordt bezorgd aan de vader en aan de moeder, aan de voogd van de minderjarige of aan de personen die hem in rechte of in feite onder hun bewaring hebben.

De procureur des Konings kan de vermoedelijke dader van het als misdrijf omschreven feit en zijn wettelijke vertegenwoordigers evenwel oproepen en hen wijzen op hun wettelijke verplichtingen en de risico's die zij lopen.

Art. 46.

(NOTA : Het Arbitragehof heeft door zijn arrest nr. 122/98 van 3 december 1998 voor recht gezegd dat dit artikel de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, in zoverre dat in de in artikel 36, 2°, van de voormelde wet bedoelde procedures, de opvangouders niet in de zaak worden opgeroepen en hun tussenkomst niet is toegestaan. B.St. 20-01-1999, p. 1635-1638) De dagvaarding op verzoek van het openbaar ministerie of de waarschuwing die het geeft moet, op straffe van nietigheid, worden gericht aan de ouders, opvangouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben en aan de minderjarige zelf indien de rechtsvordering tot doel heeft zijn ontvoeging te doen intrekken of ten aanzien van hem een van de maatregelen bedoeld in titel II, hoofdstuk III, afdeling II, te doen nemen of wijzigen en hij ten minste twaalf jaar oud is.

(Als een persoon bedoeld in artikel 36, 4°, de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt op het ogenblik dat de vordering wordt ingesteld, zal de in het vorige lid bedoelde dagvaarding of waarschuwing worden gericht aan die persoon die, wegens zijn minderjarigheid, voor hem burgerrechtelijk aansprakelijk waren.

Onverminderd de bepaling van artikel 184, derde lid, van het Wetboek van strafvordering, moet, op straffe van nietigheid van het vonnis dat door de rechtbank ten aanzien van de gedagvaarde partij bij verstek wordt uitgesproken, tussen de dagvaarding en de verschijning een termijn van ten minste tien dagen in acht worden genomen die niet kan worden verlengd wegens de afstand.)

Art. 46bis.

Ten aanzien van de persoon bedoeld in artikel 36, 4° die voor de procureur des Konings wordt gebracht of die zich bij hem meldt, alsook ten aanzien van enig ander persoon bedoeld in artikel 46 die zich bij hem meldt, kan de in artikel 45, 2, b), bedoelde dagvaarding op verzoek van het openbaar ministerie worden gedaan door de kennisgeving van een oproeping tot verschijning voor de jeugdrechtbank binnen een termijn welke niet korter mag zijn dan die bepaald in artikel 46, derde lid, en twee maanden niet te boven mag gaan, en door de overhandiging aan de betrokkene van een kopie van het proces-verbaal waarin die kennisgeving is vermeld.

In de oproeping worden de feiten vermeld waarop de rechtsvordering is gegrond, alsook de plaats, de dag en het uur van de terechtzitting.

Art. 47.

Het is niet geoorloofd zich burgerlijke partij te stellen bij rechtstreekse dagvaarding voor de jeugdrechtbank.

Ten aanzien van minderjarigen die onder de jeugdrechtbank ressorteren, kunnen de openbare besturen de vervolgingen die tot hun bevoegdheid behoren, slechts instellen door klacht in te dienen bij de procureur des Konings; deze alleen kan de zaak bij de jeugdrechtbank aanhangig maken.

Art. 48.

§ 1. In de rechtsplegingen bedoeld in titel II, hoofdstuk III, eerste afdeling, maakt iedere ouder of persoon die een jongere onder zijn bewaring heeft, het voorwerp uit van een onderscheiden rechtspleging.

Die rechtsplegingen kunnen alleen tijdens de voorbereidende rechtspleging met andere rechtsplegingen worden samengevoegd. De stukken welke gegevens bevatten betreffende elk van de ouders of personen die de betrokkene onder hun bewaring hebben, moeten gescheiden blijven van de andere procedurestukken. Zij mogen niet aan de andere partijen worden medegedeeld.

Tijdens de duur van de voorbereidende rechtspleging kan het openbaar ministerie de mededeling van deze stukken aan de partijen weigeren, indien het oordeelt dat deze mededeling de belangen van de betrokken personen kan schaden.

§ 2. Indien in de rechtsplegingen bedoeld in titel II, hoofdstuk III, afdeling 2, het feit gepleegd door de persoon beneden de achttien jaar samenhangt met een misdrijf dat begaan zou zijn door een of meer personen die niet aan de rechtsmacht van de jeugdrechtbank zijn onderworpen, worden de vervolgingen gesplitst zodra zulks zonder nadeel voor het vooronderzoek of voor het gerechtelijk onderzoek kan geschieden.

De vervolgingen kunnen worden samengevoegd indien de jeugdrechtbank overeenkomstig artikel 38 de zaak uit handen heeft gegeven.

Art. 48bis.

§ 1. Ingeval een minderjarige ingevolge zijn aanhouding van zijn vrijheid is beroofd of in vrijheid is gesteld tegen de belofte om te verschijnen of tegen een ondertekende verbintenis, moet de voor zijn vrijheidsberoving verantwoordelijke politieambtenaar zo snel mogelijk de vader en de moeder van de minderjarige, diens voogd of de personen die hem in rechte of in feite in bewaring hebben, schriftelijk of mondeling in kennis stellen of laten stellen van de aanhouding, van de redenen hiervoor, alsook van de plaats waar de minderjarige wordt opgesloten. Indien de minderjarige gehuwd is, moet het bericht aan diens echtgenoot worden gegeven in plaats van aan bovengenoemde personen.

§ 2. Als het bericht niet conform dit artikel is gegeven en niemand van degenen aan wie het had kunnen zijn gegeven, zich bij de jeugdrechtbank, waarbij de zaak aanhangig is gemaakt, heeft aangemeld, kan de jeugdrechtbank hetzij de zaak uitstellen en bevelen dat bericht wordt gegeven aan de persoon die zij aanwijst, hetzij de zaak behandelen als zij dergelijk bericht niet noodzakelijk acht. In dit geval vermeldt zij in haar vonnis de redenen die aan haar beslissing ten grondslag liggen.

Art. 49.

Alleen in uitzonderingsomstandigheden en in geval van volstreekte noodzaak wordt de zaak bij vordering van het openbaar ministerie bij de onderzoeksrechter aanhangig gemaakt of treedt deze ambtshalve op in geval van ontdekking op heterdaad.

(In spoedeisende gevallen kan de onderzoeksrechter ten aanzien van de persoon (die vóór de leeftijd van achttien jaar een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd, zelfs indien de vordering van het openbaar ministerie wordt ingesteld nadat deze persoon de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt,) een van de in (de artikel 52) bedoelde maatregelen van bewaring nemen, onverminderd de verplichting daarvan gelijktijdig en schriftelijk bericht te geven aan de jeugdrechtbank, die alsdan haar bevoegdheden uitoefent en binnen twee werkdagen uitspraak doet, overeenkomstig de artikelen 52ter en 52quater.)

De betrokkene heeft, telkens hij voor de onderzoeksrechter verschijnt, recht op bijstand van een advocaat. Deze advocaat wordt, in voorkomend geval, aangewezen overeenkomstig artikel 54bis. De onderzoeksrechter kan evenwel een afzonderlijk onderhoud met de betrokkene hebben.

Als het onderzoek is geëindigd, neemt de onderzoeksrechter, op vordering van het openbaar ministerie, een beschikking tot buitenvervolginstelling of een beschikking tot verwijzing naar de jeugdrechtbank. (Deze beschikking wordt uitgesproken na een debat tussen de partijen en nadat de persoon beneden de achttien jaar, de vader en de moeder en de burgerlijke partijen inzage hebben kunnen nemen van het dossier met betrekking tot de feiten, neergelegd ter griffie ten minste 48 uren vóór de debatten.)

(Het derde lid verhindert niet dat het openbaar ministerie een vordering tot uit handen geven als bedoeld in 38 aanhangig maakt bij de jeugdrechtbank. De jeugdrechtbank vonnist in de staat van de procedure.)

Art. 50.

§ 1. De jeugdrechtbank treft alle maatregelen en doet het onderzoek verrichten dat nodig is om de persoonlijkheid van de betrokkene en het milieu waarin hij wordt grootgebracht, te kennen en om uit te maken wat zijn belang is en welke middelen voor zijn opvoeding of behandeling geschikt zijn.

Zij kan een maatschappelijk onderzoek doen verrichten, door bemiddeling van de bevoegde sociale dienst, en de betrokkene aan een medisch-psychologisch onderzoek onderwerpen, indien zij het haar meegedeelde dossier niet voldoende acht.

Indien de jeugdrechtbank een maatschappelijk onderzoek doet verrichten, kan zij, behoudens in spoedeisende gevallen, haar beslissing eerst nemen of wijzigen, na kennis genomen te hebben van het advies van de bevoegde sociale dienst, tenzij dit advies haar niet bereikt binnen de door haar bepaalde termijn, die niet meer dan vijfenzeventig dagen mag bedragen.

Onverminderd artikel 36bis, kan de jeugdrechtbank de zaak onder de in artikel 38 bepaalde voorwaarden eerst uit handen geven na de in het tweede lid bedoelde maatschappelijke en medisch-psychologische onderzoeken te hebben doen verrichten.

§ 2. Evenwel,

1° kan de jeugdrechtbank de zaak uit handen geven zonder over het verslag van het medisch-psychologisch onderzoek te beschikken, wanneer zij constateert dat de betrokkene zich aan dit onderzoek onttrekt of weigert zich eraan te onderwerpen;

2° spreekt de jeugdrechtbank zich uit over de vordering tot uit handen geven uiterlijk vijftien dagen na de dagvaarding, zonder een maatschappelijk onderzoek te moeten laten uitvoeren en zonder een medisch-psychologisch onderzoek te moeten vragen, indien er al een vonnis bestaat dat in een maatregel voorziet ten opzichte van een persoon beneden de achttien jaar die één of meer feiten heeft gepleegd als bedoeld in de artikelen 323, 373 tot 378, 392 tot 394, 401 en 468 tot 476 van het Strafwetboek, nadat hij de leeftijd van zestien jaar had bereikt en die persoon opnieuw wordt vervolgd omdat hij na die eerste veroordeling weer één of meer van voornoemde feiten heeft gepleegd. De stukken van de vorige procedure worden bij die van de nieuwe procedure gevoegd;

3° doet de jeugdrechtbank onder dezelfde voorwaarden uitspraak over de vordering tot het uit handen geven ten opzichte van een persoon beneden de achttien jaar die een feit, dat als misdadig wordt gekwalificeerd en waarop een straf staat die hoger ligt dan twintig jaar (opsluiting), heeft gepleegd nadat hij de leeftijd van zestien jaar had bereikt en eerst wordt vervolgd nadat hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt.

Art. 51.

§ 1. Zodra een als misdrijf omschreven feit bij de rechtbank aanhangig is gemaakt, informeert de rechtbank de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen over de betrokkene en, desgevallend, de personen die hem in rechte of in feite onder hun bewaring hebben, alsmede alle mogelijke slachtoffers, teneinde hen de mogelijkheid te bieden aanwezig te zijn.

§ 2. (Wanneer de zaak eenmaal aanhangig is bij de jeugdrechtbank, kan deze te allen tijde de betrokkene, de ouders, de voogden, degenen die hem onder hun bewaring hebben, evenals iedere andere persoon oproepen, onverminderd artikel 458 van het Strafwetboek, artikel 156 van het Wetboek van strafvordering en artikel 931 van het Gerechtelijk Wetboek.)

In de aangelegenheden bedoeld (in de artikelen 145, 148, 302, 353-10, 354-2,) 373, 374, (375, 376, 377, 379), en 477 van het Burgerlijk Wetboek, worden de vader, de moeder en eventueel de persoon aan wie de bewaring van het kind is toevertrouwd, voor de rechtbank opgeroepen door de griffier. In de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 485 van het Burgerlijk Wetboek, (...), (43, 45, 46 en 46bis van de wet van 3 juli 1978 op de arbeidsovereenkomsten, gewijzigd bij de wet van 30 maart 1981), worden de verzoeker, de vader, de moeder of de voogd en de minderjarige voor de rechtbank opgeroepen door de griffier; bij de oproeping van degene of degenen van hen die geen verzoek heeft of hebben ingediend, wordt een gelijkluidend afschrift van de vordering gevoegd.

Indien, in de andere aangelegenheden, de betrokkene of de personen die ten aanzien van de minderjarige het ouderlijk gezag uitoefenen, op de oproeping niet verschijnen en deze personen dit niet kunnen rechtvaardigen, kunnen zij door de jeugdrechtbank worden veroordeeld tot een geldboete van één euro tot honderdvijftig euro.

De in het derde lid bedoelde personen die veroordeeld zijn tot een geldboete, en die, op een tweede uitnodiging om te verschijnen, ten overstaan van de jeugdrechter of de jeugdrechtbank wettige redenen tot verschoning voorleggen, kunnen, op advies van het openbaar ministerie, ontheffing van de geldboete verkrijgen.

Art. 52.

Gedurende een rechtspleging strekkende tot de toepassing van een der maatregelen bedoeld in titel II, hoofdstuk III, neemt de jeugdrechtbank voorlopig ten aanzien van minderjarigen de nodige maatregelen van bewaring.

Zij kan ofwel hem in zijn leefomgeving laten en hem in voorkomend geval onderwerpen aan het in artikel 37, § 2, eerste lid, 2°, bedoelde toezicht of aan een in artikel 37, § 2bis, uitgezonderd 2° en 3°, opgesomde voorwaarde ofwel voorlopig een van de maatregelen nemen bedoeld in artikel 37, § 2, eerste lid, 7° tot 11°, in voorkomend geval op cumulatieve wijze.

De maatregel bedoeld in artikel 37, § 2, eerste lid, 9°, wordt steeds genomen met het oog op een medisch-psychologische evaluatie.

Teneinde de in artikel 50 bedoelde onderzoeksmaatregelen te kunnen uitvoeren, kan de rechtbank de voorlopige maatregel van bewaring die erin bestaat de betrokkene in zijn leefomgeving te laten en te onderwerpen aan het in artikel 37, § 2, eerste lid, 2° bedoelde toezicht, gepaard laten gaan met de voorwaarde een prestatie van algemeen nut te leveren in verhouding tot zijn leeftijd en zijn vaardigheden. De prestatie van algemeen nut, opgelegd overeenkomstig dit artikel, mag niet meer dan 30 uur bedragen.

Om de in het tweede lid bedoelde beslissing te nemen, houdt de jeugdrechtbank rekening met de in artikel 37, § 1, tweede lid bedoelde factoren. Er wordt tevens rekening gehouden met de mate waarin de behandelingswijzen, de opvoedingsprogramma's of enige andere middelen daartoe beschikbaar zijn, alsmede met het voordeel dat de betrokkene daaruit zou kunnen putten.

Deze voorlopige maatregelen mogen enkel voor een zo kort mogelijke duur worden genomen, wanneer er voldoende ernstige aanwijzingen van schuld bestaan, en slechts wanneer de finaliteit van de voorlopige maatregel op geen andere manier kan worden bereikt.

Geen enkele voorlopige maatregel kan worden genomen met het oog op de onmiddellijke bestraffing noch met het oog op de uitoefening van enige vorm van dwang.

(Wanneer de jeugdrechtbank ten aanzien van een persoon die een als misdrijf gekwalificeerd feit heeft gepleegd, voorlopig een van de maatregelen neemt bedoeld in artikel 37, § 2, eerste lid, 8°, kan zij, omwille van de noodwendigheden van het opsporingsonderzoek of van het gerechtelijk onderzoek en voor een hernieuwbare termijn van maximum drie kalenderdagen, bij gemotiveerde beslissing de jongere vrij verkeer verbieden met de personen die zij bij naam aanwijst, zijn advocaat uitgezonderd.

(Wanneer bij de jeugdrechtbank de zaak aanhangig is van een persoon die vóór de leeftijd van achttien jaar een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd, kan zij, zelfs indien de vordering van het openbaar ministerie wordt ingesteld nadat deze persoon de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt, voorlopige maatregelen opleggen of handhaven die uiterlijk kunnen duren tot de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt.)

(De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op de kinderen van personen wier ontzetting van het ouderlijk gezag wordt vervolgd.)

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 52. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven behalve ten aanzien van minderjarigen die wegens een als misdrijf omschreven feit worden vervolgd) <DVR 1990-03-28/34, art. 22, 5°, 003; Inwerkingtreding : 27-09-1994>

Art. 52. (FRANSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven voor wat betreft de minderjarigen in gevaar, hen tegen wie ouderlijke klachten wegens wangedrag zijn ingediend en hen die bedelend of zwervend worden aangetroffen, met inbegrip van de kinderen van personen wier ontzetting van de ouderlijke macht wordt vervolgd.) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 9, 005; Inwerkingtreding : 07-12-1994>

(NOTA : Bij arrest nr 4/93 van 21 januari 1993 (B.St. 04-02-1993, p. 2265) heeft het Arbitragehof de woorden « met inbegrip van de kinderen van personen wier ontzetting van de ouderlijke macht wordt vervolgd » vernietigd)

Art. 52. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven voor zover de bepaling geen jongeren betreft die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 52bis.

Buiten de gevallen bedoeld in artikel 52quater, vierde lid, is de duur van de voorbereidende rechtspleging beperkt tot zes maanden, te rekenen van de vordering bedoeld in artikel 45.2.a), tot aan de mededeling van het dossier aan het openbaar ministerie na het afsluiten van de navorsing. Het openbaar ministerie beschikt vervolgens over een termijn van twee maanden om de betrokkene te dagvaarden om voor de jeugdrechtbank te verschijnen.

De termijn van zes maanden wordt geschorst tussen de akte van hoger beroep en het arrest.

Art. 52ter.

In de gevallen bedoeld in artikel 52 moet de jongere die de leeftijd van twaalf jaar bereikt heeft, vóór enige maatregel wordt getroffen door de jeugdrechter, persoonlijk worden gehoord, tenzij hij niet gevonden kan worden, zijn gezondheidstoestand het niet toelaat of indien hij weigert te verschijnen.

De betrokkene heeft, telkens als hij voor de jeugdrechtbank verschijnt, recht op bijstand van een advocaat. Deze advocaat wordt, in voorkomend geval, aangewezen overeenkomstig artikel 54bis. Behoudens de gevallen waarin de zaak bij de jeugdrechtbank aanhangig is overeenkomstig artikel 45.2.b) of c), kan de jeugdrechter evenwel een afzonderlijk onderhoud met de betrokkene hebben.

De beschikking omvat een samenvatting van de elementen die betrekking hebben op zijn persoonlijkheid of op zijn milieu, welke de beslissing rechtvaardigen, en, in voorkomend geval, een samenvatting van de ten laste gelegde feiten. Zij maakt tevens melding van het feit dat de betrokkene werd gehoord of van de redenen waarom dit niet gebeurde.

Na het verhoor van de betrokkene, wordt hem een afschrift van de beschikking overhandigd, evenals zijn advocaat en aan zijn vader en moeder, voogden of personen die de betrokkene onder hun bewaring hebben, indien deze ter terechtzitting aanwezig zijn. In de gevallen waar deze overhandiging niet heeft kunnen plaatshebben, wordt de beslissing bij gerechtsbrief ter kennis gebracht. Het afschrift van de beschikking vermeldt de rechtsmiddelen die ertegen open staan evenals de vormen en termijnen die terzake moeten worden nageleefd. De termijn voor hoger beroep loopt vanaf de overhandiging van het afschrift of vanaf de dag dat de betrokkene bij gerechtsbrief kennis heeft gekregen van de kennisgeving.

De maatregelen bedoeld in artikel 52 zijn niet vatbaar voor verzet.

In geval van hoger beroep doet de jeugdkamer van het hof van beroep uitspraak binnen uiterlijk twee maanden, te rekenen van de akte van hoger beroep.

Art. 52quater.

Voor wat betreft de personen bedoeld in artikel 36, 4°, kan de rechter of de jeugdrechtbank, naar gelang van het geval, in de gevallen bedoeld in de artikelen 52, 52bis en 52ter, een maatregel van bewaring bevelen, voor een termijn van ten hoogste drie maanden, in een gesloten opvoedingsafdeling, ingericht door de bevoegde overheden.

Deze beslissing kan enkel worden genomen indien voldaan is aan de volgende voorwaarden :

1° er bestaan ernstige aanwijzingen van schuld;

2° de betrokkene geeft blijk van een gedrag dat voor hemzelf of voor anderen gevaarlijk is;

3° er bestaan ernstige redenen om te vrezen dat de betrokkene, indien hij opnieuw in vrijheid wordt gesteld, nieuwe misdaden of wanbedrijven pleegt, zich aan het gerecht onttrekt, bewijsmateriaal probeert te doen verdwijnen of tot een heimelijke verstandhouding komt met derden.

De rechter of jeugdrechtbank kan bovendien dezelfde personen bij gemotiveerde beslissing en om dezelfde redenen verbieden de instelling te verlaten voor dezelfde termijn.

Deze maatregelen kunnen slechts eenmaal en na kennisgeving van het door de instelling opgestelde medisch-psychisch verslag worden verlengd nadat de betrokkene en zijn raadsman werden gehoord.

Niettemin kunnen de voormelde maatregelen elke maand worden verlengd bij gemotiveerde beslissing van, naar gelang van het geval, de rechter of de jeugdrechtbank. De beslissing moet gegrond zijn op ernstige en uitzonderlijke omstandigheden die betrekking hebben op de vereisten van de openbare veiligheid of eigen zijn aan de persoonlijkheid van de betrokkene en die de handhaving van deze maatregelen noodzakelijk maken. De betrokkene, zijn raadsman en de directeur van de instelling worden vooraf gehoord.

Hoger beroep tegen de beschikkingen of vonnissen bedoeld in de vorige leden moet ingesteld worden binnen een termijn van achtenveertig uren, die ten aanzien van het openbaar ministerie loopt vanaf de mededeling van de beschikking of van het vonnis en ten aanzien van de andere partijen in het geding vanaf het vervullen van de vormvereisten bedoeld in artikel 52ter, vierde lid. Het beroep kan worden ingesteld door een verklaring aan de directeur van de instelling of aan de persoon die de directeur hiertoe aanstelt. De directeur schrijft de beroepen in een genummerd en geparafeerd register in. Hij geeft er onmiddellijk kennis van aan de griffie van de bevoegde rechtbank en zendt haar per aangetekende brief een uittreksel van het register.

De jeugdkamer van het hof van beroep behandelt de zaak en doet uitspraak binnen vijftien werkdagen te rekenen van de akte van hoger beroep. Na het verstrijken van deze termijn vervalt de maatregel. De termijn wordt geschorst tijdens de duur van het uitsstel toegekend op verzoek van de verdediging.

(De termijn van dagvaarding voor het Hof bedraagt drie dagen.)

Art. 53. (NOTA : opgeheven ten aanzien van minderjarigen die wegens een als misdrijf omschreven feit worden vervolgd.) Indien het feitelijk onmogelijk is een particulier of een instelling te vinden die de minderjarige dadelijk kan opnemen, en alzo de in artikel 52 bedoelde maatregelen niet kunnen worden ten uitvoer gelegd, mag de minderjarige voorlopig, maar voor niet langer dan vijftien dagen, in een huis van arrest worden bewaard.

(De maatregel bedoeld in het eerste lid kan slechts toegepast worden ten aanzien van personen die ervan verdacht worden een feit te hebben gepleegd, strafbaar met een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar of met een zwaardere straf, in de zin van het Strafwetboek of van de aanvullende wetten en voor zover zij, op het ogenblik van de feiten, de leeftijd van veertien jaar hebben bereikt.

In geval van hoger beroep zijn de bepalingen van artikel 52quater, zesde en zevende lid, van toepassing, behalve dat de termijn waarbinnen uitspraak in beroep moet worden gedaan, teruggebracht wordt tot vijf werkdagen te rekenen van de akte van hoger beroep. (De termijn van dagvaarding voor het Hof bedraagt één dag.)

De maatregel van bewaring bedoeld in het eerste lid kan door de jeugdrechter slechts éénmaal bevolen worden in de loop van een zelfde procedure, afgezien van de mogelijkheid van de jeugdrechtbank om andere voorlopige maatregelen te bevelen.

Dit artikel is mede van toepassing op de personen bedoeld in artikel 37, § 3, 2°.)

De minderjarige die in een huis van arrest wordt bewaard, wordt van de aldaar gedetineerde volwassenen afgezonderd.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 53. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven behalve ten aanzien van minderjarigen die wegens een als misdrijf omschreven feit worden vervolgd) <DVR 1990-03-28/34, art. 22, 5°, 003; Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 53. (FRANSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven voor wat betreft de minderjarigen in gevaar, hen tegen wie ouderlijke klachten wegens wangedrag zijn ingediend en hen die bedelend of zwerfend worden aangetroffen, met inbegrip van de kinderen van personen wier ontzetting van de ouderlijke macht wordt vervolgd) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 9, 005; Inwerkingtreding : 07-12-1994>

(NOTA : Bij arrest nr 4/93 van 21 januari 1993 (B.St. 04-02-1993, p. 2265) heeft het Arbitragehof de woorden « met inbegrip van de kinderen van personen wier ontzetting van de ouderlijke macht wordt vervolgd » vernietigd)

Art. 53. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven voor zover de bepaling geen jongeren betreft die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 53bis.

NOTA : opgeheven door artikel 2 van de wet van 4 mei 1999.

Art. 54.

(Behalve in de gevallen bepaald in titel II, hoofdstuk III, (...) waarin zij in persoon moeten verschijnen, mogen de partijen zich door een advocaat laten vertegenwoordigen.) De jeugdrechtbank kan te allen tijde bevelen dat de partijen persoonlijk verschijnen. Zij kan tevens al degenen oproepen die de minderjarige onder hun bewaring hebben.

Art. 54bis.

§ 1. Wanneer een persoon beneden de achttien jaar partij is in het geding en geen advocaat heeft, wordt er hem ambtshalve een toegewezen.

Wanneer de zaak bij de jeugdrechtbank aanhangig is met toepassing van artikel 45.2.a) of b), of van artikel 63ter, a) of c), geeft het openbaar ministerie hiervan onverwijld kennis aan de stafhouder van de orde van advocaten. Dit bericht wordt gelijktijdig verzonden met de vordering, de dagvaarding of de met redenen omklede waarschuwing, al naar gelang het geval. De stafhouder of het bureau voor consultatie en verdediging gaat over tot de toewijzing, uiterlijk binnen twee werkdagen te rekenen van dit bericht.

§ 2. Het openbaar ministerie zendt aan de jeugdrechtbank waarbij de zaak aanhangig is gemaakt, afschrift van het bericht van de kennisgeving aan de stafhouder.

§ 3. De stafhouder of het bureau voor consultatie en verdediging ziet erop toe, indien er tegenstrijdige belangen zijn, dat de betrokkene verdedigd wordt door een andere advocaat dan diegene op wie zijn vader en moeder, voogden of personen die hem onder hun bewaring hebben of die bekleed zijn met een vorderingsrecht, beroep gedaan zouden hebben.

Art. 55.

Wanneer een zaak als bedoeld in titel II, hoofdstuk III, bij de jeugdrechtbank aanhangig is gemaakt, wordt aan de partijen en aan hun advocaat kennis gegeven van de neerlegging van het dossier ter griffie waar ze er vanaf het ogenblik van de betekening van de dagvaarding inzage kunnen van nemen.

De partijen en hun advocaat kunnen eveneens kennis nemen van het dossier wanneer het openbaar ministerie het opleggen van een maatregel bedoeld in de artikelen 52 en 53 vordert, alsmede gedurende de termijn voor het instellen van hoger beroep tegen de beschikkingen waarbij zulke maatregelen worden opgelegd.

De stukken die betrekking hebben op de persoonlijkheid van de betrokkene en op het milieu waarin hij leeft, mogen echter noch aan hem noch aan de burgerlijke partij medegedeeld worden. Het volledig dossier, die stukken inbegrepen, moet ter beschikking gesteld worden van de advocaat van de betrokkene wanneer deze laatste partij is in het geding.

Art. 56.

(In de aangelegenheden bedoeld in titel II, hoofdstuk III, eerste afdeling, worden de betrokken minderjarigen niet als partijen in het debat beschouwd, behalve wanneer te hunnen opzichte maatregelen worden genomen als bepaald in artikel 52.)

In de zaken bedoeld in titel II, hoofdstuk III, afdeling II, wordt het geval van elke minderjarige afzonderlijk onderzocht. Geen andere minderjarige mag daarbij aanwezig zijn, behalve gedurende de voor eventuele confrontaties nodige tijd.

Art. 56bis.

De jeugdrechtbank moet de persoon die minstens de leeftijd van twaalf jaar heeft bereikt, oproepen teneinde gehoord te worden in geschillen tussen personen aan wie het ouderlijk gezag over de betrokkene is toevertrouwd, wanneer punten worden behandeld die betrekking hebben op het gezag over zijn persoon, het beheer van zijn goederen, de uitoefening van het bezoeksrecht of de aanwijzing van de in artikel 34 bedoelde persoon.

Art. 57.

De jeugdrechtbank kan zich tijdens de debatten te allen tijde in raadkamer terugtrekken om de deskundigen en de getuigen, de ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, omtrent diens persoonlijkheid te horen.

De minderjarige is niet aanwezig bij de debatten in raadkamer. De rechtbank kan hem echter laten roepen indien zij dit geraden acht.

De debatten in raadkamer mogen slechts plaatsvinden in aanwezigheid van de advocaat van de minderjarige.

Art. 58.

De beslissingen van de jeugdrechtbank gewezen in de aangelegenheden bedoeld in titel II, hoofdstukken III en IV, zijn, binnen de wettelijke termijnen, vatbaar voor hoger beroep door het openbaar ministerie en voor verzet en hoger beroep door alle andere in het geding betrokken partijen (onverminderd de bepalingen van de artikelen 52, 52quater, zesde lid, en 53, derde lid).

De vonnissen gewezen in de aangelegenheden bedoeld in titel II, hoofdstuk II, zijn niet vatbaar voor verzet. Hoger beroep wordt bij verzoekschrift ingesteld ter griffie van het hof van beroep (...); (...). De griffier van de jeugdkamer roept voor die kamer de partijen op die opgeroepen waren voor de jeugdrechtbank; hij voegt bij de oproeping voor de andere partijen dan de verzoeker, een gelijkkluidend afschrift van het verzoekschrift.

De medewerking van pleitbezorgers bij het hof is niet vereist.

De jeugdrechtbank kan de voorlopige tenuitvoerlegging van haar beslissingen bevelen, behalve wat de kosten betreft.

Art. 59.

De rechter in hoger beroep kan de in (de artikel 52) bedoelde voorlopige maatregelen nemen.

De vroeger door de jeugdrechtbank genomen voorlopige maatregelen blijven gehandhaafd zolang ze niet door het gerecht in hoger beroep zijn gewijzigd.

Art. 60.

De jeugdrechtbank kan te allen tijde, ambtshalve (op vordering van het openbaar ministerie of op verzoek van de bevoegde instanties zoals bedoeld in artikel 37, § 2, eerste lid, 7° tot 11°), de maatregelen genomen zowel ten aanzien van de vader, moeder of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben als ten aanzien van de minderjarige zelf, intrekken of wijzigen, (...), en binnen de perken van deze wet optreden in het belang van de minderjarige.

De vader, moeder, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, alsmede de minderjarige tegen wie de maatregel is genomen, kunnen zich met dat doel bij verzoekschrift tot de jeugdrechtbank wenden, nadat één jaar verstreken is sedert de dag waarop de beslissing waarbij de maatregel is bevolen, definitief is geworden. Indien dit verzoekschrift wordt afgewezen, kan het niet worden hernieuwd voordat één jaar verstreken is sedert de dag waarop de afwijzende beslissing definitief is geworden.

De minderjarige en zijn vader, moeder, voogden of degenen die de minderjarige in rechte of in feite onder hun bewaring hebben kunnen, via gemotiveerd verzoekschrift, de herziening vragen van de voorlopige maatregel bepaald in artikel 52quater na een termijn van één maand vanaf de dag waarop de beslissing definitief werd. De rechter hoort de jongere en zijn wettelijke vertegenwoordigers. De verzoeker mag geen nieuw verzoekschrift indienen dat hetzelfde voorwerp heeft alvorens een termijn van één maand is verstreken vanaf de datum van de laatste beslissing houdende verwerping van zijn verzoek.

(Iedere maatregel zoals bedoeld in artikel 37, § 2, eerste lid, uitgezonderd 1° en 8°, en bevolen bij vonnis, moet opnieuw worden onderzocht, ten einde te worden bevestigd, ingetrokken of gewijzigd vóór het verstrijken van een termijn van een jaar te rekenen van de dag waarop de beslissing definitief is geworden. Deze procedure wordt ingeleid door het openbare ministerie overeenkomstig de in artikel 45, 2 b) en c), genoemde vormvereisten.

Onverminderd artikel 37, § 2, vierde lid, moet de in artikel 37, § 2, eerste lid, 8°, bedoelde maatregel, die bij vonnis bevolen is, opnieuw worden onderzocht teneinde te worden bevestigd, ingetrokken of gewijzigd vóór het verstrijken van een termijn van zes maanden te rekenen van de dag waarop de beslissing definitief is geworden. Deze procedure wordt ingeleid volgens de bij het vierde lid bepaalde vormvereisten.

De in artikel 37, § 2, eerste lid, 8°, 10° en 11°, genoemde bevoegde instanties sturen om het kwartaal aan de jeugdrechtbank een evaluatieverslag over de persoon die het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing die een maatregel van bewaring in een gesloten opvoedingsafdeling oplegt.)

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 60. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(NOTA : Voor de Vlaamse Gemeenschap worden, in art. 60, eerste lid, de woorden « de maatregelen genomen » vervangen door de woorden « de genomen maatregelen » behalve ten aanzien van minderjarigen die een wegens een als misdrijf omschreven feit worden vervolgd. In hetzelfde lid worden, behalve ten aanzien van voornoemde minderjarigen, de woorden « zowel ten aanzien van de vader of de moeder of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben als ten aanzien van de minderjarige zelf » en de woorden « of wijzigen », evenals de woorden « de terbeschikkingstelling van de Regering uitgezonderd » geschrapt. Het woord « Regering » wordt vervangen door de woorden « Vlaamse Executieve » <DVR 1990-03-28/34, art. 23, 4°, 003; Inwerkingtreding : 27-09-1994>)

Art. 60. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven voor zover hij geen jongeren betreffen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 61. Ingeval het als misdrijf omschreven feit bewezen is, veroordeelt de jeugdrechtbank de minderjarige tot de kosten en, indien daartoe grond bestaat, tot teruggave. Bijzondere verbeurdverklaring kan worden uitgesproken.

In hetzelfde geval doet de jeugdrechtbank waarbij de burgerlijke vordering aanhangig is gemaakt, uitspraak over deze vordering of houdt de behandeling daarvan aan tot een latere datum. Zij doet terzelfder tijd uitspraak over de kosten.

De personen die hetzij krachtens artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek, hetzij krachtens een bijzondere wet aansprakelijk zijn, worden gedagvaard en zijn met de minderjarige hoofdelijk gehouden tot betaling van de kosten, tot teruggave en tot schadevergoeding.

Het slachtoffer kan afstand doen van elke vordering die uit het als misdrijf omschreven feit voortvloeit, in het bijzonder wanneer de dader of daders ten voordele van wie het slachtoffer deze afstand doet, meewerkt of meewerken aan een herstelrechtelijk aanbod.

Het slachtoffer vermeldt uitdrukkelijk in het akkoord dat door de herstelgerichte aanpak wordt bereikt, ten voordele van welke dader of daders die meewerkt of meewerken aan een herstelrechtelijk aanbod, de afstand van de in het vierde lid bedoelde vordering geldt.

Uit de afstand van een vordering zoals bedoeld in het vierde lid, volgt automatisch dat deze afstand eveneens geldt ten aanzien van alle personen die hetzij krachtens artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek, hetzij krachtens een bijzondere wet aansprakelijk zijn voor de schade veroorzaakt door de dader of daders ten voordele van wie het slachtoffer de afstand doet.

Art. 61bis.

Een afschrift van de vonnissen en arresten die in openbare terechtzitting zijn uitgesproken, wordt, onmiddellijk ter zitting, overhandigd aan de jongere die twaalf jaar is of ouder en aan zijn vader en moeder, voogden of personen die de betrokkene in rechte of in feite onder hun bewaring hebben, indien deze ter terechtzitting aanwezig zijn. In de gevallen waar deze overhandiging niet heeft kunnen plaatsvinden, wordt de beslissing per gerechtsbrief ter kennis gebracht.

Het afschrift van de vonnissen en arresten vermeldt de rechtsmiddelen die er tegen open staan, evenals de vormen en termijnen die terzake moeten worden nageleefd.

Art. 62.

(NOTA : Het Arbitragehof heeft door zijn arrest nr. 122/98 van 3 december 1998 voor recht gezegd dat dit artikel de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, in zoverre, dat in artikel 36, 2°, van de voormelde wet bedoelde procedures, de opvangouders niet in de zaak worden opgeroepen en hun tussenkomst niet is toegestaan. B.St. 20-01-1999, p. 1635-1638) Behoudens afwijking, gelden voor de in titel II, hoofdstuk II, evenals voor de in de artikelen 63bis, § 2 en 63ter, eerste lid, b), bedoelde procedures de wetsbepalingen inzake burgerlijke rechtspleging, en voor de in titel II, hoofdstuk III, evenals voor de in artikel 63ter, eerste lid, a) en c), bedoelde procedures, de wetsbepalingen betreffende de vervolgingen in correctionele zaken.

Art. 62bis .

In de gevallen waarin de bepalingen genomen krachtens artikel 59bis, §§ 2bis en 4bis, van de Grondwet en artikel 5, § 1, II, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, stellen dat het openbaar ministerie niet belast wordt met de uitvoering van een maatregel van de jeugdrechtbank, wordt een uitgifte van de beslissing van de jeugdrechtbank gericht aan de administratieve overheid die ermee belast is.

Art. 63.

De ontzetting van (het ouderlijke gezag) en de maatregelen die ingevolge (de artikelen 37 en 39) worden bevolen ten aanzien van minderjarigen die op grond van artikel 36, 1°, 3° en 4°, voor de jeugdrechtbank zijn gebracht, worden in het strafregister van de betrokkenen vermeld.

Die ontzetting en die maatregelen mogen nooit aan particulieren ter kennis worden gebracht.

Zij mogen aan de gerechtelijke overheden ter kennis worden gebracht.

Zij mogen ook aan de administratieve overheden, de notarissen en de gerechtsdeurwaarders worden ter kennis gebracht, indien dezen die inlichtingen voor de toepassing van een wets- of verordeningbepaling volstrekt nodig hebben. Deze mededeling geschiedt onder de controle van de gerechtelijke overheden volgens de door de Koning te bepalen procedure.

De meldingen die bij toepassing van deze wet in het strafregister van een minderjarige zijn gemaakt, kunnen op verzoek van degene die er het voorwerp van was, bij beslissing van de jeugdrechtbank geschrapt worden na verloop van vijf jaren sedert het tijdstip waarop die maatregelen een einde hebben genomen.

De ontzetting van (het ouderlijke gezag) wordt ambtshalve geschrapt, wanneer daaraan door herstel een einde is gemaakt.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 63. (FRANSE GEMEENSCHAP)

De ontzetting van (het ouderlijke gezag) en de maatregelen die ingevolge (de artikelen 37 en 39) worden bevolen ten aanzien van minderjarigen die op grond van artikel 36, (...) 4°, voor de jeugdrechtbank zijn gebracht, worden in het strafregister van de betrokkenen vermeld. <W 1994-02-02/33, art. 63, 1° en 2°, 007; Inwerkingtreding : 27-09-1994> <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 10, 005; Inwerkingtreding : 07-12-1994>

Die ontzetting en die maatregelen mogen nooit aan particulieren ter kennis worden gebracht.

Zij mogen aan de gerechtelijke overheden ter kennis worden gebracht.

Zij mogen ook aan de administratieve overheden, de notarissen en de gerechtsdeurwaarders worden ter kennis gebracht, indien dezen die inlichtingen voor de toepassing van een wets- of verordeningbepaling volstrekt nodig hebben. Deze mededeling geschiedt onder de controle van de gerechtelijke overheden volgens de door de Koning te bepalen procedure.

De meldingen die bij toepassing van deze wet in het strafregister van een minderjarige zijn gemaakt, kunnen op verzoek van degene die er het voorwerp van was, bij beslissing van de jeugdrechtbank geschrapt worden na verloop van vijf jaren sedert het tijdstip waarop die maatregelen een einde hebben genomen.

De ontzetting van (het ouderlijke gezag) wordt ambtshalve geschrapt, wanneer daaraan door herstel een einde is gemaakt. <W 1994-02-02/33, art. 29, 1°, 007; Inwerkingtreding : 27-09-1994>

Art. 63. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

De ontzetting van (het ouderlijke gezag) en de maatregelen die ingevolge (de artikelen 37 en 39) worden bevolen ten aanzien van minderjarigen die op grond van artikel 36, (...) 4°, voor de jeugdrechtbank zijn gebracht, worden in het strafregister van de betrokkenen vermeld. <W 1994-02-02/33, art. 29, 1° en 2°, 007; Inwerkingtreding : 27-09-1994> <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Die ontzetting en die maatregelen mogen nooit aan particulieren ter kennis worden gebracht.

Zij mogen aan de gerechtelijke overheden ter kennis worden gebracht.

Zij mogen ook aan de administratieve overheden, de notarissen en de gerechtsdeurwaarders worden ter kennis gebracht, indien dezen die inlichtingen voor de toepassing van een wets- of verordeningbepaling volstrekt nodig hebben. Deze mededeling geschiedt onder de controle van de gerechtelijke overheden volgens de door de Koning te bepalen procedure.

De meldingen die bij toepassing van deze wet in het strafregister van een minderjarige zijn gemaakt, kunnen op verzoek van degene die er het voorwerp van was, bij beslissing van de jeugdrechtbank geschrapt worden na verloop van vijf jaren sedert het tijdstip waarop die maatregelen een einde hebben genomen.

De ontzetting van (het ouderlijke gezag) wordt ambtshalve geschrapt, wanneer daaraan door herstel een einde is gemaakt. <W 1994-02-02/33, art. 29, 1°, 007; Inwerkingtreding : 27-09-1994>

Art. 63bis.

§ 1. De rechtsplegingsregels bedoeld in dit hoofdstuk, met uitzondering van de artikelen 45.2. en 46, zijn van toepassing op de bepalingen van gerechtelijke bescherming die door de bevoegde instanties zijn uitgevaardigd krachtens artikel 59bis, §§ 2bis en 4bis, van de Grondwet en artikel 5, § 1, II, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

§ 2. Niettemin, wanneer het verzoek de homologatie van de wijziging van een door de jeugdrechtbank genomen beslissing tot voorwerp heeft, is de volgende procedure van toepassing :

a) het verzoek wordt door de bevoegde administratieve overheid bij verzoekschrift gericht aan de griffie van de rechtbank die de beslissing heeft gegeven;

b) het wordt onmiddellijk samen met het rechtsplegingsdossier voor advies medegedeeld aan het openbaar ministerie;

c) de jeugdrechter neemt een beschikking binnen drie werkdagen te rekenen van de indiening van het verzoekschrift, op advies van het openbaar ministerie. Deze beschikking wordt genomen zonder oproeping van de partijen. Zij wordt ter kennis gebracht van de partijen en is niet vatbaar voor verzet. De weigering van de homologatie is vatbaar voor hoger beroep.

Art. 63ter.

In de rechtsplegingen bedoeld in artikel 63bis, wordt de zaak bij de jeugdrechtbank aanhangig gemaakt :

a) bij vordering van het openbaar ministerie, met het oog op het bevelen of toelaten van de maatregelen voorzien door deze organen :

- hetzij, in het raam van voorlopige maatregelen, alvorens over de grond van de zaak te beslissen,

- hetzij, in spoedeisende gevallen;

b) bij verzoekschrift door de belanghebbende partij neergelegd ter griffie van de jeugdrechtbank, met het oog op het beslechten van een geschil betreffende een maatregel genomen door de bevoegde instanties, bedoeld in artikel 37, § 2;

c) in de andere gevallen, door vrijwillige verschijning ingevolge een met redenen omklede waarschuwing van het openbaar ministerie of bij dagvaarding op verzoek van het openbaar ministerie, met het oog op een beslissing ten gronde, nadat de partijen hun middelen hebben voorgedragen.

In de gevallen bedoeld in b), worden de partijen opgeroepen door de griffier om te verschijnen op de door de rechter vastgestelde zitting. De oproeping vermeldt het voorwerp van het verzoek. De griffier zendt een afschrift van het verzoekschrift over aan het openbaar ministerie.

In de gevallen bedoeld in c), moeten de dagvaarding of de waarschuwing, op straffe van nietigheid, worden gericht aan de ouders, voogden of degenen die de jongere onder hun bewaring hebben en aan hem zelf indien hij minstens twaalf jaar oud is, alsook aan de personen aan wie, in voorkomend geval, een vorderingsrecht toegekend is.

Art. 63quater.

De artikelen 52bis, 52ter en 52quater, zesde en zevende lid, zijn van overeenkomstige toepassing op de maatregelen genomen ten gevolge van de vorderingen bedoeld in artikel 63ter, eerste lid, a).

Art. 63quinquies.

Indien in het kader van de rechtsplegingen bedoeld in artikel 63bis, de voorziene maatregelen van bepaalde duur zijn, moet de procedure voor verlenging van die maatregelen plaatsvinden overeenkomstig dezelfde vormvereisten als die welke vereist zijn voor de aanvankelijke beslissing.

TITEL III. - Algemene bepalingen.

Art. 64.

In elk gerechtelijk arrondissement wordt een sociale dienst voor jeugdbescherming opgericht, samengesteld uit vaste afgevaardigden.

Die dienst bestaat uit twee afdelingen :

a) een afdeling waarvan de afgevaardigden ter beschikking van de jeugdbeschermingscomités worden gesteld;

b) een afdeling waarvan de afgevaardigden ter beschikking worden gesteld van de rechterlijke overheden die met de toepassing van deze wet zijn belast.

(De vaste afgevaardigden bij de jeugdbescherming worden door de Minister van Justitie benoemd onder de houders van een diploma van maatschappelijke assistent of van een diploma dat van voldoende pedagogische of sociale kennis doet blijken en volgens hun rangschikking in een vergelijkend wervingsexamen.

De Koning stelt het organiek reglement en het kader van de vaste afgevaardigden bij de jeugdbescherming alsook de hiërarchische positie van hun ambt vast. Hij bepaalt uit welke diploma's een voldoende pedagogische of sociale kennis blijkt en stelt nadere regels voor het vergelijkend wervingsexamen dat door de Minister van Justitie wordt georganiseerd.)

De vaste afgevaardigden bij de jeugdbescherming zijn aan het statuut van het rijkspersoneel onderworpen en zij staan administratiefrechtelijk onder het gezag van de Minister van Justitie.

Zij vervullen, onder de verantwoordelijkheid en de leiding van de met de jeugdbescherming belaste overheden tot wier beschikking zij gesteld zijn, de hun door dezen opgelegde opdrachten.

Aan iedere afdeling van de sociale dienst voor jeugdbescherming kunnen door de overheden te wier beschikking zij is gesteld, vrijwillige afgevaardigden worden toegevoegd. Op het stuk van vergoeding wegens reis- en verblijfkosten worden deze afgevaardigden gelijkgesteld met de vaste afgevaardigden bij de jeugdbescherming

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 64. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DVR 1985-06-27/35, art. 32>

Art. 64. (FRANSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 11, 005; Inwerkingtreding : 24-12-1991>

Art. 64. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 65. (Opgeheven)

Art. 66.

Iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon, iedere vereniging of inrichting die zich bereid verklaart gezamenlijk en doorgaans minderjarigen op te nemen krachtens deze wet, moet daartoe door de Minister van Justitie erkend worden.

Na het advies van de in artikel 67 bedoelde commissie te hebben ingewonnen, stelt de Koning, per categorie van inrichtingen, de algemene voorwaarden voor erkenning vast; die voorwaarden kunnen betrekking hebben op :

a) het personeel van de diensten voor opvoeding, beroepsopleiding en bestuur;

b) de gebouwen en installaties;

c) de verzorging, het onderwijs, de morele vorming en beroepsopleiding, alsmede het opvoedingsregime van de minderjarigen, onverminderd de toepassing van artikel 6 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van de wetgeving betreffende het bewaarschoolonderwijs, het lager, middelbaar, normaal-, technisch en kunstonderwijs.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 66. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DVR 1985-06-27/35, art. 32>

Art. 66. (FRANSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DFG 14-05-1987, art. 7>

Art. 66. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 67.

De Minister van Justitie beschikt, bij een met redenen omklede beslissing, op de erkenningsaanvragen, na het advies te hebben ingewonnen van een commissie die wordt voorgezeten door een jeugdrechter in hoger beroep en bovendien bestaat uit twee jeugdrechters, een ambtenaar van het Ministerie van Justitie, een ambtenaar van het Ministerie tot wiens bevoegdheid de nationale opvoeding behoort, een ambtenaar van het Ministerie tot wiens bevoegdheid de volksgezondheid en de gezinszorg behoort, alsook een vertegenwoordiger van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn en vier personen die de inrichtingen vertegenwoordigen welke gewoonlijk minderjarigen huisvesten krachtens deze wet.

De leden van de commissie worden aangewezen door de Minister van Justitie na advies van zijn betrokken collega's.

De Minister van Justitie benoemt de leden die de inrichter vertegenwoordigen welke gewoonlijk minderjarigen huisvesten, uit een driedubbel aantal kandidaten voorgedragen door de meest representatieve verenigingen van inrichtingen.

Hij regelt de modaliteiten van die voordrachten.

Hij stelt de werkwijze van die commissie vast.

Elk erkenningsdossier bevat, buiten de administratieve inlichtingen, een verslag van een rechter in de jeugdrechtbank en van de procureur des Konings van het arrondissement waar de verzoeker is gevestigd.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 67. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DVR 1985-06-27/35, art. 32>

Art. 67. (FRANSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DFG 14-05-1987, art. 7>

Art. 67. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 68.

Wanneer wordt bevonden dat de natuurlijke persoon of rechtspersoon, de vereniging of inrichting, niet meer aan de erkenningsvoorwaarden voldoet, kan de Minister van Justitie ze aanmanen zich, volgens het geval, binnen acht dagen tot zes maanden naar die voorwaarden te gedragen; zoniet kan hij, na raadpleging van de in artikel 67 bedoelde commissie, de erkenning bij een met redenen omklede beslissing intrekken.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 68. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DVR 1985-06-27/35, art. 32>

Art. 68. (FRANSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DFG 14-05-1987, art. 7>

Art. 68. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 69.

Aan de Minister van Justitie wordt kennis gegeven :

a) van iedere beslissing die genomen wordt krachtens de eerste titel van deze wet wanneer zij uitgaven ten gevolge heeft ten laste van de begroting van het Ministerie van Justitie;

b) van iedere krachtens titel II, hoofdstukken III en IV, van deze wet genomen beslissing.

Hij doet de plaatsingen alsmede de in artikel 66 bedoelde inrichtingen inspecteren door ambtenaren aan wie hij daartoe opdracht geeft.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 69. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DVR 1990-03-28/34, art. 22, 6°, 003; Inwerkingtreding : 01-05-1990>

Art. 69. (FRANSE GEMEENSCHAP)

Aan de Minister van Justitie wordt kennis gegeven :

a) (...) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 12, 005; Inwerkingtreding : 07-12-1994>

b) van iedere krachtens titel II, hoofdstukken III en IV, van deze wet genomen beslissing.

(Lid 2 opgeheven) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 12, 005; Inwerkingtreding : 07-12-1994>

Art. 69. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

Aan de Minister van Justitie wordt kennis gegeven :

a) (...) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

b) van iedere krachtens titel II, hoofdstukken III en IV, van deze wet genomen beslissing.

(Lid 2 opgeheven) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 70 .

De Koning bepaalt ieder jaar de prijs per dag onderhoud in de Rijksgestichten voor observatie en opvoeding onder toezicht.

Na het advies te hebben ingewonnen van de commissie ingesteld bij artikel 67, bepaalt de Koning het bedrag van de toelagen per dag onderhoud en opvoeding waarop de andere inrichtingen dan de in het eerste lid bedoelde of de private personen aanspraak kunnen maken voor de plaatsingen verricht krachtens titel I en titel II, hoofdstukken III en IV, van deze wet.

De toelagen per dag onderhoud en opvoeding zijn een vast bedrag voor de courante uitgaven.

Voor de betaling van bijzondere kosten kunnen toelagen worden toegekend onder de voorwaarden die de Koning stelt.

Alle toelagen dienen uitsluitend voor het betalen van de uitgaven voor onderhoud, opvoeding en behandeling van de minderjarige voor wie zij zijn toegekend. Zij worden alleen uitbetaald aan de natuurlijke persoon of rechtspersoon die de minderjarige werkelijk grootbrengt. Zij worden door de Staat voorgesloten.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 70. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DVR 1985-06-27/35, art. 32>

Art. 70. (FRANSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 13, 005; Inwerkingtreding : 07-12-1994>

Art. 70. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 71.

De jeugdrechtbank bepaalt, na onderzoek van de gegoedheid der betrokkenen, de bijdrage van de minderjarigen en van de onderhoudsplichtigen in de onderhouds-, opvoedings- en behandelingskosten die voortvloeien uit maatregelen genomen overeenkomstig de bepalingen van titel II, hoofdstukken III en IV, van deze wet. De onderhoudsplichtigen die niet in het geding betrokken zijn, worden opgeroepen.

De jeugdrechtbank beslist evenzo op de voorziening ingesteld krachtens artikel 6, laatste lid.

Deze beslissingen zijn vatbaar voor hoger beroep en voor herziening.

Overtreding van de verplichtingen, door die beslissingen opgelegd, wordt gestraft overeenkomstig de bepalingen van artikel 391bis van het Strafwetboek.

De invordering van de kosten die ten laste van betrokkenen komen, geschiedt door bemiddeling van het bestuur der registratie en domeinen, overeenkomstig het bepaalde in artikel 3 van de domaniale wet van 22 december 1949. De vordering verjaart door verloop van vijf jaren, overeenkomstig het bepaalde in artikel 2277 van het Burgerlijk Wetboek.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 71. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(...). De onderhoudsplichtigen die niet in het geding betrokken zijn, worden opgeroepen. <DVR 1990-03-28/34, art. 22, 7°, 003; Inwerkingtreding : 01-05-1990>

De jeugdrechtbank beslist evenzo op de voorziening ingesteld krachtens artikel 6, laatste lid.

(NOTA : Lid 2 werd opgeheven door DVR 1985-06-27/35, art. 32, 7°; deze bepaling is vernietigd door het Arbitragehof 30-06-1988)

Deze beslissingen zijn vatbaar voor hoger beroep en voor herziening.

Overtreding van de verplichtingen, door die beslissingen opgelegd, wordt gestraft overeenkomstig de bepalingen van artikel 391bis van het Strafwetboek.

De invordering van de kosten die ten laste van betrokkenen komen, geschiedt door bemiddeling van het bestuur der registratie en domeinen, overeenkomstig het bepaalde in artikel 3 van de domaniale wet van 22 december 1949. De vordering verjaart door verloop van vijf jaren, overeenkomstig het bepaalde in artikel 2277 van het Burgerlijk Wetboek.

Art. 71. (FRANSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 14, 005; Inwerkingtreding : 07-12-1994>

Art. 71. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 72.

Het jeugdbeschermingscomité, de jeugdrechtbank of de Minister van Justitie, al naar het geval, bepaalt welke bestemming zal worden gegeven aan het loon dat aan de ingevolge titel I of titel II, hoofdstuk III of hoofdstuk IV, van deze wet geplaatste minderjarige wordt toegekend.

Tijdens de minderjarigheid van de betrokkene kunnen de bijdragen uit dat loon die op een spaarboekje bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas mochten zijn ingeschreven, niet worden afgehaald zonder de uitdrukkelijke machtiging van de overheid die het spaarboekje heeft doen openen.

De betrokkene kan ze afhalen als hij eenentwintig jaar wordt. De jeugdrechtbank kan echter op verzoek van het openbaar ministerie of van de wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige beslissen dat afhaling voordat betrokkene vijftientig jaar is geworden niet kan geschieden zonder de uitdrukkelijke machtiging van de rechtbank. Zodanig verzoek kan alleen worden ingediend zolang de betrokkene minderjarig is.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 72. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DVR 1990-03-28/34, art. 22, 8°, 003; Inwerkingtreding : 01-05-1990>

Art. 72. (FRANSE GEMEENSCHAP)

(...), de jeugdrechtbank of de Minister van Justitie, al naar het geval, bepaalt welke bestemming zal worden gegeven aan het loon dat aan de ingevolge titel I of titel II, hoofdstuk III of hoofdstuk IV, van deze wet geplaatste minderjarige wordt toegekend. <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 15, 005; Inwerkingtreding : 24-12-1991>

Tijdens de minderjarigheid van de betrokkene kunnen de bijdragen uit dat loon die op een spaarboekje bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas mochten zijn ingeschreven, niet worden afgehaald zonder de uitdrukkelijke machtiging van de overheid die het spaarboekje heeft doen openen.

De betrokkene kan ze afhalen als hij eenentwintig jaar wordt. De jeugdrechtbank kan echter op verzoek van het openbaar ministerie of van de wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige beslissen dat afhaling voordat betrokkene vijftientig jaar is geworden niet kan geschieden zonder de uitdrukkelijke machtiging van de rechtbank. Zodanig verzoek kan alleen worden ingediend zolang de betrokkene minderjarig is.

Art. 72. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 73. (Opgeheven)

Art. 74.

Het jeugdbeschermingscomité doet regelmatig iedere door zijn bemiddeling geplaatste minderjarige door een van zijn afgevaardigden bezoeken.

De jeugdrechter bezoekt ten minste tweemaal per jaar iedere minderjarige die door hem geplaatst is krachtens een van de in artikel 37, 3° en 4°, bedoelde maatregelen. Hij kan daartoe een afgevaardigde bij de < jeugdbescherming > opdracht geven.

Naar aanleiding van de bezoeken aan de minderjarige van wiens plaatsing is kennis gegeven overeenkomstig artikel 69, wordt over de toestand van de betrokkene aan de Minister van Justitie een rapport gezonden.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 74. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Lid 1 opgeheven) <DVR 1990-03-28/34, art. 22, 9°, 003; Inwerkingtreding : 01-05-1990>

De jeugdrechter bezoekt ten minste tweemaal per jaar iedere minderjarige die door hem geplaatst is krachtens een van de in artikel 37, 3° en 4°, bedoelde maatregelen. (...) <DVR 1990-03-28/34, art. 22, 9°, 003; Inwerkingtreding : 01-05-1990>

(Lid 3 opgeheven) <DVR 1990-03-28/34, art. 22, 9°, 003; Inwerkingtreding : 01-05-1990>

Art. 74. (FRANSE GEMEENSCHAP)

(Lid 1 opgeheven) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 16, 1°, 005; Inwerkingtreding : 24-12-1991>

De jeugdrechter bezoekt ten minste tweemaal per jaar iedere minderjarige die door hem geplaatst is krachtens een van de in artikel 37, 3° en 4°, bedoelde maatregelen. Hij kan daartoe (de dienst voor gerechtelijke bescherming) opdracht geven. <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 16, 2°, 005; Inwerkingtreding : 24-12-1991>

Naar aanleiding van de bezoeken aan de minderjarige van wiens plaatsing is kennis gegeven overeenkomstig artikel 69, wordt over de toestand van de betrokkene aan de Minister van Justitie een rapport gezonden.

Art. 74. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Lid 1 opgeheven) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

De jeugdrechter bezoekt ten minste tweemaal per jaar iedere minderjarige die door hem geplaatst is krachtens een van de in artikel 37, 3° en 4°, bedoelde maatregelen. Hij kan daartoe (de dienst voor gerechtelijke jeugdbijstand) opdracht geven. <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Naar aanleiding van de bezoeken aan de minderjarige van wiens plaatsing is kennis gegeven overeenkomstig artikel 69, wordt over de toestand van de betrokkene aan de Minister van Justitie een rapport gezonden.

Art. 75.

Indien zij niet begeleid zijn door een ouder, hun voogd of een persoon die over hen de bewaring heeft, is het minderjarigen beneden de volle leeftijd van veertien jaar niet toegestaan de terechtzittingen van de hoven en rechtbanken bij te wonen, tenzij voor de behandeling en de berechting van de vervolgingen die tegen hen zijn ingesteld, of wanneer zij in persoon moeten verschijnen of getuigenis moeten afleggen, en enkel voor de tijd dat hun aanwezigheid noodzakelijk is.

De voorzitter kan steeds de aanwezigheid van minderjarigen bij de terechtzitting verbieden, onder meer wegens het bijzonder karakter van de zaak of de omstandigheden waarin de terechtzitting verloopt.

Art. 76.

De gerechtelijke en administratieve overheden alsmede de natuurlijke personen of rechtspersonen, de verenigingen, instellingen of inrichtingen die hun medewerking dienen te verlenen bij de maatregelen die ter uitvoering van deze wet zijn genomen, moeten de godsdienstige en wijsgerige overtuiging en de taal van de gezinnen waartoe de minderjarigen behoren eerbiedigen.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 76. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DVR 1990-03-28/34, art. 22, 10°, 003; Inwerkingtreding : 01-05-1990>

Art. 77.

Elke persoon die, in welke hoedanigheid ook, zijn medewerking verleent aan de toepassing van deze wet, staat daardoor in voor de geheimhouding van de feiten die hem in de uitoefening van zijn opdracht worden toevertrouwd en die hiermede verband houden.

Artikel 458 van het Strafwetboek is op hem van toepassing.

Art. 78.

Buiten de gevallen waarin er een medische tegenaanwijzing bestaat, mogen aan de minderjarigen die geplaatst zijn overeenkomstig de bepalingen van titel II, hoofdstukken III en IV, van deze wet, preventieve vaccinaties en inentingen toegediend worden, waarvan het aantal, de soort en de toedieningswijze door de Koning bepaald worden.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 78. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DVR 1990-03-28/34, art. 22, 10°, 003; Inwerkingtreding : 01-05-1990>

Art. 79.

Iedere persoon of iedere inrichting, behalve de schoolinternaten en daarmee gelijkgestelde kosthuizen, die zich bereid verklaart door deze wet of andere wetsbepalingen niet beschermde minderjarigen gezamenlijk en doorgaans op te nemen buiten de verblijfplaats van hun bloedverwanten in de rechte lijn of zijlijn of van hun wettelijke vertegenwoordiger, moet daarvan vooraf aangifte doen bij het jeugdbeschermingscomité van het arrondissement.

Wanneer uit een strafrechtelijke veroordeling uitgesproken tegen een persoon of een personeelslid van een inrichting, zoals zij in het vorige lid zijn bedoeld, of uit een onderzoek op klacht betreffende de huisvesting of de opvoeding van de minderjarigen blijkt dat hun gezondheid, hun veiligheid of hun zedelijkheid gevaar loopt, kan de jeugdrechtbank op vordering van het openbaar ministerie, de betrokkenen gehoord, het huis of de inrichting gedurende een tijd die zij vaststelt aan geregeld bezoek onderwerpen en in ernstige gevallen de sluiting ervan gelasten.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 79. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DVR 1990-03-28/34, art. 22, 10°, 003; Inwerkingtreding : 01-05-1990>

Art. 79. (FRANSE GEMEENSCHAP)

(Lid 1 opgeheven) <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 17, 1°, 005; Inwerkingtreding : 24-12-1991>

Wanneer uit een strafrechtelijke veroordeling uitgesproken tegen een persoon of een personeelslid van een inrichting, (behalve de schoolinternaten en daarmee gelijkgestelde kosthuizen, die zich bereid verklaren door deze wet of andere wetsbepalingen niet beschermde minderjarigen gezamenlijk en doorgaans op te nemen buiten de verblijfplaats van hun bloedverwanten in de rechte lijn of zijlijn of van hun wettelijke vertegenwoordiger), of uit een onderzoek op klacht betreffende de huisvesting of de opvoeding van de minderjarigen blijkt dat hun gezondheid, hun veiligheid of hun zedelijkheid gevaar loopt, kan de jeugdrechtbank op vordering van het openbaar ministerie, de betrokkenen gehoord, het huis of de inrichting gedurende een tijd die zij vaststelt aan geregeld bezoek onderwerpen en in ernstige gevallen de sluiting ervan gelasten. <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 17, 2°, 005; Inwerkingtreding : 24-12-1991>

Art. 79. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP)

(Lid 1 opgeheven) <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Wanneer uit een strafrechtelijke veroordeling uitgesproken tegen een persoon of een personeelslid van een inrichting, (behalve de schoolinternaten en daarmee gelijkgestelde kosthuizen die door dit decreet of andere wetsbepalingen beschermde minderjarigen gezamenlijk opnemen), of uit een onderzoek op klacht betreffende de huisvesting of de opvoeding van de minderjarigen blijkt dat hun gezondheid, hun veiligheid of hun zedelijkheid gevaar loopt, kan de jeugdrechtbank op vordering van het openbaar ministerie, de betrokkenen gehoord, het huis of de inrichting gedurende een tijd die zij vaststelt aan geregeld bezoek onderwerpen en in ernstige gevallen de sluiting ervan gelasten. <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

TITEL IV. - Strafbepalingen.

Art. 80 - 83. (Opgeheven)

Art. 84.

In alle gevallen waarin een minderjarige (...) een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd en welke maatregel ook tegen hem is genomen, kan, indien het feit vergemakkelijkt werd door gemis aan toezicht, degene die de minderjarige onder zijn bewaring heeft, veroordeeld worden tot gevangenisstraf van één dag tot zeven dagen en tot geldboete van een tot vijftieng frank, of tot een van die straffen alleen, onverminderd de bepalingen van het Strafwetboek en van de bijzondere wetten betreffende de deelneming.

Art. 85 - 86. (Opgeheven)

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 86. (VLAAMSE GEMEENSCHAP) Tot de straffen bepaald in artikel 391bis van het Strafwetboek, kan ieder worden veroordeeld die het toezicht op de gezinsbijslag of andere sociale uitkeringen vrijwillig belemmert :

a) door na te laten de nodige documenten te bezorgen aan de instellingen belast met de vereffening van die uitkeringen;

b) door valse of onvolledige aangiften te doen;

c) door de bestemming te wijzigen die de persoon of (de Sociale Dienst van de Vlaamse Gemeenschap bij de Jeugdrechtbank) aangewezen overeenkomstig artikel 29, er aan gegeven heeft. <DVR 1985-06-27/35, art. 33>

Art. 86. (FRANSE GEMEENSCHAP) Tot de straffen bepaald in artikel 391bis van het Strafwetboek, kan ieder worden veroordeeld die het toezicht op de gezinsbijslag of andere sociale uitkeringen vrijwillig belemmert :

a) door na te laten de nodige documenten te bezorgen aan de instellingen belast met de vereffening van die uitkeringen;

b) door valse of onvolledige aangiften te doen;

c) door de bestemming te wijzigen die de persoon (...) aangewezen overeenkomstig artikel 29, er aan gegeven heeft. <DFG 1991-03-04/36, art. 62, § 18, 005; Inwerkingtreding : 24-12-1991>

Art. 86. (DUITSTALIGE GEMEENSCHAP) Tot de straffen bepaald in artikel 391bis van het Strafwetboek, kan ieder worden veroordeeld die het toezicht op de gezinsbijslag of andere sociale uitkeringen vrijwillig belemmert :

a) door na te laten de nodige documenten te bezorgen aan de instellingen belast met de vereffening van die uitkeringen;

b) door valse of onvolledige aangiften te doen;

c) door de bestemming te wijzigen die de persoon of het (dienst voor gerechtelijke jeugdbijstand) aangewezen overeenkomstig artikel 29, er aan gegeven heeft. <DDG 1995-03-20/34, art. 43, Inwerkingtreding : 01-05-1995>

Art. 87. <Wijzigingsbepaling van SW, art. 372bis>

Art. 88. (Wijzigingsbepaling van SW, art. 377)

« In het geval van artikel 372bis, bedraagt de gevangenisstraf ten minste één jaar. ».

Art. 89. Al de bepalingen van het eerste boek van het Strafwetboek, hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, zijn toepasselijk op (het misdrijf bepaald in artikel 71 van deze wet).

TITEL V. - Opheffings-, wijzigings- en overgangsbepalingen.

Art. 90. Opgeheven worden :

1° de wet van 15 mei 1912 op de kinderbescherming, gewijzigd bij de wet van 2 juli 1930, bij het koninklijk besluit van 14 augustus 1933, bij het koninklijk besluit nr. 301 van 30 maart 1936, en bij de wetten van 21 augustus 1948, 24 december 1948, 20 mei 1949, 31 juli 1952 en 30 april 1958, met uitzondering van de artikelen 48 tot 61;

2° de artikelen 378, tweede lid, en 382, tweede lid, van het Strafwetboek;

3° artikel 4, tweede lid, van de wet van 28 mei 1888 nopens de bescherming van de in rondreizende beroepen tewerkgestelde kinderen.

Art. 91. § 1. (Wijzigingsbepaling van BW, art. 348)

§ 2. <Wijzigingsbepaling van SW, art. 369bis>

§ 3. (Wijzigingsbepaling van art. 225 en 226)

§ 4. <Wijzigingsbepaling van art. 13>

§ 5. <Wijzigingsbepaling van art. 83>

§ 6. <Wijzigingsbepaling van KIESW, art. 7>

§ 7. <Wijzigingsbepaling van art. 123bis>

§ 8. <Wijzigingsbepaling van art. 70>

§ 9. <Wijzigingsbepaling van art. 55>

§ 10. <Wijzigingsbepaling van art. 5, 6, 9, 10, 11 en 12>

§ 11. <Wijzigingsbepaling van art. 7 en 9>

§ 12. <Wijzigingsbepaling van art. 25>

Art. 92 - 97. (Opgeheven)

Art. 98.

De vaste afgevaardigden bij de kinderbescherming blijven hun functie uitoefenen en krijgen de titel van « vaste afgevaardigde bij de < jeugdbescherming > ».

Zij zijn voortaan onderworpen aan het statuut van het Rijkspersoneel en behouden het voordeel van hun verworven anciënniteit.

GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN

Art. 98. (VLAAMSE GEMEENSCHAP)

(Opgeheven) <DVR 1985-06-27/35, art. 32>

Art. 99.

De natuurlijke personen of rechtspersonen, de verenigingen en de inrichtingen die thans gezamenlijk en doorgaans minderjarigen opnemen bij toepassing van de wet van 15 mei 1912, beschikken voor het aanvragen van hun erkenning over een termijn van drie jaar te rekenen van de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* van het in artikel 66 van deze wet bedoelde koninklijk besluit.

De personen en de inrichtingen die thans de in artikel 79, eerste lid, bedoelde activiteit uitoefenen, beschikken voor hun in hetzelfde artikel, zelfde lid, vermelde aangifte bij het jeugdbeschermingscomité van hun arrondissement, over een termijn van één jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet.

Art. 100 .

De Koning stelt de datum vast waarop alle bepalingen van deze wet of een deel ervan in werking treden.

Art. 100bis.

Voor de zaken die hangend zijn op het ogenblik van de inwerkingtreding van de wet van 15 mei 2006 tot wijziging van de wetgeving betreffende de jeugdbescherming en het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en van de wet van 15 mei 2006 tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het Wetboek van strafvordering, het Strafwetboek, het Burgerlijk Wetboek, de nieuwe gemeentewet en de wet van 24 april 2003 tot hervorming van de adoptie, worden de in die wetten vermelde termijnen berekend vanaf de dag die volgt op hun inwerkingtreding.

Het Strafwetboek

Art. 12.

Levenslange opsluiting of levenslange hechtenis wordt niet uitgesproken ten aanzien van een persoon die op het tijdstip van de misdaad de volle leeftijd van achttien jaar nog niet had bereikt

Art. 391bis.

Met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van vijftig euro tot vijfhonderd euro of met een van die straffen alleen, onverminderd de toepassing van strengere straffen, indien daartoe grond bestaat, wordt gestraft hij die, na door een rechterlijke beslissing waartegen geen verzet of hoger beroep meer openstaat, te zijn veroordeeld om een uitkering tot onderhoud te betalen aan zijn echtgenoot, aan zijn bloedverwanten in de nederdalende of in de opgaande lijn, meer dan twee maanden vrijwillig in gebreke blijft de termijnen ervan te kwijten.

Met dezelfde straffen worden gestraft hij die, in de omstandigheden omschreven in het eerste lid, niet voldoet aan de verplichtingen bepaald in artikelen 203bis, 206, 207, 301, 303, 306 307, 336 (en 253-14 van het Burgerlijk Wetboek) en in de artikelen 1288,3° en 4°, en 1306, derde lid van het Gerechtelijk Wetboek.)

Dezelfde straffen zijn van toepassing op de echtgenoot die zich vrijwillig geheel of ten dele onttrekt aan de gevolgen van e machtiging door de rechter verleend krachtens (de artikelen 203ter, 221 en 301bis van het Burgerlijk Wetboek en 1280, vijfde lid, en 1306, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek), wanneer die machtiging geen verzet of hoger beroep meer openstaat.

Hetzelfde geldt voor de echtgenoot die, na te zijn veroordeeld, hetzij tot een van de verplichtingen op de niet-nakoming waarvan door de eerste twee leden van dit artikel straf is gesteld, hetzij ingevolge (de artikelen 203ter, 221 en 301bis van het Burgerlijk Wetboek en 1280, vijfde lid, en 1306, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek) zich vrijwillig ervan onthoudt de door de sociale wetgeving voorgeschreven formaliteiten te vervullen en zijn echtgenoot of zijn kinderen aldus berooft van de voordelen waarop zij aanspraak konden maken.

(Dezelfde straffen gelden voor eenieder die het toezicht op de gezinsbijslag of andere sociale uitkeringen vrijwillig belemmert, door na te laten de nodige documenten te bezorgen aan de instellingen belast met de vereffening van die uitkeringen, door valse of onvolledige aangiften te doen, of door de bestemming te wijzigen die de persoon of de overheid, aangewezen overeenkomstig artikel 29 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, eraan gegeven heeft.

In geval van een tweede veroordeling wegens een van de in dit artikel omschreven misdrijven, gepleegd binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van de eerste, kunnen de straffen worden verdubbeld.

Het Wetboek van strafvordering

Art. 594.

De Koning kan bij in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de Commissie ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer aan bepaalde administratieve overheden toegang verlenen tot in het Strafrechtregister opgenomen gegevens, zulks uitsluitend in het kader van door of krachtens de wet bepaalde doeleinden, en met uitzondering van :

- 1° de veroordelingen en beslissingen bedoeld in artikel 593, 1° tot 4°;
- 2° arresten van herstel in eer en rechten en veroordelingen waarop dat herstel in eer en rechten betrekking heeft;
- 3° beslissingen tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling en tot probatie-opschorting;

Zij hebben geen toegang meer tot gegevens betreffende veroordelingen tot gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden, tot geldboete van ten hoogste 500 frank en tot geldboete, ongeacht het bedrag ervan, die is opgelegd krachtens het koninklijk besluit van 16 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, na een termijn van drie jaar te rekenen van de dag van de rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken, behalve indien deze veroordelingen een vervallenverklaring of een ontzetting inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstreken, uitgesproken in het vonnis of waarvan die overheden absoluut kennis moeten hebben om een wets- of verordeningsbepaling te kunnen toepassen.

Zij hebben wel toegang tot gegevens inzake de ontzettingen en maatregelen bedoeld in artikel 63 van, de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade onder de voorwaarden vastgesteld in dat artikel.

Art. 595.

Een ieder die zijn identiteit bewijst, kan een uittreksel uit het Strafrechtregister verkrijgen, dat een overzicht bevat van de daarin opgenomen persoonsgegevens die op hem betrekking hebben, met uitzondering van :

- 1° de in artikel 594, 1° tot 3° bedoelde veroordelingen, beslissingen en maatregelen;
- 2° maatregelen getroffen ten aanzien van abnormalen op grond van de wet van 1 juli 1964;
- 3° de ontzettingen en maatregelen bedoeld in artikel 63 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade.

Veroordelingen tot gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden, tot geldboete van ten hoogste 500 frank en tot geldboete, ongeacht het bedrag ervan, die is opgelegd krachtens het koninklijk besluit van 16 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, worden niet meer op dit uittreksel vermeld na een termijn van drie jaar te rekenen van de dag van de definitieve rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken, behalve als ze in het vonnis, voorzien in een ontzetting of een vervallenverklaring waarvan de gevolgen de duur van 3 jaar overstijgen.

Dit uittreksel wordt uitgereikt door het gemeentebestuur van de woon- of verblijfplaats van b betrokkene onder de voorwaarden vastgesteld door de Koning. Indien de betrokkene in België geen woon- of verblijfplaats heeft, wordt het uittreksel uitgereikt door de dienst van het Strafrechtregister van het Ministerie van Justitie.

Een ieder die zijn identiteit bewijst, geniet het recht op mededeling van de rechtstreeks op hem betrekking hebbende gegevens uit het Strafrechtregister, conform artikel 10 van de wet van de 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

Het Burgerlijk Wetboek

Art. 397.

Mogen geen voogd zijn :

- 1° personen die niet de vrije beschikking over hun goederen hebben;
- 2° personen ten aanzien van wie de jeugdrechtbank een van de maatregelen heeft bevolen die zijn bedoeld in de artikelen 29 tot 32 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade.

De wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke

Artikel 1 :

§ 1. Buiten de beschermingsmaatregelen waarin deze wet voorziet, kunnen de diagnose en de behandeling van psychische stoornissen geen aanleiding geven tot enige vrijheidsbeperking, onverminderd de toepassing van de wet van 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en gewoontemisdadigers en de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade.

§ 2. De in deze wet bedoelde beschermingsmaatregelen worden opgelegd door de vrederechter.

Echter, voor minderjarigen, evenals voor meerderjarigen ten aanzien van wie een jeugdbeschermingsmaatregel is gehandhaafd met toepassing van artikel 37, § 3, tweede en derde lid, van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van de minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, is enkel de jeugdrechtbank of de jeugdrechter bevoegd.

De territoriale bevoegdheid van de jeugdrechtbank of de jeugdrechter wordt bepaald overeenkomstig artikel 44 van de voormelde wet van 8 april 1965.

Wanneer de bevoegdheid van de jeugdrechtbank bedoeld in het tweede lid een einde neemt en een door deze wet voorziene maatregel nog loopt, zendt de jeugdrechtbank het dossier over aan de vrederechter, die de zaak overneemt zoals ze dan staat.

Art. 18. § 1. Gedurende het verder verblijf kan de zieke, met het oog op een meer geschikte behandeling, naar een andere psychiatrische dienst worden overgebracht.

De beslissing wordt genomen door de geneesheer-diensthooft in overeenstemming met de geneesheer-diensthooft van de andere dienst, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van enige belanghebbende, hetzij op verzoek van een bevoegde geneesheer-inspecteur van de psychiatrische diensten.

De geneesheer deelt zijn beslissing mee aan de zieke en wijst er hem op dat hij hiertegen verzet kan doen. Hij deelt ze ook mee aan de rechter, aan de procureur des Konings evenals aan de directeur van de instelling; deze brengt de beslissing van de geneesheer-diensthooft per aangetekende brief ter kennis van de wettelijke vertegenwoordiger van de zieke, van de advocaat en, in voorkomend geval, van de geneesheer en de vertrouwenspersoon die de zieke heeft gekozen, evenals van de persoon die de opneming ter observatie heeft gevraagd.

§ 2. De zieke, zijn wettelijke vertegenwoordiger, zijn advocaat of zijn geneesheer, evenals de verzoeker kunnen zich, binnen acht dagen na de toezending van de aangetekende brief, verzetten tegen de beslissing waarbij de overbrenging wordt gelast of geweigerd. Het verzet wordt gedaan bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het vreedgerecht of de jeugdrechtbank waar tot de maatregel werd besloten. De rechter behandelt het verzoek en doet uitspraak op de wijze bepaald in de laatste vier leden van artikel 13.

De uitvoering van de beslissing tot overbrenging wordt opgeschort gedurende de termijn van acht dagen en gedurende het verzet. De artikelen 10 en 15 zijn mede van toepassing.

Art. 22. Wanneer de beslissing bedoeld in artikel 13 definitief is, kan de rechter, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van de zieke of van enige belanghebbende, te allen tijde tot herziening daarvan overgaan.

Het verzoek moet worden gesteund door een verklaring van een geneesheer.

De persoon die de opneming ter observatie heeft gevraagd, wordt bij gerechtsbrief in de zaak betrokken met een uitnodiging om te verschijnen.

De rechter wint het advies in van de geneesheer-diensthooft en neemt onverwijld een beslissing op tegenspraak met toepassing van artikel 20, tweede lid.

(De procureur des Konings vervolgt de tenuitvoerlegging van het vonnis op de door de Koning bepaalde wijze.) <W 1991-07-18/30, art. 1, 002; Inwerkingtreding : 05-08-1991>

Ten aanzien van de in artikel 1, § 2, bedoelde personen herzielt de jeugdrechtbank de beslissing tot handhaving ten minste om de zes maanden, of ten minste om de drie maanden als de maatregel genomen is op grond van artikel 52 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade.

Art. 30. § 1. Tegen de vonnissen door de rechter gewezen met toepassing van deze wet kan geen verzet worden gedaan.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van artikel 12 kunnen de zieke, zelfs al is deze minderjarig, zijn wettelijke vertegenwoordiger of zijn advocaat, evenals alle partijen in het geding, hoger beroep instellen tegen de vonnissen door de rechter gewezen met toepassing van deze wet.

De termijn van hoger beroep is vijftien dagen te rekenen van de kennisgeving van het vonnis.

De vonnissen gewezen met toepassing van de artikelen 8, 9, 13, 22, 24, 25 en 26, zijn, niettegenstaande hoger beroep, uitvoerbaar bij voorraad.

§ 3. Het hoger beroep tegen de vonnissen van de rechter wordt ingesteld bij verzoekschrift gericht tot de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, die de datum van de zitting bepaalt. De zaak wordt toegewezen aan een kamer met drie rechters. Het hoger beroep tegen de vonnissen van de jeugdrechtbank wordt ingesteld bij verzoekschrift gericht tot de voorzitter van het hof van beroep, die de datum van de zitting bepaalt.

De procureur-generaal of de procureur des Konings en de zieke, bijgestaan door een advocaat en, in voorkomend geval, door de geneesheer-psychiater van zijn keuze, worden gehoord.

De zaak wordt in raadkamer behandeld, tenzij de zieke of zijn advocaat vragen dat dit niet gebeurt.

Betreft het beslissingen gewezen met toepassing van de artikelen 13, 20, 22, 25 en 26, dan lopen de maatregelen ter bescherming van de zieke onmiddellijk ten einde, indien de rechtbank of het hof over het verzoekschrift geen uitspraak heeft gedaan binnen een maand na de indiening, zij het door het gelasten van een onderzoeksmaatregel.

Een zelfde termijn van een maand gaat in op de dag waarop die onderzoeksmaatregel is voltrokken; de totale termijn waarbinnen de rechtbank een definitieve beslissing moet wijzen, mag echter drie maanden niet te boven gaan.

De zaak wordt vastgesteld op verzoek van de meest gereede partij.

§ 4. De griffier geeft aan de partijen bij gerechtsbrief kennis van het vonnis of het arrest en met toepassing van § 3, vierde en vijfde lid, geeft hij bij gerechtsbrief kennis van het ontbreken van een vonnis of een arrest.

Hij zendt een niet-ondertekend afschrift van het vonnis of kennisgeving van het ontbreken van een vonnis aan de raadslieden en, in voorkomend geval, aan de wettelijke vertegenwoordiger, de geneesheer en de vertrouwenspersoon van de zieke.

§ 5. De griffier geeft, in voorkomend geval, bij gerechtsbrief kennis van het vonnis of het arrest of van het ontbreken van een vonnis of een arrest aan de directeur van de instelling of aan de persoon die werd aangewezen om de zieke te bewaken.

§ 6. De procureur-generaal of de procureur des Konings vervolgt de tenuitvoerlegging van het vonnis of het arrest op de door de Koning bepaalde wijze.

Art. 31. De termijn om zich in cassatie te voorzien is één maand vanaf de kennisgeving van het vonnis of het arrest.

Art. 33. Het toezicht op de naleving van deze wet in de psychiatrische diensten wordt uitgeoefend door de procureur des Konings en de vrederechter van de plaats waar de dienst gelegen is, alsook door de geneesheren-inspecteurs-psychiaters hiertoe aangewezen door de overheden bevoegd krachtens de artikelen 59bis en 59ter van de Grondwet. De magistraten en de geneesheren die hiertoe opdracht hebben gekregen van de bevoegde overheden, alsmede de deskundigen aangewezen door de bevoegde rechter, hebben toegang tot de psychiatrische diensten; zij kunnen zich de registers, gehouden ter uitvoering van deze wet en alle stukken die zij nodig hebben voor het volbrengen van hun taak, doen voorleggen.

Art. 34. De reis- en verblijfkosten van de magistraten, de kosten en het ereloon van de deskundigen en van de door de zieke gekozen geneesheer, evenals het getuigengeld, worden ten voordele van de verzoekers voorgeschoten op de wijze bepaald in het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

De kosten van vervoer, opname, verblijf en behandeling in een psychiatrische dienst, of in een gezin, en van eventuele overbrenging naar een andere dienst of een ander gezin, komen ten laste van de zieke of, indien het een minderjarige betreft, van zijn wettelijke vertegenwoordigers.

De rechter, de rechtbank of het hof kan alleen dan in de gerechtskosten veroordelen wanneer de vordering niet uitgaat van de zieke.

In de artikelen 5, 6,7,8,9,12,13,16,18,19,20,21,22,24,25,27,28,29,30, 33,34 en 35 van dezelfde wet gewijzigd bij de wet van 6 augustus 1993, 6, 7, gewijzigd bij de wet van 7 mei 1999, 8, gewijzigd bij de wet van 7 mei 1999, 9, 12, 13, 16,19, 20, gewijzigd bij de wet van 18 juli 1991, 21, gewijzigd bij de wet van 18 juli 1991 en bij de wet van 2 februari 1994, 23, 24, gewijzigd bij de wet van 18 juli 1991, 25, gewijzigd bij de wet van 18 juli 1991, 27, 28, 29,33 en 35, gewijzigd bij de wet van 6 augustus 1993, van dezelfde wet wordt het woord « vrederechter » telkens vervangen door het woord « rechter ».

1 MAART 2002. - Wet betreffende de voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd.

Art. 2. De personen bedoeld in artikel 36, 4°, van de wet van 8 april 1965 het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade betreffende de jeugdbescherming kunnen, naar gelang van het geval, door de jeugdrechtbank of door de onderzoeksrechter bij voorlopige maatregel van maatschappelijke beveiliging toevertrouwd worden aan een Centrum voor voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, hierna genoemd : het Centrum.

Art. 3. De toegang tot het Centrum is tot jongens beperkt en is aan de volgende cumulatieve voorwaarden onderworpen, die in de beschikking van de rechter omstandig worden beschreven :

1° de persoon is ouder dan veertien jaar op het ogenblik van het plegen van het als misdrijf omschreven feit en er bestaan voldoende ernstige aanwijzingen van schuld;

2° het als misdrijf omschreven feit waarvoor hij vervolgd wordt, kan, indien hij meerderjarig zou zijn, in de zin van het Strafwetboek of de bijzondere wetten een straf tot gevolg hebben van opsluiting van vijf tot tien jaar of een zwaardere straf.

3° er bestaan dringende, ernstige en uitzonderlijke omstandigheden die betrekking hebben op de vereisten van bescherming van de openbare veiligheid;

4° de opname bij voorlopige maatregel van de persoon in een geschikte inrichting zoals bedoeld in artikel 37, § 2, eerste lid 7° van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, in een openbare instelling zoals bedoeld in artikel 37, § 2, eerste lid, 8°, juncto 52, inbegrepen de gesloten opvoedingsafdeling zoals bepaald in artikel 52quater van dezelfde wet is, bij gebrek aan plaats, onmogelijk.

Art. 5. § 1. De jeugdrechtbank doet vijf dagen na haar aanvankelijke beschikking en daarna maandelijks, uitspraak over hetzij de intrekking, hetzij de wijziging, hetzij de handhaving van de maatregel, zonder dat de handhaving de totale termijn van twee maanden mag overschrijden. De beschikking van handhaving houdt meteen de uitnodiging in tot de verdere behandeling van de zaak binnen de volgende termijn.

De betrokkene en zijn raadsman alsmede het openbaar ministerie worden telkens gehoord; de ouders of de personen die de betrokkene onder hun bewaring hebben worden hiertoe telkens behoorlijk opgeroepen. Wanneer, in de loop van de twee maanden en vijf dagen, wordt besloten tot het nemen van de voorlopige bepaald in van artikel 52quater van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, wordt de verlopen termijn in mindering gebracht van de eerste termijn bedoeld in het eerste lid van dit artikel 52quater.

§ 2. Artikel 60, eerste lid, van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade is onverminderd van toepassing.

Art. 8. Hoger beroep tegen de beschikkingen van de jeugdrechtbank moet ingesteld worden binnen een termijn van achtenveertig uren, die ten aanzien van het openbaar ministerie loopt vanaf de mededeling van de beschikking en ten aanzien van de andere partijen in het geding vanaf het vervullen van de vormvereisten bedoeld in artikel 52ter, vierde lid, van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade.

De genomen maatregel blijft gehandhaafd zolang hij niet in hoger beroep is gewijzigd.

Het beroep kan door de betrokkene worden ingesteld door een verklaring aan de directie van het Centrum. Deze schrijft de beroepen in een genummerd en geparafeerd register in. Hij geeft er onmiddellijk kennis van aan de griffie van de bevoegde rechtbank en zendt haar per aangetekende brief een uittreksel van het register. De jeugdkamer van het hof van beroep behandelt de zaak en doet uitspraak binnen vijftien werkdagen te rekenen van de akte van hoger beroep.

Na het verstrijken van deze termijn vervalt de maatregel. De termijn wordt geschorst tijdens de duur van het uitstel toegekend op verzoek van de verdediging. De termijn van de dagvaarding voor het hof bedraagt drie dagen.

De nieuwe gemeentewet

Art. 119bis.

In artikel 119bis van de nieuwe gemeentewet, ingevoegd bij de wet van 13 mei 1999 en laatst gewijzigd bij de wet van 20 juli 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1) In § 12, vijfde lid, worden de woorden « de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming » vervangen door de woorden « de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade ».

2) In § 12, zevende lid, worden de woorden « de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming » vervangen door de woorden « de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade ».

3) In § 12, achtste lid, worden de woorden « de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming » vervangen door de woorden « de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade ».

De wet van 24 april 2003 tot hervorming van de adoptie

Art. 15. De bepalingen van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade betreffende de jeugdbescherming die van toepassing zijn op de bloedverwanten in de opgaande lijn en op de bloedverwanten in de nederdalende lijn, zijn van toepassing op de adoptant, op de geadopteerde en op zijn afstammelingen.

(1) De woorden « artikel 37, 3° en 4° » zullen het voorwerp vormen van een wetsontwerp dat hun wijziging in « artikel 37, §2, lid 1, 7° en 8° » beoogt.

(2) De woorden « artikel 37, tweede lid, 2° tot 4° » zullen het voorwerp vormen van een wetsontwerp dat hun wijziging in « artikel 37, §2, lid 1, 2° tot 11° » beoogt.

SERVICE PUBLIC FEDERAL JUSTICE

[C - 2006/09750]

28 SEPTEMBRE 2006. — Circulaire ministérielle n° 1/2006 relative aux lois des 15 mai 2006 et 13 juin 2006 modifiant la législation relative à la protection de la jeunesse et la prise en charge de mineurs ayant commis un fait qualifié infraction

1. Introduction

L'intitulé de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse est remplacé par l'intitulé suivant :

« Loi relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait. »

La nouvelle loi portant réforme de la législation existante poursuit deux objectifs (1)(2):

1) Elle entend, tout d'abord, consacrer légalement certaines pratiques qui se sont développées ces dernières années tant au niveau des parquets qu'au niveau du tribunal de la jeunesse (3)

2) Elle introduit, ensuite, certaines innovations dans la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et quant à la réparation du dommage causé par ce fait.

La philosophie sur laquelle repose cette loi peut être résumée de la façon suivante (4) :

1. Le système de protection actuel a été maintenu, mais a aussi été complété. L'accent est désormais mis sur la responsabilisation du jeune et des parents. La victime reçoit également davantage d'attention.

2. Quel que soit son âge, un jeune doit prendre conscience des faits qu'il a commis, apprendre les règles de vie en société et savoir quelles responsabilités il doit assumer.

3. Les mesures prises doivent à la fois être protectrices et éducatives ainsi que revêtir un caractère contraignant.

4. Les réponses que donne la société à une personne mineure qui a commis un fait qualifié infraction doivent, quelle que soit la situation de danger, être éducatives, préventives, rapides et efficaces.

5. Protéger des jeunes qui ont transgressé des normes n'est pas un signe de faiblesse ou de laxisme. Il s'agit au contraire, dans l'esprit de la loi du 8 avril 1965, de renforcer le droit fondamental des jeunes à avoir une éducation et aussi d'agir préventivement afin d'éviter toute récidive.

Le législateur n'a donc pas eu l'intention de renouveler entièrement les bases de la loi de 1965, mais plutôt de la moderniser compte tenu de l'évolution de la société et des faits qualifiés infraction qui sont commis par des mineurs (5)

La modernisation vise à exclure tout sentiment d'impunité en offrant aux magistrats une multitude de moyens visant à apporter une réponse adéquate et sur mesure à la délinquance juvénile.

2. Nouvelles réponses à la délinquance juvénile

Avant d'aborder les dispositions qui entreront en vigueur le 16 octobre 2006, il importe de présenter succinctement les principales modifications prévues dans la nouvelle loi.

Celles-ci n'entreront toutefois pas toutes en vigueur le 16 octobre 2006.

2.1 Présentation générale

2.1.1 Titre préliminaire : Principes de l'administration de la justice des mineurs

L'insertion d'un titre préliminaire intitulé « principes de l'administration de la justice des mineurs » par l'art. 3 de la loi du 13 juin 2006 constitue un élément nouveau.

Ces principes concernent l'attitude de l'Etat à l'égard de mineurs délinquants. Ils entrent en vigueur le 16 octobre 2006.

Dans le cadre de son intervention et de sa réaction, le tribunal de la jeunesse devra tenir compte de la personnalité du jeune et des ressources éducatives de son milieu, mais également de la nature du fait commis.

Le tribunal de la jeunesse privilégiera toujours le maintien du jeune dans son cadre de vie.

En vertu de la sécurité publique, la société a le droit de se protéger face au comportement violent de jeune.

Il convient de faire prendre conscience aux jeunes de leur responsabilité quant à la portée de leur acte et au dommage causé aux victimes ainsi qu'à l'ordre social. (6).

Un certain nombre de principes généraux sont en outre intégrés.

L'accent est mis sur l'importance :

- de la prévention de la délinquance afin de protéger la société;

- de la formation continue des différents acteurs de la protection de la jeunesse en matière de droit de la jeunesse.

L'administration de la justice des jeunes doit toujours poursuivre des objectifs d'éducation, de responsabilisation, de réinsertion sociale ainsi que de protection de la société.

Il convient de reconnaître les droits et libertés des mineurs, au nombre desquels figurent ceux qui sont énoncés dans la Constitution et dans la Convention internationale relative aux droits de l'enfant, notamment le droit de se faire entendre au cours du processus conduisant à des décisions qui touchent l'enfant.

Les jeunes ont le droit, chaque fois que la loi est susceptible de porter atteinte à certains de leurs droits et libertés, d'être informés du contenu de ces droits et libertés.

La loi ne peut entraver le droit des jeunes à la liberté que de façon minimale et dans la mesure où cela s'avère nécessaire pour la société.

En outre, il faut toujours tenir compte à la fois des besoins des jeunes ainsi que des intérêts de leur famille et des besoins des victimes.

Enfin, le titre préliminaire est également attentif aux parents.

Ceux-ci sont censés assurer l'entretien, l'éducation et la surveillance de leurs enfants.

Par conséquent, les jeunes ne peuvent être entièrement ou partiellement soustraits à l'autorité parentale que dans les cas où des mesures tendant au maintien de cette autorité sont contre-indiquées.

2.1.2 Philosophie réparatrice (7)

Plusieurs dispositions relevant de la philosophie réparatrice ont été intégrées dans la loi.

L'idée de départ est de faire réparer par le jeune lui-même le dommage causé à la victime et à la communauté et de rétablir les relations brisées.

Cela permet ainsi au jeune d'assumer la responsabilité de ses actes.

Le dommage moral peut être restauré et la communication entre les deux parties peut être rétablie.

L'offre restauratrice permet une approche réparatrice au profit de la victime et une approche éducative à l'égard du mineur.

Différentes pratiques ont été développées pour atteindre ces objectifs.

Quatre approches différentes ont été intégrées dans la loi.

Il y a tout d'abord la possibilité de soumettre un projet écrit au tribunal de la jeunesse.

Sont ensuite prévues dans la loi : la médiation, la concertation restauratrice en groupe et la prestation éducative et d'intérêt général.

Pour la concertation restauratrice en groupe et la médiation, l'accord des personnes concernées est capital.

Leur adhésion est essentielle pour l'aboutissement de la médiation et de la concertation restauratrice en groupe.

La prestation éducative et d'intérêt général que le tribunal de la jeunesse peut ordonner relève de la philosophie réparatrice mais comporte également une notion de contrainte.

Cette mesure peut également être ordonnée en tant que condition tout d'abord au maintien du jeune dans son cadre de vie et ensuite au sursis assortissant le placement dans un établissement adapté, chez une personne de confiance ou dans une institution communautaire publique.

Les dispositions relatives à la médiation au niveau du parquet et au niveau du tribunal de la jeunesse et les dispositions relatives à la concertation restauratrice au niveau du tribunal de la jeunesse entreront en vigueur le 1er avril 2007.

2.1.3 Stage parental

Les dispositions relatives au stage parental entreront en vigueur le 1er avril 2007.

Les principes de base relatifs à l'organisation du stage parental seront intégrés dans un accord de coopération à conclure avec les Communautés.

Ce texte clarifiera le contenu et les objectifs du stage parental, en vue de la définition par les services des Communautés de leurs modalités de travail.

Le stage parental est une mesure qui peut être ordonnée par le tribunal de la jeunesse ou proposée par le procureur du Roi et qui a pour but de remobiliser les parents afin qu'ils s'intéressent de nouveau au sort de leur enfant et de les aider dans les tâches éducatives auxquelles ils avaient renoncé, tout en évitant la moindre stigmatisation et la moindre répercussion négative sur l'autorité parentale.

Bien que le stage parental ordonné par le tribunal de la jeunesse soit considéré comme une sanction, il sera cependant organisé par les communautés.

Il importe de préciser que le stage parental peut uniquement être imposé à des parents qui, soit sont manifestement de mauvaise volonté et font preuve de désintérêt à l'égard des faits commis par leur enfant, soit nient ou minimisent les faits répréhensibles commis par leur enfant et ont ainsi contribué au comportement délinquant de celui-ci.

Dans la pratique, le stage concernera donc seulement une minorité de parents qui ne se préoccupent absolument pas de l'avenir de leur enfant et qui, par leur attitude, amplifient la dynamique de la délinquance dans laquelle se trouve l'enfant.

Le stage parental doit avoir un caractère complémentaire aux mesures qui sont prises simultanément à l'égard du jeune délinquant.

La sanction infligée aux parents ne peut pas être la seule réponse à la délinquance juvénile.

Cette sanction doit profiter in fine au mineur concerné

Le contenu du stage devra répondre à cet objectif.

Dans la mesure où, au niveau du tribunal de la jeunesse, le stage parental constitue une sanction, les parents qui refuseront de suivre le stage qui leur est imposé ou qui ne collaboreront pas à son exécution pourront être condamnés par le tribunal de la jeunesse.

Contrairement au tribunal de la jeunesse, le procureur du Roi dispose seulement de la possibilité de proposer un stage parental.

2.1.4 Dessaisissement

Les modifications relatives au dessaisissement entreront en vigueur à une date ultérieure (troisième trimestre 2007) et feront l'objet d'une prochaine circulaire.

La loi rassemble toutes les dispositions en matière de dessaisissement en une seule, à savoir l'article 57bis, dans lequel, figurent, outre les règles existantes (anciennes dispositions des articles 38 et 50, § 1er, alinéa 4, et § 2), également de nouvelles règles.

Il importe d'attirer l'attention sur une innovation essentielle, à savoir les chambres spécialisées au sein du tribunal de la jeunesse.

Ces chambres spécialisées sont compétentes dès qu'une décision de dessaisissement a été prise par le tribunal de la jeunesse à l'égard d'un jeune soupçonné d'avoir commis un fait qualifié délit et/ou crime correctionnalisable.

2.2 Modifications au niveau du parquet - généralités

Les compétences du procureur du Roi sont davantage précisées.

Il peut utiliser non seulement la voie d'une lettre d'avertissement, mais également celle d'un entretien personnel pour signaler au mineur et à ses parents que le mineur est soupçonné d'avoir commis un fait qualifié infraction.

Il peut les informer des conséquences éventuelles pour le mineur des faits commis, dont notamment les possibilités que lui soient imposées des mesures éducatives.

Le procureur du Roi a également la possibilité de proposer une médiation au mineur.

Cependant, il ne peut proposer une médiation que s'il existe des indices sérieux de la culpabilité du jeune, si celui-ci ne pas son implication dans les faits et s'il consent à la médiation.

Les dispositions relatives à la médiation au niveau du parquet entreront en vigueur au 1er avril 2007.

Le procureur du Roi pourra proposer un stage parental aux parents chez qui on a constaté une indifférence à l'égard du comportement du mineur.

2.3 Modifications au niveau du tribunal de la jeunesse - généralités

De nouveaux moyens ont également été mis à la disposition du tribunal de la jeunesse afin de lui permettre d'offrir une réponse adéquate à la délinquance juvénile.

Premièrement, une offre réparatrice peut être formulée à l'égard des intéressés.

Le tribunal de la jeunesse peut proposer une médiation.

Le tribunal de la jeunesse peut aussi faire appel à la concertation restauratrice en groupe.

Le mineur d'âge peut présenter au tribunal de la jeunesse un projet écrit dans lequel il formule une proposition de réparation.

Le tribunal de la jeunesse peut faire dépendre le maintien du mineur dans son environnement d'une ou plusieurs conditions dont l'assignation à résidence.

Le tribunal de la jeunesse dispose de mesures autonomes supplémentaires comme la prestation éducative et d'intérêt général, le placement dans un hôpital, le placement dans un service compétent dans le domaine de la dépendance à l'alcool ou aux drogues, le placement dans une section psychiatrique, etc.

2.4 Magistrats de liaison

Une nouvelle fonction a été créée : les magistrats de liaison en matière de jeunesse.

Leur mission consistera essentiellement à jouer le rôle d'interface entre les autorités communautaires et les tribunaux de la jeunesse en matière d'exécution des décisions de placement prises tant sur la base de la loi du 8 avril 1965 que sur la base des décrets communautaires en matière de protection et d'aide à la jeunesse.

En ce qui concerne le groupe cible des enfants et des adolescents qui, en plus du comportement délinquant, ont aussi des problèmes de santé mentale, il y a lieu d'organiser dans le cadre du développement d'un programme de soins de santé mentale (SSM) au-delà de l'approche institutionnelle pour le groupe cible des enfants et des adolescents, une concertation structurée entre les instances judiciaires et les différents acteurs du réseau des soins de santé mentale. L'objectif de cette concertation est d'offrir les soins les plus adéquats, à la mesure du jeune et de son environnement.

Il convient ici de se référer à la circulaire n° 074 relative à la loi du 13 juin 2006 modifiant la législation relative à la protection de la jeunesse et à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction.

Les missions des magistrats de liaison sont de deux types :

1° optimiser, en cas de manque de places disponibles dans les institutions des Communautés, la mise en œuvre des décisions de placement à l'égard des personnes ayant commis ou étant soupçonnées d'avoir commis un fait qualifié infraction avant l'âge de 18 ans.

Cela signifie concrètement que le magistrat de liaison en matière de jeunesse doit :

1. se tenir constamment informé de toutes les possibilités existantes de mise en œuvre de mesures, dont la mesure de placement;

2. se tenir informé du nombre et de la nature des décisions de placement dont la mise en œuvre est retardée en raison d'un manque de places dans les institutions des Communautés;

3. établir des contacts permanents avec les responsables des services des Communautés chargés de la mise en œuvre des décisions des juges et tribunaux de la jeunesse ainsi qu'avec les responsables d'autres services concernés par la mise en œuvre de mesures dans le respect des compétences des services des communautés en vue d'optimiser l'utilisation des places disponibles (recueil d'informations relatives aux critères d'orientation, gestion des listes d'attente, ...);

4. informer et sensibiliser les magistrats en vue d'une utilisation optimale de la capacité disponible en matière de placement (communication d'informations sur les critères d'orientation et sur la gestion des listes d'attente, sensibilisation à l'application des principes de l'administration de la justice des mineurs, en particulier la subsidiarité du recours aux procédures judiciaires et des mesures entravant le droit des jeunes à la liberté).

2° coordonner les orientations éventuelles de personnes condamnées se trouvant dans un centre fédéral fermé vers un établissement pénitentiaire pour adultes.

À cet effet, le magistrat de liaison doit établir des contacts permanents avec les responsables du centre fédéral fermé et de la Direction générale de l'exécution des peines et mesures du SPF Justice, en vue d'établir des procédures de réorientation de personnes âgées de dix-huit ans ou plus.

La loi ne modifie cependant pas les compétences des magistrats, tant du siège que du parquet, en ce qui concerne la prise et l'exécution de décisions individuelles.

Les magistrats de liaison ne sont donc pas chargés de gérer les cas individuels.

Ils n'en ont ni les compétences en droit, ni les moyens en fait.

2.5. Attention spécifique pour le groupe cible des enfants et des adolescents qui ont commis un fait qualifié infraction et qui en outre présentent des problèmes de santé mentale

A l'article 37 § 2 de la loi du 8 avril 1965, le tribunal de la jeunesse dispose de mesures autonomes supplémentaires telles que :

- L'obligation de suivre un traitement ambulatoire dans un service psychologique ou psychiatrique ou dans un service expert dans le domaine de la dépendance à l'alcool ou à la drogue;

- Le placement dans un service hospitalier (service A et K)

- Le placement résidentiel dans un service expert compétent dans le domaine de l'alcoolisme ou de toxicomanie ou de toute autre forme de dépendance;

- Le placement dans une section d'un service pédopsychiatrique (les projets pilotes lits FOR-K)

Ces mesures doivent cependant être placées dans le cadre de la politique concernant les SSM qui permet de prendre des initiatives dont l'objectif est de créer, dans un environnement de travail dont la méthodologie de travail aura été décrite préalablement, un circuit de soins pour ce groupe cible des enfants et des adolescents, au sein du réseau de SSM. Une telle approche peut offrir davantage de garanties pour des soins de santé mentale sur mesure et présenter ainsi une continuité dans les soins pour ce groupe cible.

A l'occasion de la Conférence Interministérielle Santé publique en mai 2004, tous les ministres compétents en soins de santé, tant le ministre fédéral que les ministres des communautés et des régions, ont dans une déclaration commune, précisé qu'à travers de projets pilotes, une série de modèles de soins de santé seraient testés et ce en vue de l'organisation future de l'offre des soins de santé mentale dans des circuits de soins et des réseaux de soins notamment pour les enfants et les adolescents. L'objectif est que les institutions et les services SSM mais aussi tous les autres partenaires du secteur des soins et d'autres domaines aussi comme la Justice et l'Enseignement collaborent à la réalisation d'un programme de soins de santé mentale qui va au-delà de l'approche institutionnelle.

Une étape importante à ce sujet consiste à rassembler tous les partenaires pour qu'au travers de concertations sur des situations concrètes (patient), les prestataires de soins puissent voir quelle est l'offre la plus adéquate ou celle qui pourrait l'être. Cette approche de concertation visant les patients a reçu le nom de projet thérapeutique'. L'importance d'une concertation structurée sur l'accompagnement des jeunes présentant un comportement délinquant et une problématique psychiatrique est aussi précisée au point 2.4. Une deuxième forme de concertation est aussi prévue au niveau des institutions et services qui font partie des réseaux SSM. Elle est appelée la « concertation transversale ». Cette concertation se situe à un niveau qui va au-delà des projets thérapeutiques individuels. La concertation transversale vise le niveau primaire pour permettre aux autorités compétentes, dans le cadre de leurs compétences en matière de programmation, de reconnaissance et de financement des soins, de décrire les contenus et les formes d'organisation des circuits des soins et des réseaux.

L'exploration des circuits des soins et des réseaux au sein des soins de santé mentale commencera d'ici peu et s'inscrira dans un cadre expérimental de trois ans. L'entrée en vigueur de mesures relatives au placement tel que prévu à l'article 37, § 2, alinéa 1er, 9° à 11°, ne pourra pas, en d'autres mots, avoir lieu à partir du 16 octobre 2006. Dans l'intervalle, on pourra, avec les projets thérapeutiques et transversaux, vérifier comment, à partir de l'offre actuelle des institutions SSM pour enfants et adolescents, optimiser l'offre et quelles sont les lacunes liées au contenu, à la forme et à la capacité qui doivent être comblées. Comme déjà dit auparavant, les magistrats de jeunesse seront impliqués dans la concertation.

Il faut aussi rappeler que les différents ministres compétents en santé publique et le ministre fédéral de la Justice collaborent afin de trouver un accord en vue de créer un trajet de soins SSM forensique pour les jeunes et de favoriser une collaboration intersectorielle. L'exécution complète des mesures concernant le placement, telle que visée à l'article 37, § 2, al. 1, 9° à 11°, dépendra de la conclusion de l'accord de coopération susmentionné.

3. Administration de la justice et garanties juridiques à l'égard des jeunes

1.1 Droit à l'assistance d'un avocat

L'actuel article 54bis, alinéa 1er, de la loi du 8 avril 1965 dispose de manière générale que lorsqu'une personne de moins de dix-huit ans est partie à la cause et qu'elle n'a pas d'avocat, il lui en est désigné un d'office.

En vue d'une protection encore plus efficace des droits du jeune, la loi a été complétée par les nouvelles dispositions suivantes :

1) Toute décision, qu'il s'agisse d'une mesure provisoire ou d'une mesure sur le fond, prise par le juge de la jeunesse ou le tribunal de la jeunesse, en première instance ou en degré d'appel, est systématiquement transmise en copie à l'avocat du mineur.

Cela s'effectue par simple copie transmise par les soins du greffier le jour-même de la décision (art. 10 de la loi du 8 avril 1965, rétabli par l'article 4 de la loi du 13 juin 2006);

2) À chaque comparution du jeune concerné devant le tribunal de la jeunesse, le juge doit remettre une copie de l'ordonnance à l'avocat de l'intéressé (art. 52ter de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'article 18 de la loi du 13 juin 2006);

3) Le mineur a droit à l'assistance d'un avocat, lors de toute comparution devant le juge d'instruction.

La loi est ainsi mise en conformité avec l'arrêt n°184/2004 de la Cour d'Arbitrage du 16 novembre 2004 (qui conclut à une violation des articles 10 et 11 de la Constitution par les articles 49 et 52 ter de la loi du 8 avril 1965, en ce que l'assistance obligatoire d'un avocat n'y est pas prévue pour un mineur qui comparait en urgence devant le juge d'instruction).

Le juge d'instruction a néanmoins la possibilité d'avoir un entretien particulier avec l'intéressé (article 49, alinéa 3 de la loi modifiée du 8 avril 1965, ajouté par l'article 15 de la loi du 13 juin 2006).

Dans la loi de 1990 relative à la protection de la personne des malades mentaux, il est stipulé qu'une copie non signée du jugement doit être envoyée à l'avocat du mineur.

Il ressort de la volonté du législateur que la même chose doit prévaloir en degré d'appel.

3.2 Voies de recours du jeune

Une copie de l'ordonnance est à présent remise à l'avocat du jeune après son audition (art. 52ter, quatrième alinéa de la loi de 1965 modifié par l'art. 18 de la loi du 13 juin 2006) (8).

L'obligation pour le juge d'indiquer dans cette ordonnance quelles sont les voies de recours ainsi que les formes et délais à respecter pour les exercer constitue également une nouveauté. (article 52 ter, al.4 de la loi de 1965 modifié par l'art. 13 de la loi du 15 mai 2006).

3.3 Copie des jugements et arrêts

Outre la communication systématique de copies d'ordonnances au jeune concerné (voir article 52ter, alinéa 4 modifié par l'art. 18 de la loi du 15 mai 2006), des copies des jugements et arrêts devront également être remises systématiquement au jeune âgé de 12 ans ou plus.

Cette remise a lieu directement lors du prononcé des décisions si la personne concernée est présente à l'audience.

Au cas où cette remise n'a pu avoir lieu, la décision est notifiée par pli judiciaire. (article 61bis, alinéa 1er, de la loi du 8 avril 1965 modifié par l'art. 14 de la loi du 15 mai 2006)

La copie des jugements et arrêts indiquera également les voies de recours ouvertes contre ceux-ci ainsi que les formes et délais à respecter (article 61bis, 2e alinéa, de la loi du 8 avril 1965 modifié par l'art. 14 de la loi du 15 mai 2006).

Sur la base de l'art. 30 § 4 de la loi du 26 juin 1990, modifié par l'art. 55, 7° de la loi du 13 juin 1996, il est notifié au mineur par pli judiciaire le jugement ou l'arrêt ou l'absence du prononcé du jugement ou de l'arrêt.

3.4 Lettre d'avertissement au mineur et convocation du mineur par le parquet

A l'égard des personnes visées à l'article 36, 4°, le procureur du Roi peut adresser au mineur auteur présumé du fait qualifié infraction, une lettre d'avertissement dans laquelle il indique qu'il a pris connaissance des faits, qu'il estime ces faits établis à charge du mineur et qu'il a décidé de classer le dossier sans suite (article 45ter, alinéa 1er, de la loi du 8 avril 1965, ajouté par l'art. 12 de la loi du 13 juin 2006), ce en vue de lui offrir une chance d'adopter un comportement ne le mettant plus en infraction à la loi.

Le procureur du Roi peut toutefois également convoquer l'auteur présumé du fait qualifié infraction et ses représentants légaux et leur notifier un rappel à la loi et les risques qu'ils courent (article 45ter, alinéa 3 de la loi du 8 avril 1965, ajouté par l'art. 12 de la loi du 13 juin 2006).

3.5 Concernant le placement provisoire dans une institution communautaire publique en régime éducatif fermé

Le placement provisoire en IPPJ en régime éducatif fermé ne peut être ordonné que si les conditions prévues pour l'application de la mesure à l'article 37 § 2 quater, alinéa 2 de la loi du 8 avril 1965, introduit par l'art. 7, 5e alinéa de la loi du 13 juin 2006, et les conditions suivantes (art. 52 quater de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 19 de la loi du 13 juin 2006) sont réunies :

1. il existe des indices sérieux de culpabilité;
2. l'intéressé a un comportement dangereux pour lui-même ou autrui;
3. il existe des raisons sérieuses de craindre que l'intéressé s'il était remis en liberté commette de nouveaux crimes ou délits, se soustraie à l'action de la justice, tente de faire disparaître des preuves ou entre en collusion avec des tiers.

Dans cette hypothèse, la durée du placement est de 3 mois au plus.

Cette mesure n'est en principe renouvelable qu'une seule fois et après communication du rapport médico-psychologique rédigé par l'établissement, l'intéressé et son conseil étant préalablement entendus.

Toutefois, cette mesure pourra être prolongée de mois en mois par décision motivée eu égard aux circonstances graves et exceptionnelles se rattachant aux exigences de la sécurité publique ou propres à la personnalité de l'intéressé, et qui nécessitent le maintien de ces mesures.

Dans ce cas, l'intéressé, son conseil et le directeur de l'établissement sont préalablement entendus.

La nouveauté est qu'il est accordé au jeune le droit de demander la révision de la mesure provisoire visée à l'article 52 quater après un délai d'un mois à dater du jour où la décision est devenue définitive.

Cette disposition met en application l'article 37 de la Convention internationale des droits de l'enfant.

Après l'introduction d'une demande de révision, le juge de la jeunesse entend le mineur et ses représentants légaux.

Cependant, le requérant ne peut introduire une nouvelle requête portant sur le même objet avant l'expiration d'un délai d'un mois à dater de la dernière décision de rejet de sa demande. (article 60, alinéa 3 de la loi du 8 avril 1965, ajouté par l'art. 22, 3° de la loi du 13 juin 2006).

Dans le cas d'un placement en section fermée d'une institution communautaire publique qui excède 15 jours, le juge de la jeunesse ou le service social compétent rend systématiquement visite au mineur.

4. Administration de la justice à l'égard des parents

4.1 Information des responsables après la privation de liberté du mineur

En vertu du nouvel article 48bis, introduit par l'art. 11 de la loi du 15 mai 1996, la loi du 8 avril 1965 oblige le fonctionnaire de police responsable de la privation de liberté du mineur à informer les personnes responsables de celui-ci de sa privation de liberté ou s'il a été laissé en liberté contre la promesse de comparaître ou la signature d'un engagement.

Les personnes responsables concernées qui doivent être informées sont le père et la mère du mineur, son tuteur ou les personnes qui en ont la garde en droit ou en fait ou, si le mineur est marié, son conjoint.

L'obligation d'information incombe au fonctionnaire de police responsable de la privation de liberté qui doit, dans les meilleurs délais, donner ou faire donner aux personnes concernées une information orale ou écrite de l'arrestation, de ses motifs et du lieu dans lequel le mineur est retenu. (article 48bis, § 1er de la loi du 8 avril 1965 introduit par l'art. 11 de la loi du 15 mai 2006).

Au cas où l'avis n'a pas été donné conformément à cet article et où aucune des personnes auxquelles il aurait pu être donné ne s'est présentée au tribunal de la jeunesse saisi de l'affaire, celui-ci peut :

- soit ajourner l'affaire et ordonner qu'un avis soit donné à la personne qu'il désigne,
- soit traiter l'affaire s'il estime qu'un tel avis n'est pas indispensable.

Dans ce cas, il mentionne, dans son jugement, les raisons qui motivent sa décision. (article 48bis, § 2 de la loi du 8 avril 1965, introduit par l'art. 11 de la loi du 15 mai 2006)

L'exécution de l'obligation d'information qui incombe au fonctionnaire de police fera l'objet d'une directive séparée à l'intention des services de police.

4.2 Information des parents et des proches

Outre la communication systématique de copies d'ordonnances aux père et mère, tuteurs ou personnes qui ont la garde de l'intéressé (voir l'actuel article 52ter de la loi du 8 avril 1965), des copies des jugements et arrêts devront également être communiquées systématiquement aux père et mère, tuteurs ou personnes qui ont la garde en droit ou en fait de l'intéressé.

Cette remise a lieu directement lors du prononcé des décisions si la personne concernée est présente à l'audience.

Au cas où cette remise n'a pu avoir lieu, la décision est notifiée par pli judiciaire. (article 61bis, alinéa 1er de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 14 de la loi du 15 mai 2006)

La copie des jugements et arrêts indique les voies de recours ouvertes contre ceux-ci ainsi que les formes et délais à respecter (article 61bis, al. 2e).

Le tribunal de la jeunesse est tenu d'informer systématiquement les parents, les personnes qui exercent l'autorité parentale à l'égard de l'intéressé et, le cas échéant, les personnes qui en ont la garde de droit ou de fait dès que le tribunal de la jeunesse a été saisi d'une affaire dans laquelle un mineur a commis un fait qualifié infraction, afin de leur permettre d'être présents.

Cela permet aux intéressés d'être entièrement informés de la procédure et d'être entendus dans ce cadre (article 51, § 1er). Ultérieurement, le tribunal de la jeunesse garde également la faculté de convoquer, en tout temps, le jeune et ses parents.

La notion « personnes qui exercent l'autorité parentale » doit être lue dans ce cadre comme « personnes investies de l'autorité parentale ». En effet, exceptionnellement, après divorce, l'exercice de l'autorité parentale peut être confié à un des parents. Pour autant que l'autre parent a encore droit au contact personnel avec l'enfant, il peut influencer le comportement de son enfant, et, dès lors, les droits (droit à l'information et à la convocation) et les devoirs (obligation de comparaître; le cas échéant la proposition ou sanction du stage parental) que la loi accorde aux personnes qui exercent l'autorité parentale, lui sont applicables.

Sur la base de l'art. 30 § 4 de la loi du 26 juin 1990, modifié par l'art. 55, 7° de la loi du 13 juin 1996, il est notifié au mineur par pli judiciaire, le jugement ou l'arrêt ou l'absence du prononcé du jugement ou de l'arrêt.

Il ressort de la volonté du législateur que la même chose doit prévaloir en degré d'appel.

4.3 Lettre d'avertissement à l'égard des parents et convocation des parents au niveau du parquet

Une copie de la lettre d'avertissement envoyée au mineur est transmise par le procureur du Roi aux père et mère, au tuteur du mineur ou aux personnes qui en ont la garde en droit ou en fait. (article 45ter, alinéa 2 de la loi du 8 avril 1965, ajouté par l'art. 12 de la loi du 13 juin 2006).

Le procureur du Roi peut toutefois convoquer l'auteur présumé du fait qualifié infraction et ses représentants légaux et leur notifier un rappel à la loi et les risques que leur enfant et eux-mêmes encourent. (article 45ter, alinéa 3 de la loi du 8 avril 1965, ajouté par l'art. 12 de la loi du 13 juin 2006).

4.4 Condamnation des parents en cas de non-comparution après une convocation par le tribunal de la jeunesse

Le tribunal de la jeunesse peut prononcer une condamnation si, sur l'invitation à comparaître, l'intéressé ou les personnes investies de l'autorité parentale ne comparaissent pas et ne peuvent justifier leur non-comparution.

Il s'agit d'une amende allant de 1 à 150 euros (art. 51, § 2, alinéa 3 de la loi du 8 avril 1965, ajouté par l'art. 16, 2° de la loi du 13 juin 2006).

Ensuite, en vue d'encourager les personnes invitées à comparaître à quand même se présenter à l'audience, en dépit d'un premier défaut, le tribunal de la jeunesse peut les décharger de l'amende qu'il a prononcée à leur encontre si, se présentant à une audience ultérieure, elles sont en mesure d'invoquer des raisons légitimes qui les ont empêchées d'assister à la première audience.

Le ministère public donne préalablement son avis à ce propos. (article 51, § 2, alinéa 3 de la loi du 8 avril 1965, ajouté par l'art. 16, 3° de la loi du 13 juin 2006).

4.5 Elargissement aux parents d'accueil

Suite à une modification de l'art. 46 de la loi du 8 avril 1965 par l'art. 9 de la loi du 15 mai 2006, les parents d'accueils seront également obligatoirement convoqués.

La loi est ainsi mise en conformité avec l'arrêt n°122/98 de la Cour d'arbitrage (qui a conclu à une violation des articles 10 et 11 de la Constitution par les articles 46 et 62 de la loi du 8 avril 1965, dans la mesure où la convocation des parents d'accueil n'était pas prévue).

Par »parents d'accueil", il faut entendre :

« les personnes auxquelles a été confié l'hébergement d'un mineur, soit par les parents de celui-ci, soit par toute autorité de placement, qu'elle soit publique ou privée agréée. » (9)

4.6 Révision d'une mesure provisoire : placement en institution communautaire publique

Les père, mère, tuteurs ou personnes qui ont la garde en droit ou en fait du mineur ont le droit de demander la révision de la mesure provisoire visée à l'article 52quater (placement en institution communautaire publique) de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 19 de la loi du 13 juin 2006, après un délai d'un mois à dater du jour où la décision est devenue définitive.

Après l'introduction d'une demande de révision, le juge de la jeunesse entend le mineur et ses représentants légaux.

Cependant, le requérant ne peut introduire une nouvelle requête portant sur le même objet avant l'expiration d'un délai d'un mois à dater de la dernière décision de rejet de sa demande. (article 60, alinéa 3 de la loi du 8 avril 1965, ajouté par l'art. 22, 3° de la loi du 13 juin 2006).

5. Modifications au niveau du parquet – modifications spécifiques entrant en vigueur le 16 octobre 2006

Selon les termes de la nouvelle loi, dès le moment où il est informé qu'un mineur a commis un fait qualifié infraction, le procureur du Roi dispose des possibilités suivantes.

5.1 Le procureur du Roi peut envoyer une lettre d'avertissement à l'auteur présumé d'un fait qualifié infraction dans laquelle il indique avoir pris connaissance des faits et avoir décidé de classer l'affaire sans suite.

Le ministère public dispose ainsi de la possibilité de réagir de manière rapide et constructive à l'égard d'un mineur dans le cas où les faits paraissent établis mais où le ministère public décide néanmoins de classer l'affaire sans suite.

Le ministère public peut procéder de la sorte s'il n'est pas absolument nécessaire de convoquer les parties concernées, mais n'est pas obligé de le faire.

Si le ministère public décide d'envoyer une lettre d'avertissement au mineur, une copie sera transmise à ses père et mère, à son tuteur et à toute personne qui en a la garde en droit ou en fait.

5.2 Le procureur du Roi dispose de la possibilité de convoquer le mineur et ses représentants légaux et de leur notifier un rappel à la loi ainsi que les risques qu'ils encourent, ce dans le but de les responsabiliser.

Le procureur du Roi peut informer les parents, les représentants légaux et le mineur, dans le cadre d'un entretien personnel, au sujet des risques qu'ils courent (par ex. des mesures éducatives), à la suite du fait qualifié infraction que le mineur a commis.

6. Modifications au niveau du tribunal de la jeunesse – modifications spécifiques

L'article 37 de la loi de 1965 a été modifié en profondeur.

Des mesures supplémentaires ont été mises à la disposition du tribunal de la jeunesse.

Par ailleurs, le tribunal de la jeunesse est obligé de tenir compte d'un certain nombre de critères et de motiver spécialement sa décision.

Le tribunal de la jeunesse privilégiera des mesures qui limitent le moins possible la liberté du mineur et qui, par conséquent, visent à le maintenir dans son cadre de vie.

Ce n'est que dans le cas où cette approche n'est pas jugée appropriée qu'il imposera des mesures qui ont un impact sur la liberté physique du mineur et ce, en tenant compte de l'obligation de privilégier un placement en régime éducatif ouvert avant d'ordonner un placement en régime éducatif fermé d'une institution communautaire publique.

6.1 Critères

Lorsqu'il prend sa décision, le tribunal de la jeunesse tient compte d'un certain nombre de critères.

Ces critères sont les suivants :

1. la personnalité et le degré de maturité de l'intéressé;
2. son cadre de vie;
3. la gravité des faits, les circonstances dans lesquelles ils ont été commis, les dommages et les conséquences pour la victime;
4. les mesures antérieures prises à l'égard de l'intéressé et son comportement durant l'exécution de celles-ci;
5. la sécurité de l'intéressé;
6. la sécurité publique.

Outre les critères énumérés, le juge de la jeunesse ou le tribunal de la jeunesse tient également compte de la disponibilité des moyens de traitement, de programmes éducatifs ou de toutes autres ressources possibles dont le jeune pourra tirer bénéfice.

Ces critères contribuent non seulement à objectiver les décisions du tribunal de la jeunesse mais permettent en outre de moduler les mesures en fonction de la situation personnelle du jeune (âge de l'auteur, spécificité de la situation, besoins spécifiques).

Il importe de souligner que le tribunal de la jeunesse doit tenir compte, dans sa décision, de tous les critères et non de quelques-uns seulement.

Les critères concernent tout d'abord le jeune lui-même, à savoir sa personnalité, sa maturité et son cadre de vie.

Cela signifie que les possibilités dont dispose un jeune peuvent servir de base à la décision du tribunal de la jeunesse.

Il ne suffit pas de tenir compte de l'âge (critère objectif) du jeune, même si la loi contient des dispositions légales en ce qui concerne le placement en institution communautaire publique.

Il convient également de considérer la maturité ou le niveau de développement (critère subjectif) du jeune.

Le cadre de vie joue un rôle important dans la vie d'un jeune.

Il est ainsi recommandé de ne pas limiter l'examen de la situation à la seule famille de celui-ci et de considérer également les autres structures dans lesquelles il évolue.

Ainsi, les pairs constituent un cadre de référence important pour le jeune, tout autant que les relations qu'il entretient avec d'autres personnes au sein du milieu scolaire ou de l'environnement dans lequel il habite.

La sécurité du jeune et le danger pour la sécurité publique doivent également être pris en considération.

La gravité des faits, les circonstances dans lesquelles ils ont été commis, les dommages et les conséquences pour la victime jouent un rôle dans la décision que doit prendre le tribunal de la jeunesse en ce qui concerne la mesure à imposer.

Le législateur a pris en considération non seulement les dommages objectifs mais également les conséquences de l'acte pour la victime.

Le tribunal de la jeunesse doit essayer de trouver un équilibre.

Le tribunal de la jeunesse tiendra compte dans sa décision des mesures qui ont déjà été imposées antérieurement au mineur.

6.2 Offre réparatrice et mesures pouvant être imposées par le juge de la jeunesse ou le tribunal de la jeunesse

Comme indiqué dans le titre préliminaire, le juge de la jeunesse ou le tribunal de la jeunesse doit de préférence avoir recours à des mesures qui portent le moins atteinte à la liberté du jeune.

L'article 37, § 2, alinéa 3 de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 7, 2°, alinéa 3 de la loi du 13 juin 2006, donne la préférence à l'offre restauratrice (médiation et concertation restauratrice en groupe).

Cette règle n'entrera en vigueur qu'au 1er avril 2007, à l'entrée en vigueur de l'accord de coopération concernant la médiation et la concertation restauratrice en groupe.

Toutefois, à partir du 16 octobre 2006, la réglementation applicable sera déjà celle qui privilégie le projet écrit par rapport à la prise d'une mesure par le juge de la jeunesse ou le tribunal de la jeunesse.

Ensuite, les mesures proposées à l'article 37, § 2, 1° à 5° de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 7, 2°, alinéa 1 de la loi du 13 juin 2006, seront privilégiées par rapport à une mesure de placement et le placement en régime ouvert sera privilégié par rapport au placement en régime fermé.

Cela signifie clairement que la préférence doit toujours être donnée à la mesure la moins radicale et que le juge de la jeunesse ou le tribunal de la jeunesse doit respecter la règle de subsidiarité lorsqu'il impose une mesure.

6.2.1. L'offre restauratrice

Les dispositions relatives à la médiation et la concertation restauratrice présentées ci-dessous entreront en vigueur au 1er avril 2007.

Vu l'importance de l'approche restauratrice dans le cadre de cette réforme, il y a lieu de se pencher sur ses grandes lignes. L'arrêté royal qui déterminera la mise en vigueur des dispositions concernées au 1er avril 2007, ira de pair avec une information supplémentaire par circulaire, qui précisera entre autres les dispositions de l'accord de coopération qui sera conclu en la matière avec les Communautés.

La médiation permet à la personne suspectée d'avoir commis un fait qualifié infraction, aux personnes qui exercent vis-à-vis d'elle l'autorité parentale, aux personnes qui ont la garde en droit ou en fait, ainsi qu'à la victime de répondre ensemble et avec l'aide d'un médiateur impartial, aux conséquences matérielles et relationnelles du fait.

Le juge de la jeunesse ou le tribunal de la jeunesse propose par écrit au mineur, à la personne qui exerce l'autorité parentale ou qui en a la garde en droit ou en fait, ainsi qu'à la victime de participer à une médiation. (Art. 37bis, § 2, alinéa 2, de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 2 de la loi du 15 mai 2006).

L'invitation n'est adressée à la victime qu'après qu'il a été constaté que la personne suspectée d'avoir commis le fait qualifié infraction, veut entamer une médiation.

Si la victime de l'infraction est également un mineur, les parents ou les représentants légaux de celui-ci seront également associés à la médiation.

La concertation restauratrice en groupe permet à la personne présumée avoir commis un fait qualifié infraction, à la victime, à leur entourage social, ainsi qu'à toutes les personnes utiles d'envisager en groupe et avec l'aide d'un médiateur neutre, des solutions développées en concertation sur la manière de pouvoir résoudre le conflit qui découle des conséquences matérielles du fait.

Si la victime de l'infraction est un mineur, les parents ou les représentants légaux de celui-ci seront également associés à la concertation restauratrice en groupe.

En d'autres termes, un grand nombre de personnes peuvent participer à cette concertation.

L'ensemble du contexte social s'investit dans l'optique d'une réparation optimale.

Le tribunal de la jeunesse propose au jeune, à ceux qui exercent l'autorité parentale ou à ceux qui en ont la garde de droit ou de fait de participer à une concertation restauratrice en groupe.

Les victimes sont averties par écrit de cette proposition (art. 37bis § 3, alinéas 2 et 3 de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 2 de la loi du 15 mai 2006), après qu'il ait été constaté que la personne suspectée d'avoir commis le fait qualifié infraction, veut entamer une concertation restauratrice en groupe.

Pour que le tribunal de la jeunesse puisse formuler une offre de médiation ou une concertation restauratrice en groupe, il faut remplir les conditions suivantes :

- il existe des indices sérieux de culpabilité;
- la personne qui est accusée d'avoir commis un fait qualifié infraction déclare ne pas nier son implication dans le fait;
- la victime a été identifiée

Une offre restauratrice ne peut aussi être proposée que si les personnes qui y participent, donnent leur accord expressément et sans réserve, pendant tout le déroulement de la médiation ou de la concertation restauratrice en groupe.

Le tribunal de la jeunesse doit informer les intéressés qu'ils peuvent prendre le conseil d'un avocat avant de s'engager dans la concertation et qu'ils peuvent se faire assister d'un avocat dès le moment où l'accord est intervenu.

Ceci signifie que les avocats des intéressés ne peuvent être présents lors de la concertation.

Les services agréés des communautés sont chargés de l'organisation de la médiation et de la concertation restauratrice en groupe.

Un accord de coopération est mis au point entre l'Etat fédéral, la Communauté flamande, la Communauté française, la Communauté germanophone et la commission communautaire commune, concernant l'organisation et le financement de l'offre restauratrice visée dans la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, la prise en charge des mineurs qui ont commis un fait qualifié infraction et la restauration des dommages causés par ce fait.

Il est important à ce sujet de mentionner que les documents et les communications faits dans le cadre de l'intervention de ces services agréés ont un caractère confidentiel à l'exception des documents que les parties consentent à porter à la connaissance des autorités judiciaires (conformément à l'article 37 quater, § 3 de la loi du 8 avril 1965, introduit par l'art. 4 de loi du 15 mai 2006).

Si la médiation ou la concertation restauratrice en groupe mène à un accord, celui-ci est ajouté au dossier judiciaire.

Lors d'une concertation restauratrice en groupe, une déclaration d'intention de la personne qui est présumée avoir commis un fait qualifié infraction est aussi insérée au dossier. Elle y explique les démarches concrètes qu'elle entreprendra afin de réparer les dommages relationnels et matériels et les dommages subis par la communauté ainsi que l'intention de ne plus commettre d'autres faits à l'avenir.

L'accord conclu doit être homologué par le tribunal de la jeunesse.

Un refus d'homologation n'est possible que si l'accord est contraire à l'ordre public.

Si un accord a été atteint avant le prononcé du jugement, le tribunal de la jeunesse doit tenir compte de l'accord et de son exécution.

Si l'accord est atteint après le jugement, une révision de la mesure peut être demandée sur la base de l'art. 60 de la loi modifiée de 1965 en vue d'alléger la mesure prononcée.

Si la médiation ou la concertation restauratrice en groupe ne mène pas à un accord, cette circonstance ne peut être retenue à l'encontre du mineur.

La reconnaissance des faits par le mineur ne peut pas non plus être invoquée à son encontre.

6.2.2 Projet écrit

Le mineur qui a commis un fait qualifié infraction peut proposer un projet écrit au tribunal de la jeunesse (article 37, § 2ter, de la loi modifiée du 8 avril 1965, introduit par l'art. 7, 4° de la loi du 13 juin 2006).

L'objectif est que le jeune assume la responsabilité de ses actes et offre lui-même une solution pour réparer le dommage qu'il a causé.

À cet effet, il peut formuler une proposition de réparation dans un projet écrit.

Cette proposition peut consister en une offre restauratrice ou en des mesures éducatives.

Plus spécifiquement, les solutions suivantes peuvent être proposées dans le projet écrit :

- formuler des excuses écrites ou orales à la victime;
- réparer en nature les dommages causés si ceux-ci sont restés limités;
- suivre un traitement ambulatoire auprès d'un service psychologique ou psychiatrique, d'éducation sexuelle ou d'un service compétent dans le domaine de l'alcoolisme ou de la toxicomanie;
- zich aanmelden bij de diensten voor jeugdhulpverlening.
- se présenter auprès des services d'aide à la jeunesse.

Les services mentionnés sont, entre autres, les Services de Santé mentale et les Services d'éducation sexuelle des Centres de planning familial.

Si le jeune propose d'autres solutions, celles-ci peuvent également être acceptées par le tribunal de la jeunesse.

Si le tribunal approuve le projet écrit du jeune, il charge alors le service social compétent de contrôler son exécution.

Le service social compétent doit, dans un délai de trois mois, après l'approbation par le tribunal de la jeunesse du projet écrit, transmettre au tribunal de la jeunesse un rapport succinct sur les engagements du jeune.

Si le projet n'est pas mis à exécution ou l'est de manière insuffisante, le tribunal de la jeunesse peut imposer une autre mesure lors d'une audience ultérieure.

6.2.3 Maintien du jeune dans son milieu de vie

Conformément à l'article 37, § 2bis de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 7, 3° de la loi du 13 juin 2006, le juge de la jeunesse ou le tribunal de la jeunesse peut subordonner le maintien du jeune dans son milieu de vie à une ou plusieurs conditions.

Le tableau ci-dessous illustre les conditions liées au maintien du jeune dans son milieu de vie.

Maintien du jeune dans son milieu de vie		
Conditions	Contrôle	Conditions complémentaires liées aux conditions à respecter par le jeune
Il doit respecter une ou plusieurs conditions :		
1. fréquenter régulièrement un établissement scolaire d'enseignement ordinaire ou spécial	1. service social compétent	
2. accomplir une prestation éducative et d'intérêt général	2. service social compétent	2. - 150 heures maximum - prestation en rapport avec l'âge et les capacités du jeune - sous la surveillance d'un service ou d'une personne physique désigné(e) par les communautés

Maintien du jeune dans son milieu de vie		
Conditions	Contrôle	Conditions complémentaires liées aux conditions à respecter par le jeune
3. accomplir un travail rémunéré en vue de l'indemnisation de la victime	3. service social compétent	3. - 150 heures maximum - jeune âgé de 16 ans au moins
4. suivre les directives pédagogiques ou médicales d'un centre d'orientation éducative ou de santé mentale	4. service social compétent	
5. participer à un ou plusieurs modules de formation ou de sensibilisation aux conséquences des actes accomplis et de leur impact sur les éventuelles victimes	5. service social compétent	
6. participer à une ou plusieurs activités sportives, sociales ou culturelles encadrées	6. service social compétent	
7. ne pas fréquenter certaines personnes ou certains lieux déterminés qui ont un rapport avec le fait qualifié infraction commis	7. service de police	
8. ne pas exercer une ou plusieurs activités déterminées au regard des circonstances de l'espèce	8. service social compétent	
9. respecter une interdiction de sortir	9. service de police	
10. respecter d'autres conditions ou d'autres interdictions ponctuelles que le tribunal détermine	10. service social compétent	

L'accomplissement d'une prestation éducative et d'intérêt général est une condition qui peut être imposée au jeune.

L'âge et les aptitudes du jeunes doivent être pris en compte.

Le nombre d'heures établi ne peut être supérieur à 150.

L'accomplissement d'un travail rémunéré en vue de l'indemnisation de la victime n'exclut pas qu'il soit fait appel à un fonds d'aide spécifique qui interviendrait comme médiateur entre la victime et l'auteur du fait qualifié infraction.

Le législateur n'a pas l'intention de démanteler ces projets (par exemple, fonds de liquidation).

Ils doivent pouvoir subsister et continuer à jouer leur rôle.

L'interdiction de sortir peut être imposée comme condition pour que le jeune puisse rester dans son milieu de vie.

Le jeune peut aller à l'école normalement mais doit, par exemple, rester à la maison ou là où il est habituellement hébergé entre 18 heures et 7 heures pendant la semaine ainsi que le week-end

Malgré l'heure à laquelle doit débiter l'interdiction de sortir, celle-ci peut toutefois être adaptée à la situation du jeune de manière à ce que ce dernier puisse par exemple aller à son club de sport ou suivre un entraînement.

L'avantage d'une interdiction de sortir est qu'elle constitue manifestement une alternative au placement du jeune.

L'atteinte à la liberté du jeune est minimale et il peut séjourner dans son environnement familial.

Parallèlement, les jeunes sont également sanctionnés dans la mesure où ils ont peu, voire pas de contacts avec les jeunes de leur âge ou avec leurs amis, sauf à l'école.

En outre, la responsabilité des parents est ainsi également mobilisée.

Ils doivent participer au contrôle du respect de l'interdiction de sortir.

Il sera néanmoins aussi demandé à la police locale d'effectuer des contrôles inopinés quant au respect de la condition ainsi imposée.

Outre le contrôle de l'interdiction de sortir, le service de police locale peut être prié de contrôler le respect de la condition de ne pas fréquenter certaines personnes ou certains lieux déterminés qui ont un rapport avec le fait qualifié infraction qui a été commis.

Il est important de se référer ici aux circulaires identiques des différents Procureurs-généraux concernant l'assignation à résidence (cf. entre autres la circulaire 5/2006 du Procureur-général de Bruxelles, datant du 20 avril 2006).

L'exécution de ces contrôles par les polices locales fera l'objet d'une directive séparée adressée aux services de police.

6.2.4 Mesures autonomes

L'article 37, § 2 de la loi du 8 avril 1965, remplacé par l'art. 7, 2° de la loi du 13 juin 2006, énumère les mesures autonomes dont dispose le juge de la jeunesse ou le tribunal de la jeunesse.

Il peut :

- réprimander les intéressés et, sauf en ce qui concerne ceux qui ont atteint l'âge de dix-huit ans, les laisser ou les rendre aux personnes qui en assurent l'hébergement, en enjoignant à ces dernières, le cas échéant, de mieux les surveiller ou les éduquer à l'avenir;

- les soumettre à la surveillance du service social compétent;

- les soumettre à un accompagnement éducatif intensif et à un encadrement individualisé d'un éducateur référent;

- leur imposer d'effectuer une prestation éducative et d'intérêt général;

- leur imposer de suivre un traitement ambulatoire auprès d'un service psychologique ou psychiatrique, d'éducation sexuelle ou d'un service compétent dans le domaine de l'alcoolisme ou de la toxicomanie

- les confier à une personne morale proposant un encadrement dans la réalisation d'une prestation positive, qui consiste soit en une formation, soit en la participation à une activité organisée;
- les confier à une personne digne de confiance ou à un établissement approprié en vue de leur hébergement, de leur traitement, de leur éducation, de leur instruction ou de leur formation professionnelle;
- les confier à une institution communautaire publique de protection de la jeunesse;
- les placer dans un service hospitalier (Service A ou K);
- décider le placement résidentiel dans un service compétent en matière d'alcoolisme, de toxicomanie ou de toute autre dépendance;
- décider le placement résidentiel soit dans une section de traitement intensif d'un service pédopsychiatrique (projets pilotes actuels Service FOR-K du SPF Santé publique).

6.2.4.1 Examen des mesures autonomes à l'exception du placement en institution communautaire publique

Le tableau suivant énumère les différentes mesures possibles ainsi que les conditions et les exceptions éventuelles dont elles sont assorties.

Entreront en vigueur au 16 octobre 2006 les mesures mentionnées à l'article 37, § 2, alinéa 1er, 1°, 2°, 4°, 7° et 8°.

Spécifiquement pour le groupe cible des enfants et des adolescents ayant une problématique de santé mentale, il est important d'insister sur le fait que plusieurs formes de traitement sont susceptibles d'être examinées consécutivement. Il est dès lors important de tenir compte de l'interaction entre ces formes et de ne pas interpréter ce tableau comme des mesures qui n'ont rien à voir l'une avec l'autre. Il y a également lieu de renvoyer en cette matière au point 2.5. de cette circulaire.

Mesures	Conditions	Exceptions	Elément(s) à prendre en considération
1. réprimander l'intéressé et, sauf en ce qui concerne celui qui a atteint l'âge de dix-huit ans, le laisser ou le rendre aux personnes qui en assurent l'hébergement, en enjoignant à ces dernières, le cas échéant, de mieux le surveiller ou l'éduquer à l'avenir			
2. Soumettre à la surveillance du service social compétent	La durée maximale doit être fixée par le tribunal de la jeunesse		
3. Soumettre à un accompagnement éducatif intensif et à un encadrement individualisé d'un éducateur référent	L'éducateur référent dépend du service désigné par les communautés ou une personne physique répondant aux conditions fixées par les communautés. La durée maximale doit être fixée par le tribunal de la jeunesse		
4. Imposer d'effectuer une prestation éducative et d'intérêt général	- 150 heures maximum - cette prestation doit être organisée par un service désigné par les communautés ou par une personne physique répondant aux conditions fixées par les communautés		L'âge et les capacités du jeune
5. Imposer de suivre un traitement ambulatoire auprès d'un service psychologique ou psychiatrique, d'éducation sexuelle ou d'un service compétent dans le domaine de l'alcoolisme ou de la toxicomanie	La durée maximale doit être fixée par le tribunal de la jeunesse		Le tribunal de la jeunesse peut accepter que le traitement soit entamé ou continué chez un médecin psychiatre, un psychologue ou un thérapeute qui lui sera proposé par la personne qui lui est déférée, ou par ses représentants légaux
6. Confier le mineur à une personne morale proposant l'encadrement de la réalisation d'une prestation positive consistant soit en une formation, soit en la participation à une activité organisée	La durée maximale doit être fixée par le tribunal de la jeunesse		

Mesures	Conditions	Exceptions	Élément(s) à prendre en considération
7. Confier l'intéressé à une personne digne de confiance ou à un établissement approprié en vue de son hébergement, de son traitement, de son éducation, de son instruction ou de sa formation professionnelle	- La personne de confiance ou l'établissement approprié est désigné(e) selon les modalités fixées par les communautés .- La durée maximale doit être fixée par le tribunal de la jeunesse.	.	
8. Placer dans une IPPJ	Voir infra	Voir infra	Voir infra
9. Placer dans un service hospitalier (service A ou K)	La durée maximale doit être fixée par le tribunal de la jeunesse. Même si la loi ne dispose rien en la matière, il est recommandé d'appliquer la procédure de la loi du 26 juin 1990.		Si cette mesure est imposée comme une mesure provisoire, c'est toujours en vue d'une évaluation médico-psychologique.
10. Décider le placement résidentiel du mineur dans un service compétent en matière d'alcoolisme, de toxicomanie ou de toute autre dépendance	- sur la base d'un rapport médical circonstancié, datant de moins d'un mois, qui atteste que l'intégrité physique ou psychique du jeune ne peut être protégée d'une autre manière. La durée maximale doit être fixée par le tribunal de la jeunesse. Même si la loi ne dispose rien en la matière, il est recommandé d'appliquer la procédure de la loi du 26 juin 1990.		
11. Décider le placement résidentiel du jeune dans un service pédopsychiatrique			
* section ouverte	- s'il est établi dans un rapport indépendant pédopsychiatrique, datant de moins d'un mois et établi selon les standards minimums déterminés par le Roi, que le jeune souffre d'un trouble mental qui affecte gravement sa faculté de jugement ou sa capacité à contrôler ses actes. La durée maximale doit être fixée par le tribunal de la jeunesse. Toutefois, si le traitement thérapeutique l'exige, la mesure peut être prolongée aussi longtemps que cela est nécessaire (11). Même si la loi ne dispose rien en la matière, il est recommandé d'appliquer la procédure de la loi du 26 juin 1990.		

Mesures	Conditions	Exceptions	Elément(s) à prendre en considération
* section fermée (par analogie avec l'agrément spécifique des services hospitaliers dans le cadre d'une admission sous la contrainte)	- Condition supplémentaire : le placement d'un jeune imposé par le juge de la jeunesse n'est possible qu'en application de la procédure fixée par la loi du 26 juin 1990 relative à la protection de la personne des malades mentaux, conformément à l'article 19. La durée maximale doit être fixée par le tribunal de la jeunesse Toutefois, si le traitement thérapeutique l'exige, la mesure peut être prolongée aussi longtemps que cela est nécessaire (12).		

Un certain nombre de nouveaux éléments sont à souligner par rapport à l'ancienne loi.

Outre la possibilité de réprimander le mineur et d'enjoindre les parents à mieux surveiller le jeune, les personnes qui hébergent le jeune peuvent à présent également se voir enjoindre de mieux éduquer l'enfant.

Là où il était question dans l'ancienne loi des personnes qui avaient la garde du jeune, on parle à présent des personnes qui assurent l'hébergement du jeune.

Le législateur indique de cette manière que non seulement les parents entrent en ligne de compte mais également les autres personnes chez qui le jeune habite ou vit.

Il peut s'agir par exemple des grands-parents, des parents adoptifs, des frères ou sœurs plus âgé(e)s, d'un(e) ami(e), ...

Les prestations éducatives ou de nature philanthropique sont remplacées par des prestations éducatives et d'intérêt général.

Les prestations doivent être à la fois d'intérêt général (à savoir, réparer le dommage causé à la société) et éducatives.

Elles doivent avoir du sens à la lumière de la situation personnelle du jeune.

Les prestations sont des mesures qui doivent toujours être encadrées par les services agréés par les communautés ou par une personne physique répondant aux conditions fixées par les communautés.

La mesure visant à imposer un traitement ambulatoire auprès d'un service psychologique ou psychiatrique, d'éducation sexuelle ou auprès d'un service compétent dans le domaine de l'alcoolisme ou de la toxicomanie permet le suivi par le jeune d'un traitement ambulatoire dans les centres de santé mentale, dans les services d'éducation sexuelle des centres de planning familial ainsi que dans les centres d'aide sociale.

La prestation positive consiste à offrir au jeune la possibilité de participer, par exemple, à des marches vers Compostelle telles qu'elles sont organisées par l'a.s.b.l. Oikoten.

Le placement résidentiel dans un service thérapeutique compétent en matière de toxicomanie, d'alcoolisme ou de toute autre dépendance sera ordonné si le fait qualifié infraction devait contribuer à entretenir la dépendance du jeune et s'il ressort d'un rapport médical circonstancié que l'intégrité physique ou psychique du mineur ne peut être protégée d'une autre manière.

Le placement résidentiel dans une section pédopsychiatrique est jusqu'à présent limité aux unités de traitement intensif d'un service pédopsychiatrique.

Le placement résidentiel dans une section pédopsychiatrique dépend d'un rapport rédigé par un pédopsychiatre qui établit que le mineur souffre d'un trouble mental ou que sa capacité à contrôler ses actes est gravement affectée.

Il est également proposé d'appliquer pour tout placement résidentiel dans une section pédopsychiatrique, imposé par le juge de la jeunesse, la procédure prévue dans la loi du 26 juin 1990 relative à la protection de la personne des malades mentaux.

Les délais :

Le tribunal de la jeunesse détermine la durée maximale de la mesure imposée, sauf dans le cas de la réprimande, cf. art. 37 § 2, alinéa 7 de la loi du 8 avril 1965 modifié par l'art. 7, 2°, alinéa 7 de la loi du 13 juin 2006

Pour les jeunes présentant un problème de santé mentale, il est recommandé de fixer une durée maximum en concertation avec le médecin-chef de service.

Sur la base de l'art. 60, alinéa 1 de la loi du 8 avril 1965 modifié par l'art. 22, 1° de la loi du 13 juin 2006, le tribunal de la jeunesse peut soit d'office, soit à la demande du ministère public ou à la demande des instances compétentes visées à l'art. 37, § 2, premier alinéa, 7° à 11° de la loi du 8 avril 1965, rapporter ou modifier les mesures prises à l'égard du jeune.

Toute mesure telle que prévue à l'art. 37, § 2, 1er alinéa, excepté 1° de la loi du 8 avril 1965 doit être réexaminée afin d'être confirmée, rapportée ou modifiée avant un délai d'un an à compter du jour où la décision est devenue définitive.

Cette procédure est introduite par le ministère public.

À titre d'exception, la mesure de placement en IPPJ (art. 37, § 2, 1er alinéa, 8° de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 7, 2° de la loi du 13 juin 2006) est également soumise à des délais de réexamen plus courts et à certaines limitations. Davantage de précisions sont fournies dans la section de la présente circulaire relative au placement en IPPJ.

Même si chaque situation psychiatrique exige un traitement spécifique et que l'art. 37, § 3, alinéa 2 de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 7, 7° de la loi du 13 juin 2006, indique que le placement résidentiel dans un service pédopsychiatrique doit se poursuivre jusqu'à la fin du traitement, le tribunal doit également fixer un délai maximal conformément à l'article 37 § 2 alinéa 7 modifié par l'art. 7, 2° de la loi du 13 juin 2006.

À l'article 60, alinéa 6, de la loi du 8 avril 1965 et modifié par l'art. 22, 6° de la loi du 13 juin 2006, il est mentionné que les services compétents, aux articles 37 § 2, premier alinéa, 8°, 10° et 11° de la loi du 8 avril 1965 doivent envoyer au tribunal de la jeunesse tous les trimestres un rapport d'évaluation sur la personne qui a fait l'objet d'une décision qui impose une mesure de garde en section éducative fermée.

Le sursis

« Le tribunal peut assortir le placement d'un sursis pour une durée de 6 mois à compter de la date de jugement, pour autant que l'intéressé s'engage à effectuer une prestation éducative et d'intérêt général à raison de 150 heures au plus. »

Bien que la loi ne le mentionne pas explicitement, cela concerne aussi bien le placement chez une personne digne de confiance ou dans un établissement approprié selon les règles fixées par les communautés en vue de son hébergement, de son traitement, de son éducation, de son instruction ou de sa formation professionnelle, que le placement dans une institution communautaire.

6.2.4.2 Examen du placement en institution communautaire publique

Le nouveau texte de loi introduit de nombreux changements dans les conditions prévues pour le placement dans une institution publique de protection de la jeunesse.

La précédente législation ne reprenait comme condition au placement en IPPJ que celle relative à l'âge.

Désormais, le nouveau texte distingue le placement selon trois critères :

le régime, les conditions d'âge et les conditions complémentaires qui valent pour les deux régimes.

A. Les conditions

L'article 37 § 2, alinéa 1er, 8° de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 7, 2° de la loi du 13 juin 2006, prévoit que le tribunal de la jeunesse peut confier les personnes qui lui sont déferées à une institution communautaire publique de protection de la jeunesse.

L'article 37 § 2 quater de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 7, 5° de la loi du 13 juin 2006 précise que ce type de placement ne peut être ordonné que si le mineur a 12 ans ou plus.

Il distingue les conditions d'application de cette mesure selon la catégorie d'âge (12 ans – 14 ans) et selon le régime de l'institution de placement (ouvert/fermé).

Les conditions énoncées pour le placement en régime éducatif fermé sont plus strictes que celles pour le placement en régime éducatif ouvert.

Pour pouvoir placer un jeune dans l'un ou l'autre régime, il faut impérativement que la condition d'âge et qu'au moins une des conditions complémentaires correspondant à celles du régime soient rencontrées.

Le tableau suivant résume les conditions applicables pour chaque régime de placement :

Placement en I.P.P.J. régime éducatif ouvert	Placement en I.P.P.J. Régime éducatif fermé
Art. 37 § 2, alinéa 1 ^{er} , 8° de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 7, 2° de la loi du 13 juin 2006	Art. 37 § 2, alinéa 1 ^{er} , 8° de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 7, 2° de la loi du 13 juin 2006
Art. 37 § 2 quater, alinéa 1 ^{er} de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 7, 5° de la loi du 13 juin 2006	Art. 37 § 2 quater, 2e alinéa de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 7, 5° de la loi du 13 juin 2006
Principe : condition d'âge (1) + une autre condition de fait (2) Régime d'exception (3)	Principe : condition d'âge (1) + une autre condition de fait (2)
1. Condition d'âge	1. Condition d'âge
Avoir 12 ans ou plus	Avoir 14 ans ou plus
2. + au moins une des conditions suivantes	2. + au moins une des conditions suivantes (13)
A commis un fait qualifié infraction qui aurait été de nature, s'il avait été commis par une personne majeure, à entraîner au sens du Code pénal ou des lois particulières une peine principale correctionnelle de 3 ans ou +.	A commis un fait qualifié infraction qui aurait été de nature, s'il avait été commis par une personne majeure, à entraîner au sens du Code pénal ou des lois particulières une peine de réclusion de 5 ans à 10 ans ou +.
A commis un fait qualifié « coups et blessures ».	A commis un fait qualifié : - attentat à la pudeur commis avec violence ou (art. 373 CP); - association de malfaiteurs ayant pour but de commettre un crime (art. 323 CP) ou; - menace d'attentat à l'égard de personnes (art. 327 CP).
	A commis un fait qualifié : - coups et blessures avec préméditation ayant entraîné une maladie ou une incapacité de travail, une maladie paraissant incurable, la perte complète de l'utilisation d'un organe, une mutilation grave (art. 400 CP); - avoir causé, en association ou en bande et avec violence, des dégâts à des bâtiments ou des machines à vapeur (art. 525 CP); - rébellion avec arme et avec violence (art. 269 C.P.).
A précédemment déjà fait l'objet d'une mesure de placement en IPPJ ordonnée dans un jugement définitif et a commis un nouveau fait qualifié infraction.	A précédemment déjà fait l'objet d'une mesure de placement en IPPJ ordonnée par jugement définitif et a commis un nouveau fait qualifié : - coups et blessures; - ou un fait qui, s'il avait été commis par un majeur, serait punissable d'un emprisonnement correctionnel principal de 3 ans ou +.

Placement en I.P.P.J. régime éducatif ouvert	Placement en I.P.P.J. Régime éducatif fermé
Fait l'objet d'une révision de la ou des mesures imposées (art. 60 de la loi du 8 avril 1965) pour le motif que celles-ci n'ont pas été respectées. Dans ce cas le placement est d'une durée de 6 mois au plus qui ne peut être prolongée. Au terme de ce délai d'autres mesures doivent être imposées après une révision par le tribunal.	Fait l'objet d'une révision de la ou des mesures imposées (art. 60 de la loi du 8 avril 1965) pour le motif que celles-ci n'ont pas été respectées. Dans ce cas le placement est d'une durée de 6 mois au plus qui ne peut être prolongée. Au terme de ce délai d'autres mesures doivent être imposées après une révision par le tribunal.
La personne placée en IPPJ en régime éducatif fermé fait l'objet d'une révision de la mesure qui le confie désormais à un régime ouvert(art. 60).	
3. Exception	
	Une mesure de placement en IPPJ en régime éducatif fermé peut être ordonnée à l'égard d'un mineur ayant 12 à 14 ans si les faits qu'il a commis : - ont gravement porté atteinte à la vie ou à la santé d'une personne - et si son comportement est particulièrement dangereux.

La décision de placement en IPPJ précise la durée du placement (voir ci-dessous) et le type de régime auquel la personne sera soumise.

Cette règle vaut également dans l'hypothèse d'une mesure provisoire de placement en IPPJ.

B. Durée du placement en IPPJ décidé par jugement

Lorsque le tribunal de la jeunesse prononce un placement en IPPJ, il précise dans sa décision la durée de la mesure (Art. 37 § 2 de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 7, 2° de la loi du 13 juin 2006).

Le texte de loi indique également que le juge de la jeunesse ou le service social compétent rend visite à la personne confiée à une IPPJ en régime éducatif fermé lorsque ce placement dépasse 15 jours.

En vertu de l'article 60 de la loi de 1965, cette mesure doit être réexaminée en vue d'être confirmée, rapportée ou modifiée avant l'expiration d'un délai de six mois à compter du jour où la décision est devenue définitive.

La durée de la mesure de placement en IPPJ telle que mentionnée dans le jugement « ne pourra être prorogée que pour des raisons exceptionnelles liées à la mauvaise conduite persistante de l'intéressé et à son comportement dangereux pour lui-même ou autrui ».

La loi a également introduit des limitations quant à la possibilité de prolongation de la mesure de placement et quant à sa durée, dans deux hypothèses :

1. Art. 37 § 2, alinéa 6 - Art. 37 § 2 quater, alinéa 1, 4° de la loi du 8 avril 1965

Lorsque le juge de la jeunesse décide d'un placement en IPPJ en régime éducatif ouvert suite à la révision d'une mesure antérieure, aux motifs que les précédentes mesures n'ont pas été respectées, le placement ne peut être imposé que pour une durée de 6 mois maximum et il ne peut pas être prolongé.

En cas de nouvelle révision, seules d'autres mesures peuvent être imposées.

2. Art. 37, § 2, alinéa 6 - Art. 37 § 2 quater, alinéa 1, 5° de la loi du 8 avril 1965

Lorsque le juge de la jeunesse décide d'un placement en IPPJ en régime éducatif fermé suite à la révision d'une mesure antérieure, aux motifs que les précédentes mesures n'ont pas été respectées, le placement ne peut être imposé que pour une durée de 6 mois maximum et il ne peut pas être prolongé.

En cas de nouvelle révision, seules d'autres mesures peuvent être imposées.

Concrètement, ces deux hypothèses ont surtout un impact sur la possibilité de prolonger ou non la mesure de placement en IPPJ puisqu'en matière de durée, la révision doit de toute façon avoir lieu après 6 mois.

C. Le placement en IPPJ comme mesure de garde provisoire

Le placement en IPPJ peut être provisoirement décidé par le juge de la jeunesse, à titre de mesure de garde, à l'égard des personnes visées à l'article 36, 4°, sur la base de l'article 52 de la loi du 8 avril 1965 et ce aux mêmes conditions que celles visées à l'article 37 § 2 quater. Cependant, pour ce qui concerne le placement en régime éducatif fermé des conditions supplémentaires s'appliquent (art. 52 quater de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 19 de la loi du 13 juin 2006).

Les mesures provisoires sont modifiables ou rapportables à tout moment en vertu de l'article 60 de la loi du 8 avril 1965. Le tribunal de la jeunesse doit indiquer la durée de la mesure provisoire de placement et le régime de celui-ci.

Ces mesures provisoires ne peuvent être prises que pour une durée aussi brève que possible, lorsqu'il existe suffisamment d'indices sérieux de culpabilité et que la finalité de la mesure provisoire ne peut être atteinte d'une autre manière. Cependant, hormis, le placement en IPPJ en régime éducatif fermé, le législateur n'a pas déterminé de délai strict s'appliquant au placement provisoire en régime ouvert.

Lorsque le juge de la jeunesse prend provisoirement une des mesures prévues à l'article 37 § 2, alinéa premier, 8° de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 7, 2° de la loi du 13 juin 2006 (placement en IPPJ en régime éducatif ouvert ou fermé), à l'égard d'une personne ayant commis un fait qualifié infraction, il peut, pour les nécessités de l'information ou de l'instruction interdire au jeune par décision motivée de communiquer librement avec les personnes nommément désignées, autres que son avocat (art 52 alinéa 6 de la loi du 8 avril 1965). Le délai maximum de cette interdiction a été réduit de 30 jours, renouvelable une fois, à un délai renouvelable de trois jours civils au plus.

1. Placement provisoire en IPPJ en régime éducatif ouvert – Art. 52 de la loi du 8 avril 1965

Lorsque le juge de la jeunesse décide une mesure de placement en IPPJ à titre provisoire, en régime éducatif ouvert, les mêmes conditions que celles nécessaires pour rendre une décision au fond doivent être rencontrées (art. 37 § 2 quater, alinéa 1er de la loi du de la loi du 8 avril 1965, introduit par l'art. 7, 5° de la loi du 13 juin 2006 : condition d'âge + condition concernant le fait probable commis).

2. Placement provisoire en IPPJ en régime éducatif fermé - Art. 52 quater de la loi du 8 avril 1965

Le placement provisoire en IPPJ en régime éducatif fermé ne peut être ordonné que si les conditions prévues pour l'application de la mesure à l'article 37 § 2 quater, alinéa 2 de la loi du 8 avril 1965, introduit par l'art. 7, 5° de la loi du 13 juin 2006, et les conditions suivantes (art. 52 quater de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 19 de la loi du 1er juin 2006) sont réunies :

1. il existe des indices sérieux de culpabilité;
2. l'intéressé a un comportement dangereux pour lui-même ou autrui;
3. il existe des indices sérieux que l'intéressé s'il était remis en liberté commette de nouveaux crimes ou délits, se soustraie à l'action de la justice, tente de faire disparaître des preuves ou entre en collusion avec des tiers.

Dans cette hypothèse, la durée du placement est de 3 mois au plus.

Cette mesure n'est en principe renouvelable qu'une seule fois et après communication du rapport médico-psychologique rédigé par l'établissement, l'intéressé et son conseil étant préalablement entendus.

Toutefois, cette mesure pourra être prolongée de mois en mois par décision motivée eu égard aux circonstances graves et exceptionnelles se rattachant aux exigences de la sécurité publique ou propres à la personnalité de l'intéressé, et qui nécessitent le maintien de ces mesures. Dans ce cas, l'intéressé, son conseil et le directeur de l'établissement sont préalablement entendus.

D. Le sursis au placement en IPPJ – Art. 37 § 2, alinéa 5 de la loi du 8 avril 1965

« Le tribunal peut assortir le placement d'un sursis pour une durée de 6 mois à compter de la date de jugement, pour autant que l'intéressé s'engage à effectuer une prestation éducative et d'intérêt général à raison de 150 heures au plus. »

La volonté du législateur semble avoir été de permettre une forme de sursis total sur le prononcé d'une mesure de placement en IPPJ.

Un sursis partiel irait contre la philosophie de la loi.

6.2.5 Mesures provisoires

Les règles relatives à l'application des mesures provisoires ont subi quelques modifications. Les principes peuvent être synthétisés comme suit :

1. les mesures provisoires énoncées correspondent aux nouvelles mesures de garde prévues dans la nouvelle législation; elles peuvent être cumulées;
2. l'exécution d'une prestation d'intérêt général comme condition au maintien dans le milieu familial est possible pour autant qu'elle vise aux investigations prévues à l'article 50 de la loi du 8 avril 1965 et qu'elle soit limitée à 30 heures au maximum;
3. le tribunal se base sur les critères d'appréciations établis à l'article 37 § 1er de la loi du 8 avril 1965, introduit par l'art. 7, 1° de la loi du 13 juin 2006;
4. les mesures provisoires ne peuvent être prises que pour un délai aussi bref que possible; elles ne peuvent être décidées en vue de constituer une sanction immédiate ou toute autre forme de contrainte.

6.2.5.1. Les types de mesures

Seules peuvent être ordonnées à titre de mesures provisoires :

1. le maintien dans le milieu de vie, le cas échéant, sous la surveillance du service social compétent visée à l'art. 37 § 2, 1er alinéa de la loi du 8 avril 1965 ou à une ou plusieurs conditions énoncées à l'article 37 § 2 bis de la loi du 8 avril 1965. Les conditions prévues à l'article 37 § 2 bis, 2° et 3° ne sont pas applicables;
2. le placement chez une personne digne de confiance ou dans un établissement approprié (37 § 2, alinéa 1er, 7° de la loi du 8 avril 1965);
3. le placement en IPPJ (art. 37 § 2 alinéa 1er, 8° de la loi du 8 avril 1965) (15);
4. le placement en service hospitalier (service A ou K) (art. 37 § 2, alinéa 1er, 9° de la loi du 8 avril 1965);
5. le placement résidentiel dans un service compétent en matière d'assuétude (art. 37 § 2, alinéa 1er, 10° de la loi du 8 avril 1965);
6. le placement résidentiel dans une section d'un service pédopsychiatrique (art. 37 § 2, alinéa 1er, 11° de la loi du 8 avril 1965).

Ces mesures provisoires peuvent selon la loi, « le cas échéant », être cumulées. La logique ne permet cependant pas de nombreux types de cumuls puisque certains types de placements ont plutôt un caractère exclusif. La remarque soulevée au point 2.5. est ici aussi d'application.

Enfin, l'article 52, alinéa 5 de la loi du 8 avril 1965 indique les éléments d'appréciation sur lesquels le juge de la jeunesse doit se baser pour ordonner ces mesures.

6.2.5.2. Les conditions générales à l'application de ces mesures

L'article 52, alinéa 6 de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art 17, 1° de la loi du 13 juin 2006, indique qu'une mesure provisoire ne peut être ordonnée que s'il existe suffisamment d'indices sérieux de culpabilité et que la finalité de la mesure provisoire ne peut être atteinte d'une autre manière.

Elles ne sont applicables qu'aux mineurs ayant commis un fait qualifié infraction.

Les mesures provisoires ne peuvent être décidées en vue de constituer une sanction immédiate ou toute autre forme de contrainte (Art. 52, al. 7 de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art 17, 1° de la loi du 13 juin 2006).

Outre ces conditions générales, des conditions particulières doivent être rencontrées pour ordonner certaines mesures provisoires.

A. Règles et conditions particulières s'appliquant aux types de placement provisoire

- Le placement provisoire en IPPJ – cette question est abordée dans la section relative au placement en IPPJ. On indiquera de manière générale que les conditions applicables au placement provisoire en IPPJ sont les mêmes que lorsqu'il s'agit d'un jugement. Cependant, des conditions particulières supplémentaires s'appliquent concernant le placement en régime éducatif fermé (art. 52 quater de la loi du 8 avril 1965).

- Le placement en service hospitalier – la nouvelle loi indique que ce type de placement provisoire ne peut être décidé qu'en vue d'établir un bilan médico-psychologique.

- Le placement dans un service résidentiel compétent en matière d'assuétudes – Ce type de placement comme mesure définitive ne peut être prononcé qu'à la condition qu'un rapport circonstancié, datant de moins d'un mois, atteste que l'intégrité physique ou psychique de l'intéressé ne peut être protégée d'une autre manière. Cette même condition doit également être remplie dans le cadre d'une décision provisoire.

- Le placement résidentiel dans une section d'un service pédopsychiatrique – Ce type de placement comme mesure définitive ne peut être prononcé qu'à la condition que le juge dispose d'un rapport indépendant pédopsychiatrique datant de moins d'un mois établissant, « selon les standards minimums déterminés par le Roi », que la personne souffre d'un trouble mental qui affecte ses facultés de jugement ou sa capacité à contrôler ses actes. Cette même condition doit également être remplie dans le cadre d'une décision provisoire.

Il est proposé d'appliquer systématiquement pour ce type de placement l'article 43 de la loi du 26 juin 1990 relative à la protection de la personne des malades mentaux..

B. Les prestations d'intérêt général dans le cadre des mesures provisoires

L'article 52 modifié de la loi du 8 avril 1965 consacre la possibilité pour le juge de la jeunesse de fixer une condition relative à l'accomplissement d'une prestation d'intérêt général à une mesure de maintien en famille sous la surveillance du service social compétent.

L'établissement de ce type de condition n'est possible que dans le cadre de la réalisation de mesures d'investigations visées à l'article 50 de la loi du 8 avril 1965. Dans ce cas, la prestation ordonnée ne peut dépasser 30 heures.

Cette disposition consacre la jurisprudence développée par la Cour de Cassation dans son arrêt du 21 mai 2003.

C. Durée des mesures provisoires

A l'exception du placement en maison d'arrêt (lorsque cette mesure était en vigueur) et du placement en régime éducatif fermé dans une institution communautaire, la loi antérieure ne prévoyait pas de durée aux mesures provisoires.

La nouvelle législation précise par contre à l'article 52, alinéa 6 de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 17, 1° de la loi du 13 juin 2006, que : « ces mesures provisoires ne peuvent être prises que pour une durée aussi brève que possible, lorsqu'il existe suffisamment d'indices sérieux de culpabilité et que la finalité de la mesure provisoire ne peut être atteinte d'une autre manière ».

Cependant, hormis l'hypothèse du placement en IPPJ en régime éducatif fermé (voir la section relative aux mesures de placement en IPPJ) et la limite de temps de la prestation d'intérêt général, aucun délai strict n'a été établi pour déterminer la durée des mesures provisoires.

Le juge est donc tenu de prévoir un délai, celui-ci devant être le plus bref possible, sans pour autant qu'un délai maximum précis, hormis les exceptions citées, ne lui soit imposé.

L'article 60 de la loi du 8 avril 1965 est d'application pour ce qui concerne la révision des mesures provisoires. Le tribunal de la jeunesse peut donc, en tout temps, soit d'office, soit à la demande du ministère public ou à la demande des instances visées à l'article 37 § 2, alinéa 1er, 7 à 11 de la loi du 8 avril 1965 rapporter ou modifier les mesures prises tant à l'égard des père, mère ou personne, et agir dans les limites de la présente loi aux mieux des intérêts du mineur.

6.2.6 Cumul de mesures

La nouvelle législation permet le cumul de différentes mesures que ce soit dans le cadre de jugements ou dans le cadre de décisions provisoires. Il va de soi que, si certaines hypothèses de cumul apparaissent peu conciliables, ceux-ci doivent être guidés par une certaine logique pratique.

6.2.6.1. Cumul des mesures prononcées par jugement

C'est l'article 37 § 2 de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 7, 2° de la loi du 13 juin 2006 qui contient le principe du cumul des mesures. Cet article énumère les mesures que le tribunal de la jeunesse peut imposer à l'égard des personnes qui lui sont déférées.

Il faut noter que si l'article 37 § 2 de la loi du 8 avril 1965 évoque les mesures relatives au maintien dans le milieu familial et de surveillance du service social compétent, la mesure de maintien dans le milieu familial avec imposition de conditions est quant à elle prévue dans un autre article, à savoir l'article 37 § 2 bis de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 7, 3° de la loi du 13 juin 2006.

Les mesures énoncées à l'article 37 § 2 et à l'article 37 § 2 bis de la loi du 8 avril 1965 peuvent être cumulées.

L'article 37 § 2 quinquies de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 7, 6° de la loi du 13 juin 2006, relatif à la motivation de la décision du tribunal de la jeunesse, fait référence à cette possibilité.

6.2.6.2. Cumul des mesures provisoires

Seules des mesures de garde et d'investigation peuvent être prises à titre de mesures provisoires. L'article 52 de la loi de 1965 énonce, les types de mesures qui correspondent à ce critère (voir la section sur les mesures provisoires). De façon générale, il s'agit des mesures de maintien en famille avec conditions ou de placement.

L'article 52 de la loi du 8 avril 1965 indique que ces mesures provisoires peuvent être cumulées. Cependant, peu d'hypothèses en pratique permettent de concevoir ce cumul dans la mesure où un certain nombre de type de placements ont un caractère exclusif.

7. Droit transitoire

L'article 100 bis de la loi du 8 avril 1965 est rétabli par l'article 27 de la loi du 13 juin 2006 et entre en vigueur le 16 octobre 2006.

Pour les affaires en cours au moment de l'entrée en vigueur de la loi du 13 juin 2006 et la loi du 15 mai 2006, les délais prévus dans ces lois courent à partir du lendemain de leur entrée en vigueur.

8. Loi du 26 juin 1990 relative à la protection de la personne des malades mentaux – Compétence exclusive du juge de la jeunesse à l'égard de tout mineur

Une nouvelle donnée concerne le fait qu'en vertu de la loi du 26 juin 1990 relative à la protection de la personne des malades mentaux (article 1er, § 2, alinéa 1er), les tribunaux de la jeunesse sont désormais seuls compétents pour prendre des mesures à l'égard de mineurs (mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et autres mineurs, répondant aux conditions de la loi du 26 juin 1990) ainsi qu'à l'égard de majeurs pour lesquels une mesure de protection de la jeunesse a été prolongée (conformément à l'article 37, § 3, alinéas 2 et 3 de la loi du 8 avril 1965). Le juge de paix n'est plus compétent en ce qui les concerne.

Cela offre aux intéressés des garanties de continuité et de cohérence dans le règlement judiciaire de leur dossier.

A l'égard d'un mineur qui a commis un fait qualifié infraction et qui souffre d'un trouble mental, le tribunal de la jeunesse (conformément au nouvel article 37, § 2, 11° de la loi du 8 avril 1965 peut, après concertation avec les différents acteurs du réseau des soins de santé mentale (SSM), imposer le placement dans une institution psychiatrique sur la base d'un rapport rédigé par un pédopsychiatre qui établit que le mineur souffre d'un trouble mental qui affecte gravement sa faculté de jugement ou sa capacité à contrôler ses actes.

Le Roi fixera les standards minima de ce rapport indépendant datant de moins d'un mois. Le placement en section fermée d'une institution psychiatrique ne peut avoir lieu qu'en application de la procédure fixée à la loi modifiée du 26 juin 1990 relative à la protection de la personne des malades mentaux (article 37, § 2, 11° de la loi du 8 avril 1965).

Puisque jusqu'ici, il n'est pas fait distinction entre des places ouvertes et fermées, il est recommandé de systématiquement appliquer ladite procédure.

En pareils cas, dans le cadre du rapportage médical, les conditions annoncées par l'article 37, § 2, 11° de la loi du 8 avril 1965 doivent être remplies, alors que pour les autres conditions, la loi du 26 juin 1990 s'applique.

En attendant l'arrêté royal annoncé, le rapport médical ne sera pas soumis à des conditions spécifiques. Le rapport dans le cadre de la loi du 26 juin 1990 peut servir d'exemple.

L'article 60 modifié de la loi du 8 avril 1965 prévoit que la mesure visée à l'article 37, § 2, alinéa 1er, 11°, doit être à nouveau examinée par le tribunal de la jeunesse en vue d'être confirmée, rapportée ou modifiée, avant l'expiration d'un délai d'un an à compter du jour où la décision est devenue définitive. Toutefois, en application de l'article 22

modifié de la loi du 26 juin 1990, le tribunal de la jeunesse procède au moins tous les six mois à une révision de la décision de maintien prise en application de la loi du 26 juin 1990. Si la mesure a été prise sur la base de l'article 52 de la loi du 8 avril 1965, le tribunal de la jeunesse doit procéder à une révision de la mesure tous les trois mois.

A l'article 19 de la loi du 26 juin 1990, il est prévu que le médecin chef de service peut décider que le séjour n'est plus nécessaire vu la situation du malade. L'intervention du tribunal de la jeunesse ne peut pas se limiter à la simple prise en compte du rapport motivé du médecin chef constatant que la situation du malade ne justifie plus le maintien de la mesure.

L'exécution de la décision du médecin-chef de service est suspendue pour un délai de 5 jours maximum à compter du jour où le tribunal de la jeunesse est informé de la levée de la mesure. Durant ce délai, le tribunal de la jeunesse prend toute mesure qu'il juge opportune pour le jeune concerné. Ce délai a été institué pour que le juge puisse prendre les mesures protectionnelles alternatives nécessaires. Le médecin-chef de service de l'institution psychiatrique ne peut, en conséquence, mettre sa décision en exécution avant que le tribunal de la jeunesse ait statué et, à défaut de décision du tribunal, avant l'expiration du délai de cinq jours précité (article 43 de la loi du 8 avril 1965).

L'article 30 § 3 modifié de la loi du 26 juin 1990, prévoit que l'appel contre les jugements du tribunal de la jeunesse est formé par requête adressée au président de la cour d'appel, qui fixe la date de l'audience (article 30 § 3 alinéa 1er de la loi du 26 juin 1990).

Si la cour ne s'est pas prononcée sur la requête dans le mois après son dépôt, fût-ce en ordonnant une mesure d'instruction, les mesures de protection du malade prennent fin immédiatement. Un même délai d'un mois commence le jour où cette mesure d'instruction est accomplie, le délai total dans lequel le tribunal doit prendre une décision définitive ne peut cependant excéder trois mois.

Outre le procureur du Roi, le Procureur général peut dorénavant également être entendu dans le cadre de la procédure d'appel (art. 30, § 3, alinéa 2 de la loi du 26 juin 1990)

Le Procureur général ou le procureur du Roi suit l'exécution du jugement ou de l'arrêt selon le mode déterminé par le Roi.

Lorsque la compétence du tribunal de la jeunesse prend fin et qu'une mesure prévue par la loi du 26 juin 1990 est toujours en cours, le tribunal de la jeunesse transmet le dossier au juge de paix, qui reprend l'affaire en l'état (article 1er, § 2, alinéa 3, de la loi du 26 juin 1990).

La compétence territoriale du tribunal de la jeunesse est déterminée conformément à l'article 44 de la loi du 8 avril 1965 (article 1er, § 2, alinéa 2, de la loi du 26 juin 1990).

Il y a également lieu d'indiquer que les protocoles d'accord conclus entre le Ministre de la Santé publique et les institutions psychiatriques seront modifiés en vue de garantir, dans les limites des places existantes et disponibles de l'institution, l'accueil des jeunes placés par le tribunal de la jeunesse.

9. Loi concernant le placement provisoire de mineurs ayant commis un fait qualifié infraction – 1er mars 2002

L'article 3 de la loi du 1er mars 2002 a été modifié par l'article 61 de la loi du 13 juin 2006. Cet article a en fait modifié certaines conditions relatives à l'accès au Centre. Ces nouvelles conditions seront d'application à partir du 16 octobre 2006.

Les conditions de l'article modifié sont les suivantes :

1° la personne est âgée de plus de quatorze ans au moment où le fait qualifié infraction a été commis et il existe suffisamment d'indices sérieux de culpabilité;

2° le fait qualifié infraction pour lequel elle est poursuivie est de nature, si elle était majeure, à entraîner, au sens du Code pénal ou des lois particulières, une peine de réclusion de cinq ans à dix ans ou une peine plus lourde (art. 3 de la loi du 1er mars 2002, tel que modifié par l'article 61, 1 de la loi du 13 juin 2006);

3° il existe des circonstances impérieuses, graves et exceptionnelles se rattachant aux exigences de protection de la sécurité publique;

4° l'admission, à titre de mesure provisoire, de la personne dans une IPPJ, en section éducative fermée, est, en raison du manque de place, impossible.

L'adaptation principale concerne la suppression de la possibilité de placer au centre fédéral fermé des mineurs suspectés d'avoir commis un fait qualifié infraction punissable, en vertu du Code pénal, de peines moins lourdes, sur base du fait qu'ils ont déjà fait l'objet d'une mesure définitive du tribunal de la jeunesse.

Cette modification a pour objectif de conserver suffisamment de places pour les placements effectués pour garantir la sécurité publique.

La création du Centre n'avait pas pour objectif de soulager les IPPJ, mais bien de protéger la société.

10. Modification du Code pénal

L'article 12 du Code pénal, qui est abrogé par la loi du 10 juillet 1996 a été rétabli, en vue d'exclure la prononciation de l'enfermement à perpétuité ou la détention à perpétuité à l'égard d'une personne qui n'a pas encore atteint l'âge accompli de 18 ans au moment de l'infraction.

Trois annexes sont jointes à la présente circulaire.

La première annexe est une version coordonnée de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait.

La deuxième annexe est un tableau synthétique relatif aux différents articles de la loi du 13 juin 2006 modifiant la législation relative à la protection de la jeunesse et à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et la loi du 15 mai 2006 modifiant la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, du Code d'instruction criminelle, le Code pénal, le Code civil, la nouvelle loi communale et la loi du 24 avril 2003 réformant l'adoption, qui entrent en vigueur le 16 octobre 2006.

La troisième annexe consiste en un inventaire à l'attention des magistrats des parquets de la jeunesse et les juges de la jeunesse. Celle-ci a pour but de leur permettre de retrouver de manière relativement simple les nouveaux éléments qui ont été introduits ou modifiés par les deux lois précitées au cours des travaux préparatoires.

Bruxelles, le 28 septembre 2006.

La Ministre de la Justice,

Mme L. ONKELINX

Le Ministre des Affaires sociales et de la Santé publique,

R. DEMOTTE

Note

(1) Loi du 13 juin 2006 modifiant la législation relative à la protection de la jeunesse et à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction, M.B. 19 juillet 2006. Concernant l'article 27 de ladite loi, un erratum a été publié au M.B. du 25 août 2006. Concernant la loi du 15 mai 2006 modifiant la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, du Code d'Instruction criminelle, le Code pénal, le Code civil, la nouvelle loi communale et la loi du 24 avril 2003 réformant l'adoption, un erratum a été publié au M.B. du 25 août 2006 à propos de l'article 26.

(2) Exposé des motifs, Chambre Doc. 51-1467/001, p. 4.

(3) La loi du 8 avril 1965 ne faisait pas de distinction entre le juge de la jeunesse et le tribunal de la jeunesse, ce qui pouvait porter à confusion dans certains cas. Dans la pratique, il y avait bien une distinction qui était faite entre les deux. Si l'on se trouve dans la phase de jugement au fond ou de révision introduite dans les formes prévues à l'article 45,2 b ou c, c'est le tribunal de la jeunesse qui agit dans le cadre de l'audience publique. Par contre dans la phase préparatoire de la procédure et dans la phase de suivi du jugement, il s'agit du juge de la jeunesse siégeant en audience de cabinet. Le juge peut être amené à prendre des ordonnances tant dans la phase préparatoire que dans la phase de suivi de la mesure. De même le tribunal ne rend pas que des jugements au fond, il lui arrive, exceptionnellement certes, de rendre des jugements ordonnant, avant-dire-droit, une mesure provisoire.

Il a été décidé d'utiliser le terme de tribunal de la jeunesse dans la présente circulaire; terme par lequel il est entendu tant le juge de la jeunesse que le tribunal de la jeunesse.

(4) Exposé des motifs, Chambre, Doc. 51-1467/001, p. 4.

(5) Exposé introductif de la Ministre de la Justice, Chambre, Doc. 51-1467/012, p.4.

(6) Chambre, Doc. 51-1467/004, p. 9.

(7) Exposé des motifs, Chambre, Doc. 51-1467/001, p. 10-12.

(8) Selon l'article 10 et l'article 52 ter de la loi du 8 avril 1965, une copie de l'ordonnance est donnée ou envoyée à l'avocat du jeune tant au moment même, qu'après audition. Il est proposé de faire une lecture parallèle des deux articles et de donner au moment-même une copie à l'avocat présent. Si ce dernier n'est pas l'avocat du jeune, une copie sera encore envoyée à ce dernier par après.

(9) Chambre, Doc. 51-1467/004, p. 46.

(10) Exposé des motifs, Chambre, Doc. 51-1467/001, p. 16.

(11) Exposé des motifs, Chambre, Doc. 51-1467/001, p. 11.

(12) Article 37, § 3, deuxième alinéa de la loi du 8 avril 1965, modifié par l'art. 7, 7°, g de la loi du 13 juin 2006. Le bien-être thérapeutique du jeune prime sur la décision originale du tribunal de la jeunesse; cette dernière a été prise dans l'objectif de donner une réponse à la délinquance juvénile et ne peut en aucun cas anticiper l'évolution des besoins thérapeutiques du jeune.

(13) Ibidem.

(14) La loi du 8 avril 1965 ne reprend pas les articles du CP tels qu'ils sont repris dans ce tableau, ils ne sont mentionnés qu'à titre indicatif.

(15) Sur ce point voir la section consacrée aux mesures provisoires de placement en IPPJ.

Annexe 1 : version coordonnée de la législation en matière de délinquance juvénile

Loi relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait

Titre préliminaire : Principes de l'administration de la justice des mineurs

Les principes suivants sont reconnus et applicables à l'administration de la justice des mineurs :

1° la prévention de la délinquance est essentielle pour protéger la société à long terme et exige que les autorités compétentes s'attaquent aux causes sous-jacentes de la délinquance des mineurs et qu'elles élaborent un cadre d'action multidisciplinaire;

2° tout acte d'administration de la justice des mineurs est, dans la mesure du possible, assuré par des intervenants, fonctionnaires et magistrats qui ont reçu une formation spécifique et continue en matière de droit de la jeunesse;

3° l'administration de la justice des mineurs poursuit les objectifs d'éducation, de responsabilisation et de réinsertion sociale ainsi que de protection de la société;

4° les mineurs ne peuvent, en aucun cas, être assimilés aux majeurs quant à leur degré de responsabilité et aux conséquences de leurs actes. Toutefois, les mineurs ayant commis un fait qualifié infraction doivent être amenés à prendre conscience des conséquences de leurs actes;

5° les mineurs jouissent dans le cadre de la présente loi, à titre propre, de droits et libertés, au nombre desquels figurent ceux qui sont énoncés dans la Constitution et la Convention internationale relative aux droits de l'enfant, et notamment le droit de se faire entendre au cours du processus conduisant à des décisions qui les touchent et de prendre part à ce processus, ces droits et libertés devant être assortis de garanties spéciales :

a) les jeunes ont le droit, chaque fois que la loi est susceptible de porter atteinte à certains de leurs droits et libertés, d'être informés du contenu de ces droits et libertés;

b) les père et mère assument l'entretien, l'éducation et la surveillance de leurs enfants. Par conséquent, les jeunes ne peuvent être entièrement ou partiellement soustraits à l'autorité parentale que dans les cas où des mesures tendant au maintien de cette autorité sont contre-indiquées;

c) la situation des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction requiert surveillance, éducation, discipline et encadrement. Toutefois, l'état de dépendance où ils se trouvent, leur degré de développement et de maturité créent dans leur chef des besoins spéciaux qui exigent écoute, conseils et assistance;

d) toute intervention comportant une mesure éducative vise à encourager le jeune à intégrer les normes de la vie sociale;

e) dans le cadre de la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction, il est fait recours, lorsque cela est possible, aux mesures, prévues par la loi, de substitution aux procédures judiciaires, et ce, en restant cependant attentif à l'impératif de protection sociale;

f) dans le cadre de la loi, le droit des jeunes à la liberté ne peut souffrir que d'un minimum d'entraves commandées par la protection de la société, compte tenu des besoins des jeunes, des intérêts de leur famille et du droit des victimes.

TITRE I. - Protection sociale.

Article 1.

Il est institué au chef-lieu de chaque arrondissement judiciaire un comité de protection de la jeunesse.

Le Roi peut, lorsque l'intérêt de la jeunesse le requiert, créer dans un même arrondissement judiciaire deux ou plusieurs comités de protection de la jeunesse, compte tenu du chiffre de la population et des nécessités, régionales ou linguistiques.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 1. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé) <DCFL 1985-06-27/35, art. 32, 1°>

Art. 1. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

°(Abrogé) < DCF 1991-03-04/36, art. 62, § 1, 005; En vigueur : 24-12-1991>

°Art. 1 (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

°(Abrogé) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 2.

Le comité de protection de la jeunesse est chargé d'intervenir, lorsque la santé, la sécurité ou la moralité d'un mineur est mise en danger soit en raison du milieu où il est élevé, soit par les activités auxquelles il se livre, ou lorsque les conditions de son éducation sont compromises par le comportement des personnes qui en ont la garde.

Il peut, dans ce cas, faire exercer, dans l'intérêt du mineur, une action sociale préventive pour autant que son aide ait été sollicitée ou acceptée par les personnes investies à l'égard du mineur de la puissance paternelle ou qui en assument la garde, en droit ou en fait.

Le comité de protection de la jeunesse a, en outre, pour mission :

1° d'apporter son concours aux autorités compétentes dans les cas et de la manière déterminés par la loi;

2° de signaler aux autorités compétentes les faits de nature à exercer une influence défavorable sur la santé physique ou morale de la jeunesse;

3° de promouvoir, d'orienter et de coordonner sur le plan local ou régional, toutes les initiatives en faveur de la protection de la jeunesse.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 2. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé) <DCFL 1985-06-27/35, art. 32, 1°>

Art. 2. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

(Abrogé) <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 1, 005; En vigueur : 24-12-1991>

Art. 2. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Abrogé) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 3.

Le comité de protection de la jeunesse se compose de douze à vingt-quatre membres nommés pour un terme renouvelable (cinq ans) par le Ministre de la Justice parmi le représentants de services, d'institutions ou d'organisations s'occupant activement de la jeunesse, de la protection de la jeunesse et de la famille

Un tiers de ces membres sont nommés sur proposition du Ministre ayant l'éducation nationale dans ses attributions; un tiers, sur proposition du Ministre ayant la santé publique et la famille dans ses attributions.

Au maximum trois personnes connues pour leur compétence ou leurs mérites en matière de protection de la jeunesse peuvent être cooptées par le comité même à une majorité des deux tiers et pour une durée de (cinq ans).

Le Ministre de la Justice nomme parmi les membres du comité un président et deux vice-présidents.

Le Roi règle le fonctionnement du comité et fixe les indemnités allouées à ses membres. Il peut créer au sein du comité des sections dont Il fixe la composition compte tenu des dispositions ci-dessus.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 3. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé) <DCFL 1985-06-27/35, art. 32>

Art. 3. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

(Abrogé) <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 1, 005; En vigueur : 24-12-1991>

Art. 3. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Abrogé) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 4.

Il est institué un conseil national de protection de la jeunesse.

Ce conseil se compose de vingt et un à vingt-quatre membres nommés pour un terme renouvelable de cinq ans par le Ministre de la Justice selon les règles observées pour la composition des comités de protection de la jeunesse.

Le Ministre de la Justice nomme parmi les membres du conseil un président et deux vice-présidents.

Le Ministre de la Justice et les Ministres qui ont respectivement l'éducation nationale et la santé publique et la famille dans leurs attributions, sont représentés au sein du conseil chacun par un assesseur ou son suppléant ayant voix consultative.

Le directeur général de l'office de la protection de la jeunesse assume les fonctions de secrétaire général du conseil.

Le conseil national de protection de la jeunesse a pour mission :

1° d'animer l'action des comités de protection de la jeunesse, de donner en la matière des avis au Ministre de la Justice et de lui faire des propositions;

2° de donner son avis aux Ministres ayant le droit de présenter des candidats pour la composition du conseil, au sujet de toute question relative à la protection sociale de la jeunesse, et ce, à la demande desdits Ministres ou de sa propre initiative;

3° de faire annuellement rapport sur le développement et les besoins de la protection sociale de la jeunesse.

Le Roi règle le fonctionnement du conseil et du bureau permanent qui est constitué dans son sein. Il fixe les indemnités allouées à leurs membres.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 4. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé) <DCFL 1985-06-27/35, art. 32>

Art. 4. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

(Abrogé) <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 1, 005; En vigueur : 24-12-1991>

Art. 4. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Abrogé) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 5.

Le Ministre de la Justice organise et met à la disposition des comités de protection de la jeunesse :

1° un secrétariat administratif chargé de préparer les délibérations du comité et d'en assurer l'exécution;

2° une section du service social prévu à l'article 64.

En outre, le Ministre de la Justice met à la disposition des comités, par arrondissement judiciaire ou par province :

1° un centre médico-psychologique;

2° un centre de premier accueil pour l'hébergement des mineurs.

A cet effet, il peut passer convention avec des organismes publics ou privés, ainsi qu'avec des particuliers.

Là où il n'aurait pu conclure de conventions permettant d'assurer, dans les centres existants, les examens indispensables, le Ministre de la Justice prend les mesures en vue d'organiser les consultations nécessaires.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 5. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé) <DCFL 1985-06-27/35, art. 32>

Art. 5. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

(Abrogé) <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 1, 005; En vigueur : 24-12-1991>

Art. 5. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Abrogé) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 6.

Les frais de fonctionnement du conseil national de protection de la jeunesse et des comités de protection de la jeunesse sont à charge du budget du Ministère de la Justice.

Il en est de même des dépenses résultant des mesures prises par les comités qui ne sont pas couvertes par une institution publique ou privée.

Le Roi détermine les conditions dans lesquelles les comités peuvent engager ces dépenses.

La part contributive des mineurs et des personnes qui leur doivent des aliments est fixée par les comités, sous réserve du droit pour les intéressés de former recours par voie de requête adressée au tribunal de la jeunesse.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 6. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé) <DCFL 1985-06-27/35, art. 32, 3°, annulé par ACA 30/06/1988 dans la mesure qu'il abroge l'art. 6, al. 4>

(NOTE : Pour la Communauté flamande, à l'art. 6, le mot « comités » est remplacé par les mots « bureau d'assistance spéciale à la jeunesse » <DCFL 1990-03-28/34, art. 23, 1°, 003; En vigueur : 01-05-1990>)

Art. 6. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

(Abrogé) <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 1, 005; En vigueur : 24-12-1991>

Art. 6. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Abrogé) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

TITRE II. - Protection judiciaire.

CHAPITRE I. - Des tribunaux de la jeunesse et des chambres de la jeunesse des cours d'appel.

Art. 7. (Abrogé)

Art. 8.

Les fonctions du ministère public près le tribunal de la jeunesse sont exercées par un ou plusieurs magistrats du parquet désignés par le procureur du Roi.

Ces magistrats exercent également les fonctions du ministère public près le (tribunal civil) chaque fois que celui-ci est appelé à statuer sur les mesures provisoires relatives à la personne, aux aliments et aux biens d'enfants mineurs non émancipés dont les père et mère sont en instance de divorce ou de séparation de corps.

Art. 9.

Un ou plusieurs juges d'instruction désignés par le président du tribunal de première instance sont spécialement chargés des affaires qui sont de la compétence du tribunal de la jeunesse.

Art. 10.

Toute décision, qu'il s'agisse d'une mesure provisoire ou d'une mesure sur le fond, prise par le juge de la jeunesse ou le tribunal de la jeunesse, en première instance ou en degré d'appel, est, par les soins du greffier, transmise le jour même de la décision par simple copie à l'avocat du mineur.

Art. 11.

A la cour d'appel, les fonctions du ministère public près les chambres de la jeunesse sont exercées par un ou plusieurs magistrats du parquet général, désignés par le procureur général.

CHAPITRE II. - Dispositions de droit civil relatives aux mineurs.

Art. 12. <Disposition modificative de l'art. 108 du CC>

Art. 13. <Disposition modificative des art. 148 et 160bis du CC>

Art. 14. <Disposition modificative des art. 236, 239, 264, 267 et 268 du CC>

Art. 15. <Disposition modificative des art. 280, 283 et 284 du CC>

Art. 16. <Disposition modificative de l'art. 302 du CC>

Art. 17. <Disposition modificative des art. 307 et 311bis du CC>

- Art. 18. <Disposition modificative des art. 355, 356 et 360 du CC>
 Art. 19. <Disposition modificative des art. 373, 374, 384 et 386 du CC>
 Art. 20. <Disposition modificative des art. 389 et 407 du CC>
 Art. 21. <Disposition modificative des art. 477, 478, 479 et 485 du CC>
 Art. 22. <Disposition modificative de l'art. 883 du CPC>
 Art. 23. <Disposition modificative de l'art. 79>
 Art. 24. <Disposition modificative de CCOM, art. 4 et 5>
 Art. 25. <Disposition modificative de l'art. 34, art. 35 et art. 36>
 Art. 26. <Disposition modificative de l'art. 102>
 Art. 27. <Disposition modificative>

Art. 28. <Disposition modificative de l'art. 5 et art. 18>

CHAPITRE III. - Des mesures de protection des mineurs.

Section I. - Des mesures à l'égard des parents.

Art. 29.

Lorsque des enfants donnant droit aux prestations familiales ou autres allocations sociales sont élevés dans des conditions d'alimentation, de logement et d'hygiène manifestement et habituellement défectueuses et lorsque le montant des allocations n'est pas employé dans l'intérêt des enfants, le tribunal de la jeunesse peut, sur réquisition du ministère public, désigner une personne chargée de percevoir le montant de ces allocations et de l'affecter aux besoins exclusifs des enfants et aux dépenses du foyer qui les concernent.

Le Comité de protection de la jeunesse peut être désigné à ces fins.

Lorsque la décision est passée en force de chose jugée, le greffier du tribunal de la jeunesse la signifie en copie, par lettre recommandée à la poste, à l'organisme chargé de la liquidation des allocations, qui ne peut dès lors se libérer valablement que par versement à la personne ou au comité de protection de la jeunesse désigné à cette fin.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 29. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

Lorsque des enfants donnant droit aux prestations familiales ou autres allocations sociales sont élevés dans des conditions d'alimentation, de logement et d'hygiène manifestement et habituellement défectueuses et lorsque le montant des allocations n'est pas employé dans l'intérêt des enfants, le tribunal de la jeunesse peut, sur réquisition du ministère public, désigner une personne chargée de percevoir le montant de ces allocations et de l'affecter aux besoins exclusifs des enfants et aux dépenses du foyer qui les concernent.

(Le Service social de la Communauté flamande près du Tribunal de la jeunesse) peut être désigné à ces fins. <DCFL 1985-06-27/35, art. 33, 1°>

Lorsque la décision est passée en force de chose jugée, le greffier du tribunal de la jeunesse la signifie en copie, par lettre recommandée à la poste, à l'organisme chargé de la liquidation des allocations, qui ne peut dès lors se libérer valablement que par versement à la personne ou au (Service social de la Communauté flamande près du Tribunal de la jeunesse) désigné à cette fin. <DCFL 1985-06-27/35, art. 33, 1°>

Art. 29. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

Lorsque des enfants donnant droit aux prestations familiales ou autres allocations sociales sont élevés dans des conditions d'alimentation, de logement et d'hygiène manifestement et habituellement défectueuses et lorsque le montant des allocations n'est pas employé dans l'intérêt des enfants, le tribunal de la jeunesse peut, sur réquisition du ministère public, désigner une personne chargée de percevoir le montant de ces allocations et de l'affecter aux besoins exclusifs des enfants et aux dépenses du foyer qui les concernent.

(Alinéa 2 abrogé) <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 2, 1°, 005; En vigueur : 24-12-1991>

Lorsque la décision est passée en force de chose jugée, le greffier du tribunal de la jeunesse la signifie en copie, par lettre recommandée à la poste, à l'organisme chargé de la liquidation des allocations, qui ne peut dès lors se libérer valablement que par versement à la personne (...) (désignée) à cette fin. <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 2, 2°, 005; En vigueur : 24-12-1991>

Art. 29. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

Lorsque des enfants donnant droit aux prestations familiales ou autres allocations sociales sont élevés dans des conditions d'alimentation, de logement et d'hygiène manifestement et habituellement défectueuses et lorsque le montant des allocations n'est pas employé dans l'intérêt des enfants, le tribunal de la jeunesse peut, sur réquisition du ministère public, désigner une personne chargée de percevoir le montant de ces allocations et de l'affecter aux besoins exclusifs des enfants et aux dépenses du foyer qui les concernent.

Le (service de l'aide judiciaire à la jeunesse) peut être désigné à ces fins. <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Lorsque la décision est passée en force de chose jugée, le greffier du tribunal de la jeunesse la signifie en copie, par lettre recommandée à la poste, à l'organisme chargé de la liquidation des allocations, qui ne peut dès lors se libérer valablement que par versement à la personne ou au (service de l'aide judiciaire à la jeunesse) désigné à cette fin. <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 30.

Lorsque la santé, la sécurité, la moralité ou les conditions d'éducation d'un mineur sont compromises, le tribunal de la jeunesse peut, sur réquisition du ministère public, ordonner une mesure d'assistance éducative à l'égard des personnes qui en ont la garde.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 30. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé) <DCFL 1990-03-28/34, art. 22, 1°, 003; En vigueur : 27-09-1994>

Art. 30. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

(Abrogé) <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 3, 005; En vigueur : 07-12-1994>

Art. 30. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Abrogé) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 31.

L'assistance éducative assure aux personnes qui ont la garde du mineur l'aide du comité de protection de la jeunesse ou d'un délégué à la protection de la jeunesse.

Cette mesure peut, en outre, selon les circonstances, comporter pour ces mêmes personnes l'une ou plusieurs des obligations suivantes :

1° soumettre le mineur à la surveillance du comité de protection de la jeunesse ou d'un délégué à la protection de la jeunesse;

2° le soumettre aux directives pédagogiques ou médicales d'un centre d'orientation éducative ou d'hygiène mentale;

3° lui faire fréquenter régulièrement un établissement d'enseignement ordinaire ou spécial;

4° exceptionnellement le placer chez une personne digne de confiance ou dans un établissement approprié, en vue de son hébergement, de son traitement, de son éducation, de son instruction ou de sa formation professionnelle.

Le comité de protection de la jeunesse ou le délégué à la protection de la jeunesse chargé de l'assistance éducative, veille à l'accomplissement de ces obligations sous le contrôle du tribunal de la jeunesse.

L'assistance éducative peut être ordonnée indépendamment de toute procédure à l'égard du mineur.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 31. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé) <DCFL 1990-03-28/34, art. 22, 1°, 003; En vigueur : 27-09-1994>

Art. 31. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

(Abrogé) <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 3, 005; En vigueur : 07-12-1994>

Art. 31. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Abrogé) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 32.

Peut être déchu de (l'autorité parentale), en tout ou en partie, à l'égard de tous ses enfants, de l'un ou de plusieurs d'entre eux :

1° le père ou la mère qui est condamné à une peine criminelle ou correctionnelle du chef de tous faits commis sur la personne ou à l'aide d'un de ses enfants ou descendants;

2° le père ou la mère qui, par mauvais traitements, abus d'autorité, inconduite notoire ou négligence grave, met en péril la santé, la sécurité ou la moralité de son enfant.

Il en est de même pour le père ou la mère qui épouse une personne déchue de (l'autorité parentale).

La déchéance est prononcée par le tribunal de la jeunesse sur réquisition du ministère public.

Art. 33.

La déchéance totale porte sur tous les droits qui découlent de (l'autorité parentale).

(Toutefois, elle ne porte sur le droit de consentir à l'adoption de l'enfant que si le jugement le stipule expressément.)

Elle comprend pour celui qui en est frappé, à l'égard de l'enfant qu'elle concerne et des descendants de celui-ci :

1° l'exclusion du droit de garde et d'éducation;

2° l'incapacité de les représenter, de consentir à leurs actes et d'administrer leurs biens;

3° l'exclusion du droit, de jouissance prévu à l'article 384 du Code civil;

4° l'exclusion du droit de réclamer des aliments;

5° l'exclusion du droit de recueillir tout ou partie de leur succession par application de l'article 746 du Code civil.

(En outre, la déchéance totale entraîne l'incapacité générale d'être tuteur, tuteur officieux, subrogé tuteur ou curateur.)

La déchéance partielle porte sur les droits que le tribunal détermine.

Art. 34.

En prononçant la déchéance totale ou partielle de (l'autorité parentale), le tribunal de la jeunesse désigne la personne qui, sous son contrôle, exercera les droits mentionnés à l'article 33, 1° et 2°, dont les parents ou l'un d'entre eux sont déchus et remplira les obligations qui y sont corrélatives, ou confie le mineur au comité de protection de la jeunesse, lequel désigne une personne qui exercera ces droits après que sa désignation aura été homologuée par ce tribunal, sur réquisition du ministère public.

Le père et la mère sont préalablement entendus ou appelés.

Si un seul des parents a encouru la déchéance, le tribunal de la jeunesse désigne, pour le remplacer, le parent non déchu, lorsque l'intérêt du mineur ne s'y oppose pas.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 34. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

En prononçant la déchéance totale ou partielle de (l'autorité parentale), le tribunal de la jeunesse désigne la personne qui, sous son contrôle, exercera les droits mentionnés à l'article 33, 1° et 2°, dont les parents ou l'un d'entre eux sont déchus et remplira les obligations qui y sont corrélatives, ou confie le mineur (au Service social de la Communauté flamande près du Tribunal de la jeunesse), lequel désigne une personne qui exercera ces droits après que sa désignation aura été homologuée par ce tribunal, sur réquisition du ministère public. <L 31-03-1987, art. 105> <DCFL 1985-06-27/35, art. 33>

Le père et la mère sont préalablement entendus ou appelés.

Si un seul des parents a encouru la déchéance, le tribunal de la jeunesse désigne, pour le remplacer, le parent non déchu, lorsque l'intérêt du mineur ne s'y oppose pas.

Art. 34. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

En prononçant la déchéance totale ou partielle de (l'autorité parentale), le tribunal de la jeunesse désigne la personne qui, sous son contrôle, exercera les droits mentionnés à l'article 33, 1° et 2°, dont les parents ou l'un d'entre eux sont déchus et remplira les obligations qui y sont corrélatives, ou confie le mineur (au conseiller de l'aide à la jeunesse), lequel désigne une personne qui exercera ces droits après que sa désignation aura été homologuée par ce tribunal, sur réquisition du ministère public. <L 31-03-1987, art. 105> <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 4, 005; En vigueur : 24-12-1991>

Le père et la mère sont préalablement entendus ou appelés.

Si un seul des parents a encouru la déchéance, le tribunal de la jeunesse désigne, pour le remplacer, le parent non déchu, lorsque l'intérêt du mineur ne s'y oppose pas.

Art. 34. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

En prononçant la déchéance totale ou partielle de (l'autorité parentale), le tribunal de la jeunesse désigne la personne qui, sous son contrôle, exercera les droits mentionnés à l'article 33, 1° et 2°, dont les parents ou l'un d'entre eux sont déchus et remplira les obligations qui y sont corrélatives, ou confie le mineur au (service de l'aide judiciaire à la jeunesse), lequel désigne une personne qui exercera ces droits après que sa désignation aura été homologuée par ce tribunal, sur réquisition du ministère public. <L 31-03-1987, art. 105> <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Le père et la mère sont préalablement entendus ou appelés.

Si un seul des parents a encouru la déchéance, le tribunal de la jeunesse désigne, pour le remplacer, le parent non déchu, lorsque l'intérêt du mineur ne s'y oppose pas.

Art. 35.

Sans préjudice des règles fixées par le Code civil en matière de consentement au mariage, (à l'adoption et à (l'adoption plénière)), la personne désignée par application de l'article 34 exerce les droits dont elle est investie en se conformant, le cas échéant, aux dispositions des articles 373 et 374 du Code civil. Elle veille à ce que les revenus du mineur soient employés à l'entretien et à l'éducation de celui-ci.

Dans tous les cas, la gestion des biens du mineur est régie par les dispositions du Code civil relatives (au fonctionnement de la tutelle et aux comptes de la tutelle).

Le parent non déchu n'a le droit de jouissance légale des biens du mineur que s'il est investi des pouvoirs prévus à l'article 34.

Section II. - Des mesures à l'égard des mineurs.

Art. 36.

Le tribunal de la jeunesse connaît :

1° des plaintes formées par les personnes investies de la puissance paternelle ou qui assument la garde en droit ou en fait d'un mineur de moins de dix-huit ans qui, par son inconduite ou son indiscipline, donne de graves sujets de mécontentement;

2° des réquisitions du ministère public relatives aux mineurs dont la santé, la sécurité ou la moralité sont mises en danger, soit en raison, du milieu où ils sont élevés, soit par les activités auxquelles ils se livrent, ou dont les conditions d'éducation sont compromises par le comportement des personnes qui en ont la garde;

3° des réquisitions du ministère public relatives à des mineurs âgés de moins de dix-huit ans accomplis trouvés mendiant ou vagabondant ou se livrant habituellement à la mendicité ou au vagabondage;

4° (des réquisitions du ministère public à l'égard des personnes poursuivies du chef d'un fait qualifié infraction, commis avant l'âge de dix-huit ans accomplis.)

5° (du recours introduit par requête écrite et gratuite contre la décision d'imposer ou de ne pas imposer une sanction administrative prévue à l'article 119bis, § 2, alinéa 2, 1°, de la nouvelle loi communale, à l'égard des mineurs ayant atteint l'âge de seize ans accomplis au moment des faits;)

6° (du recours introduit par requête écrite et gratuite contre la décision d'imposer une sanction administrative visée à l'article 24, alinéa 2, de la loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football, à l'égard des mineurs ayant atteint l'âge de quatorze ans accomplis au moment des faits.)

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 36. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

Le tribunal de la jeunesse connaît :

1° (...) <DCFL 1990-03-28/34, art. 22, 2°, 003; En vigueur : 27-09-1994>

2° (...) <DCFL 1990-03-28/34, art. 22, 2°, 003; En vigueur : 27-09-1994>

3° (...) <DCFL 1990-03-28/34, art. 22, 2°, 003; En vigueur : 27-09-1994>

4° (des réquisitions du ministère public à l'égard des personnes poursuivies du chef d'un fait qualifié infraction, commis avant l'âge de dix-huit ans accomplis.) <L 1992-12-24/30, art. 1, 006; En vigueur : 10-01-1993>

5° (du recours introduit par requête écrite et gratuite contre la décision d'imposer ou de ne pas imposer une sanction administrative prévue à l'article 119bis, § 2, alinéa 2, 1°, de la nouvelle loi communale, à l'égard des mineurs ayant atteint l'âge de seize ans accomplis au moment des faits; <Rétabli par L 2004-05-07/65, art. 2, 019; En vigueur : 05-07-2004>

6° (du recours introduit par requête écrite et gratuite contre la décision d'imposer une sanction administrative visée à l'article 24, alinéa 2, de la loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football, à l'égard des mineurs ayant atteint l'âge de quatorze ans accomplis au moment des faits.) <L 2004-05-07/65, art. 2, 019; En vigueur : 05-07-2004>

(alinéa 2 abrogé) <L 2003-04-10/60, art. 47; 016; En vigueur : 01-01-2004>

Art. 36. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

Le tribunal de la jeunesse connaît :

1° (...) <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 5, 005; En vigueur : 07-12-1994>

2° (...) <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 5, 005; En vigueur : 07-12-1994>

3° (...) <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 5, 005; En vigueur : 07-12-1994>

4° (des réquisitions du ministère public à l'égard des personnes poursuivies du chef d'un fait qualifié infraction, commis avant l'âge de dix-huit ans accomplis.) <L 1992-12-24/30, art. 1, 006; En vigueur : 10-01-1993>

5° (du recours introduit par requête écrite et gratuite contre la décision d'imposer ou de ne pas imposer une sanction administrative prévue à l'article 119bis, § 2, alinéa 2, 1°, de la nouvelle loi communale, à l'égard des mineurs ayant atteint l'âge de seize ans accomplis au moment des faits;) <Rétabli par L 2004-05-07/65, art. 2, 019; En vigueur : 05-07-2004>

6° (du recours introduit par requête écrite et gratuite contre la décision d'imposer une sanction administrative visée à l'article 24, alinéa 2, de la loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football, à l'égard des mineurs ayant atteint l'âge de quatorze ans accomplis au moment des faits.) <L 2004-05-07/65, art. 2, 019; En vigueur : 05-07-2004>

(alinéa 2 abrogé) <L 2003-04-10/60, art. 47; 016; En vigueur : 01-01-2004>

Art. 36. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

Le tribunal de la jeunesse connaît :

1° (...) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

2° (...) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

3° (...) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

4° (des réquisitions du ministère public à l'égard des personnes poursuivies du chef d'un fait qualifié infraction, commis avant l'âge de dix-huit ans accomplis.) <L 1992-12-24/30, art. 1, 006; En vigueur : 10-01-1993>

5° (du recours introduit par requête écrite et gratuite contre la décision d'imposer ou de ne pas imposer une sanction administrative prévue à l'article 119bis, § 2, alinéa 2, 1°, de la nouvelle loi communale, à l'égard des mineurs ayant atteint l'âge de seize ans accomplis au moment des faits;) <Rétabli par L 2004-05-07/65, art. 2, 019; En vigueur : 05-07-2004>

6° (du recours introduit par requête écrite et gratuite contre la décision d'imposer une sanction administrative visée à l'article 24, alinéa 2, de la loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football, à l'égard des mineurs ayant atteint l'âge de quatorze ans accomplis au moment des faits.) <L 2004-05-07/65, art. 2, 019; En vigueur : 05-07-2004>

(alinéa 2 abrogé) <L 2003-04-10/60, art. 47; 016; En vigueur : 01-01-2004>

Art. 36bis.

Par dérogation à l'article 36, 4°, et sauf en cas de connexité avec des poursuites du chef d'infractions autres que celles prévues ci-dessous, les juridictions compétentes en vertu du droit commun, connaissent des réquisitions du ministère public à l'égard des (personnes de plus de seize ans et de moins de dix-huit ans) au moment des faits, poursuivis du chef d'infraction :

1° aux dispositions des lois et règlements sur la police du roulage;

2° aux articles 418, 419 et 420 du Code pénal, pour autant qu'elle soit connexe à une infraction aux lois et règlements visés au 1°;

3° (à la loi du 21 novembre 1989) relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicule automoteurs.

(...). (Si les débats devant ces juridictions) font apparaître qu'une mesure de garde, de préservation ou d'éducation serait plus adéquate en la cause, ces juridictions peuvent par décision motivée se dessaisir et renvoyer l'affaire au ministère public aux fins de réquisitions devant le tribunal de la jeunesse, s'il y a lieu.

La loi relative à la détention préventive n'est pas applicable aux (personnes visés) par le présent article, sauf s'il y a délit de fuite.

Art. 37.

§ 1. Le tribunal de la jeunesse peut ordonner à l'égard des personnes qui lui sont déférées, des mesures de garde, de préservation et d'éducation.

Pour rendre la décision prévue à l'alinéa 1er, le tribunal de la jeunesse prend en compte les facteurs suivants :

1° la personnalité et le degré de maturité de l'intéressé;

2° son cadre de vie;

3° la gravité des faits, les circonstances dans lesquelles ils ont été commis, les dommages et les conséquences pour la victime;

4° les mesures antérieures prises à l'égard de l'intéressé et son comportement durant l'exécution de celles-ci;

5° la sécurité de l'intéressé;

6° la sécurité publique.

La disponibilité des moyens de traitement, des programmes d'éducation ou de toutes autres ressources envisagées et le bénéfice qu'en retirerait l'intéressé sont également pris en compte.

§ 2. Il peut, le cas échéant, de façon cumulative :

1° réprimander les intéressés et, sauf en ce qui concerne ceux qui ont atteint l'âge de dix-huit ans, les laisser ou les rendre aux personnes qui en assurent l'hébergement, en enjoignant à ces dernières, le cas échéant, de mieux les surveiller ou les éduquer à l'avenir;

2° les soumettre à la surveillance du service social compétent;

4° leur imposer d'effectuer une prestation éducative et d'intérêt général en rapport avec leur âge et leurs capacités, à raison de 150 heures au plus, organisée par l'intermédiaire d'un service désigné par les communautés ou par une personne physique répondant aux conditions fixées par les communautés;

7° les confier à une personne digne de confiance selon les modalités fixées par les communautés ou les placer dans un établissement approprié selon les modalités fixées par les communautés, en vue de leur hébergement, de leur traitement, de leur éducation, de leur instruction ou de leur formation professionnelle;

8° les confier à une institution communautaire publique de protection de la jeunesse, dans le respect des critères de placement visés au § 2^{quater}. En ce qui concerne les personnes visées à l'article 36, 4°, et sans préjudice des dispositions de l'article 60, la décision précise la durée de la mesure et si elle prescrit un régime éducatif fermé organisé

par les autorités compétentes en vertu des articles 128 et 135 de la Constitution et de l'article 5, § 1er, II, 6°, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, modifiée par la loi du 8 août 1988. Le juge ou le service social compétent rend visite à la personne confiée à une institution communautaire publique de protection de la jeunesse en régime fermé, si le placement excède quinze jours;

Avant qu'une mesure visée à l'alinéa 1er, 1° à 5° soit imposée, la faisabilité d'un projet proposé par la personne concernée, visé au § 2ter doit être considérée. Les mesures visées à l'alinéa 1er, 1° à 5° sont privilégiées par rapport à une mesure de placement. Enfin, le placement en régime ouvert est privilégié par rapport au placement en régime fermé;

S'il prononce une mesure de placement en institution communautaire publique de protection de la jeunesse en régime ouvert ou fermé, le tribunal en précise la durée maximale, qui ne pourra être prorogée que pour des raisons exceptionnelles liées à la mauvaise conduite persistante de l'intéressé et à son comportement dangereux pour lui-même ou pour autrui.

Le tribunal peut assortir la mesure de placement d'un sursis pour une durée de 6 mois à compter de la date du jugement, pour autant que l'intéressé s'engage à effectuer une prestation éducative et d'intérêt général à raison de 150 heures au plus.

Si le tribunal prononce, en application du § 2quater, alinéa 1er, 4°, ou alinéa 2, 5°, une mesure de placement en institution communautaire publique de protection de la jeunesse, il en précise la durée, qui est de six mois au plus et ne peut être prolongée.

Si le tribunal impose une autre mesure, il en précise la durée maximale, à l'exception des mesures visées à l'alinéa 1er, 1°.

§ 2bis.

A l'égard des personnes de plus de douze ans le tribunal peut subordonner le maintien des personnes qui lui sont déferées dans leur milieu de vie à une ou plusieurs des conditions suivantes dont il peut confier le contrôle du respect au service social compétent :

- 1° fréquenter régulièrement un établissement scolaire d'enseignement ordinaire ou spécial;
- 2° accomplir une prestation éducative et d'intérêt général, en rapport avec leur âge et leurs capacités, à raison de 150 heures au plus, sous la surveillance d'un service désigné par les communautés ou d'une personne physique répondant aux conditions fixées par les communautés;
- 3° accomplir, à raison de 150 heures au plus un travail rémunéré en vue de l'indemnisation de la victime, si l'intéressé est âgé de seize ans au moins;
- 4° suivre les directives pédagogiques ou médicales d'un centre d'orientation éducative ou de santé mentale;
- 5° participer à un ou plusieurs modules de formation ou de sensibilisation aux conséquences des actes accomplis et de leur impact sur les éventuelles victimes;
- 6° participer à une ou plusieurs activités sportives, sociales ou culturelles encadrées;
- 7° ne pas fréquenter certaines personnes ou certains lieux déterminés qui ont un rapport avec le fait qualifié infraction qui a été commis;
- 8° ne pas exercer une ou plusieurs activités déterminées au regard des circonstances de l'espèce;
- 9° le respect d'une interdiction de sortir;
- 10° respecter d'autres conditions ou interdictions ponctuelles que le tribunal détermine.

Le juge ou le tribunal peut confier le contrôle de l'exécution des conditions visées à l'alinéa 1er, 7° et 9° à un service de police. S'il y procède, le service social compétent sera régulièrement informé par le juge des résultats de ce contrôle.

§ 2ter. Les personnes visées à l'article 36, 4°, peuvent proposer au tribunal un projet écrit portant, notamment, sur l'un ou plusieurs des engagements suivants :

- 1° formuler des excuses écrites ou orales;
- 2° réparer elles-mêmes et en nature les dommages causés, si ceux-ci sont limités;
- 4° participer à un programme de réinsertion scolaire;
- 5° participer à des activités précises dans le cadre d'un projet d'apprentissage et de formation, à raison de 45 heures de prestation au plus;
- 6° suivre un traitement ambulatoire auprès d'un service psychologique ou psychiatrique, d'éducation sexuelle ou d'un service compétent dans le domaine de l'alcoolisme ou de la toxicomanie;
- 7° se présenter auprès des services d'aide à la jeunesse organisés par les instances communautaires compétentes.

Ce projet est remis au plus tard le jour de l'audience. Le tribunal apprécie l'opportunité du projet qui lui est soumis et, s'il l'approuve, confie le contrôle de son exécution au service social compétent.

Dans un délai de trois mois à dater de l'approbation du projet, le service social compétent adresse au tribunal un rapport succinct portant sur le respect des engagements du jeune. Si le projet n'a pas été exécuté ou a été exécuté de manière insuffisante, le tribunal peut ordonner une autre mesure lors d'une audience ultérieure.

§ 2quater. Le tribunal ne peut ordonner la mesure de placement en institution communautaire publique de protection de la jeunesse visée au § 2, alinéa 1er, 8°, en régime éducatif ouvert, qu'à l'égard des personnes qui ont douze ans ou plus et qui :

- 1° soit, ont commis un fait qualifié infraction qui, s'il avait été commis par une personne majeure, aurait été de nature à entraîner, au sens du Code pénal ou des lois particulières, une peine d'emprisonnement correctionnel principal de trois ans ou une peine plus lourde;
- 2° soit ont commis un fait qualifié coups et blessures;
- 3° soit ont précédemment fait l'objet d'un jugement définitif ordonnant une mesure de placement au sein d'une institution communautaire publique de protection de la jeunesse à régime éducatif ouvert ou fermé et ont commis un nouveau fait qualifié infraction;
- 4° soit ont fait l'objet d'une révision de la mesure, conformément à l'article 60, pour le motif que la ou les mesures imposées précédemment n'ont pas été respectées par elles, auquel cas le placement peut être imposé pour une période de six mois au plus qui ne peut être prolongée. Au terme de cette période, d'autres mesures peuvent uniquement être imposées après une révision par le tribunal;
- 5° soit font l'objet d'une révision telle que visée à l'article 60 et sont placées en institution communautaire publique de protection de la jeunesse à régime éducatif fermé au moment de cette révision.

Le tribunal ne peut ordonner la mesure de placement en institution communautaire publique de protection de la jeunesse visée au § 2, alinéa 1er, 8°, en régime éducatif fermé, qu'à l'égard des personnes qui ont quatorze ans ou plus et qui :

1° soit ont commis un fait qualifié infraction qui, s'il avait été commis par un majeur, aurait été de nature à entraîner, au sens du Code pénal ou des lois particulières, une peine de réclusion de cinq ans à dix ans ou une peine plus lourde;

2° soit ont commis un fait qualifié attentat à la pudeur avec violence, ou une association de malfaiteurs ayant pour but de commettre des crimes, ou menace contre les personnes telle que visée à l'article 327 du Code pénal;

3° soit ont précédemment fait l'objet d'un jugement définitif ordonnant une mesure de placement au sein d'une institution communautaire publique de protection de la jeunesse à régime éducatif ouvert ou fermé, et qui ont commis un nouveau fait qualifié infraction qui soit est qualifié coups et blessures, soit, s'il avait été commis par un majeur, aurait été de nature à entraîner, au sens du Code pénal ou des lois particulières, une peine d'emprisonnement correctionnel principal de trois ans ou une peine plus lourde;

4° soit ont commis avec préméditation un fait qualifié coups et blessures qui a entraîné une maladie ou une incapacité de travail soit une maladie paraissant incurable, soit la perte complète de l'utilisation d'un organe, soit une mutilation grave, soit ont causé des dégâts à des bâtiments ou des machines à vapeur, commis en association ou en bande et avec violence, par voies de fait ou menaces, soit ont commis une rébellion avec arme et avec violence;

5° soit ont fait l'objet d'une révision de la mesure, conformément à l'article 60, pour le motif que la ou les mesures imposées précédemment n'ont pas été respectées par elles, auquel cas le placement peut être imposé pour une période de six mois au plus qui ne peut être prolongée. Au terme de cette période, d'autres mesures peuvent uniquement être imposées après une révision par le tribunal.

Sans préjudice des conditions énumérées à l'alinéa 2, le tribunal peut ordonner la mesure de placement en institution communautaire publique de protection de la jeunesse visée au § 2, alinéa 1er, 8°, en régime éducatif fermé, à l'égard d'une personne âgée de douze à quatorze ans, qui a gravement porté atteinte à la vie ou à la santé d'une personne et dont le comportement est particulièrement dangereux

§ 2quinquies. — Lorsqu'il ordonne une des mesures visées aux §§ 2, 2 bis et 2 ter, le tribunal motive sa décision au regard des critères visés au § 1er et des circonstances de l'espèce.

S'il ordonne une des mesures visées au § 2, alinéa 1er, 6° à 11°, une combinaison de plusieurs des mesures visées au § 2, une combinaison d'une ou de plusieurs de ces mesures avec une ou plusieurs conditions visées au § 2 bis ou une mesure de placement en institution communautaire publique de protection de la jeunesse en régime éducatif fermé, le tribunal doit spécialement motiver ce choix au regard des priorités visées au § 2, alinéa 3.

§ 3. Les mesures prévues au § 2, 2° à 11°, sont suspendues lorsque l'intéressé se trouve sous les armes. Elles prennent fin lorsque l'intéressé atteint dix-huit ans.

Toutefois, à l'égard des personnes visées à l'article 36, 4°, et sans préjudice du § 2, alinéa 4, et de l'article 60 :

1° à la requête de l'intéressé, ou, en cas de mauvaise conduite persistante ou de comportement dangereux de l'intéressé, sur réquisition du ministère public, une prolongation de ces mesures peut être ordonnée, par jugement, pour une durée déterminée ne dépassant pas le jour où l'intéressé atteindra l'âge de vingt ans. Le tribunal est saisi de la requête ou de la réquisition dans les trois mois précédant le jour de la majorité de l'intéressé;

2° ces mesures pourront être ordonnées par jugement pour une durée déterminée ne dépassant pas le jour où l'intéressé atteindra vingt ans, lorsqu'il s'agit de personnes qui ont commis un fait qualifié infraction après l'âge de dix-sept ans.

À l'égard des personnes visées au § 2, alinéa 1er, 11°, le placement résidentiel doit se poursuivre jusqu'à la fin du traitement, pour autant que ce traitement le nécessite.

En cas d'appel contre ces jugements, la chambre de la jeunesse de la cour d'appel statue d'urgence. L'appel n'est pas suspensif. Les jugements et arrêts prononcés en application de cet article ne sont pas susceptibles d'opposition.

§ 4. La mesure de réprimande prévue au § 2, 1°, est applicable aux personnes qui ont commis un fait qualifié infraction avant l'âge de dix-huit ans, même si elles ont dépassé cet âge au moment du jugement.

Les personnes visées à l'alinéa précédent qui ont atteint l'âge de dix-huit ans au moment du jugement, sont assimilées aux mineurs pour l'application des dispositions du chapitre IV du présent titre, ainsi que de l'article (433bis du Code pénal). <L 2005-08-10/62, art. 9, 021; En vigueur : 02-09-2005>

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 37. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Abrogé pour autant qu'il ne concerne pas des jeunes qui ont commis un fait qualifié infraction) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 37bis

Les mineurs peuvent faire l'objet d'une sanction administrative visée à :

1° l'article 19bis, § 2, alinéa 2, 1°, de la nouvelle loi communale, si le mineur a atteint l'âge de seize ans accomplis au moment des faits;

2° l'article 24, alinéa 2, de la loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football, si le mineur a atteint l'âge de quatorze ans accomplis au moment des faits.

Art. 38.

Si la personne déférée au tribunal de la jeunesse en raison d'un fait qualifié infraction était âgée de plus de seize ans au moment de ce fait et que le tribunal de la jeunesse estime inadéquate une mesure de garde, de préservation ou d'éducation, il peut par décision motivée se dessaisir et renvoyer l'affaire au ministère public aux fins de poursuite devant la juridiction compétente en vertu du droit commun s'il y a lieu.

La disposition qui précède peut être appliquée même lorsque l'intéressé a atteint l'âge de dix-huit ans au moment du jugement. Il est dans ce cas assimilé à un mineur pour l'application des dispositions du chapitre IV du présent titre, ainsi que de l'article (433bis du Code pénal).

Toute personne qui a fait l'objet d'une décision de dessaisissement prononcée en application du présent article, devient justiciable de la juridiction ordinaire pour les poursuites relatives aux faits commis à partir du lendemain du jour de sa condamnation définitive par la juridiction compétente.

Art. 39. Si la mesure prise en vertu de l'article 37 et inopérante en raison de la mauvaise conduite persistante ou du comportement dangereux du mineur, le tribunal de la jeunesse peut décider que le mineur sera mis à la disposition du Gouvernement jusqu'à sa majorité.

(La présente disposition n'est pas applicable aux personnes qui ont commis un fait qualifié infraction.)

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 39. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(NOTE : Abrogé pour la Communauté flamande par <DCFL 1990-03-28/34, art. 22, 3°, 003; En vigueur : indéterminée> sauf à l'égard des mineurs poursuivis du chef d'un fait qualifié d'infraction)

Si la mesure prise en vertu de l'article 37 et inopérante en raison de la mauvaise conduite persistante ou du comportement dangereux du mineur, le tribunal de la jeunesse peut décider que le mineur sera mis à la disposition du (Exécutif flamand) jusqu'à sa majorité. <DCFL 1990-03-28/34, art. 23, 2°, 003; En vigueur : 01-05-1990>

(La présente disposition n'est pas applicable aux personnes qui ont commis un fait qualifié infraction.) <L 1994-02-02/33, art. 4, 007; En vigueur : 27-09-1994>

Art. 39. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Abrogé pour autant qu'il ne concerne pas des jeunes qui ont commis un fait qualifié infraction) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 40. (Abrogé)

Art. 41.

Lorsque le mineur est mis à la disposition du Gouvernement en vertu des articles 39 ou 40, le Ministre de la Justice décide de le soumettre à l'une des mesures prévues à l'article 37, § 2, 2°, 7° et 8° et § 2bis, ou de le faire détenir, s'il a plus de seize ans, dans un établissement pénitentiaire où il sera soumis à un régime spécial.

(La présente disposition n'est pas applicable aux personnes qui ont commis un fait qualifié infraction.)

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 41. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(NOTE : Abrogé pour la Communauté flamande par <DCFL 1990-03-28/34, art. 22, 3°, 003; En vigueur : 01-05-1990> sauf à l'égard des mineurs poursuivis du chef d'un fait qualifié d'infraction)

Lorsque le mineur est mis à la disposition (de l'Exécutif flamande) en vertu des articles 39 ou 40, le (Ministre communautaire ayant l'assistance spéciale à la jeunesse dans ses attributions) décide de le soumettre à l'une des mesures prévues à l'article 37, 2° à 4°, ou de le faire détenir, s'il a plus de seize ans, dans un établissement pénitentiaire où il sera soumis à un régime spécial. <DCFL 1990-03-28/34, art. 23, 3°, 003; ED : 01-05-1990>

(La présente disposition n'est pas applicable aux personnes qui ont commis un fait qualifié infraction.) <L 1994-02-02/33, art. 5, 007; En vigueur : 27-09-1994>

Art. 41. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Abrogé pour autant qu'il ne concerne pas des jeunes qui ont commis un fait qualifié infraction) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 42. Le mineur qui a fait l'objet d'une des mesures prévues à l'article 37, § 2, alinéa 1, 6° à 11°, en dehors des cas prévus à l'article 41, est soumis jusqu'à sa majorité à la surveillance du tribunal de la jeunesse.

Le tribunal de la jeunesse désigne pour assurer cette surveillance (le service social compétent).

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 42. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé) <DCFL 1990-03-28/34, art. 22, 4°, 003; En vigueur : 01-05-1990>

(NOTE : Par son arrêté n° 40/91 du 19 décembre 1991 (MB 17-01-1992, p. 851) la Cour d'arbitrage a annulé l'article 22, 4°, en tant que cette disposition concerne les mineurs ayant commis un fait qualifié infraction)

Art. 42. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

Le mineur qui a fait l'objet d'une des mesures prévues à l'article 37, 3° et 4° (2) en dehors des cas prévus à l'article 41, est soumis jusqu'à sa majorité à la surveillance du tribunal de la jeunesse.

Le tribunal de la jeunesse (confie cette mission de surveillance au service de protection judiciaire). <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 7, 005; En vigueur : 24-12-1991>

Art. 42. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Abrogé pour autant qu'il ne concerne pas des jeunes qui ont commis un fait qualifié infraction) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 43.

À l'égard des personnes visées à l'article 36, 4°, le juge ou le tribunal de la jeunesse applique les dispositions de la présente loi, sans préjudice de l'application de la loi du 26 juin 1990 relative à la protection de la personne des malades mentaux.

En cas d'application de la loi du 26 juin 1990 précitée aux personnes renvoyées initialement devant le tribunal de la jeunesse sur la base de l'article 36, 4°, la décision du médecin-chef de service de lever la mesure, prise conformément à l'article 12, 3°, ou 19, de la loi du 26 juin 1990 n'est exécutée qu'après un délai de cinq jours ouvrables à compter du jour où le tribunal de la jeunesse en est informé. Dans ce délai, et sans pouvoir le prolonger, le tribunal statue sur toute autre mesure visée à l'article 37, qu'il juge utile.

Art. 43bis

§ 1. Les mesures visées à l'article 37, alinéa 2, 2° à 4°, qui, au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, sont d'application restent en vigueur jusqu'à leur expiration, sans préjudice du pouvoir du tribunal de la jeunesse de les rapporter ou de les remplacer par une mesure visée à un point précédent de l'article 37, alinéa 2, et ce, en tout temps, d'office, sur la réquisition du ministère public ou à la requête des intéressés.

§ 2. Lorsque le tribunal a été saisi, avant l'entrée en vigueur de la présente loi, d'une requête visée à l'article 37bis, § 1er, sur laquelle le tribunal de la jeunesse n'a pas encore statué, il peut ordonner, à l'égard de l'intéressé, une des mesures visées à l'article 37, alinéa 2, 2° à 4°.

§ 3. Lorsqu'en application de l'article 37bis, § 2, le tribunal de la jeunesse avait décidé avant l'entrée en vigueur de la présente loi, que l'affaire devait à nouveau lui être soumise, le tribunal de la jeunesse peut ordonner, à l'égard de l'intéressé, une des mesures visées à l'article 37, alinéa 2, 2° à 4°.

CHAPITRE IV. - De la compétence territoriale et de la procédure.

Art. 44.

Sans préjudice (des dispositions particulières en matière d'adoption), la compétence territoriale du tribunal de la jeunesse est déterminée par la résidence des parents, tuteurs ou personnes qui ont la garde de la personne de moins de dix-huit ans.

Lorsque ceux-ci n'ont pas de résidence en Belgique ou lorsque leur résidence est inconnue ou incertaine, le tribunal de la jeunesse compétent est celui du lieu où l'intéressé a commis le fait qualifié infraction, du lieu où il est trouvé ou du lieu où la personne ou l'établissement auquel il a été confié par les instances compétentes a sa résidence ou son siège.

Lorsque le tribunal de la jeunesse est saisi après que l'intéressé a atteint l'âge de dix-huit ans, le tribunal de la jeunesse compétent est celui du lieu de la résidence de l'intéressé, ou, si celle-ci est inconnue ou incertaine, le lieu où le fait qualifié infraction a été commis.

Néanmoins le tribunal de la jeunesse compétent est :

1° celui de la résidence du requérant en cas d'application des articles 477 du Code civil et 63, alinéa 5, de la présente loi;

2° celui dans la ressort duquel la tutelle a été organisée conformément aux articles (353-10, 354-2,) 478 et 479 du Code civil.)

Si les parents, tuteurs ou personnes qui ont la garde d'une personne âgée de moins de dix-huit ans ayant fait l'objet d'une mesure de garde, de préservation ou d'éducation changent de résidence, ils doivent sous peine d'amende d'un à vingt-cinq francs, en donner avis sans délai au tribunal de la jeunesse à la protection duquel cette personne est confiée.

Le changement de résidence entraîne le dessaisissement de ce tribunal au profit du tribunal de la jeunesse de l'arrondissement où est située la nouvelle résidence. Le dossier lui est transmis par le greffier du tribunal dessaisi.

Le tribunal saisi reste cependant compétent pour statuer en cas de changement de résidence survenant au cours d'instance.

Art. 45. Le tribunal de la jeunesse est saisi :

1. (dans les matières prévues au titre II, chapitre II, de la présente loi (et aux articles 353-10 et 354-2) du Code civil, et (sans préjudice) (des articles 145, 478 et 479 du même Code et des articles 1231-3, 1231-24, 1231-27 et 1231-46 du Code judiciaire), par une requête signée, (selon le cas, par le mineur, les père, mère, tuteur, subrogé tuteur, curateur, (...), membre de la famille ou membre (du centre publique d'aide sociale), ou par citation à la requête du ministère public;

2. dans les matières prévues au titre II, chapitre III :

a) par la réquisition du ministère public ou l'ordonnance de renvoi prévue à l'article 49, alinéa 3, en vue de procéder aux investigations prévues à l'article 50 et d'ordonner, s'il échet, les mesures provisoires de garde prévues (à l'article 52);

b) par la comparution volontaire à la suite d'un avertissement motivé donné par le ministère public ou la citation à la requête du ministère public, en vue de statuer au fond, (ou en vue du dessaisissement prévu à l'article 38) les parties entendues en leurs moyens.

c) par la requête visée aux articles 37, § 3, 1° et 60, les parties étant convoquées, dans ce cas, par pli judiciaire adressé suivant les formes prévues à l'article 46, § 1er, du Code judiciaire.)

Art. 45ter.

À l'égard des personnes visées à l'article 36, 4°, le procureur du Roi peut adresser à l'auteur présumé du fait qualifié infraction une lettre d'avertissement dans laquelle il indique qu'il a pris connaissance des faits, qu'il estime ces faits établis à charge du mineur et qu'il a décidé de classer le dossier sans suite.

Une copie de la lettre d'avertissement est transmise aux père et mère, au tuteur du mineur ou aux personnes qui en ont la garde en droit ou en fait.

Le procureur du Roi peut toutefois convoquer l'auteur présumé du fait qualifié infraction et ses représentants légaux et leur notifier un rappel à la loi et les risques qu'ils courent.

Art. 46.

(NOTE : La Cour d'arbitrage par son arrêt n° 122/98 du 3 décembre 1998 a dit pour droit que cet article viole les articles 10 et 11 de la Constitution, en ce que, dans les procédures visées à l'article 36, 2°, de la loi précitée, les parents d'accueil ne sont pas appelés à la cause et leur intervention n'est pas admise. M.B. 20-01-1999, p. 1632-1635) La citation à la requête du ministère public ou l'avertissement donné par lui doit, à peine de nullité, être adressé aux parents, parents d'accueil, tuteurs ou personnes qui ont la garde du mineur et au mineur lui-même si l'action tend à faire révoquer son émancipation ou à faire prendre ou modifier à son égard, une des mesures prévues au titre II, chapitre III, section II, et qu'il est âgé de douze ans au moins.

(Si une personne visée à l'article 36, 4°, a atteint l'âge de dix-huit ans au moment où l'action est intentée, la citation ou l'avertissement visé à l'alinéa précédent est adressé à cette personne qui a fait l'objet de la mesure et aux personnes qui en étaient civilement responsables du fait de sa minorité.

Sans préjudice de l'article 184, alinéa 3, du Code d'instruction criminelle, il y aura au moins un délai de dix jours, sans augmentation en raison de la distance, entre la citation et la comparution, à peine de nullité du jugement qui sera prononcé par défaut par le tribunal à l'égard de la partie citée.)

Art. 46bis.

La citation à la requête du procureur du Roi visée à l'article 45, 2, b), peut être faite, à l'égard de la personne visée à l'article 36, 4° qui est amenée ou se présente devant le procureur du Roi, ainsi qu'à l'égard de toute autre personne visée à l'article 46 qui se présente devant lui, par la notification d'une convocation à comparaître devant le tribunal de la jeunesse dans un délai qui ne peut être inférieur à celui prévu à l'article 46, alinéa 3, ni supérieur à deux mois et la remise d'une copie du procès-verbal mentionnant cette notification.

La convocation indique les faits sur lesquels l'action est fondée, ainsi que les lieu, jour et heure de l'audience.

Art. 47.

La constitution de partie civile par voie de citation directe devant le tribunal de la jeunesse n'est pas autorisée.

A l'égard des mineurs relevant du tribunal de la jeunesse, les administrations publiques ne peuvent exercer les poursuites qui leur appartiennent, qu'en formant plainte entre les mains du procureur du Roi qui seul peut saisir le tribunal de la jeunesse.

Art. 48.

§ 1. Dans les procédures visées au titre II, chapitre II, section 1er, chaque parent ou personne ayant la garde d'un jeune fait l'objet d'une procédure distincte.

Ces procédures ne peuvent être jointes à d'autres procédures que pendant la procédure préparatoire. Les pièces contenant des informations relatives à chacun des parents ou personnes ayant la garde de l'intéressé doivent être séparées des autres pièces de la procédure. Elles ne peuvent être communiquées aux autres parties.

Pendant la durée de la procédure préparatoire, le ministère public peut refuser la communication de ces pièces aux parties, s'il juge que cette communication serait de nature à nuire aux intérêts des personnes concernées.

§ 2. Dans les procédures visées au titre II, chapitre III, section 2, lorsque le fait qu'aurait commis la personne de moins de dix-huit ans et connexe à une infraction qu'auraient commise une ou plusieurs personnes non justiciables du tribunal de la jeunesse, les poursuites sont disjointes dès que la disjonction peut avoir lieu sans nuire à l'information ou à l'instruction.

Les poursuites peuvent être jointes si le tribunal de la jeunesse s'est dessaisi conformément à l'article 38.

Art. 48bis.

§ 1er. Lorsqu'un mineur est privé de sa liberté suite à son arrestation ou a été mis en liberté contre la promesse de comparaître ou la signature d'un engagement, le fonctionnaire de police responsable de sa privation de liberté doit, dans les meilleurs délais, donner ou faire donner au père et mère du mineur, à son tuteur ou aux personnes qui en ont la garde en droit ou en fait, une information orale ou écrite de l'arrestation, de ses motifs et du lieu dans lequel le mineur est retenu. Si le mineur est marié, l'avis doit être donné à son conjoint plutôt qu'aux personnes susvisées.

§ 2. Au cas où l'avis n'a pas été donné conformément au présent article et aucune des personnes auxquelles il aurait pu être donné ne s'est présentée au tribunal de la jeunesse saisi de l'affaire, celui-ci peut soit ajourner l'affaire et ordonner qu'un avis soit donné à la personne qu'il désigne, soit traiter l'affaire s'il estime qu'un tel avis n'est pas indispensable. Dans ce cas, il mentionne, dans son jugement, les raisons qui motivent sa décision.

Art. 49.

Le juge d'instruction n'est saisi par réquisition du ministère public ou ne se saisit d'office en cas de flagrant délit que dans des circonstances exceptionnelles et en cas de nécessité absolue.

(S'il y a urgence, le juge d'instruction peut prendre à l'égard de la personne (ayant commis avant l'âge de dix-huit ans un fait qualifié infraction, même si la réquisition du ministère public est postérieure à la date à laquelle cette personne a atteint l'âge de dix-huit ans,) une des mesures de garde visées (à l'article 52), sans préjudice à en donner avis simultanément et par écrit au tribunal de la jeunesse, qui exerce dès lors ses attributions et statue dans les deux jours ouvrables, conformément aux articles 52ter et 52quater.)

L'intéressé a droit à l'assistance d'un avocat, lors de toute comparution devant le juge d'instruction. Cet avocat est désigné, le cas échéant, conformément à l'article 54 bis. Le juge d'instruction peut néanmoins avoir un entretien particulier avec l'intéressé.

L'instruction terminée, le juge d'instruction rend, sur la réquisition du ministère public, une ordonnance de non-lieu ou une ordonnance de renvoi devant le tribunal de la jeunesse. (Cette ordonnance est prononcée après un débat contradictoire et après que la personne de moins de dix-huit ans, les père et mère et les parties civiles aient pu prendre connaissance du dossier relatif aux faits, déposé au greffe 48 heures au moins avant les débats.)

(L'alinéa 3 ne fait pas obstacle à ce que le ministère public saisisse le tribunal de la jeunesse d'une réquisition tenant au dessaisissement prévu à l'article 38. Le tribunal statue en l'état de la procédure.)

Art. 50.

§ 1. Le tribunal de la jeunesse effectue toutes diligences et fait procéder à toutes investigations utiles pour connaître la personnalité de l'intéressé, le milieu où il est élevé, déterminer son intérêt et les moyens appropriés à son éducation ou à son traitement.

Il peut faire procéder à une étude sociale par l'intermédiaire du service social compétent et soumettre l'intéressé à un examen médico-psychologique, lorsque le dossier qui lui est soumis, ne lui paraît pas suffisant.

Lorsque le tribunal de la jeunesse fait procéder à une étude sociale, il ne peut, sauf en cas d'extrême urgence, prendre ou modifier sa décision, qu'après avoir pris connaissance de l'avis du service social compétent, à moins que cet avis ne lui parvienne pas dans le délai qu'il a fixé et qui ne peut dépasser septante-cinq jours.

Sans préjudice de l'article 36bis, le tribunal de la jeunesse ne peut se dessaisir d'une affaire, dans les conditions prévues par l'article 38, qu'après avoir fait procéder à l'étude sociale et à l'examen médico-psychologique prévus à l'alinéa deux.

§ 2. Toutefois,

1° le tribunal de la jeunesse peut se dessaisir d'une affaire sans disposer du rapport de l'examen médico-psychologique lorsqu'il constate que l'intéressé se soustrait à cet examen ou refuse de s'y soumettre;

2° le tribunal de la jeunesse statue sur la demande de dessaisissement dans les quinze jours de la citation, sans devoir faire procéder à une étude sociale et sans devoir demander un examen médico-psychologique, lorsqu'une mesure a déjà été prise par jugement à l'égard d'une personne de moins de dix-huit ans en raison d'un ou plusieurs faits visés aux articles 323, 373 à 378, 392 à 394, 401 et 468 à 476 du Code pénal, commis après l'âge de seize ans, et que cette personne est à nouveau poursuivie pour un ou plusieurs de ces faits commis postérieurement à la première condamnation. Les pièces de la procédure antérieure sont jointes à la nouvelle procédure;

3° le tribunal de la jeunesse statue dans les mêmes conditions sur la demande de dessaisissement à l'égard d'une personne de moins de dix-huit ans qui a commis un fait qualifié crime punissable d'une peine supérieure (à la réclusion) de vingt ans, commis après l'âge de seize ans et qui n'est poursuivi qu'après qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans.

Art. 51.

§ 1er. Dès qu'il est saisi d'un fait qualifié infraction, le tribunal informe les personnes qui exercent l'autorité parentale à l'égard de l'intéressé et, le cas échéant, les personnes qui en ont la garde en droit ou en fait, ainsi que toutes les victimes éventuelles, en vue de leur permettre d'être présents.

§ 2. Le tribunal de la jeunesse, une fois saisi, peut en tout temps convoquer l'intéressé, les parents, tuteurs, personnes qui en ont la garde, ainsi que toute autre personne, sans préjudice de l'article 458 du Code pénal, de l'article 156 du Code d'instruction criminelle et de l'article 931 du Code judiciaire.)

Dans les matières prévues (aux articles 145, 148, 302, 353-10, 354-2), 373, 374, (375, 376, 377, 379), et 477 du Code civil, les père et mère et éventuellement la personne à qui la garde de l'enfant a été confiée, sont convoqués devant le tribunal par le greffier. Dans les matières prévues aux articles 485 du Code civil, (...), (43, 45, 46 et 46bis de la loi du 3 juillet 1978 sur les contrats de travail, modifiée par la loi du 30 mars 1981), le requérant, les père, mère ou tuteur et le mineur sont convoqués devant le tribunal par le greffier; une copie conforme de la demande est jointe à la convocation adressée à celui ou ceux d'entre eux qui n'ont pas présenté requête.

Dans les autres matières, si, sur l'invitation à comparaître, l'intéressé ou les personnes investies de l'autorité parentale à l'égard du mineur ne comparaissent pas et que ces personnes ne peuvent justifier leur non-comparution, elles peuvent être condamnées, par le tribunal de la jeunesse, à une amende d'un euro à cent cinquante euros.

Les personnes visées à l'alinéa 3 qui ont été condamnées à une amende et qui, sur une seconde invitation à comparaître, produisent devant le juge de la jeunesse ou le tribunal de la jeunesse des excuses légitimes, peuvent, sur avis du ministère public, être déchargées de l'amende.

Art. 52.

Pendant la durée d'une procédure tendant à l'application d'une des mesures prévues au titre II, chapitre III, le tribunal de la jeunesse prend provisoirement à l'égard du mineur les mesures de garde nécessaires.

Il peut soit le laisser dans son milieu de vie et le soumettre, le cas échéant, à la surveillance prévue à l'article 37, § 2, alinéa 1er, 2°, ou à une condition énumérée à l'article 37, § 2 bis, excepté 2° et 3°, soit prendre provisoirement une des mesures prévues à l'article 37, § 2, alinéa 1er, 7° à 11°, le cas échéant de façon cumulative.

La mesure prévue à l'article 37, § 2, alinéa 1er, 9°, est prise en vue d'établir un bilan médico-psychologique.

Afin de permettre la réalisation des mesures d'investigations visées à l'article 50, le tribunal peut assortir la mesure de garde provisoire consistant à laisser l'intéressé dans son milieu et à le soumettre à la surveillance prévue à l'article 37, § 2, alinéa 1er, 2°, de la condition d'accomplir une prestation d'intérêt général en rapport avec son âge et ses capacités. La prestation d'intérêt général ordonnée en application du présent article ne peut dépasser 30 heures.

Afin de prendre la décision visée à l'alinéa 2, le tribunal de la jeunesse tient compte des facteurs visés à l'article 37, § 1er, alinéa 2. La disponibilité des moyens de traitement, des programmes d'éducation ou de toutes autres ressources envisagées et le bénéfice qu'en retirerait l'intéressé sont également pris en considération.

Ces mesures provisoires ne peuvent être prises que pour une durée aussi brève que possible, lorsqu'il existe suffisamment d'indices sérieux de culpabilité et que la finalité de la mesure provisoire ne peut être atteinte d'une autre manière.

Aucune mesure provisoire ne peut être prise en vue d'exercer une sanction immédiate ou toute autre forme de contrainte.

(Lorsque le tribunal de la jeunesse prend provisoirement une des mesures prévues à l'article 37, § 2, alinéa premier, 8°, à l'égard d'une personne ayant commis un fait qualifié infraction, il peut, pour les nécessités de l'information ou de l'instruction et pour un délai renouvelable de trois jours civils au plus, interdire au jeune par décision motivée de communiquer librement avec les personnes nommément désignées, autres que son avocat.)

(Lorsque le tribunal de la jeunesse est saisi du cas d'une personne ayant commis avant l'âge de dix-huit ans un fait qualifié infraction et qui a dépassé cet âge au cours de la procédure, il peut ordonner ou maintenir des mesures provisoires jusqu'à ce que l'intéressé ait atteint l'âge de vingt ans.)

(Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux enfants de personnes dont la déchéance de l'autorité parentale est poursuivie.)

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 52. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé sauf à l'égard des mineurs poursuivis du chef d'un fait qualifié d'infraction) <DCFL 1990-03-28/34, art. 22, 5°, 003; En vigueur : 27-09-1994>

Art. 52. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

(Abrogé en ce qui concerne les mineurs en danger, ceux qui sont l'objet de plainte en correction parentale et ceux qui sont trouvés mendiants ou vagabonds, en ce compris les enfants de personnes dont la déchéance de l'autorité parentale est poursuivie.) <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 9, 005; En vigueur : 07-12-1994>

(NOTE : Par son arrêté n° 4/93 du 21 janvier 1993 (M.B. 04-02-1993, p. 2260) la Cour d'arbitrage annule les mots « en ce compris les enfants de personnes dont la déchéance de l'autorité parentale est poursuivie »)

Art. 52. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Abrogé pour autant qu'il ne concerne pas des jeunes qui ont commis un fait qualifié infraction) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 52bis.

Hors les cas visés à l'article 52quater, alinéa 4, la durée de la procédure préparatoire est limitée à six mois à partir de la réquisition prévue à l'article 45.2.a), jusqu'à la communication du dossier au ministère public après clôture des investigations. Le ministère public dispose alors d'un délai de deux mois pour citer l'intéressé à comparaître devant le tribunal de la jeunesse.

Le délai de six mois est suspendu entre l'acte d'appel et l'arrêt.

Art. 52ter.

Dans les cas prévus à l'article 52, le jeune ayant atteint l'âge de douze ans doit être entendu personnellement par le juge de la jeunesse avant toute mesure, sauf s'il n'a pu être trouvé, si son état de santé s'y oppose ou s'il refuse de comparaître.

L'intéressé a droit à l'assistance d'un avocat, lors de toute comparution devant le tribunal de la jeunesse. Cet avocat est désigné, le cas échéant, conformément à l'article 54bis. Hors les cas où le tribunal de la jeunesse est saisi conformément à l'article 45.2.b) ou c), le juge de la jeunesse peut néanmoins avoir un entretien particulier avec l'intéressé.

L'ordonnance contient un résumé des éléments touchant à sa personnalité ou à son milieu, qui justifient la décision et, le cas échéant, un résumé des faits reprochés. Elle mentionne également l'audition ou les raisons pour lesquelles l'intéressé n'a pu être entendu.

Une copie de l'ordonnance est remise à l'intéressé après son audition, de même qu'à son avocat et à ses père et mère, tuteurs ou personnes qui ont la garde de l'intéressé si ceux-ci sont présents à l'audience. Au cas où cette remise n'a pu avoir lieu, la décision est notifiée par pli judiciaire. La copie de l'ordonnance indique les voies de recours ouvertes contre celle-ci ainsi que les formes et délais à respecter. Le délai d'appel court à partir de la remise de la copie ou à partir du jour où l'intéressé a eu connaissance de la notification par pli judiciaire.

Les mesures visées à l'article 52 ne sont pas susceptibles d'opposition.

En cas d'appel, la chambre de la jeunesse de la cour d'appel statue dans les deux mois au plus tard à compter de l'acte d'appel.

Art. 52quater.

En ce qui concerne les personnes visées à l'article 36, 4°, le juge ou le tribunal de la jeunesse, selon le cas, peut, dans les cas visés aux articles 52, 52bis et 52ter, ordonner une mesure de garde pour une période de trois mois au plus, en régime éducatif fermé, organisé par les instances compétentes.

Cette décision ne peut être prise que si les conditions suivantes sont réunies :

- 1° il existe des indices sérieux de culpabilité;
- 2° l'intéressé a un comportement dangereux pour lui-même ou pour autrui;
- 3° il existe de sérieuses raisons de craindre que l'intéressé, s'il était remis en liberté, commette de nouveaux crimes ou délits, se soustraie à l'action de la justice, tente de faire disparaître des preuves ou entre en collusion avec des tiers.

En outre, le juge ou le tribunal de la jeunesse peut, par décision motivée et pour des raisons identiques, interdire aux mêmes personnes et pour le même délai toute sortie de l'établissement.

Ces mesures ne sont renouvelables qu'une seule fois et après communication du rapport médico-psychologique rédigé par l'établissement, l'intéressé et son conseil étant préalablement entendus.

Les mesures précitées peuvent néanmoins être prolongées de mois en mois par décision motivée du juge ou du tribunal de la jeunesse selon le cas. La décision devra être justifiée par des circonstances graves et exceptionnelles se rattachant aux exigences de la sécurité publique ou propres à la personnalité de l'intéressé, et qui nécessitent le maintien de ces mesures. L'intéressé, son conseil et le directeur de l'établissement seront préalablement entendus.

L'appel contre les ordonnances ou jugements prévus aux alinéas précédents doit être interjeté dans un délai de quarante-huit heures qui court à l'égard du ministère public à compter de la communication de l'ordonnance ou du jugement et à l'égard des autres parties en cause à compter de l'accomplissement des formalités prévues à l'article 52ter, alinéa 4. Le recours peut être formé par déclaration au directeur de l'établissement ou à la personne qu'il délègue. Le directeur inscrit les recours dans un registre coté et paraphé. Il en avise immédiatement le greffe du tribunal compétent et lui adresse un extrait du registre par lettre recommandée.

La chambre de la jeunesse de la cour d'appel instruit la cause et se prononce dans les quinze jours ouvrables à compter de l'acte d'appel. Passé ce délai, la mesure cesse d'être d'application. Le délai est suspendu pendant la durée de la remise accordée à la demande de la défense.

(Le délai de citation devant la Cour est de trois jours.)

Art. 53. (NOTE : abrogé à l'égard des mineurs qui sont poursuivis en raison d'un fait qualifié infraction.) S'il est matériellement impossible de trouver un particulier ou une institution en mesure de recueillir le mineur sur-le-champ et qu'ainsi les mesures prévues à l'article 52 ne puissent être exécutées, le mineur peut être gardé provisoirement dans une maison d'arrêt pour un terme qui ne peut dépasser quinze jours.

(La mesure prévue à l'alinéa 1er n'est applicable qu'à l'égard des personnes qui sont soupçonnées d'avoir commis un fait punissable d'une peine d'emprisonnement correctionnel principal d'un an ou d'une peine plus grave aux termes du Code pénal ou des lois complémentaires et pour autant qu'elles aient atteint l'âge de quatorze ans au moins au moment des faits.)

En cas d'appel, les dispositions de l'article 52quater, alinéas 6 et 7, sont applicables, sauf que le délai dans lequel la décision d'appel doit intervenir est ramené à cinq jours ouvrables à compter de l'acte d'appel. (Le délai de citation devant la Cour est d'un jour.)

La mesure de garde visée à l'alinéa premier ne peut être ordonnée qu'une seule fois par le juge de la jeunesse au cours de la même procédure, sauf la possibilité du tribunal de la jeunesse d'ordonner d'autres mesures provisoires.

Cet article est applicable aux personnes visées à l'article 37, § 3, 2°.)

Le mineur gardé dans une maison d'arrêt est isolé des adultes qui y sont détenus.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 53. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé sauf à l'égard des mineurs poursuivis du chef d'un fait qualifié d'infraction) <DCFL 1990-03-28/34, art. 22, 5°, 003; En vigueur : 01-05-1990>

Art. 53. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

(Abrogé en ce qui concerne les mineurs en danger, ceux qui sont l'objet de plainte en correction parentale et ceux qui sont trouvés mendiants ou vagabonds, en ce compris les enfants de personnes dont la déchéance de l'autorité parentale est poursuivie.) <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 9, 005; En vigueur : 07-12-1994>

(NOTE : Par son arrêté n° 4/93 du 21 janvier 1993 (M.B. 04-02-1993, p. 2260) la Cour d'arbitrage annule les mots « en ce compris les enfants de personnes dont la déchéance de l'autorité parentale est poursuivie »)

Art. 53. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Abrogé pour autant qu'il ne concerne pas des jeunes qui ont commis un fait qualifié infraction) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 53bis.

<NOTE : abrogé par l'article 2 de la loi du 4 mai 1999.>

Art. 54.

(Sauf dans les cas prévus au titre II, chapitre III, (...) où elles doivent comparaître en personne, les parties peuvent se faire représenter par un avocat.)

Le tribunal de la jeunesse peut, en tout temps, ordonner la comparution personnelle des parties. Il peut, de même, convoquer toutes les personnes qui ont la garde du mineur.

Art. 54bis.

§ 1. Lorsqu'une personne de moins de dix-huit ans est partie à la cause et qu'elle n'a pas d'avocat, il lui en est désigné un d'office.

Lorsque le tribunal de la jeunesse est saisi en application de l'article 45.2.a) ou b), ou de l'article 63ter, a) ou c), le ministère public en avise immédiatement le bâtonnier de l'ordre des avocats. Cet avis est, selon le cas, envoyé en même temps que la réquisition la citation ou l'avertissement motivé. Le bâtonnier ou le bureau de consultation et de défense procède à la désignation au plus tard dans les deux jours ouvrables à compter de cet avis.

§ 2. Le ministère public adresse au tribunal de la jeunesse saisi, copie de l'avis informant le bâtonnier de la saisine.

§ 3. Le bâtonnier ou le bureau de consultation et de défense veille, lorsqu'il y a contradiction d'intérêts, à ce que l'intéressé soit assisté par un avocat autre que celui auquel auraient fait appel ses père et mère, tuteurs, ou personnes qui en ont la garde ou qui sont investies d'un droit d'action.

Art. 55.

Lorsqu'une affaire visée au titre II, chapitre III, est portée devant le tribunal de la jeunesse, les parties et leur avocat sont informés du dépôt au greffe du dossier dont ils peuvent prendre connaissance à partir de la notification de la citation.

Les parties et leur avocat peuvent également prendre connaissance du dossier lorsque le ministère public requiert une mesure visée aux articles 52 et 53, ainsi que durant le délai d'appel des ordonnances imposant de telles mesures.

Toutefois, les pièces concernant la personnalité de l'intéressé et le milieu où il vit ne peuvent être communiquées ni à l'intéressé ni à la partie civile. Le dossier complet, y compris ces pièces, doit être mis à la disposition de l'avocat de l'intéressé lorsque ce dernier est partie au procès.

Art. 56.

(Dans les affaires visées au titre II, chapitre III, section première, les mineurs intéressés ne sont pas considérés comme parties au débat, sauf lorsque sont prises à leur égard des mesures prévues à l'article 52.)

Dans les affaires visées au titre II, chapitre III, section II, le cas de chaque mineur est examiné séparément en l'absence de tout autre mineur, sauf pendant le temps nécessaire à d'éventuelles confrontations.

Art. 56bis.

Le tribunal de la jeunesse doit convoquer la personne de douze ans au moins aux fins d'audition, dans les litiges qui opposent les personnes investies à son égard de l'autorité parentale, lorsque sont débattus des points qui concernent le gouvernement de sa personne, l'administration de ses biens, l'exercice du droit de visite, ou la désignation de la personne visée à l'article 34.

Art. 57. Le tribunal de la jeunesse peut à tout moment, au cours des débats, se retirer en chambre du conseil pour entendre, sur la personnalité du mineur, les experts et les témoins, les parents, tuteurs ou personnes qui ont la garde du mineur.

Le mineur n'assiste pas aux débats en chambre du conseil. Le tribunal peut cependant le faire appeler s'il l'estime opportun.

Les débats en chambre du conseil ne peuvent avoir lieu qu'en présence de l'avocat du mineur.

Art. 58.

Les décisions du tribunal de la jeunesse rendues dans les matières prévues au titre II, chapitres III et IV, sont, dans les délais légaux, susceptibles d'appel de la part du ministère public et d'opposition et d'appel de la part de toutes autres parties en cause (sans préjudice des dispositions des articles 52, 52quater, alinéa 6, et 53, alinéa 3).

Les jugements rendus dans les matières prévues au titre II, chapitre II, ne sont pas susceptibles d'opposition. L'appel est formé par voie de requête déposée au greffe de la cour d'appel (...); (...). Le greffier de la chambre de la jeunesse convoque devant celle-ci les parties qui avaient été convoquées devant le tribunal de la jeunesse; il joint aux convocations destinées aux autres parties que le requérant, une copie conforme de la requête.

Le ministère des avoués à la cour n'est pas requis.

Le tribunal de la jeunesse peut ordonner l'exécution provisoire de ses décisions, sauf quant aux dépens.

Art. 59.

Le juge saisi de l'appel peut prendre les mesures provisoires prévues (à l'article 52).

Les mesures provisoires prises antérieurement par le tribunal de la jeunesse sont maintenues tant qu'elles n'ont pas été modifiées par la juridiction d'appel.

Art. 60.

Le tribunal de la jeunesse peut, en tout temps, soit d'office, soit à la demande du ministère public, (ou à la demande des instances compétent visées à l'article 37, § 2, alinéa 1er, 7° à 11° rapporter ou modifier les mesures prises tant à l'égard des père, mère ou personne, (...), et agir dans les limites de la présente loi au mieux des intérêts du mineur.

Le tribunal de la jeunesse peut être saisi aux mêmes fins par requête des père, mère, tuteurs ou personnes qui ont la garde du mineur ainsi que du mineur qui fait l'objet de la mesure, après l'expiration d'un délai d'un an à compter du jour où la décision ordonnant la mesure est devenue définitive. Si cette requête est rejetée, elle ne peut être renouvelée avant l'expiration d'un an depuis la date à laquelle la décision de rejet est devenue définitive.

Le mineur et ses père, mère, tuteurs ou personnes qui ont la garde en droit ou en fait du mineur peuvent demander, par requête motivée, la révision de la mesure provisoire visée à l'article 52 quater après un délai d'un mois à dater du jour où la décision est devenue définitive. Le juge entend le jeune et ses représentants légaux. Le requérant ne peut introduire une nouvelle requête portant sur le même objet avant l'expiration d'un délai d'un mois à dater de la dernière décision de rejet de sa demande.

(Toute mesure visée à l'article 37, § 2, alinéa 1er, à l'exception des 1° et 8°, prise par jugement, doit être réexaminée en vue d'être confirmée, rapportée ou modifiée avant l'expiration du délai d'un an à compter du jour où la décision est devenue définitive. Cette procédure est introduite par le ministère public selon les formes prévues à l'article 45, 2 b) et c).

La mesure visée à l'article 37, § 2, alinéa 1er, 8°, prise par jugement, doit, sans préjudice de l'article 37, § 2, alinéa 4, être réexaminée en vue d'être confirmée, rapportée ou modifiée avant l'expiration du délai de six mois à compter du jour où la décision est devenue définitive. Cette procédure est introduite dans les formes prévues à l'alinéa 4.

Les autorités compétentes visées à l'article 37, § 2, alinéa 1er, 8°, 10° et 11°, transmettent trimestriellement au tribunal de la jeunesse un rapport d'évaluation relatif à la personne ayant fait l'objet d'une mesure de garde sous un régime éducatif fermé.)

COMMUNAUTÉS ET RÉGIONS

Art. 60. (COMMUNAUTÉ FLAMANDE)

(NOTE : Pour la Communauté flamande, à l'art. 60, premier alinéa, version néerlandaise, les mots « de maatregelen genomen » sont remplacés par les mots « genomen maatregelen », sauf à l'égard de mineurs poursuivis du chef d'un fait qualifié d'infraction. Dans le même alinéa, les mots « tant à l'égard des père, mère ou personnes qui ont la garde du mineur qu'à l'égard du mineur lui-même » et les mots « ou modifier » ainsi que les mots « à l'exception de la mise à la disposition du Gouvernement » sont abrogés, sauf à l'égard des mineurs poursuivis du chef d'un fait qualifié d'infraction. Le mot « Gouvernement » est remplacé par « Exécutif flamand » <DCFL 1990-03-28/34, art. 23, 4°, 003; En vigueur : 27-09-1994>)

Art. 60. (COMMUNAUTÉ GERMANOPHONE)

(Abrogé pour autant qu'il ne concerne pas des jeunes qui ont commis un fait qualifié infraction) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 61.

Dans le cas où le fait qualifié infraction est établi, le tribunal de la jeunesse condamne le mineur aux frais et, s'il y a lieu, aux restitutions. La confiscation spéciale peut être prononcée.

Dans le même cas, le tribunal de la jeunesse saisi de l'action civile statue sur cette action ou en reporte l'examen à une date ultérieure. Il statue en même temps sur les dépens.

Les personnes responsables soit en vertu de l'article 1384 du Code civil, soit en vertu d'une loi spéciale, sont citées et tenues solidairement avec le mineur, des frais, des restitutions et des dommages-intérêts.

La victime peut se désister de toute action qui découle du fait qualifié infraction, notamment lorsque l'auteur ou les auteurs au profit duquel ou desquels la victime se désiste, collaborent ou collabore à une offre restauratrice.

La victime mentionne explicitement dans l'accord auquel aboutit l'approche restauratrice, le ou les auteurs qui a ou ont collaboré à une offre restauratrice, auxquels s'applique le désistement d'action visé au quatrième alinéa.

Le désistement d'action tel que visé à l'alinéa 4 implique automatiquement que ce désistement vaut également à l'égard de toutes les personnes qui soit en vertu de l'article 1384 du Code civil, soit en vertu d'une loi spéciale sont responsables du dommage causé par le ou les auteurs au profit duquel ou desquels la victime se désiste.

Art. 61bis.

Une copie des jugements et arrêts rendus en audience publique est transmise directement, lors du prononcé de ces décisions, au jeune de douze ans ou plus et à ses père et mère, tuteurs ou personnes qui ont la garde en droit ou en fait de l'intéressé, s'ils sont présents à l'audience. Au cas où cette remise n'a pu avoir lieu, la décision est notifiée par pli judiciaire.

La copie des jugements et arrêts indique les voies de recours ouvertes contre ceux-ci ainsi que les formes et délais à respecter.

Art. 62.

(NOTE : La Cour d'arbitrage par son arrêt n° 122/98 du 3 décembre 1998 a dit pour droit que cet article viole les articles 10 et 11 de la Constitution, en ce que, dans les procédures visées à l'article 36, 2°, de la loi précitée, les parents d'accueil ne sont pas appelés à la cause et leur intervention n'est pas admise. M.B. 20-01-1999, p. 1632-1635) Sauf dérogation, les dispositions légales en matière de procédure civile s'appliquent aux procédures visées au titre II, chapitre II, ainsi qu'aux articles 63bis, § 2, et 63ter, alinéa 1er, b), et les dispositions légales concernant les poursuites en matière correctionnelle, aux procédures visées au titre II, chapitre III, et à l'article 63ter, alinéa 1er, a) et c).

Art. 62bis.

Dans les cas où les dispositions prises en vertu de l'article 59bis, §§ 2bis et 4bis, de la Constitution et de l'article 5, § 1er, II, 6°, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, prévoient que l'exécution d'une mesure du tribunal de la jeunesse n'appartient pas au ministère public, une expédition de la décision est adressée à l'autorité administrative qui en est chargée.

Art. 63.

Les déchéances de la (autorité parentale) et les mesures prononcées par application (des articles 37 et 39) à l'égard des mineurs déferés au tribunal de la jeunesse sur base de l'article 36, 1°, 3° et 4°, sont mentionnées au casier judiciaire des intéressés.

Ces déchéances et ces mesures ne peuvent jamais être portées à la connaissance des particuliers.

Elles peuvent être portées à la connaissance des autorités judiciaires.

Elles peuvent également être portées à la connaissance des autorités administratives, des notaires et des huissiers de justice, dans les cas où ces renseignements leur sont indispensables pour l'application d'une disposition légale ou réglementaire. Cette communication se fait sous le contrôle des autorités judiciaires, suivant la procédure qui sera déterminée par le Roi.

Les mentions inscrites au casier judiciaire d'un mineur, par application de la présente loi, peuvent être rayées par décision du tribunal de la jeunesse, sur requête de celui qui en a fait l'objet, lorsque cinq ans se sont écoulés à partir du moment où ces mesures ont pris fin.

La déchéance de la (autorité parentale) est rayée d'office lorsqu'il y a été mis fin par la réintégration.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 63. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

Les déchéances de la (autorité parentale) et les mesures prononcées par application (des articles 37 et 39) à l'égard des mineurs déferés au tribunal de la jeunesse sur base de l'article 36, (...) 4°, sont mentionnées au casier judiciaire des intéressés. <L 1994-02-02/33, art. 29, 1° et 2°, 007; En vigueur : 27-09-1994> <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 10, 005; En vigueur : 07-12-1994>

Ces déchéances et ces mesures ne peuvent jamais être portées à la connaissance des particuliers.

Elles peuvent être portées à la connaissance des autorités judiciaires.

Elles peuvent également être portées à la connaissance des autorités administratives, des notaires et des huissiers de justice, dans les cas où ces renseignements leur sont indispensables pour l'application d'une disposition légale ou réglementaire. Cette communication se fait sous le contrôle des autorités judiciaires, suivant la procédure qui sera déterminée par le Roi.

Les mentions inscrites au casier judiciaire d'un mineur, par application de la présente loi, peuvent être rayées par décision du tribunal de la jeunesse, sur requête de celui qui en a fait l'objet, lorsque cinq ans se sont écoulés à partir du moment où ces mesures ont pris fin.

La déchéance de la (autorité parentale) est rayée d'office lorsqu'il y a été mis fin par la réintégration. <L 1994-02-02/33, art. 29, 1°, 007; En vigueur : 27-09-1994>

Art. 63. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

Les déchéances de la (autorité parentale) et les mesures prononcées par application (des articles 37 et 39) à l'égard des mineurs déferés au tribunal de la jeunesse sur base de l'article 36, (...) 4°, sont mentionnées au casier judiciaire des intéressés. <L 1994-02-02/33, art. 29, 1° et 2°, 007; En vigueur : 27-09-1994> <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Ces déchéances et ces mesures ne peuvent jamais être portées à la connaissance des particuliers.

Elles peuvent être portées à la connaissance des autorités judiciaires.

Elles peuvent également être portées à la connaissance des autorités administratives, des notaires et des huissiers de justice, dans les cas où ces renseignements leur sont indispensables pour l'application d'une disposition légale ou réglementaire. Cette communication se fait sous le contrôle des autorités judiciaires, suivant la procédure qui sera déterminée par le Roi.

Les mentions inscrites au casier judiciaire d'un mineur, par application de la présente loi, peuvent être rayées par décision du tribunal de la jeunesse, sur requête de celui qui en a fait l'objet, lorsque cinq ans se sont écoulés à partir du moment où ces mesures ont pris fin.

La déchéance de la (autorité parentale) est rayée d'office lorsqu'il y a été mis fin par la réintégration. <L 1994-02-02/33, art. 29, 1°, 007; En vigueur : 27-09-1994>

Art. 63bis.

§ 1. Les règles de procédure visées au présent chapitre s'appliquent, à l'exception des articles 45.2. et 46, aux dispositions en matière de protection judiciaire prises par les instances compétentes en vertu de l'article 59bis, §§ 2bis et 4bis, de la Constitution et de l'article 5, § 1er, II, 6°, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles.

§ 2. Toutefois, lorsque la demande tend à voir homologuer la modification d'une décision prise par le tribunal de la jeunesse, la procédure est la suivante :

a) la demande est adressée par requête de l'autorité administrative compétente au greffe de la juridiction qui a rendu la décision;

b) elle est communiquée immédiatement avec le dossier de la procédure au ministère public, pour avis;

c) dans les trois jours ouvrables à compter du dépôt de la requête, le juge de la jeunesse rend une ordonnance sur avis du ministère public. Cette ordonnance est prise sans convocation des parties. Elle est notifiée aux parties et n'est pas susceptible d'opposition. Le refus d'homologation est susceptible d'appel.

Art. 63ter.

Dans les procédures judiciaires visées à l'article 63bis, le tribunal de la jeunesse est saisi :

a) par la réquisition du ministère public en vue d'ordonner ou d'autoriser les mesures prévues par ces organes :

- soit dans le cadre de mesures provisoires avant de statuer au fond,

- soit dans les cas d'urgence;

b) par requête déposée au greffe du tribunal de la jeunesse par la partie intéressée, afin qu'il soit statué sur une contestation relative à une mesure décidée par les instances compétentes, visées à l'article 37, § 2;

c) dans les autres cas, par la comparution volontaire à la suite d'un avertissement motivé donné par le ministère public ou par citation, à la requête du ministère public en vue de statuer au fond, après avoir entendu les parties en leurs moyens.

Dans les cas visés au b), les parties sont convoquées par le greffier à comparaître à l'audience fixée par le juge. La convocation précise l'objet de la demande. Le greffier transmet copie de la requête au ministère public.

Dans les cas visés au c), la citation ou l'avertissement doivent, à peine de nullité, être adressés aux parents, tuteurs ou personnes qui ont la garde du jeune et à lui-même, s'il est âgé de douze ans au moins, ainsi que, le cas échéant, aux autres personnes investies d'un droit d'action.

Art. 63quater.

Les articles 52bis, 52ter et 52quater, alinéas 6 et 7, sont mutatis mutandis applicables à toutes les mesures prises suite aux réquisitions visées à l'article 63ter, alinéa 1er, a).

Art. 63quinquies.

Si, dans le cadre des procédures judiciaires visées à l'article 63bis, les mesures prévues le sont pour une durée déterminée, la procédure en prolongation desdites mesures se fait suivant les mêmes formes que celles qui sont prescrites pour la décision initiale.

TITRE III. - Dispositions générales.

Art. 64.

Il est créé dans chaque arrondissement judiciaire un service social de protection de la jeunesse composé de délégués permanents.

Ce service comporte deux sections :

a) une section dont les délégués sont mis à la disposition des comités de protection de la jeunesse;

b) une section dont les délégués sont mis à la disposition des autorités judiciaires chargées de l'application de la présente loi.

(Les délégués permanents à la protection de la jeunesse sont nommés par le Ministre de la Justice parmi les porteurs d'un diplôme d'auxiliaire social ou d'un diplôme justifiant de connaissances pédagogiques ou sociales suffisantes et dans l'ordre de leur classement au concours de recrutement.

Le Roi fixe le règlement organique et le cadre des délégués permanents à la protection de la jeunesse ainsi que la hiérarchie de leurs fonctions. Il détermine les diplômes faisant foi de connaissances pédagogiques ou sociales suffisantes et règle les modalités du concours de recrutement qui est organisé par le Ministre de la Justice.)

Les délégués permanents à la protection de la jeunesse sont soumis au statut des agents de l'Etat et placés administrativement sous l'autorité du Ministre de la Justice.

Ils effectuent sous la responsabilité et la direction des autorités chargées de la protection de la jeunesse à la disposition desquelles ils sont mis, les missions qui leur sont ordonnées par celles-ci.

Des délégués bénévoles peuvent être adjoints à chacune des sections du service social de protection de la jeunesse par les autorités à la disposition desquelles elles sont mises. En matière d'indemnité pour frais de route et de séjour, ils sont assimilés aux délégués permanents à la protection de la jeunesse.

COMMUNAUTÉS ET RÉGIONS

Art. 64. (COMMUNAUTÉ FLAMANDE)

(Abrogé) <DCFL 1985-06-27/35, art. 32>

Art. 64. (COMMUNAUTÉ FRANÇAISE)

(Abrogé) <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 11, 005; En vigueur : 24-12-1991>

Art. 64. (COMMUNAUTÉ GERMANOPHONE)

(Abrogé) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 65. (Abrogé)

Art. 66.

Toute personne physique ou morale, toute oeuvre ou tout établissement s'offrant à recueillir collectivement et de façon habituelle des mineurs en vertu de la présente loi, doit avoir été agréé à cette fin par le Ministre de la Justice.

Le Roi arrête, par catégorie d'établissements, les conditions, générales d'agrément, après avoir pris l'avis de la commission prévue à l'article 67; ces conditions peuvent concerner :

a) le personnel des services d'éducation, de formation professionnelle et d'administration;

b) les bâtiments et installations;

c) les soins, l'enseignement, la formation morale et professionnelle ainsi que le régime éducatif des mineurs, sans préjudice de l'application de l'article 6 de la loi du 29 mai 1959 modifiant la législation relative à l'enseignement gardien, primaire, moyen, normal, technique et artistique.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 66. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé) <DCFL 1985-06-27/35, art. 32>

Art. 66. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

(Abrogé) <DCFR 14-05-1987, art. 7>

Art. 66. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Abrogé) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 67.

Le Ministre de la Justice statue sur les demandes d'agrégation par décision motivée, après avoir pris l'avis d'une commission présidée par un juge d'appel de la jeunesse et comprenant, en outre, deux juges de la jeunesse, un fonctionnaire du Ministère de la Justice, un fonctionnaire du Ministère ayant l'éducation nationale dans ses attributions, un fonctionnaire du Ministère ayant la santé publique et la famille dans ses attributions ainsi qu'un représentant de l'Oeuvre Nationale de l'Enfance et quatre personnes représentant les établissements qui hébergent habituellement des mineurs en vertu de la présente loi.

Les membres de la commission sont désignés par le Ministre de la Justice après avis de ses collègues intéressés.

Le Ministre de la Justice nomme les membres représentant les établissements qui hébergent habituellement des mineurs, parmi un nombre triple de candidats présentés par les fédérations d'établissements les plus représentatives.

Il règle les modalités de ces présentations.

Il règle les modalités de fonctionnement de cette commission.

Chaque dossier d'agrégation contient, outre les renseignements administratifs, un rapport d'un juge au tribunal de la jeunesse et du procureur du Roi de l'arrondissement où le requérant est établi.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 67. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé) <DCFL 1985-06-27/35, art. 32>

Art. 67. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

(Abrogé) <DCFR 14-05-1987, art. 7>

Art. 67. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Abrogé) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 68.

Lorsqu'il est constaté que la personne physique ou morale, l'oeuvre ou l'établissement, ne satisfait plus aux conditions d'agrégation, le Ministre de la Justice peut le mettre en demeure de se conformer à ces conditions dans un délai de huit jours à six mois selon le cas, faute de quoi, après consultation de la commission prévue à l'article 67, il peut, par décision motivée, retirer l'agrégation.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 68. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé) <DCFL 1985-06-27/35, art. 32>

Art. 68. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

(Abrogé) <DCFR 14-05-1987, art. 7>

Art. 68. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Abrogé)

Art. 69.

Le Ministre de la Justice reçoit notification :

a) de toute décision prise en vertu du titre premier de la présente loi lorsqu'elle entraîne des dépenses à charge du budget du Ministère de la Justice;

b) de toute décision prise en vertu du titre II, chapitre III et IV, de la présente loi.

Il fait inspecter les placements, ainsi que les établissements visés à l'article 66, par les fonctionnaires qu'il délègue à cet effet.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 69. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé) <DCFL 1990-03-28/34, art. 22, 6°, 003; En vigueur : 01-05-1990>

Art. 69. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

Le Ministre de la Justice reçoit notification :

a) (...) <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 12, 005; En vigueur : 07-12-1994>

b) de toute décision prise en vertu du titre II, chapitre III et IV, de la présente loi.

(Alinéa 2 abrogé) <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 12, 005; En vigueur : 07-12-1994>

Art. 69. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

Le Ministre de la Justice reçoit notification :

a) (...) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

b) de toute décision prise en vertu du titre II, chapitre III et IV, de la présente loi.

(Alinéa 2 abrogé) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 70.

Le Roi fixe annuellement le prix de la journée d'entretien dans les établissements d'observation et d'éducation surveillée de l'Etat.

Le Roi, après avoir pris l'avis de la commission instituée par l'article 67, fixe le montant des subsides journaliers d'entretien et d'éducation auxquels peuvent prétendre les établissements autres que ceux visés à l'alinéa 1er ou les particuliers, pour les placements effectués en vertu du titre I et du titre II, chapitres III et IV, de la présente loi.

Les subsides journaliers d'entretien et d'éducation constituent un forfait couvrant les dépenses courantes.

Des subsides destinés au paiement des frais spéciaux peuvent être alloués dans les conditions déterminées par le Roi.

Tous les subsides servent exclusivement à payer les dépenses d'entretien, d'éducation et de traitement du mineur pour lequel ils sont alloués. Ils ne sont payés qu'à la personne physique ou morale qui élève effectivement le mineur. L'avance en est faite par l'Etat.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 70. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé) <DCFL 1985-06-27/35, art. 32>

Art. 70. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

(Abrogé) <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 13, 005; En vigueur : 07-12-1994>

Art. 70. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Abrogé) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 71.

Le tribunal de la jeunesse fixe, après enquête sur la solvabilité des intéressés, la part contributive des mineurs et des personnes qui leur doivent des aliments, dans les frais d'entretien, d'éducation et de traitement résultant des mesures prises conformément aux dispositions du titre II, chapitres III et IV, de la présente loi. Les débiteurs d'aliments qui ne sont pas à la cause, y sont appelés.

Le tribunal de la jeunesse statue de même sur les recours introduits en vertu de l'article 6, dernier alinéa.

Ces décisions sont susceptibles d'appel et de révision.

La violation des obligations imposées par ces décisions est punis conformément aux dispositions de l'article 391bis du Code pénal.

Le recouvrement des frais mis à charge des intéressés est poursuivi à l'intervention de l'administration de l'enregistrement et de domaines, conformément aux dispositions de l'article 3 de la loi domaniale du 22 décembre 1949. L'action se prescrit par cinq ans conformément aux dispositions de l'article 2277 du Code civil.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 71. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(...). Les débiteurs d'aliments qui ne sont pas à la cause, y sont appelés. <DCFL 1990-03-28/34, art. 22, 7°, 003; En vigueur : 01-05-1990>

Le tribunal de la jeunesse statue de même sur les recours introduits en vertu de l'article 6, dernier alinéa.

(NOTE : l'alinéa 2 a été abrogé par DCFL 1985-06-27/35, art. 32, 7°, annulé par Arrêt Cour d'Arbitrage 30-06-1988)

Ces décisions sont susceptibles d'appel et de révision.

La violation des obligations imposées par ces décisions est punis conformément aux dispositions de l'article 391bis du Code pénal.

Le recouvrement des frais mis à charge des intéressés est poursuivi à l'intervention de l'administration de l'enregistrement et de domaines, conformément aux dispositions de l'article 3 de la loi domaniale du 22 décembre 1949. L'action se prescrit par cinq ans conformément aux dispositions de l'article 2277 du Code civil.

Art. 71. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

(Abrogé) <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 14, 005; En vigueur : 07-12-1994>

Art. 71. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Abrogé) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 72.

L'affectation des rémunérations allouées au mineur placé en application du titre Ier ou du titre II, chapitre III ou chapitre IV, de la présente loi est réglée, selon le cas, par le comité de protection de la jeunesse, par le tribunal de la jeunesse ou par le Ministre de la Justice.

Pendant la minorité de l'intéressé les sommes provenant de ces rémunérations et qui auraient été inscrites à un livret de la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite, ne peuvent être retirées sans l'autorisation expresse de l'autorité à l'initiative de laquelle le livret d'épargne a été ouvert.

Elles peuvent être retirées par l'intéressé lorsqu'il a atteint l'âge de vingt et un ans. Toutefois, le tribunal de la jeunesse peut, à la demande du ministère public ou des représentants légaux du mineur, décider que ce retrait ne pourra avoir lieu sans l'autorisation expresse du tribunal avant que l'intéressé ait atteint l'âge de vingt-cinq ans. Pareille demande ne peut être introduite que pendant la minorité de l'intéressé.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 72. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé) <DCFL 1990-03-28/34, art. 22, 8°, 003; En vigueur : 01-05-1990>

Art. 72. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

L'affectation des rémunérations allouées au mineur placé en application du titre Ier ou du titre II, chapitre III ou chapitre IV, de la présente loi est réglée, selon le cas, (...), par le tribunal de la jeunesse ou par le Ministre de la Justice. <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 15, 005; En vigueur : 24-12-1991>

Pendant la minorité de l'intéressé les sommes provenant de ces rémunérations et qui auraient été inscrites à un livret de la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite, ne peuvent être retirées sans l'autorisation expresse de l'autorité à l'initiative de laquelle le livret d'épargne a été ouvert.

Elles peuvent être retirées par l'intéressé lorsqu'il a atteint l'âge de vingt et un ans. Toutefois, le tribunal de la jeunesse peut, à la demande du ministère public ou des représentants légaux du mineur, décider que ce retrait ne pourra avoir lieu sans l'autorisation expresse du tribunal avant que l'intéressé ait atteint l'âge de vingt-cinq ans. Pareille demande ne peut être introduite que pendant la minorité de l'intéressé.

Art. 72. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Abrogé) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995

Art. 73.

(Abrogé)

Art. 74.

Le comité de protection de la jeunesse fait visiter régulièrement par un de ses délégués, tout mineur placé à son intervention.

Le juge de la jeunesse fait au moins deux fois l'an visite à tout mineur qu'il a placé en vertu d'une des mesures prévues à l'article 37, 3° et 4°. Il peut commettre à cet effet un délégué à la protection de la jeunesse.

A l'occasion des visites au mineur dont le placement a été notifié en vertu de l'article 69, un rapport sur la situation de l'intéressé est adressé au Ministre de la Justice.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 74. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Alinéa 1er abrogé) <DCFL 1990-03-28/34, art. 22, 9°, 003; En vigueur : 01-05-1990>

Le juge de la jeunesse fait au moins deux fois l'an visite à tout mineur qu'il a placé en vertu d'une des mesures prévues à l'article 37, 3° et 4°. (...). <DCFL 1990-03-28/34, art. 22, 9°, 003; En vigueur : 01-05-1990>

(Alinéa 3 abrogé) <DCFL 1990-03-28/34, art. 22, 9°, 003; En vigueur : 01-05-1990>

Art. 74. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

(Alinéa 1er abrogé) <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 16, 1°, 005; En vigueur : 24-12-1991>

Le juge de la jeunesse fait au moins deux fois l'an visite à tout mineur qu'il a placé en vertu d'une des mesures prévues à l'article 37, 3° et 4°. Il peut commettre à cet effet (le service de protection judiciaire). <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 16, 2°, 005; ED : 24-12-1991>

A l'occasion des visites au mineur dont le placement a été notifié en vertu de l'article 69, un rapport sur la situation de l'intéressé est adressé au Ministre de la Justice.

Art. 74. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Alinéa 1er abrogé) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Le juge de la jeunesse fait au moins deux fois l'an visite à tout mineur qu'il a placé en vertu d'une des mesures prévues à l'article 37, 3° et 4°. Il peut commettre à cet effet (le service de l'aide judiciaire à la jeunesse). <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

A l'occasion des visites au mineur dont le placement a été notifié en vertu de l'article 69, un rapport sur la situation de l'intéressé est adressé au Ministre de la Justice.

Art. 75.

S'ils ne sont pas accompagnés par un parent, leur tuteur ou une personne qui en a la garde, les mineurs n'ayant pas atteint l'âge de quatorze ans accomplis ne peuvent assister aux audiences des cours et tribunaux que pour l'instruction et le jugement des poursuites dirigées contre eux, ou lorsqu'ils ont à comparaître en personne ou à déposer comme témoins, et seulement pendant le temps où leur présence est nécessaire.

Le président peut interdire à tout moment la présence de mineurs à l'audience, notamment en raison du caractère particulier de l'affaire ou des circonstances dans lesquelles l'audience se déroule.

Art. 76.

Les autorités judiciaires et administratives ainsi que les personnes physiques ou morales, les oeuvres, institutions ou établissements chargés d'apporter leur concours aux mesures prises en exécution de la présente loi, doivent respecter les convictions religieuses et philosophiques et la langue des familles auxquelles les mineurs appartiennent.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 76. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé) <DCFL 1990-03-28/34, art. 22, 10°, 003; En vigueur : 01-05-1990>

Art. 77.

Toute personne qui, à quelque titre que ce soit, apporte son concours à l'application de la présente loi est, de ce fait, dépositaire des secrets qui lui sont confiés dans l'exercice de sa mission et qui se rapportent à celle-ci.

L'article 458 du Code pénal lui est applicable.

Art. 78.

Hormis les cas où il existerait une contre-indication médicale, les mineurs placés en vertu des dispositions du titre II, chapitres III et IV, de la présente loi peuvent être soumis à des vaccinations et inoculations préventives, dont le nombre, l'espèce et les modalités d'application sont fixes par le Roi.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 78. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé) <DCFL 1990-03-28/34, art. 22, 10°, 003; En vigueur : 01-05-1990>

Art. 79.

Toute personne ou tout établissement, à l'exclusion des internats scolaires et des pensions assimilées, s'offrant à héberger collectivement et de façon habituelle, hors de la résidence de leurs parents en ligne directe ou collatérale ou de leur représentant légal, des mineurs non protégés par la présente loi ou par d'autres dispositions légales, doit préalablement en faire la déclaration au comité de protection de la jeunesse de son arrondissement.

Lorsqu'une condamnation pénale, prononcée à charge d'une personne ou d'un membre du personnel d'un établissement, visés à l'alinéa précédent, ou une enquête faisant suite à une plainte relative aux conditions d'hébergement ou d'éducation des mineurs fait apparaître que leur santé, leur sécurité ou leur moralité est mise en danger, le tribunal de la jeunesse peut, à la demande du ministère public, les intéressés entendus, soumettre, pendant un laps de temps qu'il détermine, la maison ou l'établissement à des visites périodiques et, dans les cas graves, en ordonner la fermeture.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 79. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé) <DCFL 1990-03-28/34, art. 22, 10°, 003; En vigueur : 01-05-1990>

Art. 79. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

(Alinéa 1 abrogé) <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 17, 1°, 005; En vigueur : 24-12-1991>

Lorsqu'une condamnation pénale, prononcée à charge d'une personne ou d'un membre du personnel d'un établissement, (à l'exclusion des internats scolaires et des pensions assimilées, s'offrant à héberger collectivement et de façon habituelle, hors de la résidence de leurs parents en ligne directe ou collatérale ou de leur représentant légal, des mineurs non protégés par la présente loi ou par d'autres dispositions légales), ou une enquête faisant suite à une plainte relative aux conditions d'hébergement ou d'éducation des mineurs fait apparaître que leur santé, leur sécurité ou leur moralité est mise en danger, le tribunal de la jeunesse peut, à la demande du ministère public, les intéressés entendus, soumettre, pendant un laps de temps qu'il détermine, la maison ou l'établissement à des visites périodiques et, dans les cas graves, en ordonner la fermeture. <DCFR 1991-3-04/36, art. 62, § 17, 2°, 005; En vigueur : 24-12-1991>

Art. 79. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

(Alinéa 1 abrogé) <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Lorsqu'une condamnation pénale, prononcée à charge d'une personne ou d'un membre du personnel d'un établissement, (à l'exception des internats et pensionnats y assimilés qui hébergent habituellement, de façon collective, des jeunes non protégés par ce décret ou d'autres dispositions légales), ou une enquête faisant suite à une plainte relative aux conditions d'hébergement ou d'éducation des mineurs fait apparaître que leur santé, leur sécurité ou leur moralité est mise en danger, le tribunal de la jeunesse peut, à la demande du ministère public, les intéressés entendus, soumettre, pendant un laps de temps qu'il détermine, la maison ou l'établissement à des visites périodiques et, dans les cas graves, en ordonner la fermeture. <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

TITRE IV. - Dispositions pénales.

Art. 80 - 83. (Abrogé) art. 12, 021; ED : 02-09-2005>

Art. 84.

Dans tous les cas où le mineur (...) a commis un fait qualifié infraction et quelle que soit la mesure prise à son égard, si le fait a été facilité par un défaut de surveillance, la personne qui a la garde du mineur peut être condamné à un emprisonnement d'un à sept jours et à une amende d'un à vingt-cinq francs ou à une de ces peines seulement, sans préjudice des dispositions du Code pénal et des lois spéciales concernant la participation.

Art. 85 -86. (Abrogé)

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 86. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

Peut être condamné aux peines prévues à l'article 391bis du Code pénal, toute personne qui aura volontairement entravé la tutelle aux prestations familiales ou autres allocations sociales :

- a) en s'abstenant de fournir aux organismes chargés de la liquidation de ces allocations les documents nécessaires;
- b) en faisant des déclarations fausses ou incomplètes;
- c) en modifiant l'affectation que leur aurait donnée la personne ou (le Service social de la Communauté flamande près du Tribunal de la jeunesse) désigné conformément à l'article 29. <DCFL 1985-06-27/35, art. 33>

Art. 86. (COMMUNAUTE FRANCAISE)

Peut être condamné aux peines prévues à l'article 391bis du Code pénal, toute personne qui aura volontairement entravé la tutelle aux prestations familiales ou autres allocations sociales :

- a) en s'abstenant de fournir aux organismes chargés de la liquidation de ces allocations les documents nécessaires;
- b) en faisant des déclarations fausses ou incomplètes;
- c) en modifiant l'affectation que leur aurait donnée la personne (...) (désignée) conformément à l'article 29. <DCFR 1991-03-04/36, art. 62, § 18, 005; En vigueur : 24-12-1991>

Art. 86. (COMMUNAUTE GERMANOPHONE)

Peut être condamné aux peines prévues à l'article 391bis du Code pénal, toute personne qui aura volontairement entravé la tutelle aux prestations familiales ou autres allocations sociales :

- a) en s'abstenant de fournir aux organismes chargés de la liquidation de ces allocations les documents nécessaires;
- b) en faisant des déclarations fausses ou incomplètes;
- c) en modifiant l'affectation que leur aurait donnée la personne ou le (service de l'aide judiciaire à la jeunesse) désigné conformément à l'article 29. <DCG 1995-03-20/34, art. 43, En vigueur : 01-05-1995>

Art. 87.

<Disposition modificative de l'art. 372bis du CPC>

Art. 88.

<Disposition modificative de l'art. 377 du CP>

« Dans le cas prévu à l'article 372bis, l'emprisonnement sera d'un an au moins. ».

Art. 89.

Toutes les dispositions du premier livre du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85, sont applicables (à l'infraction prévue à l'article 71 de la présente loi).

TITRE V. - Dispositions abrogatoires, modificatives et transitoires.

Art. 90.

Sont abrogés :

1° la loi du 15 mai 1912 sur la protection de l'enfance, modifiée par la loi du 2 juillet 1930, par l'arrêté royal du 14 août 1933, par l'arrêté royal n° 301 du 30 mars 1936, et par les lois des 21 août 1948, 24 décembre 1948, 20 mai 1949, 31 juillet 1952 et 30 avril 1958, à l'exception des articles 48 à 61;

2° les articles 378, alinéa 2, et 382, alinéa 2, du Code pénal;

3° l'article 4, alinéa 2, de la loi du 28 mai 1888 relative à la protection des enfants employés dans les professions ambulantes.

Art. 91.

§ 1. <Disposition modificative de l'art. 348 du CC>

§ 2. <Disposition modificative de CP, art. 369bis>

§ 3. (Disposition modificative de l'art. 225 et 226)

- § 4. <Disposition modificative de l art. 13>
 § 5. <Disposition modificative de l'art. 83>
 § 6. <Disposition modificative de CELECT, art. 7>
 § 7. <Disposition modificative de l'art. 123bis>
 § 8. <Disposition modificative de l'art. 70>
 § 9. <Disposition modificative de l'art. 55>
 § 10. <Disposition modificative de l'art. 5, 6, 9, 10, 11 et 12>
 § 11. <Disposition modificative de l'art. 7 et 9>
 § 12. <Disposition modificative de l'art. 25>

Art. 92 - 97. (Abrogé)

Art. 98.

Les délégués permanents à la protection de l'enfance sont maintenus en fonction et prennent le titre de « délégué permanent à la protection de la jeunesse ».

Ils sont dorénavant soumis au statut des agents de l'Etat et conservent le bénéfice de l'ancienneté acquise.

COMMUNAUTES ET REGIONS

Art. 98. (COMMUNAUTE FLAMANDE)

(Abrogé) <DCFL 1985-06-27/35, art. 32>

Art. 99.

Les personnes physiques ou morales, les oeuvres et les établissements qui recueillent actuellement collectivement et de façon habituelle des mineurs en application de la loi du 15 mai 1912, disposent d'un

Art. 100.

Le Roi fixe le jour d'entrée en vigueur de tout ou partie des dispositions de la présente loi.

Art. 100bis.

Pour les affaires en cours au moment de l'entrée en vigueur de la loi du 15 mai 2006 modifiant la législation relative à la protection de la jeunesse et à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et la loi du 15 mai 2006 modifiant la loi du 8 avril 1965, relative à la protection de la jeunesse, le Code d'instruction criminelle, le Code pénal, le Code civil, la nouvelle loi communale et la loi du 24 avril 2003 réformant l'adoption, les délais prévus dans ces lois courent à partir du lendemain de leur entrée en vigueur.

Le Code pénal

Art. 12.

La réclusion ou détention à perpétuité n'est pas prononcée à l'égard d'une personne qui n'était pas âgée de dix-huit ans accomplis au moment du crime.

Art. 391bis

Sera puni d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de 50 à 500 euros ou d'une de ces peines seulement, sans préjudice, s'il y a lieu, de l'application de sanctions pénales plus sévères, toute personne qui, ayant été condamnée par une décision judiciaire qui ne peut plus être frappée d'opposition ou d'appel, à fournir une pension alimentaire à son conjoint, à ses descendants ou à ses ascendants, sera volontairement demeurée plus de deux mois sans en acquitter les termes.

Sera punie des mêmes peines, l'inexécution dans les conditions prévues à l'alinéa 1er, des obligations, déterminées par les articles 203 bis, 206, 207, 301, 303, 306, 307, 336 et 353-14 du Code civil et des articles 1288, 3° et 4°, et 1306, alinéa 3, du Code judiciaire.

Les mêmes peines seront applicables à l'époux qui se sera volontairement soustrait, en tout ou en partie, aux effets de l'autorisation donnée par le juge en vertu des articles 203 ter, 221 et 301 bis du Code civil, et 1280, alinéa 5, et 1306, alinéa 1er, du Code judiciaire, lorsque celle-ci ne peut plus être frappée d'opposition ou d'appel. Il en sera de même pour l'époux qui, condamné, soit à une des obligations dont l'inexécution est sanctionnée par les deux premiers alinéas du présent article,

soit par application des articles 203 ter, 221 et 301 bis du Code civil, et 1280, alinéa 5, et 1306, alinéa 1er, du Code judiciaire, s'abstient volontairement de remplir les formalités prévues par la législation sociale et prive ainsi son conjoint ou ses enfants des avantages auxquels ils pouvaient prétendre.

Les mêmes peines seront applicables à toute personne qui aura volontairement entravé la tutelle sur les prestations familiales ou autres allocations sociales, en négligeant de fournir les documents nécessaires aux organismes chargés de la liquidation de ces allocations, en faisant des déclarations fausses ou incomplètes, ou en modifiant l'affectation qui leur a été donnée par la personne ou l'autorité désignée conformément à l'article 29 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait.

En cas de seconde condamnation pour une des infractions prévues au présent article, commise dans un délai de cinq ans à compter de la première, les peines pourront être doublées.

Le Code d'instruction criminelle

Art. 594.

Le Roi peut autoriser certaines administrations publiques, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres et après avis de la Commission de la protection de la vie privée, à accéder aux informations enregistrées dans le Casier judiciaire, uniquement dans le cadre d'une fin déterminée par ou en vertu de la loi, à l'exception :

- 1° des condamnations et décisions énumérées à l'article 593, 1° à 4°;
- 2° des arrêts de réhabilitation et des condamnations visées par cette réhabilitation;
- 3° des décisions ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation et la suspension probatoire;

Elles n'ont plus accès aux condamnations à des peines d'emprisonnement de six mois au plus, à des peines d'amende ne dépassant pas 500 francs et à des peines d'amende infligées en vertu des lois coordonnées par l'arrêté royal du 16 mars 1968 relatives à la police de la circulation routière quel que soit leur montant, après un délai de trois ans à compter de la date de la décision judiciaire définitive qui les prononce, sauf si ces condamnations comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans, prononcées dans le jugement ou dont la connaissance leur est indispensable pour l'application d'une disposition légale ou réglementaire.

Elles ont accès aux déchéances et mesures énumérées par l'article 63 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, selon les conditions fixées par cet article.

Art. 595.

Toute personne justifiant de son identité peut obtenir un extrait du Casier judiciaire comportant le relevé des informations enregistrées dans le Casier judiciaire qui la concernent personnellement, à l'exception :

1° des condamnations, décisions ou mesures énumérées à l'article 594, 1° à 3°;

2° des mesures prises à l'égard des anormaux par application de la loi du 1er juillet 1964;

3° des déchéances et mesures énumérées par l'article 63 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait.

Les condamnations à des peines d'emprisonnement de six mois au plus, à des peines d'amende ne dépassant pas 500 francs et à des peines d'amende infligées en vertu des lois coordonnées par l'arrêté royal du 16 mars 1968 relatives à la police de la circulation routière quel que soit leur montant, ne sont plus mentionnées dans cet extrait après un délai de trois ans à compter de la date de la décision judiciaire définitive qui les prononce, sauf si elles prévoient, dans le jugement, une déchéance ou une interdiction dont les effets dépassent une durée de trois ans.

Cet extrait est délivré, selon les modalités fixées par le Roi, par l'intermédiaire de l'administration de la commune où la personne a son domicile ou sa résidence. Si elle n'a pas de domicile ou de résidence en Belgique, l'extrait est délivré par le service du Casier judiciaire du Ministère de la Justice.

Toute personne justifiant de son identité bénéficie du droit de communication des données du Casier judiciaire qui la concernent directement, conformément à l'article 10 de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

Le Code civil

Art. 397. Ne peuvent être tuteurs :

1° ceux qui n'ont pas la libre disposition de leurs biens;

2° ceux à l'égard desquels le tribunal de la jeunesse a ordonné l'une des mesures prévues aux articles 29 à 32 de la loi du 8 avril 1965 sur la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait.

La loi du 26 juin 1990 relative à la protection de la personne des malades mentaux.

Article 1.

§ 1. Sauf les mesures de protection prévues par la présente loi, le diagnostic et le traitement des troubles psychiques ne peuvent donner lieu à aucune restriction de la liberté individuelle, sans préjudice de l'application de la loi du 1er juillet 1964 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude, et la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge de mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait.

§ 2. Les mesures protectionnelles visées dans la présente loi sont ordonnées par le juge de paix.

Toutefois, à l'égard des mineurs, ainsi qu'à l'égard des majeurs pour lesquels une mesure de protection de la jeunesse est maintenue en application de l'article 37, § 3, alinéas 2 et 3, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, le tribunal de la jeunesse ou le juge de la jeunesse est seul compétent.

La compétence territoriale du tribunal de la jeunesse ou le juge de la jeunesse est déterminée conformément à l'article 44 de la loi précitée du 8 avril 1965.

Lorsque la compétence du tribunal de la jeunesse visée au deuxième alinéa prend fin et qu'une mesure prévue par la présente loi est toujours en cours, le tribunal de la jeunesse transmet le dossier au juge de paix, qui reprend l'affaire en l'état.

Art. 18.

§ 1. Durant le maintien, le malade peut, en vue d'un traitement plus approprié, être transféré dans un autre service psychiatrique.

La décision est prise par le médecin-chef de service, en accord avec le médecin-chef de l'autre service, soit d'initiative, soit à la demande de tout intéressé, soit à la demande d'un médecin-inspecteur compétent des services psychiatriques.

Le médecin informe de sa décision le malade en lui indiquant qu'il peut former opposition. Il en informe également le juge, le procureur du Roi ainsi que le directeur de l'établissement; ce dernier communique par pli recommandé la décision du médecin-chef de service au représentant légal du malade, à l'avocat et, le cas échéant, au médecin et à la personne de confiance choisis par le malade, ainsi qu'à la personne qui a demandé la mise en observation.

§ 2. Le malade, son représentant légal, son avocat ou son médecin, ainsi que le demandeur peuvent, dans les huit jours de l'envoi de la lettre recommandée, s'opposer à la décision ordonnant ou refusant le transfert. L'opposition est formée par requête écrite déposée au greffe de la justice de paix ou le tribunal de la jeunesse où a été prononcée la mesure. Le juge instruit la demande et statue dans les conditions prévues aux quatre derniers alinéas de l'article 13.

L'exécution de la décision de transfert est suspendue pendant le délai de huit jours et pendant la procédure d'opposition. Les articles 10 et 15 sont applicables.

Art. 22.

Lorsque la décision visée à l'article 13 est définitive, le juge de paix peut, à tout moment, procéder à sa révision, soit d'office, soit à la demande du malade ou de tout intéressé.

La demande doit être étayée par une déclaration d'un médecin.

La personne qui a demandé la mise en observation est appelée à la cause par notification sous pli judiciaire avec invitation à comparaître.

Le juge prend l'avis du médecin-chef de service et statue contradictoirement et sous le bénéfice de l'urgence et de l'application de l'article 20, deuxième alinéa.

(Le procureur du Roi poursuivra l'exécution du jugement suivant les modalités définies par le Roi.)
<L 1991-07-18/30, art. 1, 002; En vigueur : 05-08-1991>

A l'égard des personnes visées à l'article 1er, § 2, le tribunal de la jeunesse procède à la révision de la décision de maintien tous les six mois au moins, ou tous les trois mois au moins si la mesure est prise sur la base de l'article 52 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait.

Art. 30.

§ 1. Les jugements du juge rendus en application de la présente loi ne sont pas susceptibles d'opposition.

§ 2. Sans préjudice des dispositions de l'article 12 le malade, même mineur d'âge, son représentant légal ou son avocat, ainsi que toutes les parties à la cause peuvent appeler des jugements rendus par le juge en application de la présente loi.

Le délai d'appel est de quinze jours à dater de la notification du jugement.

Les jugements rendus en application des articles 8, 9, 13, 22, 24, 25 et 26 sont exécutoires par provision, nonobstant appel.

§ 3. L'appel contre les jugements du juge est formé par requête adressée au président du tribunal de première instance, qui fixe l'audience. L'affaire est renvoyée devant une chambre de trois juges. L'appel contre les jugements du tribunal de la jeunesse est formé par requête adressée au président de la cour d'appel, qui fixe l'audience.

Le procureur général ou le procureur du Roi et le malade assisté d'un avocat et, le cas échéant, du médecin-psychiatre de son choix sont entendus.

Les débats ont lieu en chambre du conseil, sauf demande contraire du malade ou de son avocat.

Lorsqu'il s'agit de décisions prises en application des articles 13, 20, 22, 25 et 26, les mesures de protections prises à l'égard du malade prennent immédiatement fin, à défaut pour le tribunal ou la cour d'avoir statué sur la requête dans le mois de son dépôt, fût-ce en ordonnant une mesure d'instruction.

Un même délai d'un mois court du jour où a été accomplie cette mesure d'instruction, sans que le délai total dans lequel le tribunal est appelé à statuer par une décision définitive puisse dépasser trois mois.

L'affaire est fixée à la demande de la partie la plus diligente.

§ 4. Le greffier notifie le jugement ou l'arrêt aux parties par pli judiciaire et, en application du § 3, quatrième et cinquième alinéas, il notifie également par pli judiciaire l'absence de jugement ou d'arrêt.

Il envoie une copie non signée du jugement ou la notification de l'absence de jugement aux conseils et, le cas échéant, au représentant légal, au médecin et à la personne de confiance du malade.

§ 5. Le cas échéant, le greffier notifie par pli judiciaire le jugement ou l'arrêt ou l'absence de jugement ou d'arrêt au directeur de l'établissement ou à la personne désignée pour veiller sur le malade.

§ 6. Le procureur général ou le procureur du Roi poursuivra l'exécution du jugement ou l'arrêt suivant les modalités définies par le Roi.

Art. 31.

Le délai pour se pourvoir en cassation est d'un mois à partir de la notification du jugement ou l'arrêt.

Art. 33.

Le contrôle du respect de la présente loi dans les services psychiatriques est exercé par le procureur du Roi et le juge de paix du lieu du service, ainsi que par les médecins-inspecteurs-psychiatres désignés à cette fin par les autorités compétentes en vertu des articles 59bis et 59ter de la Constitution. Les magistrats et les médecins investis de cette mission par les autorités compétentes, ainsi que les experts désignés par le juge compétent ont accès aux services psychiatriques; ils peuvent se faire présenter les registres tenus en exécution de la présente loi et tous documents nécessaires à l'exécution de leur mission.

Art. 34.

Les frais de transport et de séjour des magistrats, les frais et honoraires des experts et du médecin choisi par le malade ou, s'il s'agit d'un mineur, de ses représentants légaux, ainsi que les taxes des témoins sont avancés en faveur des requérants selon les règles prévues au règlement général sur les frais de justice en matière répressive.

Les frais de transport, d'admission, de séjour et de traitement dans un service psychiatrique ou dans une famille, ainsi que ceux du transfert éventuel à un autre service ou dans une autre famille sont à la charge du malade.

Le juge de paix et le tribunal ne peuvent condamner au paiement des frais de justice que si la demande n'émane pas du malade lui-même.

Aux articles 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 27, 28, 29, 30, 33, 34 et 35 de la même loi, modifié par la loi du 6 août 1993, 6, 7, modifié par la loi du 7 mai 1999, 8, modifié par la loi du 7 mai 1999, 9, 12, 13, 16, 19, 20, modifié par la loi du 18 juillet 1991, 21, modifié par la loi du 18 juillet 1991 et par la loi du 2 février 1994, 23, 24, modifié par la loi du 18 juillet 1991, 25, modifié par la loi du 18 juillet 1991, 27, 28, 29, 33, et 35, modifié par la loi du 6 août 1993, de la même loi, les mots « le juge de paix » sont remplacés par les mots « le juge ».

1er MARS 2002. - Loi relative au placement provisoire de mineurs ayant commis un fait qualifié infraction.

Art. 2.

Les personnes visées à l'article 36, 4°, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait peuvent, selon le cas, être confiées par le tribunal de la jeunesse ou par le juge d'instruction, dans le cadre d'une mesure provisoire de protection sociale, à un Centre de placement provisoire pour mineurs ayant commis un fait qualifié infraction, appelé ci-après : le Centre.

Art. 3.

L'accès au Centre est limité aux garçons et est soumis aux conditions cumulatives suivantes, décrites de façon circonstanciée dans l'ordonnance du juge :

1° la personne est âgée de plus de quatorze ans au moment où le fait qualifié infraction a été commis et il existe suffisamment d'indices sérieux de culpabilité;

2° le fait qualifié infraction pour lequel elle est poursuivie est de nature, si elle était majeure, à entraîner, au sens du Code pénal ou des lois particulières, une peine de réclusion de cinq ans à dix ans ou une peine plus lourde;

3° il existe des circonstances impérieuses, graves et exceptionnelles se rattachant aux exigences de protection de la sécurité publique;

4° l'admission, à titre de mesure provisoire, de la personne dans un établissement approprié prévu à l'article 37, § 2, alinéa 1er, 7 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait dans une institution publique prévue à l'article 37, § 2, alinéa 1er, 8°, juncto 52, y compris dans une section d'éducation fermée, conformément aux dispositions de l'article 52quater de la même loi, est, en raison du manque de place, impossible.

Art. 5.

§ 1er. Le tribunal de la jeunesse décide, cinq jours après avoir rendu son ordonnance initiale, et ensuite chaque mois, soit le retrait, soit la modification, soit le maintien de la mesure, sans que ce dernier puisse excéder le délai total de deux mois. L'ordonnance de maintien comprend en même temps l'invitation à l'examen de l'affaire dans le délai suivant.

L'intéressé, son conseil et le ministère public sont à chaque fois entendus; les parents ou les personnes qui ont la garde de l'intéressé sont à chaque fois dûment convoqués. Si, au cours des deux mois et cinq jours, il est décidé d'appliquer la mesure provisoire prévue à l'article 52quater de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction la période écoulée est déduite de la première période visée à cet article 52quater, alinéa 1.

§ 2. L'article 60, alinéa 1er, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait est intégralement d'application.

Art. 8.

L'appel contre les ordonnances du tribunal de la jeunesse doit être interjeté dans un délai de quarante-huit heures qui court, à l'égard du ministère public, à compter de la communication de l'ordonnance et, à l'égard des autres parties au litige, à compter de l'accomplissement des formalités prévues à l'article 52ter, alinéa 4, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait.

La mesure prise est maintenue tant qu'elle n'a pas été modifiée par la juridiction d'appel.

Le recours peut être formé par l'intéressé par déclaration à la direction du Centre. Celle-ci inscrit le recours dans un registre coté et paraphé. Il en avise immédiatement le greffe du tribunal compétent et lui adresse un extrait du registre par lettre recommandée. La chambre de la jeunesse de la cour d'appel instruit la cause et se prononce dans les quinze jours ouvrables à compter de l'acte d'appel.

Passé ce délai, la mesure cesse d'être d'application. Le délai est suspendu pendant la durée de la remise accordée à la demande de la défense. Le délai de citation devant la cour est de trois jours.

la nouvelle loi communale

A l'article 119bis de la nouvelle loi communale, inséré par la loi du 13 mai 1999 et modifié en dernier lieu par la loi du 20 juillet 2005, sont apportées les modifications suivantes :

1) Au § 12, alinéa 5, les mots « , à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait » sont insérés après les mots « la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse ».

2) Au § 12, alinéa 7, les mots « , à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait » sont insérés après les mots « la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse ».

3) Au § 12, alinéa 8, les mots « , à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait » sont insérés après les mots « la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse ».

La loi du 24 avril 2003 réformant l'adoption

Art. 15.

Les dispositions de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la répartition du dommage causé par ce fait, applicables aux ascendants et descendants s'appliquent à l'adoptant, à l'adopté et à ses descendants.

Bijlage 2**Overzichtstabel**

Wet tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het Wetboek van strafvordering, het Strafwetboek, het Burgerlijk Wetboek, de nieuwe gemeentewet en de wet van 24 april 2003 tot hervorming van de adoptie (15/05/06) / - Wet tot wijziging van de wetgeving betreffende de jeugdbescherming en het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd (13/06/06).
Inwerkingtreding op 16/10/06

<i>Thema's</i>	<i>Artikels</i>	<i>Referenties</i>
Beginselen van de rechtsbedeling ten aanzien van minderjarigen	<ul style="list-style-type: none"> • Art.3 van de wet van 13/06/06 -> voorafgaande titel van de wet van 8/04/65 	Kamer Doc. 51-1467/04, 8-9 (am.2)
Filosofie van de wet		Kamer Doc. 51-1467/01, p. 4 (memorie van toelichting)
Verplichting van de griffie om te bezorgen:	<ul style="list-style-type: none"> - Een afschrift van de vonnissen en arresten aan de minderjarige die 12 jaar is of ouder en aan zijn ouders - Een kopie van elke beslissing aan de advocaat van de minderjarige 	<p>Senaat Doc. 3-1312/02 (am.18)</p> <p>Kamer Doc. 51-1467/04, p. 10 (am.13) Senaat Doc. 3-1312/02 (am.1)</p>

<p>Maatregelen van de jeugdrechtbank:</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Beslissingsfactoren 	<p>Kamer Doc. 51-1467/01, p. 7-9, 27 (memorie van toelichting) Kamer Doc. 51-1467/01, p. 28 (memorie van toelichting)</p>
<ul style="list-style-type: none"> - Maatregelen : • Berisping • Toezicht door de bevoegde sociale dienst • Prestatie van opvoedkundige aard en algemeen nut • Plaatsing in een geschikte inrichting • Plaatsing in een openbare gemeenschapsinstelling voor jeugdbescherming 	<ul style="list-style-type: none"> • Art.7 van de wet van 13/06/06 ->Art. 37 §1 van de wet van 8/04/65 • Art.7 van de wet van 15/05/06 -> Art. 42 van de wet van 8/04/65 	<p>Kamer Doc. 51-1467/04, p. 29-34 (am.35) Kamer Doc. 51-1467/01, p.7, 8, 27, 28 (memorie van toelichting/artikelsgewijze bespreking) Kamer Doc. 51-1467/04, p. 29 (am.35) Kamer Doc. 51-1467/12, p. 6 (inleiding)</p>

<p>- Behoud in de leefomgeving</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Art.7 van de wet van 13/06/06 ->Art. 37 §2bis van de wet van 8/04/65 	<p>Kamer Doc. 51-1467/01, p. 12,13,32,33 (memorie van toelichting/artikelsgewijze bespreking) Kamer Doc. 51-1467/08, p. 3 (am.81) Kamer Doc. 51-1467/04, p. 20 (am.24, punten 1 en 4) Kamer Doc. 51-1467/10, p. 1 (am.104)</p>
<p>- Project van de minderjarige</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Art.7 van de wet van 13/06/06 ->Art. 37 §2ter van de wet van 8/04/65 	<p>Kamer Doc. 51-1467/01, p. 13, 33, 34 (memorie van toelichting/artikelsgewijze bespreking)</p>
<p>- Plaatsing in een openbare gemeenschapsinstelling voor jeugdbescherming:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Art.7 van de wet van 13/06/06 ->Art. 37 §2quater van de wet van 8/04/65 	<p>Kamer Doc. 51-1467/04, p. 30, 31 (am35) Kamer Doc. 51-1467/08, p. 1, 2, 3 (am. 79,80,81) Kamer Doc. 51-1467/01, p. 17, 18, 31, 35, 36, 95, 96, 97 (memorie van toelichting/artikelsgewijze bespreking)</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Open opvoedingsafdeling/voorwaarden 		<p>Kamer Doc. 51-1467/12, p. 7(memorie van toelichting)</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Gesloten opvoedingsafdeling/voorwaarden 		<p>Kamer Doc. 51-1467/01, p. 95, 96, 97 (artikelsgewijze bespreking)</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Duur 		<p>Kamer Doc. 51-1467/01, p. 31, 36 (artikelsgewijze bespreking); Kamer Doc. 51-1467/04, p. 30 (am.35) Kamer Doc. 51-1467/12, p. 7 (inleiding)</p>

<p>- Motivatie van de beslissing</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Art.7 van de wet van 13/06/06 ->Art. 37 §2quinquies van de wet van 8/04/65 	<p>Kamer Doc. 51-1467/01, p. 16 (memorie van toelichting) Kamer Doc. 51-1467/04, p. 31 (am.35)</p>
<p>Maatregelen van het parket:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Art.12 van de wet van 13/06/06 ->Art. 45ter van de wet van 8/04/65 	<p>Kamer Doc. 51-1467/01 p 6, 7 (memorie van toelichting) Kamer Doc. 51-1467/01, p. 43 (artikelsgewijze bespreking) Kamer Doc. 51-1467/04, p. 16 (am.20)</p>
<p>Terbeschikkingstelling van de Regering</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Art. 8 van de wet van 13/06/06 -> Art.41 van de wet van 8/04/ 65 	<p>Senaat Doc. 3-1312/04 (am.41)</p>
<p>Verplichting van de politieambtenaar in geval van aanhouding</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Art.11 van de wet van 15/05/06 ->Art. 48bis van de wet van 8/04/65 	<p>Kamer Doc. 51-1467/01, p.19, 47 (memorie van toelichting)</p>
<p>Motivering van de maatregel</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Art.7 van de wet van 13/06/06 ->Art. 37 §2quinquies van de wet van 8/04/65 	<p>Kamer Doc. 51-1467/01, p. 16 (memorie van toelichting) Kamer Doc. 51-1467/04, p. 31 (am.35)</p>
<p>Bescherming van de persoon van de geesteszieke:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Art.9 van de wet van 13/06/06 ->Art. 43 van de wet van 8/04/65 	<p>Kamer Doc. 51-1467/01, p. 14, 42, 43, 58 (memorie van toelichting/artikelsgewijze</p>

<ul style="list-style-type: none"> • voorwaarden van de jeugdrechtbank 	<ul style="list-style-type: none"> • Art.52, 53, 54, 55, 58 van de wet van 13/06/06 ->Art. 1, 5, 18, 22, 30, 34 al.2 van de wet 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke 	<p>bespreking) Kamer Doc. 51-1467/04, p. 15, 16, 27, 28 (am.18, 33, 34)</p>
<p>Recht van de minderjarige op bijstand van een advocaat voor de onderzoeksrechter</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Art.15 van de wet van 13/06/06 ->Art. 49 van de wet van 8/04/65 	<p>Kamer Doc. 51-1467/04, p. 19 (am.22)</p>
<p>Informatie van de ouders en oproeping/geldboete in geval van niet-verschijnen bij oproeping</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Art.16 van de wet van 13/06/06 ->Art. 51 van de wet van 8/04/65 	<p>Kamer Doc. 51-1467/04, p. 19 (am.23) Senaat Doc. 3-1312/02 (am18)</p>
<p>Voorlopige maatregelen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Beding - Voorwaarden - Mogelijkheid om bemiddeling voor te stellen - Herziening - Afschrift van de beschikking voor de advocaat 	<ul style="list-style-type: none"> • Art.17 van de wet van 13/06/06 ->Art. 52 van de wet van 8/04/65 • Art.19 van de wet van 13/06/06 ->Art. 52quater van de wet van 8/04/65 • Art.20 van de wet van 13/06/06 ->Art. 52quinquies van de wet van 8/04/65 • Art. 22 van de wet van 13/06/06 -> Art. 60 van de wet van 8/04/65 • Art. 18 van de wet van 13/06/06 -> Art.52ter lid 4 van de wet van 8/04/65 	<p>Kamer Doc. 51-1467/06, p. 3 (am48) Kamer Doc. 51-1467/04, p. 19, 20 (am.24) Kamer Doc. 1467/09, p. 2 (am.98) Kamer Doc. 1467/04, p. 21 (am.25) Senaat Doc. 3-1312/02 (am.5)</p>

<p>Herziening van de maatregelen :</p> <ul style="list-style-type: none"> - door de rechtbank - gevraagd door de ouders van de minderjarige 	<ul style="list-style-type: none"> • Art. 22 van de wet van 13/06/06 ->Art. 60 van de wet van 8/04/65 	<p>Senaat Doc. 3-1312/04 (am.44)</p> <p>Kamer Doc. 51-1467/04, p. 23, 24 (am.27)</p>
<p>Recht van de slachtoffers om afstand te doen van vordering</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Art. 23 van de wet van 13/06/06 ->Art. 61 van de wet van 8/04/65 	<p>Kamer Doc. 51-1467/04, p. 24, 25(am.28)</p>
<p>Verbindingsmagistraten :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Bevoegdheid - Opdrachten - Gespecialiseerde opleiding - Diploma - Aanstellingstermijn en benoemingsprocedure - Evaluatie - Salaris - taalstelsel 	<ul style="list-style-type: none"> • Art.37 tot 50 van de wet van 13/06/06 ->Art. 144septies ; art. 186bis, art. 259bis ; art. 259sexies ; art. 259septies; art. 259undecies, art.287; art. 315bis; art.341; art. 355bis; art. 410 ; art. 415 van het Gerechtelijk wetboek • Art.51 van de wet van 13/06/06 ->Art. 43bis van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken 	<p>Kamer Doc. 51-1467/01, p. 56, 57, 86, 104 (comm)</p> <p>Kamer Doc. 51-1467/07, p. 6, 8, 9 (am.64, 65, 66,67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74)</p> <p>Kamer Doc. 51-1467/07, p. 7 (am.66)</p> <p>Kamer Doc. 51-1467/07, p. 6, 7, 9 (am.65, 66, 69)</p> <p>Kamer Doc. 51-1467/07, p. 9 (am.68)</p> <p>Kamer Doc. 51-1467/07, p. 10 (am.71)</p> <p>Kamer Doc. 51-1467/07, p. 12 (am.74)</p>
<p>Opleiding van de magistraten</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Art.42 van de wet van 13/06/06 ->Art. 259sexies van het Gerechtelijk wet boek 	<p>Kamer Doc. 51-1467/01, p. 25 (memorie van toelichting)</p> <p>Kamer Doc. 51-1467/07, p. 7 (am.66)</p>

Annexe 2**Tableau**

Loi modifiant la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, le Code d'instruction criminelle, le Code pénal, le Code civil, la nouvelle loi communale et la loi du 24 avril 2003 réformant l'adoption (15/05/06) / Loi modifiant la législation relative à la protection de la jeunesse et à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction (13/06/06).
Entrée en vigueur le 16/10/06

Thèmes	Articles	Référence
Principes de l'administration de la justice des mineurs	<ul style="list-style-type: none"> • Art.3 de la loi du 13/06/06 ->titre préliminaire de la loi du 8/04/65 	Chambre Doc. 51-1467/04, p. 8-9 (am. 12)
Philosophie de la loi		Chambre Doc. 51-1467/01, p.4 (exp.motifs)
Obligation du greffe de fournir :		Sénat Doc. 3-1312/02 (am. 18)
<ul style="list-style-type: none"> - une copie du jugement ou de l'arrêt au mineur de plus de 12 ans et à ses parents - une copie de toute décision à l'avocat du mineur 	<ul style="list-style-type: none"> • Art.14 de la loi du 15/05/06 ->Art. 61bis de la loi du 8/04/65 • Art.4 de la loi du 13/06/06 ->Art. 10 de la loi du 8/04/65 	Chambre Doc. 51-1467/04, p. 10 (am.13) Sénat Doc. 3-1312/02 (am.1)
Mesures du tribunal de la jeunesse :		Chambre Doc. 51-1467/01, p. 7 à 9, 27 (exp.motifs)
<ul style="list-style-type: none"> - Critères de décision 	<ul style="list-style-type: none"> • Art.7 de la loi du 13/06/06 ->Art. 37 §1 de la loi du 8/04/65 	Chambre Doc. 51-1467/01, p. 28 (exp. motifs)

<ul style="list-style-type: none"> - Mesures : • Réprimande • Surveillance du service social compétent • Prestation éducative et d'intérêt général • Placement dans un établissement approprié • Placement en IPPJ 	<ul style="list-style-type: none"> • Art.7 de la loi du 13/06/06 ->Art. 37 §2 de la loi du 8/04/65 • Art.7 de la loi du 15/05/06 -> Art. 42 de la loi du 8/04/65 	<p>Chambre Doc. 51-1467/04, p. 29à34 (am.35) Chambre Doc. 51-1467/01 p. 7, 8, 27, 28 (exp. motifs/comm. articles) Chambre Doc. 51-1467/04, p. 29 (am.35) Chambre Doc. 51-1467/12, p. 6 (exp. intro.)</p>
<ul style="list-style-type: none"> - Maintien dans le milieu de vie 	<ul style="list-style-type: none"> • Art.7 de la loi du 13/06/06 ->Art. 37 §2bis de la loi du 8/04/65 	<p>Chambre Doc. 51-1467/01, p. 12, 13, 32, 33 (exp. motifs/comm. articles) Chambre Doc. 51-1467/08, p. 3 (am.81) Chambre Doc. 51-1467/04, p. 20 (am.24, pts 1 et 4) Chambre Doc. 51-1467/10, p. 1 (am.104)</p>
<ul style="list-style-type: none"> - Projet du jeune 	<ul style="list-style-type: none"> • Art.7 de la loi du 13/06/06 ->Art. 37 §2ter de la loi du 8/04/65 	<p>Chambre Doc. 51-1467/01, p. 13, 33, 34 (exp.motifs/comm.articles)</p>

<ul style="list-style-type: none"> - Placement en IPPJ : • régime ouvert/conditions • régime fermé /conditions • délai 	<ul style="list-style-type: none"> • Art.7 de la loi du 13/06/06 ->Art. 37 §2quater de la loi du 8/04/65 	<p>Chambre Doc. 51-1467/04, p. 30, 31(am.35) Chambre Doc. 51-1467/08, p. 1, 2, 3 (am. 79,80,81) Chambre Doc. 51-1467/01, p. 17, 18, 31, 35, 36, 95, 96, 97 (exp.motifs/comm.articles) Chambre Doc. 51-1467/12, p. 7(exp.intro)</p> <p>Chambre Doc. 51-1467/01, p. 95, 96, 97 (comm) Chambre Doc. 51-1467/01, p. 31, 36 (comm) Chambre Doc. 51-1467/04, p. 30 (am.35) Chambre Doc. 51-1467/12, p.7 (exp.intro)</p>
<ul style="list-style-type: none"> - Motivation de la décision 	<ul style="list-style-type: none"> • Art.7 de la loi du 13/06/06 ->Art. 37 §2quinques de la loi du 8/04/65 	<p>Chambre Doc. 51-1467/01, p. 16 (exp.motifs) Chambre Doc. 51-1467/04, p. 31 (am.35)</p>
<p>Mesures que peut proposer le parquet :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Rappel à la loi - Lettre d'avertissement 	<ul style="list-style-type: none"> • Art.12 de la loi du 13/06/06 ->Art. 45ter de la loi du 8/04/65 	<p>Chambre Doc. 51-1467/01, p. 6, 7 (exp.motifs)</p> <p>Chambre Doc. 51-1467/01, p. 43 (comm.articles) Chambre Doc. 51-1467/04, p. 16 (am.20)</p>

Mise à disposition du gouvernement	<ul style="list-style-type: none"> • Art. 8 de la loi du 13/06/06 -> Art.41 de la loi du 8/04/ 65 	Doc. Sénat 3-1312/04 (am.41)
Obligation du fonctionnaire de police en cas d'arrestation	<ul style="list-style-type: none"> • Art.11 de la loi du 15/05/06 ->Art. 48bis de la loi du 8/04/65 	Chambre Doc. 51-1467/01, p. 19,47 (exp.motifs)
Motivation de la mesure	<ul style="list-style-type: none"> • Art.7 de la loi du 13/06/06 ->Art. 37 §2quinquies de la loi du 8/04/65 	Chambre Doc. 51-1467/01, p.16 (exp.motifs) Chambre Doc. 51-1467/04, p. 31 (am.35)
Protection de la personne des malades mentaux : <ul style="list-style-type: none"> • compétence du tribunal de la jeunesse 	<ul style="list-style-type: none"> • Art.9 de la loi du 13/06/06 ->Art. 43 de la loi du 8/04/65 • Art.52, 53, 54, 55, 58 de la loi du 13/06/06 ->Art. 1er, 5, 18, 22, 30, 34 al.2 de la loi du 26 juin 1990 relative à la protection de la personne des malades mentaux 	Chambre Doc. 51-1467/01, p. 14, 42, 43, 58 (exp.motifs/comm) Chambre Doc. 51-1467/04, p. 15, 16, 27, 28 (am.18, 33, 34)
Droit du jeune d'être assisté par un avocat devant le juge d'instruction	<ul style="list-style-type: none"> • Art.15 de la loi du 13/06/06 ->Art. 49 de la loi du 8/04/65 	Chambre Doc. 51-1467/04, p. 19 (am.22)
Information des parents et invitation à comparaître/ non-respect	<ul style="list-style-type: none"> • Art.16 de la loi du 13/06/06 ->Art. 51 de la loi du 8/04/65 	Chambre Doc. 51-1467/04, p. 19 (am.23) Sénat Doc. 3-1312/02 (am18)

<p>Mesures provisoires :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Modalités - Conditions - Possibilité de proposer une médiation - Révision de la mesure - Copie de l'ordonnance à l'avocat 	<ul style="list-style-type: none"> • Art.17 de la loi du 13/06/06 ->Art. 52 de la loi du 8/04/65 • Art.19 de la loi du 13/06/06 ->Art. 52quater de la loi du 8/04/65 • Art.20 de la loi du 13/06/06 ->Art. 52quinquies de la loi du 8/04/65 • Art. 22 de la loi du 13/06/06 -> Art. 60 de la loi du 8/04/65 • Art.18 de la loi du 13/06/06 -> Art.52ter al4 de la loi du 8/04/65 	<p>Chambre Doc. 51-1467/06, p. 3 (am.48) Chambre Doc. 51-1467/04, p. 19,20 (am.24) Chambre Doc. 1467/09, p. 2 (am.98)</p> <p>Chambre Doc. 1467/04, p. 21 (am.25)</p> <p>Sénat Doc. 3-1312/02 (am.5)</p>
<p>Révision des mesures :</p> <ul style="list-style-type: none"> - par le tribunal - sur requête des parents ou du mineur 	<ul style="list-style-type: none"> • Art. 22 de la loi du 13/06/06 ->Art. 60 de la loi du 8/04/65 	<p>Sénat Doc. 3-1312/04 (am.44)</p> <p>Chambre Doc. 51-1467/04, p. 23,24 (am.27)</p> <p>Chambre Doc. 51-1467/04, p. 24, 25 (am.28)</p>
<p>Droit de la victime de se désister de toute action publique</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Art. 23 de la loi du 13/06/06 ->Art. 61 de la loi du 8/04/65 	
<p>Magistrats de liaison :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Compétence - Missions - Formation spécifique - Diplôme - Délai et procédure de désignation - Evaluation - Traitement - Régime linguistique 	<ul style="list-style-type: none"> • Art.37 à 50 de la loi du 13/06/06 ->Art. 144septies ; art. 186bis, art. 259bis ; art. 259sexies ; art. 259septies ; art. 259undecies, art.287 ; art. 315bis ; art.341 ; art. 355bis ; art. 410 ; art. 415 du Code judiciaire • Art.51 de la loi du 13/06/06 ->Art. 43bis de la loi du 15 juin 1935 sur l'emploi des langues en matière 	<p>Chambre Doc. 51-1467/01, p. 56, 57, 86, 104 (comm.)</p> <p>Chambre Doc. 51-1467/07, p. 6, 8, 9 (am.64, 65, 66,67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74)</p> <p>Chambre Doc. 51-1467/07, p. 7 (am.66)</p> <p>Chambre Doc. 51-1467/07, p. 6, 7, 9 (am.65, 66, 69)</p> <p>Chambre Doc. 51-1467/07, p. 9 (am.68)</p> <p>Chambre Doc. 51-1467/07, p. 10 (am.71)</p> <p>Chambre Doc. 51-1467/07, p. 12 (am. 74)</p>

	judiciaire	
Formation des magistrats	<ul style="list-style-type: none">• Art.42 de la loi du 13/06/06 ->Art. 259sexies du Code judiciaire	Chambre Doc. 51-1467/01, p. 25 (exp. motifs) Chambre Doc. 51-1467/07, p. 7 (am.66)

Bijlage 3**Inventaris****A**

- Afschrift van de beslissing voor de advocaat Senaat Doc. 3-1312/02 (am. 1)

B

- Beginnelsen van de rechtsbedeling ten aanzien van minderjarigen Kamer Doc. 51-1467/04, p. 8-9 (am.12)

- Behoud in de leefomgeving Kamer Doc. 51-1467/01, p. 12, 13, 32, 33 (memorie van toelichting/artikelsgewijze bespreking)
Kamer Doc. 51-1467/08, p. 3 (am.81)
Kamer Doc. 51-1467/04, p. 20 (am.24, punten 1 en 4)
Kamer Doc. 51-1467/10, p. 1 (am.104)

- Bemiddeling / herstelgericht groepsoverleg
 - Voorgesteld door het parket:
 - Voorwaarden Kamer Doc. 51-1467/01, p. 6, 39, 44 (memorie van toelichting / artikelsgewijze bespreking)
Senaat Doc. 3-1312/02 (am.17)
Senaat Doc. 3.1312/05 (am.50)
Kamer Doc. 51-1467/04, p. 17, 18 (am.21)
 - Mogelijkheid om zich door een advocaat te laten bijstaan Kamer Doc. 51-1467/01, p. 44 (bespreking)
Kamer Doc. 51-1467/10, p. 3 (am.106)
 - Bemiddelingsdienst Kamer Doc. 51-1467/01, p. 44 (bespreking)
 - Verslag van de bemiddelingsdienst Kamer Doc. 51-1467/01, p. 45 (bespreking)
 - Vertrouwelijkheidsbeginsel Senaat Doc. 3-1312/05 (am.50)
 - Voorgesteld door de jeugdrechtbank Kamer Doc. 51-1467/01, p. 9-12, 37-39 (memorie van toelichting)
Kamer Doc. 51-1467/04, p. 12-15 (am.17)
Kamer Doc. 51-1467/06, p. 6-7 (am.53,54)
Kamer Doc. 51-1467/08, p. 4-5 (am.82,83)
Senaat Doc. 3-1312/02 (am40)

	- Voorwaarden	Kamer Doc. 51-1467/01, p. 39-40 (bespreking)
	- Mogelijkheid om zich door een advocaat te laten bijstaan	Kamer Doc. 51-1467/04, p. 13 (am.17 punten 3 en 4)
Kamer Doc. 51-1467/04, p. 13 (am.17 punt 10)
	- Bemiddelingsdienst	Kamer Doc. 51-1467/08, p.5 (am.84)
Kamer Doc. 51-1467/04, p.12 (am.17 punt 1)
	- Akkoord of niet	Kamer Doc. 51-1467/01p. 39-40 (bespreking)
	- Tenuitvoerlegging van het akkoord	Kamer Doc. 51-1467/01, p. 40 (bespreking)
	• Rechten van de slachtoffers	Kamer Doc. 51-1467/01, p. 43-46 (bespreking)
Kamer Doc. 51-1467/08, p. 7 (am 86)
	- Bescherming van de persoon van de geesteszieke	Kamer Doc. 51-1467/01, p. 14, 42-43, 58 (memorie van toelichting /artikelsgewijze bespreking)
Kamer Doc. 51-1467/04, p. 15-16, 27-28 (am.18, 33, 34)
	- Bijzondere kamer	Kamer Doc. 51-1467/01, p. 57 (bespreking)
C		
F		
	- Filosofie van de wet	Kamer Doc. 51-1467/01, p. 4 (memorie van toelichting)
G		
	- Gesloten federaal centrum	Kamer Doc. 51-1467/01, p. 15, 55, 58, 85, 106 (memorie van toelichting /artikelsgewijze bespreking)
Kamer Doc. 51-1467/01, p. 15-16, 55, 58, 106 (memorie van toelichting /artikelsgewijze bespreking)
Kamer Doc. 51-1467/01, p. 85 (bespreking)
	• Voorwaarden	
	• Bevoegdheid	
	- Griffie :	
	• Verplichting om het afschrift van elke beslissing	Senaat Doc. 3-1312/02 (am.18)

te bezorgen aan de minderjarige die 12 jaar is en aan zijn ouders

- **Verplichting om het afschrift van elke beslissing aan de advocaat van de minderjarige over te maken** Senaat Doc. 3-1312/02 (am.1)
Kamer Doc. 51-1467/04, p. 10 (am.13)

H

- **Herstelgericht model** Kamer Doc. 51-1467/01, p. 10 (memorie van toelichting)
- **Herziening van de maatregel:** Senaat Doc. 3-1312/04 (am.44)
 - **Door de jeugdrechtbank**
 - **Gevraagd door de ouders van de minderjarige** Kamer Doc. 51-1467/04, p. 23-24 (am.27)

I J K L M

- **Maatregelen :**
 - **Van de jeugdrechtbank:** Kamer Doc. 51-1467/01, p. 7-9, 27 (memorie van toelichting)
 - **Beslissingsfactoren** Kamer Doc. 51-1467/01, p. 28 (bespreking)
 - **Maatregelen** Kamer Doc. 51-1467/01, p. 8-9, 28
Kamer Doc. 51-1467/04, p. 29-34 (am.35)
Kamer Doc. 51-1467/12, p. 6 (inleiding)
 - **Berisping**
 - **Toezicht door de bevoegde sociale dienst**
 - **Educatieve begeleiding**
 - **Prestatie van opvoedkundige aard en algemeen nut**
 - **Ambulante behandeling**
 - **Opleiding of georganiseerde activiteit**
 - **Plaatsing in een geschikte inrichting**
 - **Plaatsing in een openbare gemeenschapsinstelling voor jeugdbescherming**
 - **Plaatsing in een ziekenhuisdienst**
 - **Plaatsing in een dienst die**

- deskundig is op het gebied van alcohol
of drugsverslaving
- Plaatsing in een
jeugdpsychiatrische dienst
- Bemiddeling / herstelgericht groepsoverleg
 - Senaat Doc. 3-1312/02 (am.40)
 - Kamer Doc. 51-1467/01, p. 9-12, 37-39 (memorie van toelichting/comm.)
 - Kamer Doc.51-1467/06, p.6-7 (am.53, 54)
 - Kamer Doc. 51-1467/08, p. 4, 5 (am.82, 83)
 - Kamer Doc. 51-1467/04, p. 12-15 (am.17)
 - Kamer Doc. 51-1467/01, p. 39-40 (bepreking)
- Behoud in de leefomgeving,
onder voorwaarden
- Kamer Doc. 51-1467/01, p 12, 32-33 (memorie van toelichting /artikelsgewijze bespreking)
 - Kamer Doc. 51-1467/08, p. 3 (am.81)
 - Kamer Doc. 51-1467/04, p. 20 (am.24, punten 1 en 4)
 - Kamer Doc. 51-1467/10, p. 1 (am.104)
- Project van de minderjarige
- Kamer Doc. 51-1467/01, p. 13, 33-34 (memorie van toelichting / artikelsgewijze bespreking)
- Plaatsing in een openbare
gemeenschapsinstelling voor
jeugdbescherming
- Kamer Doc. 51-1467/01, p. 17-18,31, 35, 36, 95-97, 106 (memorie van toelichting/ artikelsgewijze bespreking)
- Motivering van de beslissing
- Kamer Doc. 51-1467/01, p. 16 (memorie van toelichting)
 - Kamer Doc. 51-1467/04, p. 31 (am.35)
- Ouderstage
- Kamer Doc. 51-1467/01, p. 7-9, 27 (memorie van toelichting /comm)
 - Kamer Doc. 51-1467/07, p. 2 (am.58)
 - Kamer Doc. 51-1467/10, p. 2 (am.105)
 - Senaat Doc. 3-1312/02 (am.12, 30)
 - Kamer Doc. 51-1467/01, p 54 (bespreking)
- Van het parket :
 - Kamer Doc. 51-1467/01, p. 6,

- Herinnering aan de wet
 - Waarschuwingsbrief
 - Bemiddeling
- Ouderstage
- Motivatie van de maatregel
- Medisch-psychologisch onderzoek

39 (bespreking)
 Kamer Doc. 51-1467/01, p. 43
 (bespreking)
 Kamer Doc. 51-1467/04, p. 16
 (am.20)
 Kamer Doc. 51-1467/01, p. 44-
 45 (bespreking)
 Kamer Doc. 51-1467/04, p. 17
 (am.21)
 Kamer Doc. 51-1467/08, p. 7
 (am. 86)
 Kamer Doc. 51-1467/09, p. 2
 (am.99)
 Kamer Doc. 51-1467/10, p. 3
 (am.106)
 Senaat Doc. 3-1312/02 (am.17)
 Senaat Doc. 3-1312/05 (am.50)
 Kamer Doc. 51-1467/01, p. 43
 (bespreking)
 Kamer Doc. 51-1467/08, p. 6
 (am.85)
 Senaat Doc. 3-1312/02, p
 (am.15)

N

- Openbare gemeenschapsinstelling voor
 - jeugdbescherming
 - Open opvoedingsafdeling
 - Gesloten opvoedingsafdeling
 - plaatsingsvoorwaarden
 - Duur en verlenging van de maatregel

Kamer Doc. 51-1467/01, p 17-
 18, 31, 35-36, 95-97, 106
 (memorie van toelichting
 /artikelsgewijze bespreking)

Kamer Doc. 51-1467/01, p. 95-
 97 (bespreking)
 Kamer Doc. 51-1467/12, p. 7
 (inleiding)
 Kamer Doc. 51-1467/01, p. 18,
 35
 (memorie van toelichting
 /artikelsgewijze bespreking)
 Kamer Doc. 51-1467/12, p. 7
 (inleiding)
 Kamer Doc. 51-1467/01, p. 31,
 36 (bespreking)

Kamer Doc. 51-1467/04, p. 30

- Opleiding van de magistraten
 - (am.35)
 - Kamer Doc. 51-1467/12, p. 7 (inleiding)
 - Kamer Doc. 51-1467/01, p. 25 (memorie van toelichting)
 - Kamer Doc. 51-1467/07, p. 7 (am.66)

P

- Politie :
 - Verplichting van de politieambtenaar in geval van aanhouding
 - Kamer Doc. 51-1467/01, p. 19,47 (memorie van toelichting)
- Project van de minderjarige
 - Kamer Doc. 51-1467/01, p. 13,33, 34 (memorie van toelichting/artikelsgewijze bespreking)
 - (memorie van toelichting)
 - Kamer Doc. 1-1467/04, p. 31, 33 (am.35)
 - Kamer Doc. 51-1467/12, p. 9 (inleiding)

Q
R

- Rechten van de minderjarige en zijn familie :
 - Recht van de minderjarige op bijstand van een advocaat voor de onderzoeksrechter
 - Kamer Doc. 51-1467/04, p. 19 (am.22)
 - Recht van de minderjarige en zijn ouders of voogd om de herziening te vorderen van een maatregel van plaatsing in een gesloten opvoedingsafdeling
 - Kamer Doc. 51-1467/04, p. 23, 24 (am.27)
 - Recht van de minderjarige en zijn ouders om een afschrift van de beschikking te krijgen
 - Senaat Doc. 3-1312/02 (am.18)
- Rechten van de personen die instaan voor de minderjarige :
 - Recht van de opvangouders om opgeroepen te worden
 - Kamer Doc. 51-1467/01, p. 45 (bespreking)
 - Informatie in geval van aanhouding
 - Kamer Doc. 51-1467/01, p. 19, 47 (bespreking)
 - Informatie door de jeugdrechtbank
 - Senaat Doc. 3-1312/02 (am.18)

- Rechten van de advocaat van de minderjarige om :
 - een afschrift van de beschikking te krijgen Senaat Doc. 3-1312/02 (am.5)
 - een afschrift van elke beslissing te krijgen Senaat Doc. 3-1312/02 (am.1)
Kamer Doc. 1467/04, p. 10
(am.13)

- Rechten van de slachtoffers
 - In de bemiddeling Kamer Doc. 51-1467/01, p. 43
(bespreking)
Kamer Doc. 51-1467/08, p. 7
(am.86)

 - M.b.t. het project van de minderjarige Kamer Doc. 51-1467/01, p. 33,
34 (bespreking)

 - Afstand doen van de vordering tot schadevergoeding Kamer Doc. 51-1467/04, p. 24,
25 (am.28)

S

- Slachtoffers :
 - In de bemiddeling Kamer Doc. 51-1467/01, p. 43
(bespreking)
Kamer Doc. 51-1467/08, p. 7
(am.86)

 - M.b.t. het project van de minderjarige Kamer Doc. 51-1467/01, p. 33,
34 (bespreking)

- Ouderstage:
 - Bevolen door de jeugdrechtbank Kamer Doc. 51-1467/01, p. 19-
21, 27 (memorie van
toelichting)
Kamer Doc. 51-1467/12, p. 8
(inleidende uiteenzetting)
Kamer Doc. 51-1467/07, p. 2
(am.58)
Kamer Doc. 51-1467/10, p. 2
(am.105)
Senaat Doc. 3-1312/02 (am.12,
30)

 - Voorgesteld door het parket Kamer Doc. 51-1467/01, p. 43,
99, 100 (bespreking)
Kamer Doc. 1467/01, p. 43
(bespreking)
Kamer Doc. 1467/08, p. 6
(am.85)
Senaat Doc. 3-1312/02 (am.15)

 - Weigering van de ouders Kamer Doc. 51-1467/01, p. 54
(bespreking)

I

- Terbeschikkingstelling van de Regering Senaat Doc. 3-1312/04 (am.41)

U

- Uithandengeving :
- Voorwaarden Kamer Doc. 51-1467/01, p. 21, 41, 51, 52, 100
(memorie van toelichting /artikelsgewijze bespreking)
Kamer Doc. 51-1467/04, p. 21 (am.26)
Kamer Doc. 51-1467/12, p. 8 (inleiding)
Kamer Doc. 51-1467/01, p. 22, 52
(memorie van toelichting /artikelsgewijze bespreking)
Senaat Doc. 3-1312/6 (am.60)
 - Bijzondere kamer Kamer Doc. 51-1467/01, p. 24 (memorie van toelichting)
Kamer Doc. 51-1467/07, p. 3-5 (am 60,61,62,63)
 - Medisch-psychologisch onderzoek / maatschappelijk onderzoek Kamer Doc. 51-1467/04, p. 21 (am.26 punt 2)
 - Vrijstelling van medisch-psychologisch onderzoek
 - Motivatie
 - Plaatsing in een gesloten opvoedingsafdeling Kamer Doc. 51-1467/01, p. 22,52,53
(memorie van toelichting /artikelsgewijze bespreking)
 - Procedure (termijnen, definitief karakter, toezending aan het openbaar ministerie) Kamer Doc. 51-1467/01, p. 22, 23, 52 (memorie van toelichting /artikelsgewijze bespreking)
Kamer Doc. 51-1467/04, p. 22 (am.26, punten 3 en 4)
Senaat Doc. 3-1312/02 (am.19)
Senaat Doc. 3-1312/06 (am.60)

V

- Verbindingsmagistraten:
- Bevoegdheid
 - Opdrachten
 - Gespecialiseerde opleiding Kamer Doc. 51-1467/07, p. 7 (am.66)
 - Diploma
 - Aanstellingstermijn en benoemingsprocedure Kamer Doc. 51-1467/07, p. 6, 7, 9 (am.65, 66, 69)
 - Evaluatie Kamer Doc. 51-1467/07, p. 9

- Salaris (am.68)
Kamer Doc. 51-1467/07, p. 10
(am.71)
 - Taalstelsel Kamer Doc. 51-1467/07, p. 12
(am.74)

- Verantwoordelijkheid van de ouders :
 - Het ter kennis brengen door de politieambtenaar van de aanhouding
Systematische oproeping Kamer Doc. 51-1467/01, p. 18,
84 (memorie van toelichting
/artikelsgewijze bespreking)
Senaat Doc. 3-1312/02 (am.18)
Kamer Doc. 51-1467/01, p. 19,
47 (memorie van toelichting)
 - Ouderstage Kamer Doc. 51-1467/01, p. 19,
48 (memorie van toelichting)
Kamer Doc. 51-1467/04, p. 19
(am.23)
Senaat Doc. 3-1312/02 (am18)
Kamer Doc. 51-1467/01, p. 19-
21, 27 (memorie van
toelichting/ artikelsgewijze
bespreking)
Senaat Doc. 3-1312/02 (am.12,
30)
Doc 51-1467/12, p. 8
(bespreking)
 - Geldboete in geval van niet-verschijning
bij oproeping Kamer Doc. 51-1467/01, p. 19,
48 (memorie van
toelichting/artikelsgewijze
bespreking)

- Verlenging van de maatregel tot de leeftijd van 23 jaar Kamer Doc. 51-1467/01, p. 13
(memorie van toelichting)

- Vormvereisten beslissingen rechtbank
 - Beslissingscriteria Kamer Doc. 51-1467/01, p. 16,
17 (memorie van toelichting)
Kamer Doc. 51-1467/12, p. 6
(inleiding)
 - Motiveringsplicht Kamer Doc. 51-1467/01, p. 17
(memorie van toelichting)

- Voorlopige maatregelen:
 - Kamer Doc. 51-1467/01, p. 49,
50, 101, 102 (bespreking)
Kamer Doc. 51-1467/04, p. 19,
20 (am.24)
Kamer Doc. 51-1467/06, p. 3
(am.48)
Kamer. Doc. 51-1467/09, p. 2
(am.98)

- Voorwaarden Kamer Doc. 51-1467/01, p. 49
(bespreking)
- Plaatsing in een gesloten opvoedingsafdeling Kamer Doc. 51-1467/01, p. 50
(bespreking)
- Mogelijkheid om bemiddeling voor te stellen Kamer Doc. 51-1467/04, p. 21
(am.25)
- Herziening van de maatregel
- Afschrift van de beschikking aan de advocaat Senaat Doc. 3-1312/02 (am.5)

W
X
Y
Z

Annexe 3**Index****A**
B
C

- Centre fédéral fermé
 - Conditions
 - Chambre, Doc. 51-1467/01, p.15, 55, 58, 85, 106 (exp. motifs/comm.)
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 15, 16, 55, 58, 106 (exp.motifs/comm.)
 - Compétences
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 85 (comm.)

- Chambre spécialisée
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 57 (comm.)

- Conditions de forme des décisions du tribunal
 - Critères de décision
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 16, 17 (exp.motifs)
 - Chambre Doc. 51-1467/12, p. 6 (exp.intro)
 - obligation de motivation
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 17 (exp.motifs)

- Copie des décisions à l'avocat
 - Sénat Doc. 3-1312/02 (am.1)

D

- Dessaisissement :
 - Conditions
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 21, 41, 51, 52, 100 (exp.motifs/comm)
 - Chambre Doc. 51-1467/04, p. 21 (am.26)
 - Chambre Doc. 51-1467/12, p. 8 (exp.intro)
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p 22, 52 (exp.motifs/comm)
 - Sénat Doc. 3-1312/6 (am.60)
 - Chambre spécialisée
 - Chambre Doc 51-1467/01, p. 24 (exp.motifs)
 - Chambre Doc. 51-1467/07, p. 3, 4, 5 (am.60,61,62,63)
 - Examen médico-psychologique / étude sociale
 - Chambre Doc 51-1467/04p21 (am.26 pt2)

- Exception à l'examen médico-psychologique
 - Motivation
 - Placement en régime éducatif fermé
Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 22, 52, 53
(exp.motifs/comm)
 - Procédure (délais, caractère définitif,
transmission du dossier au ministère public)
Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 22, 23, 52
(exp.motifs/comm)
Chambre Doc. 51-1467/04,
p. 22 (am.26 pts 3 et 4)
Sénat Doc.3-1312/02
(am.19)
Sénat Doc. 3-1312/06
(am.60)
- Droit du jeune et de sa famille :
- Droit du mineur de se faire assister par un
avocat devant le juge d'instruction
Chambre Doc. 51-1467/04,
p. 19 (am.22)
 - Droit du mineur et de ses parents de demander
la révision de la mesure de garde en régime
éducatif fermé
Chambre Doc. 51-1467/04,
p. 23, 24 (am.27)
 - Droit du mineur et de ses parents d'obtenir
une copie de l'ordonnance
Sénat Doc. 3-1312/02
(am.18)
- Droit personnes responsables du mineur :
- Droit des parents d'accueil d'être associés
à la procédure
Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 45 (comm)
 - Information aux parents en cas d'arrestation
Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 19, 47 (comm)
 - Information aux parents par le tribunal
Sénat Doc. 3-1312/02
(am.18)
- Droit de l'avocat du mineur :
- Droit d'obtenir une copie de l'ordonnance
Sénat Doc. 3-1312/02 (am.5)
 - Droit d'obtenir une copie des décisions
Sénat Doc. 3-1312/02 (am1)
Chambre Doc. 1467/04, p.
10 (am.13)
- Droit des victimes :
- Dans la médiation
Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 43 (comm.)
Chambre Doc. 51-1467/08,
p. 7 (am.86)
 - Dans le projet du jeune
Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 33, 34 (comm.)
 - Se désister de toute action publique
Chambre Doc. 51-1467/04,

p. 24, 25 (am.28)

E**F**

- Formation des magistrats

Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 25 (exp.motifs)
Chambre Doc. 51-1467/07,
p. 7 (am.66)

G

- Greffe :

- Obligation de fournir une copie du jugement
ou arrêt au mineur de plus de 12 ans et à ses
parents
- Obligation de fournir une copie de toute
décision à l'avocat du mineur

Sénat Doc. 3-1312/02
(am.18)

Sénat Doc. 3-1312/02 (am.1)
Chambre Doc. 51-1467/04,
p. 10 (am.13)

H**I**

- IPPJ :

- Régime éducatif ouvert
- Régime éducatif fermé
- Conditions de placement
- Durée et Prolongation de la mesure

Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 17, 18, 31, 35, 36, 95-97,
106 (exp.motifs/comm)

Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 95, 96, 97 (comm)
Chambre Doc. 51-1467/12,
p. 7 (exp.intro)

Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 18, 35 (exp.motifs/comm)
Chambre Doc. 51-1467/12,
p. 7(exp.intro)

Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 31, 36 (comm)
Chambre Doc. 51-1467/04,
p. 30 (am.35)
Chambre Doc. 51-1467/12,
p. 7 (exp.intro)

J**K****L****M**

- Magistrats de liaison

- Compétence

Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 56, 57, 86, 104 (comm.)
Chambre Doc. 51-1467/07,
p. 6, 8, 9 (am.64, 65, 66,67,
68, 69, 70, 71, 72, 73, 74)

- Missions
 - Formation spécifique
Chambre Doc. 51-1467/07,
p. 7 (am.66)
 - Diplôme
 - Délai et procédure de désignation
Chambre Doc. 51-1467/07,
p. 6, 7, 9 (am.65,66,69)
 - Evaluation
Chambre Doc. 51-1467/07,
p. 9 (am.68)
 - Traitement
Chambre Doc. 51-1467/07,
p. 10 (am.71)
 - Régime linguistique
Chambre Doc. 51-1467/07,
p. 12 (am.74)
- Maintien dans le milieu de vie sous conditions
Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 12, 13, 32, 33
(exp.motifs/comm)
Chambre Doc. 51-1467/08,
p. 3 (am.81)
Chambre Doc. 51-1467/04,
p. 20 (am.24, pts1et4)
Chambre Doc. 51-1467/10,
p. 1 (am.104)
- Médiation/ concertation restauratrice en groupe
- Proposée par le parquet
Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 6, 39, 44
(exp.motifs/comm)
Sénat Doc. 3-1312/02
(am.17)
Sénat Doc. 3-1312/05
(am.50)
Chambre Doc. 51-1467/04,
p. 17, 18 (am.21)
 - Conditions
Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 44 (comm)
Chambre Doc. 51-1467/10,
p. 3 (am.106)
 - Possibilité de se faire assister
d'un avocat
Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 44 (comm)
Chambre Doc. 51-1467/09,
p. 2 (am.99)
 - Service de médiation
Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 44 (comm)
 - Rapport du service de médiation
Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 45 (comm)
 - Principe de confidentialité
Sénat Doc. 3-1312/05
(am.50)

- **Proposée par le tribunal ou le juge**
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 9-12, 37-39 (exp.motifs)
 - Chambre Doc. 51-1467/04, p. 12-15 (am17)
 - Chambre Doc. 51-1467/06, p. 6, 7 (am.53, 54)
 - Chambre Doc. 51-1467/08, p. 4, 5 (am.82, 83)
 - Sénat Doc. 3-1312//02 (am.40)
 - **Conditions**
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 39, 40 (comm)
 - **Possibilité de se faire assister d'un avocat**
 - Chambre Doc. 51-1467/04, p. 13 (am.17 pts 3 et 4)
 - Chambre Doc. 51-1467/04, p. 13 (am.17 pt 10)
 - **Service de médiation**
 - Chambre Doc. 51-1467/08, p. 5 (am.84)
 - Chambre Doc. 51-1467/04, p. 12(am.17 pt 1)
 - **Accord ou non**
 - Chambre Doc. 51 1467/01, p. 39, 40 (comm)
 - **Exécution de l'accord**
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 40 (comm)
- **Droit de la victime**
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 43, 46 (comm)
 - Chambre Doc. 51-1467/08, p. 7 (am.86)
- **Mesures :**
 - **Par le tribunal :**
 - **Critères de décision**
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 7-9, 27 (exp.motifs)
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 28 (comm.)
 - **Mesures (en général) :**
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 8, 9, 28
 - Chambre Doc. 51-1467/04, p. 29-34 (am.35)
 - Chambre Doc. 51-1467/12, p. 6 (exp.intro)
 - Réprimande
 - Surveillance du service social compétent
 - Educateur référent
 - Prestation éducative et d'intérêt général
 - Traitement ambulatoire
 - Formation ou activité organisée
 - Placement dans un établissement approprié
 - Placement en IPPJ
 - Placement dans un service hospitalier

- Placement dans un service compétent en matière d'alcoolisme ou toxicomanie
 - Placement dans un service de pédopsychiatrie
-
- Médiation / concertation restauratrice en groupe
 - Sénat Doc. 3-1312/02 (am. 40)
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 9-12, 37, 38, 39 (exp.motifs/comm.)
 - Chambre Doc. 51-1467/06, p. 6, 7 (am.53, 54)
 - Chambre Doc. 51-1467/08, p. 4, 5 (am.82, 83)
 - Chambre Doc. 51-1467/04, p. 12-15 (am.17)
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 39-40 (comm)

 - Maintien dans le milieu de vie
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 12, 32, 33 (exp.motifs/comm)
 - Chambre Doc. 51-1467/08, p. 3 (am.81)
 - Chambre Doc. 51-1467/04, p. 20 (am.24, pts 1et 4)
 - Chambre Doc. 51-1467/10, p. 1 (am.104)

 - Projet du jeune
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 13, 33, 34 (exp.motifs/comm)

 - Placement en IPPJ
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 17, 18, 31, 35, 36, 95, 96, 97, 106 (exp.motifs/comm)

 - Motivation de la décision
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 16 (exp.motifs)
 - Chambre Doc. 51-1467/04, p. 31 (am.35)

 - Stage parental
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 7-9, 27 (exp.motifs/comm)
 - Chambre Doc. 51-1467/07, p. 2 (am.58)
 - Chambre Doc. 51-1467/10, p. 2 (am.105)
 - Sénat Doc. 3-1312/02 (am.12, 30)
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 54 (comm.)

 - Par le Parquet :
 - Chambre Doc. 51-1467/01, p. 6, 39 (comm)

-	Rappel à la loi	Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 43 (comm)
-	Lettre d'avertissement	Chambre Doc. 51-1467/04,
p. 16 (am.20)
-	Médiation	Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 44, 45 (comm)
Chambre Doc. 51-1467/04,
p. 17 (am.21)
Chambre Doc. 51-1467/08,
p. 7 (am.86)
Chambre Doc. 51-1467/09,
p. 2 (am.99)
Chambre Doc. 51-1467/10,
p. 3 (am.106)
Sénat Doc. 3-1312/02
(am.17)
Sénat Doc. 3-1312/05
(am.50)
-	Stage parental	Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 43 (comm.)
Chambre Doc. 51-1467/08,
p. 6 (am.85)
Sénat Doc. 3-1312/02 p
(am.15)
-	Mesures provisoires :	Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 49, 50, 101, 102 (comm.)
Chambre Doc. 51-1467/04,
p. 19, 20 (am.24)
Chambre Doc. 51-1467/06,
p. 3 (am.48)
Chambre Doc. 51-1467/09,
p. 2 (am.98)
	• Conditions générales	Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 49 (comm.)
	• Placement en régime éducatif fermé	Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 50 (comm)
	• Possibilité de proposer une médiation	Chambre Doc. 51-1467/04,
p. 21 (am.25)
	• Révision de la mesure	
	• Copie de l'ordonnance à l'avocat	Sénat Doc. 3-1312/02 (am.5)
-	Mise à disposition du gouvernement	Sénat Doc. 3-1312/04
(am.41)
-	Motivation de la mesure prononcée par le juge ou
le tribunal | Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 16 (exp.motifs)

Chambre Doc. 51-1467/04,
p. 31 (am.35) |

N

- Offre restauratrice Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 10 (exp.motifs)

P

- Philosophie de la loi Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 4 (exp.motifs)
- Police :
 - Obligation du fonctionnaire de police en cas d'arrestation Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 19, 47 (exp.motifs)
- Principes de l'administration de la justice des mineurs Chambre Doc. 51-1467/04,
p. 8, 9 (am.12)
- Projet du jeune Chambre Doc. **51-1467/01p**
13,33, 34
(exp.motifs/comm)
- Prolongation de la mesure jusqu'à 23 ans Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 13 (exp.motifs)
Chambre Doc. 1-1467/04, p.
31,33 (am.35)
Chambre Doc. 51-1467/12,
p. 9 (exp.intro)
- Protection de la personne des malades mentaux Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 14, 42, 42, 43, 58
(exp.motifs/comm)
Chambre Doc. 51-1467/04,
p. 15, 16, 27, 28 (am.18, 33,
34)

Q**R**

- Responsabilisation des parents :
 - Information par fonctionnaire de police en cas d'arrestation Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 18, 84 (exp.motifs/comm)
 - Convocation systématique Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 19, 47 (exp.motifs)
- Convocation systématique Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 19, 48 (exp.motifs)
Chambre Doc. 51-1467/04,
p. 19 (am.23)
Sénat Doc. 3-1312/02

- Stage parental (am.18)
Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 19-21, 27
(exp.motifs/comm)
Sénat Doc. 3-1312/02
(am.12, 30)
Chambre Doc 51-1467/12, p.
8
- Amende en cas de non-comparution
Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 19, 48 (exp.motifs/comm)
- Révision des mesures :
Sénat Doc. 3-1312/04
(am.44)
 - Par le tribunal
 - A la demande des parents et du mineur
Chambre Doc. 51-1467/04,
p. 23, 24 (am.27)

S

- Stage parental:
Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 19-21, 27
(exp.motifs/comm)
Chambre Doc. 51-1467/12,
p. 8 (exp.intro)
 - Ordonné par le tribunal
Chambre Doc. 51-1467/07,
p. 2 (am.58)
Chambre Doc. 51-1467/10,
p. 2 (am.105)
Sénat Doc. 3-1312/02
(am.12, 30)
 - Proposé par le parquet
Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 43, 99, 100 (comm.)
Chambre Doc. 1467/01, p.
43 (comm.)
Chambre Doc. 1467/08, p. 6
(am.85)
Sénat Doc. 3-1312/02
(am.15)
 - Refus des parents
Chambre Doc 51-1467/01,
p. 54 (comm.)

**T
U
V**

- Victimes :
 - Dans la médiation
Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 43 (comm.)
Chambre Doc. 51-1467/08,
p. 7 (am.86)
 - Dans le projet du jeune
Chambre Doc. 51-1467/01,
p. 33, 34 (comm.)

**W
X**

Y
Z